

IJA # 1747

בית הזכרון מחזור לראש השנה

Bet ha-Zikaron Maḥzor le-Rosh ha-Shanah

Livorno, 5636 (1875 ot 1876)

בית הזכרון

מחזור לראש השנה

כמנהג קהל קדוש ספרדים

עם קטנות האור המופלא האר"י זוק"ל ומספר חמרת הימים
עם כנסות מסר"ר חיים מודעי זוק"ל עם נקטות מוסר"ר רוד
פאדרו זוק"ל ומספר אוצר נחמד ונסח התרת נדרים
ומודעות ומקלות מסר"ר א' זוק"ל ופיוט רבי אמנון עם
מעטת סגולה שארע לרב הזכר הכל כאשר נדפס מלפנים :

ותוספת מרובה על הראשונים סדר תקון חצות ותפלות בית
עלמין וברכת המזון וסדר לחברה קדושה שרצו ללמוד
לילה אחר כולו לתקון כרת ונוסף הור ודרר קיצור ריני
תפלות ר"ה ועשרת ימי תשובה ושאר דינים הנצרכים אשר
לקט וקבץ מאז החכם כטהר"ר ישראל קושטא יצ"ו על
דרך בתי הנפש להרב המפורסם כמהר"ר
יאודה שמואל אשכנזי זלה"ה ועתה הוסיף כמה וכמה
דינים וכיונות לזכות את הרבים יראו ישרים וישמחו ובעלה
צדיקים יפרחו אכ"ר :

פה ליוורנו יע"א

שנת ירנו וישמחו לפ"ק

מיר שלמה בילפורטי וחברו קי"ו

מדפיסים ומוכרי ספרים

שיט"ין הלול"י

שכתב החכם אברהם ברוך פיפירנו בחיים חייתו כשיזא לאור ספר זה
בפעם ראשונה

מראש בסדר **יאודה** גבר נאמן **שמואל** ה"ה הרכ
המפורסם כמה"רר **יאודה**

שמואל אשכנזי זל"ה אשר נפשו נפש היפה אותה
בנות בתים לשם גבוה ה"ה ס' בית עובד ובית
מנוחה ובית השואבה אשר כבר יזא מוניטון שלהם בעולם וכלהו רבנן
נחנו לו את השבח לפעלה טבא אמרינן וישר ותומכיה מאושר . אך הן
בעון בתראה לא שלים כי הן בעורנו מתעסק במלאכת הקדש נקרא
אל השמים קל מן שמיא כפל יאודה יעלה לישיבה של מעלה אל מקום
הד"שן זר"קל . ומן אז חסר עלמא מרגניתא טבא בתי הנפש על שלש
רגלים וימים נוראים . והן היום אשר עלה על דעת מדפיסי תמומים
הנאהבים והנעימים כ"הר **שלמה בילפורטי וחברו** הי"ו
להוליא לאור מחדש המחזור לימים
נוראים . קס אחריו אינו חביבי גם בן ואח תלמוד ותיק המשכיל ונכון
כמ"הר **ישראל קושטא** יל"ו אסף איש טהור הריניס הנלרכיס
לראש השנה ויום הכפורים כמעשהו ממנו .
ובאמת אמרו חוקת חבר שאינו מוליא מתת"י דבר שאינו מתוקן .
ואפריון כמטייה אשר פעל ועשה הסדר דבר דבור על אופניו ואני
תפלה ליפוש חיי קני ומסני **וישראל** עושה חיל חיליה לאורייתא
הולך וגדל כחכמה וכיראת חטא והיתה הרוחה גם
עושר גם כבוד בכנים ובני כנים שמהם תלא תורה . כיר"א :

הכ"ד הכ"ז פה ק"ק **ליוורנו** יע"א כשלהי חדש תשרי דהא שתא
על כן **יתרה** עשה לפ"ק :

הלעיר **אברהם ברוך פיפירנו** ס"ט

הקרמת בונה הבית הזה

יתכרך הכורא ויתעלה הטובה עולמו בששת ימים כחכמה גדולה וכדעת רחכה
אשר אין ערוך אליהם. הוא אשר הכין לאדם טרם ברא אותו כל ירכו
עורו ותחלתו בעולם השפל הזה. האור והרקייע. הים והיבשה. השמש הירח
והכוכבים. הדומם הנוחם והחי מן התולעת אשר לא תשובנה עין מרוב קטנותה.
עד הפיל הגדול אשר שם מדבר ביתו. הוא אשר בכל מעשי ידיו אלה המסיל את
האדם הנכרה אחר כל הנרואים אחרון אחרון חביב וכל שם תחת רגליו. אמנם
כמו שכב יכול ברא את העולם בחפזו וברצונו לתועלתנו ולטובתנו להיות לנו
לפרוודור למען נוכל ליכנס לטרקלין נקיי כפים וכרי לכב גם הוא ח"ו יוכל
להחריבו ברגע אם טוונותינו יענו בנו שאין אנו רשאים לאכול מפרי זרקה. *
לכן טרם יבאו ימי הפקודה הלא הם ימי ר"ה אשר פקד בהם ה' את שרה ואת
חנה והמה זכרון מעשה ימי בראשית המפלא והנורא והנבר כל איש ויקום
באשמורת לדבר לפני אלהים חיים דברי מחילה וסליחה וכפרה להניע לפשרת
הימים שכין ראש השנה ויום הכפורים נכון ומזומן לחשובה. ובימים האלה ימי
ראש השנה ויום הכפורים ישובו בני ישראל לאביהם ששמים בתשובה שלמה בלב
בשבר ובדקה בתפלה ובתחנונים.

גדולה ורכה מאוד התשובה לולי הקב"ה נמנה לאדם לא די שבעונו
ימוח האיש החוטא כי גם יוסיף על חטאתו פשע שאין תקוה לאחריתו הוא
להטיב לא ידע כי אין שיה לו. מעשה הדקה אשר יעשה לכפר עוונותיו לא
יהיו לו לא לעור ולא להועיל. ובאמת מה כלע כי יטיב בארץ. כי יעור
היתום והאלמנה והגר. כי יליל עשוק מיד עושקו וממת נפש אחיו. כי ירים
מעפר דל ומאשפות ירים אביון. אם ניה מארץ החיים והכרוכים בחרב מתהפכת
ביום ירחיקו לכל יגש אל פתח נן אלהים? מה שיה לו לרדוף זרקה וחסד אם
לא ימלא אחרי כן חיים ברכה ושלום? הלא גרם מהסתפח עיד בנחלת אלהים?
היש תקומה למפלתו? הים מזור לשכרו? הלא טוב לו לנקש לנפשו מנוחה בעולם
הזה באיזה אופן טיהיה אם ימלאנה? ירנח. יגנוב. יכחש. ידבר כזכים ויאמר
אין אלהים. אם טוב ואם רע יעשה הדבר ילא מפי המלך ולא ישוב אחר לעד
לעולם. עד אבדון ירד האיש הלזה ותפתה ערוך לפניו ומדורתו אש ועגים הרכה
ואף ה' בוטר עליו בו. לכן יאמר ה' טובו כנים טובים ארפא משוכותיכם.

על אחת כמה וכמה טובה כפולה ומכופלת למקום עליו. אשר לא די
סהיל את השבים מיד חטאם כי גם נהן להם מנה אפים בהעלות מדרגתם
למעלה מן הדקיקים הנמורים. כמאמר ז"ל בחקים שבעלי תשובה עומדים אין
לדיקים נמורים יכולים לעמוד וישר כחם אשר טעמם ונימוקם עמם הביאו
להראותנו כי אמת יהנה חכם ודעת שפתיים ברור מללו. הדקיק הנמור גם בימי
בחרותו גם בימי עלומיו וזקנותו הלך בדרך טובה ולא הטה ממנה ימין ושמאל.
ויהי בעיניו כמלוח אנשים מלמדה. ולא הכין כלי מות נגד היצר ללכת עליו
לקראת נשק אך יעמוד על משמרתו מוכן להלחם בו שיכב לו מנגד לכל יגע ויגע
אל הקדש. לא כן השב בתשובה אשר גדל היצר עמו ויהי לו לאח ולאובד וקשה
בשינוי לרדוף קשתו עליו ולהלחם בו ככל חוקף. וכ"ס שהיגר יודע מפניו לכבו
ומחשבותיו

ומחשבתיו ותאזנתיו * לכן כל הקטנות והמלחמות אשר ימקוטו וילחם להתנבד
עליו לזדקה ויחשבו לו ושכרו יבא כפול מן השמים * אם כן איפה נטובה אל ה'
בכל לבבנו ובכל נפשנו ולא כאותם השנים ביום הכפורים וחוזרים חלילה לחטא
ביום המחרת * הלא ידעו הלא יבינו כי אין הקב"ה מקבל תשובתם? וגם בעת
שישובו הם חוטאים כי חכמו להרע לרמות את ה' לתת לו שוחד ביום הכפורים
אולי יכפר בעד חטאיהם שעשו בטנה שעברה * אבל לא איש אל * ובזמן לכות
ובליות הוא * האדם יראה לעינים והוא יראה ללבב * וכן אמרו ח"ל האומר חטא
ואשוב חטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה * אכן נבא בלב בשר לפניו
בלב טהור וברוח נכון * והוא יקבל תשובתנו ונגילה וכשמחה בו ועין בעין נראה
בשוב ה' ליון :

ואני הדל בעניי מאז באתי לכתוב על ספר מחזור ימי ר"ה וי"ה
הדינים ההנהגות והמוסרים השייכים לימי תשובה אשר לקטנים ואספתים מפי
אנשים נבזרי חיל בתורה ובמוסר הנקובים בשם לכבוד ולהפארת * וכפרטן מרן
הקדוש בשלחנו הטהור * מהרמ"א * הרב שלמי כבוד * הרב ח"דא * והרב זרע אמת *
וקרית את מחזור יום ר"ה **בית הזכרון** ואת מחזור י"ה **בית הכפורת** *
והן עתה הוספתי בו כמה

דינים ומוסרים וכונות וטעמים חדשים לפאר בתים אלו כפי יכלתי ולא לחכמים
השונים מים מן המקור הנובע אני כתבתי * הלא לבעלי בתים אשר התעורר לבם
לדעת ולהבין איזה הדרך יסכון אור התפלה והתשובה * ולא ימשו כעורים בלשרים
בעשותם אשר לא נזהר * או לבלתי עשות מלותיו וחקותיו ככתוב בחזרתו תורה
שבכתב וחורה שבעל פה * ובאתי במלכותי זאת אחר עקבות הרב הכולל כמהר"ר
יאודה שמואל אשכנזי ז"ל אשר הוליא לאור הרפוס שלשה בתים * והם **בית עובד**
לימי החול * **בית מנוחה** ליום שבת קדש * **ובית השואבה**

לימי חג הסוכות * ולא נמר
אשר יסד בחכמתו הגדולה וברוח בינתו הרחבה בבתים האחרים אשר חשב לבנות
כי לקח אותם אלהים * זה סיני ועוקר הרים אבד ואיננו וה' הניח לו לחיי העולם
הבא * אמנם חלילה לי להתפאר לאמור חף אני אעשה כמוהו כי אינני לעינת הרב
הנז' אפי' כתלמיד קטן לפני רבו * אך אם העשיר יביא כבש להקריב לה' העני אשר
אין ידו משנת יביא חור או בן יונה וסניהם יעלו לרגל לפניו * וכתוב כי לא נזהר
ולא שקן ענות עני * לכן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש * ומחשבותי הטובה
היא שמכחני * ואחי ובני עמי בראותם את מלכותי זאת יחוקוני ויאמרוני ובסדר
פנים יפות יביטו בה כהיותם מבני אברהם יצחק וישראל רחמים וגמלי חסדים *
ומסייד אני בכי טוב להגיד לאחי ובני עמי כי ילא לאור גם **בית הבחירה**
לחג הפסח ובית ה' לחג השבועות מעשה ידי אביר ידיו ר"ב
לו הרב כמהר"ר אברהם חמויי ז"ו וא"כ כל בתי התפלה נתיסדו בעזרת ה'
לזכות את הרבים ולמען דעת מה שראוי לעשות בנא כל ישראל
לראות את פני ה' :

יום ר"ח ניסן שנת התרל"ו

הצעיר ישראל קושטא ס"ט

אזכרה גדולה לכל הכא בידו מחזור זה שלא יחטא בלשונו חלילה להזיף מפי
השמות הנקודות וכמו אשר נכתבו רק יכוין במחשבתו באותם הנקודות
בטעם שמזכיר הפס בפיו בקריאתו הידועה באלנות :

דיני חדש אלול

א ומן תשובה לכל היא בחדש המקודש הזה ויהרר לפשפש במעשיו * טוב וישר שנכל
לילה קודם שייטן טרם אמירת וידוי יפשפש ויחפש דרכיו ובמעשיו באותו יום
יחודה וישוב וכן יעשה מר"ח אלול עד י"ה * כי היה צריך לעשות כן כל ימיו בכל
לילה כמעט לדיוקים קדוה בשמותם מארי דחושכנא ולפחות בה יעשה בארבעים יום
הגוראים אלו :

ב אשר כח בו לקום לסליחות אשריו וקודם יברך כל הברכות ואח"ך יאמר תקון
חלות ואח"ך יאמר סליחות * ובעיקר הוא לאומרם כהיגן בשפל קול התחינה
ולהבין מה שמזיף מפי ועפעפיו יולו מי המרים על אשר חטא ויראה עלמו שהוא
מוזמן לדין לפני ממ"ה הקב"ה היודע מחשבותיו ומזמותיו אז יכנע לכבו הערל ואין
לזטוק לעקות בעומד ברחוב וכסיל לא יבין מה שאומר כי בקול רנה יצטק לעקה *
ולו חכמו ישכילו כי ח"ו ירתו ונחתי לניהנם שאונסים עלמם לקום ולאבד שנתם
לכא לכ"כ וגם פה לא עשו מאומה רק לעקות * הלא זה שם סליחות ולא לעקות
ויספיקו שתי דברות אלו למי שיש לו לב :

ג לא בשביל אמירת סליחות יתפלל תפלה שלא בזמנה וייטן בתפלין כי ילא שכרו
בהפסדו * וטוב לו להתפלל כהיגן ולא יאמר סליחות :

ד זה עיקר העבודה לשמור העיקרים ולהוסיף לא יזולו בעיקרי ולקיים התוספת :
ה אם יוכל להתענות איזה יום או ימים בנ"ח אלול אשריו וכלבד שיהיה בפשפוש
מעשים ולעשות נדר שלא ישוב עוד לכסלה :

ו אשר חנן לו אלהים עושר חטאיו כדקא יפרוק וירבה בימים אלו בדקא ובלמוד
זה תיקונים משניות ותהלים :

ז יש מקומות שכר"ח אלול אחר מנחה מכריו הש"ס טובו כנים טובכים ומנהג יפה
הוא * ברכ"י :

ח בכ"ה כאלול התחיל בריאת העולם וטוב ללמוד פרשת בראשית עד יום א' וכן
בכל יום עד שניים ר"ה ילמוד פרשת יום הששי שבו נברא העולם * ברכ"י :

ט יש נוהגים לעשות התרת נדרים והרמו לא' יחל' דברו' ככל' ס"ת אלול * ברכ"י :

דיני תעניות בר"ח אלול ובתשרי

א יש נוהגים להתענות יום א' של סליחות ויותר טוב להרבות במעשים טובים
ובתשובה ולא להחמיר על הזכור * ברכ"י :

ב המתענה בר"ה א"ל להתענות רק ב' ימים לפני ר"ה אע"ג שנהנו כבר להתענות
דלא היתה כוונתו אלא לתשלומין ועכשיו שמהענה בר"ה א"ל תשלומין * בנ"הט :

ג טעם לד' ימים אלו דבר"ה נאמר ועשיתם שיעשה עמנו קרבן והקרבן צריך
ביקור ד' ימים מפני המומים * עיין ט"ז :

ד מי שקבל להתענות ב' או ג' ימים רלופים דעתו להתענות עד הלילה אפי' בערב
שבת ושומר נפשו שלא להשלים מפני כבוד השבת * בנ"הט :

ה אם קבל להתענות ב' ימים רלופים מותר לאכול כלילה שניניהם אם לא פירש
בהדיא

כהדואף על הלילה מרדכי ואז מתפלל כל יום במנחה עננו פסקי סהראי וכתב ה"הט שלשון מהו אינו מוקדק דהא בין אכל בנתיב בין לא אכל מתפלל בכל יום עננו ואפשר דלרבותא אמר דאפי' או שמתענה עד בלילה הוי כל יום כפי"ע לענין עננו ט"ו וע' מ"ה :

ר מי שהתענה ב' ימים ושמע בליל ב' הדלה מאחרים ולא יתתן ער ליל שלישי דקרוי אכלתא לשכתא עדיף טפי מט"מ ומותר לתת לאחרים לשנות סל"ה ואי ליכא אחר יתן לתנוק לטעום מ"א ואם אין אחרים אכלו יכול להכדיל בשבת מבעוד יום אחר שהתפלל ערבית ולשנות ולקבל אח"כ התענית עליו ת"ס קנ"ט ומותר לאכול אח"כ מבע"י מ"א :

ז רבים נוהגים לאכול ערב ר"ה קודם עלות השחר משום חקות הגוים הנוהגים להתענות בערב חגיגה ויכולין לאכול בלא תנאי אחר שכן נהגו הגה"א אך המעיין בזה ובכתבי הא"י ז"ל מהמטא הגדול ר"ל לאכול קודם אור היום לא יעשה כן :

ח כתב בש"ל דאין לאכל להתענות ביום קבורה ער"ה ואין ק"ל ב"ד ס' שט"ה דמותר להתענות ומ"מ יש ללמוד ממנו שיש להקל במקום שיש מקצת חולה וא"כ התרה ה"ל שמתענה יותר ממה שהתענו הכבוד ע"ס :

ט המתענים מ' יום יתחילו מ"ו בתמוז בתפוזר וימים שמתענין בלא"ה כגון ט"ב ויא"ז וער"ח אין עולים להשלים אבל בחלול עצמו עולה מהרי"ל :

י נוהגים להתענות ער"ה ש"ע ואפי' תינוקות מתמנים מהרי"ל :

יא המדקדקים נהגו שכל אחד מתענה הד' ימים וכן כגון לעשות :

יב תענית י' ימ"ת אם בשעה שמתחיל לנהוג כן או אח"כ היה בדעתו לנהוג כן לעולם כריך התרה אפי' לא נהג כן אלא פ"ה ואם לא נהג כן הפי' פ"ה אלא היה צדעתו ואח"כ נתחרט ה"כ התרה בא"הט :

יג כל אלו התעניות א"י להשלים ואין קורים כב' וה' ויחל אפי' ער"ה ואם חל ברית מילה בער"ה יכולים לאכול וב' הב"ה השייכים לברית מצוה לאכול ולאוכל בניתו אסור עד המילה חוץ מבעל ברית ויש לעשות קודם שעה י' מ"א ואפילו בער"ה א"כ להשלים ואפי' אינו מתענה כל ה' ימים ואין אומרים או"א וכו' לפי שאינו ת"ז ד"ת :

תפלה

למתענה בשני ימים אחר ר"ח אלול וכן לכל ארבעים יום מר"ח אלול עד יו"ה

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים המאביל בורא יוצר ועושה מלך מוכתר בכתר מלכות המתלבש בעשר ספירות בלימה מגיד מראשית אחרית הנותן ביום דרך ובמים עוים נתיבה אשר ברא ויזר את האדם ליטיב עמו ברוב חסדיו ולא יחסון במית המת כי אם ישוב מדרכיו וחייה וימין דקדו פשוטה לקבל שכר כי לא בזה ולא סקן ענות עני ולא הסתיר פניו ומצו ובושעו אליו שעה י' ירמ"ה או"א שלא תבוא במשפט את עבדך ותרגני ברחמיך הרבים ותקבלני בתשובתי זאת לפניך ואל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני כי דרכך להאריך אשך ומנהגך לרחם על בריותיך כי אחא ה' טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך וברחמיך הרבים ענני בעת ובשונה הזאת ויהא מיעוט חלבי ודמי המתמעט היום בהעניתי חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כחלב מונח ע"ג מוכנך לתקן מה שבגדתי באחודתך ונתתי מוס

מוס בקדשי שמים ופנמתי כמדות העליונות ומנעתי הטוב והשפע הראוי לך בהם והרחמתי גבול מלך הלפון ושלאהי רגל השור והחמור לכער שדה תפוחים ואדרכם באפי וארמסם בחמתי ועתה למה אמות כי תאכלני האם הגדולה הזאת כי יזיר כפיך אני ומה יסכון לך כי רמה תקחני לאוכל יגיע כפיך כי תאכל אלהי יהמו נא רחמיך עלי ואל תבזה ענותי ואל תכלה עלי ועמד ואל תמלכי כמעבדי ואמור למלאך המשחית די טוב אלי ברחמיך ולתחנתי תכין לכך ותקשיב אזנך כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת בעורי ובמה אקדם פניך ה' אלהי ומה רפואה אבקש כי דרך בניך יודעי שמך בטוב אלהיך לעשות יחודים וזווגי מדות הקדושות העליונות בלרופי שמותיך הקדושים הסמכים ע"י כח תשובה ותעניתם במספר העתים לעורר את הרחמים ולכבד את הדינים הקשים אשר הנבירו ושכו והיו לכער וארמון על משפטו ישב ככראשונה על מכונ ועל כנו כל כהרא וכהרא בקיומיה ואני בער ולא אדע ולא בינת אדם לי ואין בי כח לבזון מעלתך וגדולתך וזרופי שמות הקדושים וההמשכות העליונות הנעשות בכח העיני וההשוכה בכל עת ועת בהעניתי זה והיכנה אוכל ורחמתי באבדן נפשי העלובה באשר לא אעזור חיל לרפאות מונח ה' ההרום וגבר אבניו אשר הרסתי ולא בניתי ואף גם זאת המה יבנו ואני ההרום או לי אוייה עלי אללי לי אהה עלי אוייה על נפשי :

לכן ירמ"ה או"א מודה חטאים בדרך ראה והביטה כי נתקו מורשי לבני ויראה ורעד יבא בי ונפלו פני בזכרי כל אשר הכעסתיך ויהמו נא רחמיך עלי ויהא חשוב ומרוצה לפניך תעניתי וחשוב המעט הוא אם רב כאילו כוונתי בכל זירופי שמות הקדושים המאירים והנמשכים בכל העולמות העליונים הראויים לך ע"י מספר העתים בעונותי היום ותלרף מחשבתי הטובה דרך כלל למעשה פרטית לכל עת ולכל רגע מהעניתי ומיעוט חלבי ויעלה להיות עטרה לראשך לשוב ולבנות חרבות ארץ הירושלמיך חבנה ותכוון והרשעה כולה כעשן חכלה ושכה והיתה לכער אל הירוס לעלות אל ה' ותלרף תשובתי וסיגוף תעניתי עם שחר סיגופי תעניות של בניך היודעים והמבינים כל כוונות לרופי שמות הקדושים וההמשכות הנמשכות בהעניתי זה המעלים יחוד וזווגי מדות העליונות מעלה מעלה בכל העולמות ויבוסמו כל הדינים הקשים אשר הנבירתי בעונותי ויגברו הרחמים בכל העולמות ותאיר היום בחסדך הגדול ביום דרך וי"ג מכילן דרחמי בפתחי שערם גבוהים עליהם פתח דכריך יאיר ומשם יושפע עלינו שפע הארה להחזירנו בתשובה שלימה תמיד ויאירו לנר"ן להכין ולהשכיל עמקי סודותיך ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במלותיך ויחד לבכנו לאהבה וליראה אה שמך ואל תקחני מהשו"ה קודם שנהגו ואל תדיחנו מפני שום אדם שבעולם עד מלאת ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים הנה וזוכה ונחיה ומירש טובה וזכרה לחיי העו"ה כ' יהיו לרצון וגו' :

ואח"כ יאמר אלו הפסוקים הנרמזים בר"ת שלהם שם יו"ד ה"י וא"ו ה"י וס' אר"ף ה"י יו"ד ה"י וזה סדרן :

יו"ד יהוה נחני בלדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך (בשני ימי ההפסקה ה' הושיעה המלך ישגנו ביום קראנו) וראה אם דרך עלב בי ונחני בדרך עולם : דרכך ה' הודיעני אורחותיך למדני :

ה' הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך : ידך עמוס בתשפט
וילמד עניים דרכו : (כשני ימי ההפסקה יאמר יעקב ה' כיום לרה יעקבך
שם אלהי יעקב :

ואו

והני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת יסעך : אל
נערץ בסוד קדושים רבא ונורה על כל סביביו : ויהי נועם ה' אלהינו
עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו :

הי

השמיעני בכקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני רךך זו אלך כי אליך נשאתי
נפשי : יהוה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורכ חסד ואמת : נוזר חסד
לאלפים נושא עון ופסע וחטאה ונקה :

אלק

אשכילה בדרך תמים תמי חבא אלי אתהלך בהם לכבי בקרב ביתי : לדעת
בארץ דרכך בכל נייס ישועתך : פתחו לי שערי צדק אנה כס אודה יהוה :
הסחר פניך מחטאי וכל עונותי מחה : יהוה אלהים לכחות שמעה תפילתי
האזינה אלהי יעקב סלה :

הי

יהוה אלהי לבאות מי כמוך חסין י"ה והמונתך סביבותיך : וחסד ה'
מעולם ועד עולם על יראיו ולדקתו לכני כניס : דבקה נפשי אחריך כי
תמכה ימינך :

יוד

האל תמים דרכו אמת ה' רופה מנן הוא לכל החוסים בו : יהי שם ה'
מבורך מעתה ועד עולם :

הי

וכשני ימים אלו בתעניתו ילמוד סדר הקרבנות מפ' ויקרא עד פ' לו עד להקריב
את קרבניהם לה' במדבר סיני : ואחר כך כנביאים יחזקאל מס' מ' פ"ס ואחר כך
בכתובים תהלים כולו ואחר כך האדרא דנשא כולה שמכאן בה המכילן דרחמי
כנודע במאמר פתח ר"ם והאר ווי מאן דאזיט ידיו בדיקא יקרא וכו' ואם אין
הכנאי מסכים לקרותה כולה ילמוד מאמר הנזכר פתח ר' שמעון וכו' עד בתליסר
תקונין אלין אתרשים דיקא וכו' וגם פרק שני מספרא דלביעיותא שמפורס בו י"ג
תקוני דיקא כנודע ושם נאמר סדר החדש הזה במאמר בזמנא דמטא תשרי ירחא
שביעאה משתכחי אלין תליסר תשרי דרחמי וכו' :

תקון סליחות

דיני סליחות

א כוהנים לקום באשמורת לומר סליחות ותחנונים מר"ח אלול ואילך עד יו"ה
אבל בר"ח עלמו אין אומ' סליחות ותחנונים ומנהג בני אשכנז אינו כן אלא
מר"ח ואילך מתחילין לתקוע אחר תפלת שחרית ויש מקומות שהוקעין ג"כ ערבית
ועומדים באשמורת לומר סליחות ביום א' שלפני ר"ה ואם חל ר"ה ב' או ג' מתחילין
מיום ה' שבו שלפני ויש מקומות שכוהנים שאם ימצא תוקע בב"ה בעת שאומרים
סליחות כשמתע"ט ל"ג מדות תוקע תשר"ת בלא ברכה :

ב יהמו הרחמים והסליחות הנאמרים בקרב איש ולב עמוק בשיתו לבו אלהים
להבין ולהשכיל כל אשר יבטא בשפתים דברי הרלוים והודוים אשר כל דבריהם
כנחלי אש כל הירא רך הלכב אשר נגע אלהים בלבו היה לבו כדונג נמס בתוך מעיו
כי יחס לבבו וש"ג ישא על חטאתו ואשמו אשר אשם לה' ודמעתו על לחיו
כי יתחמך לבבו וכליותיו ישתוננו בקריאתו בהם אופן דברים הרלוים אשר הוא
מתרנה

מתרנה לפני קונו אשר כס יראה שלותו ומיעוטו כעבדא דמתחנן למריה : ח"י :
ג כשיחנן לפני קונו לא יהיה קולו בדברו כקול הקורא כס' דברי הימים למלכי
מדי ופרס אבל יהיה קולו כמי שבוכה ומתאבל ויעשה תנועות בראשו או בידיו
וכשאר איבריו כמלטרט ומיגר עד שאם יעמוד שם מי שאינו מבין בלשונו כלל מקולו
ומתנועת איבריו בלבד ידע ויכיר שהוא מתחנן לאדוניו ושאל מאתו לכפר עליו כן
כשישית לבו כל איש ישראל להבין מה שמוציא בשפתיו כתחנונו לפני בוראו יהי קולו
בדברו על הדרך הזה ונמצא קולו ופיו ולבו שוים דומים זה לזה ומקולו יוכר ויראה
כונתו ולבו : ח"י :

ד רבת מבני עמנו הומים צפיהם הרחמים והסליחות ובל ידעו מה כלפורים עפות
מלפפים ומהגים כי קול דברים הם אומרים ותמונה אינם רואים זולתו הרמת
קול ושפתים נעות בלא לב ולב ואין הבדל בקולם בהתחננם על נפשם לפני בוראם
לקולם בקראם בדברי הימים ולא עוד אלא שהקורא בד"ה מפסיק בסוף כל ענין ואלו
אין מפסיקין בסוף הענינים ועליונים למטה ותחנונים למעלה ולא יפסיקו כ"א כשלא
יוכלו לומר יותר נשמה ה' ואלו היו יכולים לומר כל התפלה בנשימה א' היו
אומרים אותה כי בני המן כי תשרפם כאש להבה ירם הרע למהר לשלחם מעבוד
את פני האדון ה' אלהי ישראל וגם כי טפס כחלב לבם ולבם שחו שמיר ושית באין
מבין שלא ידעו ולא יבינו השכל לבותם פי' הכנת המלות לעזוב רשע דרכו ואיש און
מחשבותיו מתוך דברי הרלוים והיודים כעטוף לבו בהם אשתוללו איברי לב כי לא
ידעו בהם אש הם תחנונים או ד"ה :

ה טעם הרחמים והסליחות האלו המתוקנות לאומרו בראש אשמורתו יותר מביום
מבואר בכמה מקומות בזוהר עיין פ' ויקרא ופ' וישלח ומקומות אחרים : ח"י :

ו האומרים הרחמים והסליחות הנו' בתפלת שחרית מדי יום ביום עושים את
הטטל עיקר ואת העיקר טטל מזד היותם כאמרים שלא כומניהם : ח"י :

ז הנגשים אל ה' הבעלי תורה ביומר לריכים להיות זהירים וזריוס לעמוד על
נפשם בבית ה' בלילות יותר משאר עמא בתת לבם אל אל בשמים : ח"י :

ח רבים מבעלי תורה שבדורנו אשר הורו התר לעלמס לאמר שיותר טוב ת"ת
מלהרבות הרחמים והסליחות וע"כ בחרו המה אף הומים האלה לפרוש עלמס
מן הזכור לכלתי הטטל מלמודם לבא לומר התחנונים והסליחות משו במושכלס
כי זמן תורה לחוד : ח"י :

ט סנוהנים לומר סליחות בערבית ולהזכיר י"ג מדות ראוי למונעם והיושב בבית
הכנסת שנוהנים לומר סליחות בערבית ישב בדרך וידוס וליכא כזה משום לא
תתגודדו ואי בעי לימא מומרים אבל היודים יוכל לאומרם כמולאי שבת לבד שאין
לומר וידוי ער שיטכור חלות לילה : יותר טוב בימים האלו להרבות בסליחות
ותחנונים עם הזכור :

י אין תוקעים בערב ר"ה ובליילה שלפניו ואפילו בביתו :

יא יאמר ברכת התורה קודם סליחות ואח"כ ידלגנה : לבוש : והט"ו כחכ ש"ס
לדלגה אח"כ דאל"כ לא ימצא שום ש"ס שיאמר אותה אחר הסליחות דהא ע"כ
א' מוטל לכרך קודם הסליחות :

יב ידקדקו לחזור אחר ש"ס היותר הגון והיותר גדול בתורה ובמעשים טובים ושיהיה
כשוי : כ' הר' של"ה צריך להיות הש"ס והחוקע בעל תשובה גמור וכתב הב"ח
הפרנסים שראוים להתפלל היינו כשהם נאמנים ומגנים על הדור ומרלוים לעם
ובע"ה

ובעו"ה כדור הזה וכו' וכדי לתקן פרכה זאת ראוי שיתפלל הס"ג הקטוע ובפרט בקהלות הקטנות מהו כל ישראל כשרים הם דק שיהיה מרובה לקהל אבל אם מתפלל בחוקה אין ענין אחריו אמן וכן לריד שוליא כל אדם בתפלתו ואם יהיה לו סוגר ומכוין שלא להזיזו גם אהביו אינם יולאים בחפלתו . הגהות מהגונים ישנים :

יג יש מקומות טובנים שהאומר סליחות מתפלל כל היום כלו ואפילו ערבית דהמחיל במלוה וכו' . מ"ג . ומטעם זה הוא קודם לכל ולמהל :

יד מי שתחיל להתפלל או לתקוע אין ליתן המלוה לאחר ואם חלה הוא ביד הקהל להעמיד אחר . בא"ט :

טו יש נוהגים למכור מי שיהיה ס"ג ולא ספיר עבדי דט"ג הגון בעיר :

טז החוקק להתפלל בתימן אין מסלקין אותו ובפרט אם כבר ארש אשה בסבלנות . פני משה ח"ב סי' פ"ד וכן עיקר דלא כמ"ס יד אהרן כסס באר עסק . ברכ"י :

טז מי שנשחטת אשתו וכשא עליה ע"כ יכול להתפלל גם כיו"ה . הרב חיד"א דלא כסבות יעקב :

חי הכל אסור ללאת מניתו כדי ליכנס בכ"ה לשמוע הסליחות מלבד בערב ר"ה שמרבים בסליחות יכול האכל ליכנס לכ"ה . פסקי מהרי"א סימן קל"ג וה"ה בערב י"ה ודוקא שמרבים בסליחות . מ"א :

יט ח"א אכל הכל וידוי ותחנונים :

בקשות

ישן אל תרדם ועוזב התלהלה . הרחק מדרכי בני אדם . ושור דרכי גבוהה . ורוץ לעבוד צור קדם . פרוץ כוכבי נגהה . מה לה נרדם קום קרא אל אלהיה : הקץ לראות שמיו . ואת מעשה אצבעותיו . והבט אהלי מרומיו . תלויים בזרועותיו . וכוכבים חותמיו . פתוחי טבעותיו . ופחד מפני אימיו . ותיחל את ישועותיו . פן זמן יגביהה . ורם לבכה בגבהה : מה לו וצא בחצות הלילות . בעקבות אנשי שמות . אשר בלשונם תהלות . ואין תוכם תוך ומרמות . לילותיהם תפלות . וימותיהם צומות . לאל בלבם מסלות . ולהם בכסאו מקומות . דרבים סגם לעלות . עד יי אלהיה : מה לו דמעות תזיר עיניה . ותתחרט על פשעים . והתחנן למול קונה . ואל תתחר במרעים . והשפל מאד את גאנה . וקח הטוב כי געים . בכר אל מהונה . דעת יערו מושיעים . וישאו קול המונה . הכון לקראת אלהיה : מה לו דלים אשר עפר יסודם . החכמה מאין . ומותר האדם מן הבהמה אין . רק לרואי

צור

צור כבודם . ראות לב לא ראות עין . ומוצאי מעיני יסודם . הטובים מיין . כי כן בשר ודם . תמצא את אלהיה : מה לו יה אהיה אשר אהיה . אשר כל חפצו פעל . הממית ומחיה . מוריד שאול וער . עמוד למשפט וחיה . ועוזב מרד ומער . לאמר מתי ואיה . מה למטה ומה למעל . ואולם תמים תהיה . עם יי אלהיה : מה לו

יעירוני רעיוני . וסוד לבי ומשאלו . הגות דברי תחנוני : בזמרת אל ומהללו . ולא אתן שנה לעיני חצות לילה בגללו . לחזות בנועם יי . ולבקר בהיכלו : הקיצותי ואחשב . מי הוא אשר הקיצני . והנה קרוש יושב . תהלתו האיצני . ונתן באוני קשב . וחזקני ואמצני . וכל עוד רוחי כי השב . אברה את יי אשר יעצני . צור אשר הנשמה לו . וחגויה מפערו : לחיות ואתפלל לפניו . ובתפלה אתענג . ובקעו דמעי ענניו . ומתקו מצוף ופנג . וגבה לבי בעיניו . בעת גמס הוא כדונג . כעבד לפני אדוני . מפחדו יתמונג . וכי יזכור מהללו . ינשה את כל עמלו : לחיות דום ליד והכבד . והאחר שחר מבא . עד יתרצה עבד . בתחנוניו אל רבו . וישפוך דם לב וכבד . ויאורו עיני לבו . ויתיחד העובד . עם המלך במסבו . וישיר וישא משרו . לשם דגלו ומהללו : לחיות הנה זה עבד עבדים . לפני מלך מלכים . עומד וידיו כבדים . ודמעיו נהלכים . לה יצוריו משועבדים . בעוד חיו נמשכים . וכל אבריו לה מורים . משתחווים ומברכים . סלח דרוע מעללו . אשר כחול משקלו : לחיות

יי אלהי הצבאות יושב הכרובים . בטית לעמך שוכו בנים שובבים גשו נא אלי בדברים ערכים . דרשוני וחיו ימים רפים . הלא דבריד לעולם נצבים . וכס אנחנו נשענים ונקרבים . וקרנו לחיים טובים . חנני בחסדיך הרבים . טוב אתה דרעים ולטובים . ימינך פשוטה לקבל שכים . כי לא תחפוץ במיתת חבבים . לכן אנחנו משכימים

משכימים ומעריבים מלך מהולל במחנות ברובים נקנו מחטא
ומכל חיובים סלח לנו כי פשענו מרבים עננו למען צורים
התצובים פתחי תשובה כל יהיו משולכים צעקותינו לפניך יהיו
נקרבים קרבנו אליך חיצב להבים רצנו בעולות פרים וכשבים
שכנו אליך נערים ושבים המוכים בטהים על רחמיך הרבים
רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים אל מלך יושב על כסא רחמים:

ויס נוסנים לאומרו במקום סנט יהודה כדלקמן ואלו מוסמין זכ

רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים אל מלך יושב על
כסא רחמים אל מלך

תקון הצות
תקון רחל

אומרים הוידו אשמנו ומה נאמר ויש אומרים אותה קודם תקון לזה :

תכוין לככות על מרכן הכית

על נהרות ככל שם ישכנו גם כבינו כוכרנו את ציון על ערכים
בתוכה תלינו כבודותינו כי שם שאלונו שובינו הכרי שיר
ותללנו שמחה שירו לנו משיר ציון איך נשיר את שיר יי על
אדמת נבר : אם אשכחך ירושלם תשבח ומיני תרפק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי זכר יי
לכני ארום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה : בת
ככל השרודה אשרי שישלם לך את גמולך שנמלת לנו : אשרי
שיאחו ונפץ את עוללך אל הסלע :

תכוין לככות על הריגת הכדוקים

מוסור לאסוף אלהים באו ניום בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו
את ירושלם לעיים נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף
השמים כשר חסדיך לחיתו ארץ שפכו דמם במים סביבות
ירושלם ואין קובר : הוינו חרפה לשכנינו לענ וקדם לסביבותינו
עד מה יי תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך : שפוך חמתך אל
הנוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו כי
אכל את יעקב ואת נהו השמו אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר
יקדמונו

יקדמונו רחמיך כי רלונו מאד : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד
שמך ותצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : למה יאמרו הגוים
איה אלהיהם וידע בנוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוף :
תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל ורועך הותר בני תמותה : והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אלני : ואנחנו
עמך וצאן מרעיךך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :
זכר יי מה היה לנו הכיטה וראה את חרפתנו : נחלתנו נהפכה
לזרים כתינו לנכרים : יתומים היוינו ואין אב אמיתינו כאלמנות :
מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו : על צוארנו נדהפנו ונענו
ולא הונח לנו מצדים נתנו יד אשור לשפוע לחם : אבותינו חטאו
ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו : עבדים משלו בנו פרק אין מידם :
בנפשנו נביא לחמנו מפני הרב המדבר : עורנו כחגור נכמדו
מפני ולעפות רעב : נשים בציון ענו בתלות בערי יהודה : שרים
בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו : בחורים טחון נשאו ונערים בעץ
כשרו : זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם : שבת משוש לבנו
נהפך לאבל מחולנו : נפלה עטרת ראשנו אוי גא לנו כי חטאנו :
על זה היה רוח לבנו על אלה חשכו עינינו : עד הר ציון ששמים
שועלים הלכו בו : אתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור : למה
לנצח תשכחנו תעובנו לארץ ימים : השיכנו יי אליך ונשובה חדש
ימינו כקדם : כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד : השיכנו
יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם :

הפט משמים וראה מובל קדשך ותפארתך איה קנאתך ונכורתך
המון מעיד ורחמיך אלי התאפקו : כי אתה אבינו כי אברהם
לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו נאלנו מעולם שמך :
למה חתענו יי מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך
שכטי נחלתך : למצער ירשו עם קדשך צרנו בוססו מקדשך :
ועתה יי אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו :
אל תקצף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון הן הפט גא עמך כלנו :
ערי קדשך יהיו מרכב ציון מרכב היתרה ירושלם שממה : בירת
קדשנו ותפארתנו אשר הללוד אבוהינו הרה לשרפת אש וכל
מחמדנו היה לחרבר : העל אלה תחאפק יי החישרה ותעננו עד

מאר : המאם מאסת את יהודה אם כציון געלה גפשה מרוע
הכיתנו ואין לנו מרפא : קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה
בעתה : ירענו וי רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך : אל תנאץ
למען שמך אל תנבל כפא כבודך וזכר אל תפר ברוחך אתנו :
כה אמר וי קול ברמה נשמע נהי פכי תמרורים רחל מבכה על
בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו : וי ממרום ישאנ וממעון
קדשו ותן קולו שאנ ישאנ על נהו : ויקרא אדני יהוה צבאות
ביום ההוא לבכי ולמספר ולקרחה ולהגר שק : על אלה אני
בוכיה עיני עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו
בני שוממים כי נבר אויב : על שבר פת עמי השברתי קדרתי
שמה החזקתני : מי ותן ראשי מים ועיני סקור המעה ואבכה
יומם ולילה את חללי בת עמי : אלכיש שמים קדרות ושק אשים
בסותם : הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון :

קוים סוכס סירוסלס טובב על חרנן ועל הונת סכרוים כנונו סומרון קול קמן :
עד מתי וי יום חרפן לעמך במר תליל ערף על בית
הפלתך אשר שרפו צריך והרגנו בני בריהך אלהים פאו
גיים בנחלתך : עד מתי וי תשכחנו שאון קמך : ושטמות היכלך
ונפוצת לאומך הלחוצים עליך החרוגים על שמך עד מתי
עשנת בתפלת עמך אשר יהנו לפניך על חרפן ביתך : אלהים
עד מתי וי אשכבה בין שפתים ובין תנור וברים יכהו לי עינים
לוהטים לי ישאפו ערכ ובקר וצהרים עד מתי אשתומם עד
חרפן פעמים עד מתי לא תרחם את ירושלם עד מתי יהנה
בצר שארית צאן מרעהך : אלהים עד מתי וי עריצים יעוו
אשר אכלו את יעקב וככל עת יבוזו אני אדרוש את שלומם
והם ימרטו ויגזו בחרפה הכו לחיי ובשפתי שוני גלוזו עד
מתי וי רשעים יערוזו עד אז יצעק בשבי סלובי בן סלובית אמךך
אלהים פאו גיים בנחלתך : וכל סמנס לקינן סרו זה מסוכח

וללס זו כוסגוס לקוסון כלי קובכ קודס על סוכלי סוסרס אור כוסכלס ומקנן סדור כספרר
חיד"א ו'ל כמורס כסכנס סלו כסוסלל :

אוי לי על גלות השכינה : אוי לי על חרפן בית המקדש : אוי לי
על שריפת התורה : אוי לי על הריגת הצדיקים : אוי לי על
חלול

החול שמו הגדול ותירתי הקרושה : אוי לי כי נבר אויב : אוי
לי על צער כל העלמות : אוי לי על צער האבות הקדושים
והאמהות הקדושות : אוי לי על צער הנביאים והתסידים והצדיקים
אשר בנן ערן : אוי לי על צערו של משיח : ענוהינו הטו אלה
ופשעינו האריכו קצנו וחסאתינו מנעו הטוב ממנו : אוי להם לבנים
שגלו מעל שלחן אכיהם : זה כמה ארך ימים ושנים רבים ורעים :
כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו :

על היבלי אבכה יומם ולילה ולתפארת ציון עיר המהוללה
ולמסורת בכי תמיד על חרפן פעמים ארץ צבי צבי ירושלם
ועל עמך אשר חרף בגולה : ולמסורת בית הפארתו שם אויב
לשמה הושיבני בירי נכיות ושמה על זאת אבכה תמיד בקול
יללה : ולמסורת ספדי תורה כי חוללה הפארתך נפר גוף
מיום שנחרב ביהך ושאי מינה על אהליבה ואהלה : ולמסורת
חוקו עמי מהר אבנה דבירכם נקם אלפש ואשיב את שכוחכם
תוף היבלי אשכון ככתחלה כי מציון תצא תורה ותחלה : כי
בדכתיב כי מציון תצא תורה ודבר וי מירושלם :

ערה נא ומינד רמך ולועומה קרא נחמה ויאמר לדלת
וענומה עניה סערה נחמה : ערה נא תשוף ורועך
וגלה נא קץ ישעך ויאמר לשר גאלמה עניה סערה נחמה :
ערה נא ומינד האל ופרה ברחמיך ישראל ויאמר לעם דל
השואל ובא לציון גואל : ערה נא ומינד עליון ובנה ברחמיך
את ציון ויאמר לעם דל ואביון כי נחם וי ציון : בדכתיב כי
נחם וי ציון נחם כל חרבותיה וישם מרבה בערן וערבחה בנן
וי ששון ושמחה ימצא בה תורה וקול זמרה :

ואמר כך קמטרר לקוס ומאמר סלו פסוקים

התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שביה
בת ציון : על חומותיך ירושלם הפקדתי שמרים כל
היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את וי אל דמי לכם :
ואל תתנו דמי רו עד יבנו ועד ישים את ירושלם תהלה
בארץ : נשבע וי בימינו ובזרוע עזו הם אתן את דגנך עוד
טאכל לאיבוד ואם ישחו בני נבר תירושך אשר ינעת בו : כי

מאספיו יאכלהו והללו את יי ומקבציו ישתחו בחצרות קדשי :
הטה אלתי אונך ושמע פקח עיניך וראה שטמותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלתי כי שמך נקרא על עירך
ועל עמך : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד :
כי רצו עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו : בונה ירושלם יי
נרחמי ישראל יכנס :

תקון לאה

למנצח משכיל לבני קרח : באל תערי על אפיקי מים בן נפשי
תערג אליך אלהים : צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
אבוא ואראה פני אלהים : היתה לי רמעותי לחם יומם ולילה
באמור אלי כל היום איה אלהיך : אלה אוכרה ואשפכה עלי
נפשי כי אעבור בסך אהרם עד בית אלהים בקול רנה ותודה
המזן חונג : מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הזחילי לאלהים כי
עוד אורנו ישועות פנוי : אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אוכרך
מארץ גרדו וחרמונים מהר מצער : תהום אל תהום קורא לקול
צנורך כר משפריך וגליך עלי עברו : יומם יצורה יי חסדו
וכלילה שירה עמי תפלה לאל חי : אומרה לאל סלעי לטה
שבחתי למה קדר אך בלחץ אויב : ברצח בעצמותי חרפוני
צורתי באמרם אלי כל היום איה אלהיך : מה תשתוחחי נפשי
ומה תהמי עלי הזחילי לאלהים כי עוד אורנו ישועות פני ואלתי :
שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיר מאיש מרטה ועולה
תפלטני : כי אתה אלהי מעויו לטה ונתחתי למה קדר
אתחלה בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך הטה ינחוני וביאוני אל
הר קדשך ואל משכנותיך : ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
שמת גילי ואורך בכבוד אלהים אלהי : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הזחילי לאלהים כי עוד אורנו ישועות פני ואלתי :

ואחר כך אומרים יטכך (ובימים טאין אומרים תחוב מדלנין יטכך) לדוד מוזמר לט'
סארן ומלואי חלבים יחננו בללויב אורם ס'

נוע תנוע ארץ כשכור והתנודרה במלונה וכבר עליה פשעה
ונפלה ולא תוסיף קום : והיה ביום ההוא יפקד יי על צבא
המרום במרום ועל מלבי הארמה על הארמה :

ואחר כך אומרים כנא אליו נתן הכנא סור המעלות כסוב

עד אנה ככיה בציון מספר בירושלם : תקום תרחם ציון הבנה
חומות ירושלם : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד : כי רצו עבדיך את אכניה ואת עפרה יחננו : בונה ירושלם
יי נרחמי ישראל יכנס :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש
לנו שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך ככתחלה כונן בית מקדשך על מכוננו הראנו בכנינו
שמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנס לשרים
ולזמרים והשב ישראל לגוייהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה
לארצנו ותטענו בנכולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמירין כסדרן ומוספין בתלכתן :

ואחר כך יאמר סרן ראסון ממסכת סויד

בשלישה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס
ובבית הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ
היו עליית והרוכים שומרים שם בית המוקד כיפה ובית גדול
היה מוקף רבדים של אבן וקני בית אב ישנים שם ומפתחות
העיר בידם ופרחי כהונה איש כסתו בארץ לא היו ישנים
בכנרי קדש אלא פושטין אותם ומקפדין אותם ומניחים אותם
תחת ראשיהם ומתכספין בכסות עצמן אירע קרי לאחד מהן יוצא
והולך לו במסכה ההולכת תחת הכירה ונרות וילקין מכאן ומכאן
עד שהווי מניע לבית השכיכה ומדורה היתה שם ובית כסא
של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעור יודע שיש שם אדם פרוח
יודע שאין שם אדם ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד
המדורה בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים
ויוצא והולך לו : ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים
וטובל

וְטוֹבֵל עַד שְׁלֹא יָבֹא הַמְּמוֹנָה וְכִי כֵאֵיזוֹ שְׁעָה הַמְּמוֹנָה בֵּיא לֹא
 כָּל הָעֵתִים שְׁוֹתָ פְּעָמִים שֶׁהוּא בֹא מִקְרִיאַת הַגֶּבֶר אוֹ סִמּוּךְ לוֹ
 מִלְּפָנָיו אוֹ מִלְּאַחֲרָיו הַמְּמוֹנָה בֹא וְדוֹפֵק עֲלֵיהֶם וְהֵם פּוֹתְחִים
 לוֹ אָמַר לָהֶם מִי שְׁטָבֵל יָבֹא וְיָפִים הַפִּיטוֹ זָכָר מִי שְׁזָכָר
 ג נָטַל אֶת הַמַּפְתָּח וּפְתַח אֶת הַפֶּשֶׁשׁ וּנְכַנֵּס מִבֵּית הַמּוֹקֵד לַעֲזָרָה
 וּנְכַנְסוּ אַחֲרָיו וְשָׂמִי אֲבוֹקוֹת שֶׁל אֵיר בֵּידֶם וְנַחֲקוּ לְשִׁמִּי כִתוֹת
 אֱלוֹ הוֹלְכִין בְּאֲכַסְרֵיהָ דְרֶךְ הַמִּירָח וְאֱלוֹ הוֹלְכִין בְּאֲכַסְרֵיהָ דְרֶךְ
 הַמַּעֲרָב הֵיוּ כוֹדְקִין וְהוֹלְכִין עַד שֶׁמִּגִּיעִין לְמִקְוֵי בֵּית עוֹשֵׂי
 חֲבִיתִין הִגִּיעוּ אֱלוֹ וְאֱלוֹ אָמְרוּ שְׁלוֹם הַכֹּל שְׁלוֹם הַעֲמִידוֹ עוֹשֵׂי
 חֲבִיתִין לַעֲשׂוֹת חֲבִיתִין ד ר מִי שְׁזָכָר לַתְרוֹם אֶת הַמּוֹבַח הוּא יִתְרוֹם
 אֶת הַמּוֹבַח וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ הִזְהַר שְׂמִיָּה הַנֶּעַ בְּכָלִי עַד שֶׁתִּקְדַּשׁ
 יָדֶיךָ וְיִגְדִּילְךָ מִן הַכִּיּוֹר וְהִרִי הַמַּחֲתָה נְהוּגָה בְּמַקְצֵעַ בֵּין הַכֶּבֶשׂ
 לְמוֹבַח בְּמַעֲרָבוֹ שֶׁל כֶּבֶשׂ אֵין אָדָם נִכְנָס עִמּוֹ וְלֹא נָר בִּירוֹ אֶלֶּא
 מִהַלֵּךְ לְאוֹר הַמַּעֲרָבָה לֹא הַיּוֹרֹאֵין אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִין אֶת קוֹלוֹ עַד
 שֶׁשׁוֹמְעִין קוֹל הָעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶן קָמִין מוֹכֵנִי לְכִיּוֹר וְהֵם אוֹמְרִים
 הִגִּיעַ עַת קִדְשׁ יָדָיו וְיִגְדִּלוּ מִן הַכִּיּוֹר נָטַל מַחֲתַת הַכֶּסֶף וְעָלָה
 לְרֹאשׁ הַמּוֹבַח וּפְנָה אֶת הַנְּחָלִים הַיֹּלֵךְ וְהַיֹּלֵךְ וַחֲתָה מִן הַמַּאֲבָלוֹת
 הַפְּנִימִיּוֹת וְנָבַר הִגִּיעַ לְרִצְפָה הַפֶּךָ פָּנָיו לְצַפּוֹן וְהַלֵּךְ לְמִירְחוֹ שֶׁל
 כֶּבֶשׂ בְּעֶשֶׂר אַמּוֹת צָבַר אֶת הַנְּחָלִים עַל גְּבִי הַרְצָפָה דְּחוּק מִן
 הַכֶּבֶשׂ שְׁלֹשָׁה טַפְחִים מְקוֹם שְׁנוֹתָנִין שֶׁם מֵרָצַת הָעוֹף וְרִשׁוֹן מוֹבַח
 הַפְּנִימִי וְהַמְּנֹרָה :

נשלם תקון לאה

חס מינו וכול לומר סדר תקון חצות יוסטוס לומר קודם סמוריס על סיכלו ואחר כך
 זומרים

שיר המעלות בשוכ וי את שיבת ציון היינו בחלמים : אז
 ימלא שחוק פיננו ולשונונו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל י
 לעשות עם אלה : הגדיל י לעשות עמנו היינו שמחים : שוכה י
 את שבתנו באפיקים בנגב : הורעים בדמעה ברנה וקצרו : הלוך
 ולך וכה נשא משך הורע בא יבא ברנה נשא אלמתי :

א ואמרו בתחלת הסליחות זמורי פהטובה תפלה לדוד שמעס ה וכו' :
 ב יס מי שמסוף זמור כ"ו לדוד ה' הורי וישעי וזמור ל"ג רננו לדיקים סזוכר
 בכל ה' מסס י"ג שמות הו"ס כנגד י"ג מלין דרחמי שמתגלים ומאירוס מ"ח
 אלול והלך כזרע וכזון לאזמורס לראש השמורות בסליחות לסורר הרחמים ח"י :

תפלה לדוד שמעה יי צדק הקשיבה רנתי האזינה
 תפלתִי בלא שפתי מרמה : מלפניך משפטי יצא
 עיניך תחזינה מישרים : בחנת לבי פקדת לילה צרפתני
 בר תמצא זמתי בל יעברפי : לפעלות אדם בדבר שפתיה
 אני שמרתי ארחות פריין : תמך אשרי במעגרותיה בל
 נמוטו פעמי : אני קראתיך פי תענני אל הט אזנה לי שמע
 אמרתי : הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינה :
 שמרני באישון בת עין בצר כנפיה תסתירני : מפני רשעים
 זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי : חלבמו סגרו פימו דברו
 בגאות : אשרנו עתה סכבוננו עיניהם ישיתו לנשות בארץ :
 דמינו באריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים : קומה
 יי קדמה פניו הכריעוהו פלטה נפשי מרשע חרבה : ממתיים
 ידה יי ממתיים מחלר חלקם בחיים וצפונה תמלא בטנם
 ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם : אני בצדק אחזה
 פניה אשבעה בהקיץ תמונתה :

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה : אשרי אדם לא
 יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי בלועצמי
 בשאגתי כל היום : כי יומס ורילה תכבד עמי ידה נהפך
 לשרי בחרבני קיץ סלה : חטאתי אודיעה ועוני לא כסיתי
 אמרתי אודה עמי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה :
 על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים
 רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
 תסוכבני סלה : אשכילה ואורה בדרך זו תלך איעצה עליך
 עיני : אל תהיו כסוס כפרר אין הבין במתג ורסן עדיו לבלוס
 בל קרוב אליך : רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד

יסובבנו : שמחו בני וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :
 למנצח מזמור לדוד : בכוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל
 בת שבע : חגני אלהים כחסדך כרב רחמיה מחה
 פשעי : הרב ככסני מעוני ומחטאתי טהרני : כי פשעי אני
 אדע וחטאתי נגדי תמיד : לך לבדך חטאתי והרע בעיניך
 עשירי למען תצדק בדרכך תזכה בשפטך : הן בעיון
 חוללתי ובחטאי יחמתני אמי : הן אמת חפצת בטחורת
 ובסתם חכמה תוריעני : תחטאני באזוב ואטהר תכבסני
 ומשרג אלבין : תשמיעני ששון ושמחה תגלגלה עצמות
 דכית : הסתר פניך מחטאי וכל עונתי מחה : לב טהור ברא
 לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי : אל תשליכני מדפניך
 ורוח קדשך אל תקח ממני : השיבה לי ששון ישעך ורוח
 נדיבה תסמכני : אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך
 ישובו : הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרגן לשוני
 צדקהך : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : כי לא
 תחפץ זבח ואמנה עולה לא תרצה : זבחי אלהים רוח
 נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תכוה : היטיבה
 ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלם : אז תחפץ זבחי
 צדק עולה וכליל אז יעלו ערמזבחה פרים :

למנצח מזמור לדוד שיר : לך דמיה תהלה אלהים בציון
 ודך ישלם נדר : שמע תפלה עריה כל בשר
 יבאו : דברי עונת נברו מני פשעינו אתה תכפרם : אשרי
 תבחר ותקרב ישכן חצריה נשבעה בטוב ביתך קדש
 היכלך : נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי
 ארץ וים רחקים : מכין הרים בכחו נאזר בנכורה : משבית
 שאון ימים שאון גליהם והמון לאמים : וייראו ישבי קצות
 מאותתיה מוצאי בקר וערב תרגין : פקדת הארץ ותשקקה
 רבת תעשרנה פרג אלהים מלא מים תכין דגנם כי כן
 הכינה

תכינה : תלמיה רוח נחת גרודיה ברכיבים תמנגנה צמחה
 תברך : עטרת שנת טובהך ומענליך ירעפון דשן : ירעפון
 נאות מדבר וגיל גבעות תחגרגנה : לכשו כרים הצאן
 ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו :

למנצח לכני קרה מזמור : רציח ארצה שכת שכית יעקב :
 נשאת עין עמך כסית כל חטאתם סלה : אספת כל
 עברתך השיבות מחרון אפה : שובנו אלהי ישענו והפר
 כעסק עמנו : הלעולם תאנף בנו תמשך אפה לדר ודר :
 הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו כך : הראנו יי חסדך
 וישעך תתן לנו : אשמעה מה ידבר האל יי כי ידבר שלום אל
 עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה : אף קרוב ליראיו ישעו
 לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו :
 אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף : גם יי יתן הטוב
 וארצנו תתן יכולה : צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :
 תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו : יי שמעה תפילתי
 וישועתי אליך תבוא : אל תסתר פניך ממני ביום
 צר לי הטה אלי אזנה ביום אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן
 ימי ועצמותי כמוקד נחרו : הוברה כעשב ויבש לבי כי
 שכחתי מאכל לחמי : מקול אנהתי דבקה עצמי לבשרי :
 דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות : שקדתי ואהיה
 כצפור בודד על נג : כל היום חרפוני איכי מהוללי כי
 נשבעו : כי אפר בלחם אכלתי ושקני בככי מסכתי : מפני
 זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני : ימי בצל נטוי ואני
 כעשב איבש : ואתה יי לעולם תשב וזכרה לדר ודר :
 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו
 עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו : וייראו גוים את שם יי
 וכל מלכי הארץ את כבודך : כי כנה יי ציון נראה בכבודו :
 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב זאת

לדור אחרון ועם נברא יהל יה: כי השקיף ממרום קדשו יי
 משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
 תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלם: בהקבץ
 עמים יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך כחי קצר
 ימי: אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיה:
 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: המה יאכדו
 ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו פלכוש תחליפם ויחלפו:
 ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: בני עבדיך ישבנו וורעם
 לפניך יבון:

בקושתאכטיבא כוסיגוס לומר גם אלו המוזורים

לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי אפחד:
 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי
 המה בשלנו ונפדו: אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם
 תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת יי
 אותה אבקש שבתי בבית יי כל ימי חיי לחוות בנועם יי
 ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר
 אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
 ואזנחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה ליי: שמע יי
 קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך
 יי אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי
 היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי
 עזבוני ויי יאספני: הורני יי דרכך ונחני בארח מישור
 למען שוררי: אל תחנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר
 ויפח תמס: לולי האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים:
 קנה אל יי חזק ויאמץ לפך וקנה אל יי:

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: ברכי
 נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו: הסלח לכל עונכי
 הרפא לכל תחלואיכי: הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד
 ורחמים

ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעורכי:
 עשה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים: יודיע דרכיו למשה
 לבני ישראל עלילותיו: רחום וחנון יי ארך אפים ורב חסד:
 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאינו עשה לנו ולא
 בעונותינו גמל עלינו: כי כגבה שמים על הארץ גבר חסדו
 על יראיו: כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו:
 כרחם אב על בנים רחם יי על יראיו: כי הוא ידע יצרנו
 זכור כי עפר אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ:
 כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: וחסד יי
 מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: לשמרי
 בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: יי בשמים הכין כסאו
 ומלכותו בכל משרה: ברכו יי מלאכיו גברי לח עשי דברו
 לשמע בקול דברו: ברכו יי כל צבאי משרתיו עשי רצונו:
 ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי:
 ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת:
 עטה אור בשלמה נוטה שמים כיריעה: המקרה במים
 עליותיו השם עבים רכובו המהקך על כנפי רוח: עושה
 מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסד ארץ על מכוניה בל
 תמוט עולם ועד: תהום פלבוש כפיתו על הרים יעמדו
 מים: מן גערתה ינוסון מן קול רעמך יחפזון: יעלו הרים
 ירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם: גבול שמת בל יעברון
 בל ישבון לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין
 הרים יהלכון: ישקו כל חיהו שדי ישברו פראים צמאם:
 עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: משקה
 הרים מעליותיו מפרי מעשיה תשבע הארץ: מצמיח חציר
 לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: ויין
 ישמח לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
 יקעד: ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים

יִקְנְנוּ חִסְדָּה בְרוּשִׁים בֵּיתָהּ : הַרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סְלַעִים
 מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים : עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ :
 תָּשֶׁת חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בֹּרְתַרְמֵשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר : הַכְּפִירִים
 שְׂאֵגִים לְטָרֵף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפֹן
 וְאֵל מַעֲוֹנֹתֶם יִרְבְּצֹן : יֵצֵא אָדָם לִפְעֻלוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עֲרִי
 עָרֵב : מֵהִרְבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִי כָּלִם בַּחֲכֵמָה עֲשִׂיתָ מְלֹאָה
 הָאָרֶץ קִנְיִינֶיךָ : זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם שֵׁם רִמְשׁ וְאִין
 מִסְפַּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת : שֵׁם אַנְיּוֹת יִהְלִכּוּן לְוִיתָן
 זֶה יֵצֵרֶת לְשַׁחֵק בּוֹ : כָּלִם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלִם בְּעַתּוֹ :
 תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטּוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב : תַּסְמִיר פְּנִיֶךָ
 יִבְהַלּוּן תַּסְף רוּחִם יִגְוִעוּן וְאֵל עַפְרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחְךָ
 יִבְרָאוּן וְתַחֲדֵשׁ פְּנֵי אֲדָמָה : יְהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יִי
 בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִיט לְאָרֶץ וְתִרְעַד יַנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ : אֲשִׁירָה
 לִי בַחֲנִי אֲזַמְרָה לְאֵלֹהֵי בְעוֹדֵי : יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי
 אֲשַׁמַּח בִּי : יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד אֵינָם
 בְּרַכִּי נַפְשֵׁי אֶת יִי הַלְלוּיָהּ :

קָמְתִי בְּאֲשֵׁמֵרֶת לְבַקֵּשׁ עַל עוֹנֵי : וְנַפְשִׁי שְׁחַרְחֹרֶת מִפְּנֵי רוּחַ
 זְרוּנֵי רַחֵם עַל עַרְתְּךָ צֵאן מִרְעִיתְךָ אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ
 עוֹד יִהְלִיךְ סֵלָה מִכְּסֵא כְבוֹד הַדָּרְךָ בְּשֶׁר לַעַם סְנוּלָה : שׁוֹכֵה
 שְׂבוּת קְדֻשֶׁךָ וְחֵן בְּקַרְסֵם סְנוּלָה : הַפְּלֵא גֵא חֲסֵדְךָ וּבְנִיָה עֵד
 תְּהַלְלָה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלִיךְ סֵלָה :

מִקוּן סְלִיחוֹת כְּלִילֵי אֲסִמּוּרוֹת

יְהִי חֲסֵדְךָ יִי עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחְלְנוּ לָךְ :
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלִיךְ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְכָה
 לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיְהוּהָ כְתִיר אֱלֹהֵינוּ :

תְּהַלְלָה לְדוֹר אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמְּלָכָה וְאֲבִרְכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וְעַד : בְּכָל יוֹם אֲבִרְכְּךָ וְאֶהְלֵלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד :
 גָּדוֹל יְהוָה חֲכֵמָה וּמְהַלֵּל מְאֹד וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר
 יִשְׂבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגִּידוּ : הַדָּר כְּבוֹד הַדָּרְךָ וְרַבֵּי
 נַפְלְאוֹתֶיךָ

נַפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וַעֲזוּ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלַתְךָ
 אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם
 יְהוָה כִּינָה אֶרְךָ אַפִּים וּגְדוּלַתְּךָ חֶסֶד : טוֹב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמָיו
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה גְּבוּרָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ
 יִבְרַכּוּכָהּ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכִכּוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
 כָּל עוֹלָמִים וּמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דוֹר וָדוֹר : סוּמָךָ יְהוָה תַּפְאֵרַת
 לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאֶתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלִם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח אֶרֶץ יִדְּךָ (כִּיּוּן
 סֵאֵר בַּכְּסוּף זֶה כִּי בּוֹ עִיקַר הַפְּרִנְסָה ר"ת פֵּא"י גִימַטְרִיא יֵאֱהָרוֹנְהֵי גִי סֵאֵל
 ס"ה חֲתָךְ) וּמְשַׁבֵּיעַ גִּי (חֲתָךְ) לְכָל חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יוֹהוּוּהוּ
 יִסוּר בְּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד כָּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה מַלְכוּת לְכָל
 לְקִרְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֵׂה וְאֶת
 שְׁוֹעַתָּם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה נֶצַח אֶת כָּל אֱהָבָיו וְאֶת
 כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוָה סוּר יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל
 בְּשֶׁר שֵׁם קְדֻשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : וְאוֹמֵר ס"ז

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ וַיִּמְלִיךְ
 מִלְּכוּתִיהָ וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהָ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהָ בְּתוּיָכוֹן
 וּכְבוֹיָמִיכוֹן וּכְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵזְרָא וּבְיוֹמָן קְרִיב וְאֹמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיּוֹשְׁתַּבַּח :
 וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַפֵּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהָ
 דְּקוֹדֵשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנִתְמַתָּא דְאַמְרֵיָן בְּעֵלְמָא וְאֹמְרוּ אָמֵן :

בֶּן אָדָם מַה לָּךְ נִרְדַּם קוּם קְרָא בְּתַחֲנוּנִים שְׁפוּךְ
 שִׁיחָה דְרוּשׁ סְלִיחָה מְאֹדוֹן הָאֲדוּנִים רַחֵן וְטַהַר
 וְאַל תֵּאָחֵר בְּטָרַם יָמִים פּוֹנִים וּמְהַרְהָ רוּץ לְעֶזְרָה
 לְפָנֵי שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים וּמְפַשֵּׁעַ וְגַם רַשָּׁע בְּרַח וּפְחָד
 מַאֲסוּנִים

מאסונים • אנא שעה • שמך יודעי • ישראל נאמנים • לך
אדני הצדקה ולנו בשת הפנים • עמוד כנבר והתנבר •
להתודות על חטאים • יה אל דרוש • בכבוד ראש • לכפר
על פשעים • כי לעולם • לא נעלם • ממנו נפלאים • וכל
מאמר • אשר יאמר • לפניו הם נקראים • המרחם • הוא
ירחם • (עלינו) פרחם אב על בנים : לך ה' וכו'

דיני מזמורי הסליחות

- א הכא בסוד ה' וכוון לכיוון כנסח זה סס הדג"י וסס ס"ג יו"ד ה"י וז"ו ה"ו ולכוון ר"ת לך ה' הכדקס לראה כי ימינך פשוטה תכוון סוד סס יהודה נקוד לרי וסגול חחת כל אות כי הויה הפשוטה גי' כ"ו והנקודה שחמיה מספרם רכ"ו ומספר זה הוא מספר תיבת ימין מלא יו"ד מ"ס יו"ד נו"ן כי כל היתים פשוטה לקבל טבים וכן הכא בסוד ה' וכוון ג' פעמים הנו נשמה כאן הנשמה לך הא' רמו לבחינת דעסיה והנשמה הב' רמו לבחינת הרוח דיוכיה והנשמה לך הג' רמו לבחינת נשמה דכריה ובחתינו על שמך ירמוז על נפש דאליות ח"י :
- ב ז"ל אחינו על שמך כי וולת בסוף פסוק ז"ל שמך ח"י :
- ג חטאינו פ"ס אבותינו העויןנו הרשענו ז"ל העויו הרשענו בלא וז"ו כלסון הכתוב בתהלים העויו הרשענו :
- ד אר"ן כ"ל דב"ר נע"לס ממך עיון בלכוס סי' תר"ו ובסוף פסוקים נחלקו על נסח כל דבר והכוון לאומרה כמ"ס בירמיה הממני יפלא כל דבר שר"ל טוס דבר ובפרט בבואה סמוכה לחיבת און כמו ולרש און כל ואין לשנש הספרים ח"י :
- ה הדני שמעה ז"ל בדלגות ככתוב וראוי לכל אדם לכיוון דר"ת 'שמעה' סלחה 'הקשיבה' ועסה הוא ר"ת שריפה סקילה הרג וחנק וזותיות טניות טכהס הס זותיות עמלק שהא' ס"מ הממוכה עליהס • והא"ס הירא יחמרמר בככי מאד באמירתו אוחס סן גרס בעויו להמסר כיר ס"מ לעשות כו' ד' מיתות אחר פטירתו בקבר ח"ו ועסה יכוון שמקבל עליו ד' מיתות בסוד כי עלוך הורגנו כל היום ולחנה ד' זותיות סס הקדוש שהפריד בעונו ואז תמסה חת זכר עמלק ח"י :
- ו השיבנו יהוה אליך ראוי לכיוון בו כניקוד סגול אות חסד ח"י :

לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נתאזין ומה נאמר מה נבר ומה נצטדק : נחפשה ררכינו ונחקרה ונשובה אליך : כי ימינך פשוטה (טוב לכיוון ג. ה. ג. ה.) לקבל שכים : שכים אליך בכל רוב שעתם תקבל ברחמיך : ברחמיך הרבים כאנו לפניך כבלים וכרשים דפקני דלתיך : דלתיך דפקני רחום וחנון אל תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מדבני ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלה : שומע תפלה עריך כל בשר יבאו : שמע תחנה אליך כל

כל הרוחות יבאו : יבאו אליך הרוחות וכל הנשמה : הנשמה לך והנוף פעלך חוסרה על עמך : הנשמה לך והנוף פעלך צור אשר אין דומה לך חוסרה על עמך : הנשמה לך והנוף פעלך יי עשה למען שמך : אתאנו על שמך יי עשה למען שמך פעכור שמך כי אל מלך חנון ורחום שמך : שמך נקרא עלינו יי אלהינו : שמך נקרא בקרבנו אל תניחנו יי אלהינו : אלהינו בושנו במעשינו ונכרמנו בפעולתינו : אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש : כי רבו משוכותינו לך חטאנו : חטאנו עם אבותינו הרעיונו הרשענו : מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נבר ומה נצטדק : מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים : הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע : אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי כל חי : אתה חופש כל חררי בטן רואה כליות ורכב : אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך : אם עונינו ענו בני יי עשה למען שמך : אם עונות תשמרנה יי מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תראה : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור : כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחננינו לפניך כי על רחמיך הרבים : יודני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה (יכוון כר"ת שריפה סקילה וחרג וחנק כאילו מקבל ארבע מיתות לכפרת עונותינו) אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עריך ועל עמך : השיבנו יהוה

סוד החסר אליך ונשובה חדש ימינו בקרבם : יוס נוסנים לומר

יי אלהי הצבאות יושב הכרובים בטית לעמך שובו בנים שובכים נשו נא אלי כדברים ערכים דרשוני וחיו ימים רבים : הלא דברייך לעולם נצבים • וכס אנחנו נשענים ונקרבים • זכרנו לחיים טובים • חננו בחסדיך הרבים • טוב אתה לרעים ולטובים • ימינך פשוטה לקבל שכים • כי לא תחפוץ במיתת חובים • לכן אנחנו משבימים ומעריבים • מלך מהולל במחנות כרובים • נקנו מחטא ומקל חובים • סלח לנו כי פשענו מרבים • עננו למען צורים החצובים • פתחי תשובה כל יהיו משוכים צעקותינו לפניך יהיו נקרכים • קרבנו אליך חוצב להכים • רצנו בעולות פרים וכשכים • שבנו אליך נערים ושבים • תמוכים בטוחים על רחמיך הרבים • רחם תרחם עלינו צור שוכן מרומים • אל מלך יושב על כסא רחמים :

סליחות
דיני שבט יהודה

א כנסת זה רבים חכמים בעיניהם שלחו יד להגיהו ה' כלשון הכה לנו עזרת מלך
היד ה' תקצר הגיהו ידך ה' לא תקצר ויזנו כן כי כל כונת המסורר לחתום
כלשון הכתוב כמ"ס הישאג אריה ביטור למה ה' העמוד ברחוק וכיוצא וכן סגור דלת
הבית הזה בל' הכתוב היד ה' תקצר הכן ידך ה' לא תקצר לא מל' הכתוב הוא ב'
הגיהו עורה למה תישן וכתבו הגה לא ינום ולא יישן ולא עלתה על לבו כך אל
המסדר כי אחר שיאמר עורה חמש ימינו בגלות ישן ומדבר לנוכחו איך יאמר הגה
לא ינום ולא יישן שלא לנוכח ואם יקפידו שאין מן הראוי לדבר כך בתחבובותינו מה
שישים דוד הע"ה בעל התחבובים והתפלות שהתחנן באלו הלשונות נשיב כלנו ואין
למחות הספרים על ככה ואם באו להקפיד לא יסארו מתחבובי הסליחות מאומה ח"י:

שבט יהודה ברוחק ובצער הישאג אריה בעיר מקיים
ישועתך אבות ובנים העניינים והאביזנים עמוד בפרץ
בל נהיה לשחוק למה יי תעמד ברחוק יונתך עד שערי
מות הגיעה יושב הפרובים הופיעה הבה לנו עזרת מצר
היד יי תקצר חרש ימינו בגלות ישן עורה למה תישן
זכור בניה בארץ לא להם וזר לא יקרב אליהם קץ הנחתם
גדה לגלמודה ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה שועהנו
תערה לשמי מרומים אל מלך יושב על כסא רחמים:

דיני אל מלך

א אל מלך יושב וכו' ומתנהג בחסידות כל ומתנהג בוא"ו כי ר"ת שלו כרו"ב
כנודע כסוד וירכב על כרוכ ח"י:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בתסירות מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם גימל
אל הורגנו לומר מדות שלש עשרה זכור לנו היום ברית שלש
עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך נדר
יי בעניו ויתיצב עמי שם ויקרא בשם יי ושם נאמר:

דיני ויעבור

א סוד הי"ג מדות עמו כנודע לכאין בסוד ה' ולא כל מוחל סכיל דא הכן טוב
לכוון קיבור הכוונה כי תיבת ע"ב ריו"ר ל' אותם ע"ב שמות היוצאים מנ'
פסוקים ויסע ויבא ויט שהם שמות וכל סס הוא ג' אותיות והנו מתחבבים ככה
הע"ב שמות אלו לפני אלהינו ששמים לכפר על נפשותינו ח"י:
ב אין

סליחות

א אין היחיד רשאי לומר י"ג מדות דרך תפלה ובקשת רחמים אבל אם בא לאומרן
דרך קריאה בעלמא אומרן בחילופיהו כה"ת ב"ש או כנגון כדרך שמנגן כסקורהם
בתורה וסליחות והתחבובים בלא ויעבור אין איסור בדבר:
ג כשאומר ויקרא בשם יש להפסיק בין סס לה':
ד כשאומר י"ג מדות ה' ה' יש לשמו ואף על גב דווקא בשם שאני הכא דאחר י"ג
מדות כתיב וימחר משה ומיהו אין לכרוע אלא ישוח מעט:
ה יטעים הפסק אשר בין ה' ה' כי סודו רס ונשא ומי שאינו מטעים אותו ענשו
רב ולריך לנעק בקול גדול ה' ה' אל רחום וכו' וסוד הי"ג מדות עמוק ונפלא
מאד:

ו יש מי שאומר שבעת שהס"ף אומר ויעבור אין לומר טוס פסוק כי מערכ ומבלבל
סדר העניינים ולא יאמרו הלכור ויעבור אלא החון יאמר ויעבור ה' על פניו
ויקרא וסקל יתחילו ה' ה' וגו' יש מי שאומר בעת ויעבור פסוק שמע ישראל וגו'
ופה ליוורנו יע"א ויבנים לומר אל רחום שמך וכו' בסליחות שמר"ח אלול עד יום
הכפורים וכיום הכפורים אומרים התפלה שסדר הרב החסיד המקובל האלהי כמה"ר
חיים בן עטר:

אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך טלא רחמים שמך בנו
נקרא שמך בעבור שמך בקראי ענני אלהי צדקי בער הרחבת לי חנני ושמע
תפלתו ואני תפלתו לך ה' עת רצוני אלהים ברכ הסדר ענני באמו ישעך ענני
בעת ובעונה הזאת:

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו וי"ג לומר ב"ב
ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך
ותנהי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ע"ס

דיני רחמנא

א תקנו רחמנא בל' חרגוס מפני שאין המלאכים מבינים כלשון חרגוס או אין
נוקדים בו ולא יקטרנו עלינו שיכולים לקטרנו בענין זה יותר מבשאר העניינים
שהוכרו בו בל' הקדש כמ"ס בכ"ר והגב אותם דשייך קטרונו נתקנו כלס בל'
חרגוס ח"י:

ב ככסופי הפין אתיבא למקרי קמד וכו' רבים הגיהו כאן דרחמך נפישין אתיבא
למקרי קמד ואין למחוק הספרים ח"י:
ג זכון חפס לן ריך להרגיש הפ' של חפס דנוסה ופירושו שפע"פ שאין לנו זכות
חפס לנו זכויות איזה מחשבות טובות ח"י:
ד יש מי שהגיה מדעתו להקדים כחביבין כספרא דרחמי והח"כ ספרא דחיי ולא יפה
טעם כ"ה לא יקרמו רחמיו איך נוכח לחיי כי המה מסודרים כסדר המדות
העליונות ח"י:
ה כפל מחול ושנוק לרמוז כי לא תסיה המחילה לזמן מה ע"ד סלחתי כדכריך
וכיום פקדי אלא שיטוב אותם מכל וכל ח"י:

סליחות

ו ענד עמנא זל עבד כי נפסוק עמא עם ענדך כחסדך חרנס יומתן עבד :
 רחמנא אדבר לן קמיה דאברהם רחמנא
 רחמנא אדבר לן קמיה דיעקב עקירא
 רחמנא אדבר לן קמיה דיעקב שלימא
 רחמנא אדבר לן וכוותיה דיוסף צדיקא
 רחמנא אדבר לן קמיה דמשה נביאה
 רחמנא אדבר לן קמיה דאחרן כהנא
 רחמנא אדבר לן קמיה דפינחס קנאה
 רחמנא אדבר לן קמיה דדוד משיחא
 רחמנא אדבר לן קמיה דשלמה מלכא
 רחמנא ארס ימינך ואצמח פירקך
 רחמנא בכסופי אפין אחינא למקרי קמד רחס עלן
 רחמנא גלי גבורתך עלן
 רחמנא דינן אפיק לנהורא
 רחמנא דינא רחמי גזור עלן
 רחמנא הררך שו עלן
 רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן
 רחמנא זיך אשרי עלן
 רחמנא זכון תפש לן
 רחמנא חשוב עלן טבון
 רחמנא טבון סניאן איתי עלן
 רחמנא ותגלגדון רחמך עלן
 רחמנא כתיבין כספרא רחמי
 רחמנא כתיבין כספרא רצוניקי (וחסידו)
 רחמנא כתיבין כספרא דישרי ותמימי
 רחמנא כתיבין כספרא דפרנסתא טבתא ומוזני טבי
 רחמנא כבוש חמטא ורונא מינן
 רחמנא לא תעביר גמרא לן
 רחמנא מחול ושכוכ לחובין ולענין

רחמנא

סליחות

רחמנא נהור טיבך אנהר עלן
 רחמנא סעיר וסמיד הוי לן
 רחמנא עביר עמנא אתא לטב
 רחמנא פתח שמיא לצלותין
 רחמנא צלותנא קבל פרעיא
 רחמנא קבל צלותין וכעיתין בעידן עקתינ
 רחמנא רחס על נשמתין
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן
 רחמנא טוב טרוגך
 רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמד

ר
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :
 ב"ו :

אנא בעב זדוני תמחהו וסלחת לעוני כי רב הוא וסלחת לעוני כי רב הוא : איך ימחה ונכתב למור אבי כי אין בלבו מחשב כמחשבי למחול מאשר כתב ליום ריבי כי המכתב מכתב אלהים הוא : וסלחת נא אם תחקור ותדרוש צור עלומיו : און בלילו יחרוש ובימיו : ואם לחטאיו תדרוש ולא שמייו : מפך רגל ועד ראש אשם הוא : וסלחת יהרסון ויבנון בי רעיוני : יום בי חטאי יענון ובפני : אכן סעיפי יבינון כי יי : נשא עון וחנון ורחום הוא : וסלחת מה לירידי ומלכי יסתר : ואשפוך עתרת חכי ואין עותר : ואשאל בעד חלוס חשבי ואין פותר : ואומר לא אוכל כי חתום הוא : וסלחת שובה שיבת שארית עם הועם : ושלח מבשר בכרית להודיעם : את אשר יהיה באחרית הועם : ונחם ואם לא עם בינות הוא : וסלחת הוסף יד וציר משנה תשליח : וקרן לנפש ונענה תצמיח : יגבר וכל אשר יעשה יצליח : והודיע כי משיח אלהים הוא : וסלחת לעוני כי רב הוא :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

א תחינה זו היא דרך אל"פא בי"תא על הס' ובכל חרוז נ' תיבות נגד הנשי אמונה רועי ישראל משה אהרן ומרים כמ"ס הראשונים ח"י :

אנשי אמונה אכדו * באים בלח מעשיהם : נבורים לעמוד
בפרץ * רוחים את הנזרות : היו לנו לחומה ולמחסה
ביום זעם : זועכים פירוש משככים אף בלחשם * חמה עצרו
בשועם : טרם קראוה עניתם * יודעים לעתור ולרצות :
כאב רחמת למענם * לא השיבות פניהם ריקם : מרוב
עונינו אבדנו * נאספו מנו בחטאינו : סעו המה למנוחות :
עזבו אותנו לאנחות : פסו גודרי גדר * צומחו משיבי
חמה : קמים בפרץ אין * ראוים לרצותה אפסו : שוטטנו
בארבע פנות * תרופה לא מצינו : שכנו אליה בבשרת
פנינו * לשחרה אל בעת סליחתנו :

אל מלך יושב על כסא רחמים ומחנה בתיסודות * מוחל עונות
עמו * בעביר ראשון ראשון * מרבה מחילה לחטאים * וסליחה
לפושעים * עושה צדקות עם כל בשר ורוח * לא כרעתם להם
גיטל * אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה * זכור לנו היום ברית
שלש עשרה * כמו שהודעת לעניו מקדם * וכן פתוב בתורתך *
וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר :
ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

דיני תמהנו

א תחינה זו מיוסדת על אותיות תטר"ק רמז לפסוק אשר"ק להס ואקבלס וביא
מקושר אל מאמר שוטטנו בד' פנות תרופה לא מצינו וירלה כי עם היות שזוטטנו
בד' פנות ותרופה לא מצינו עכ"ל הוא נרחמיו ישרוק לנו ויקבלנו :

תמהנו מרעות * תשש פחנו מצרות : שחנו עד למאד *
שכלנו עד עפר : רחום בך היא מדתנו * קשי עורף
וממרים אנחנו : צעקנו בפנינו חטאנו * פתלתול ועקש לבנו :
עליון רחמיה מעולם * סליחה עמך היא : נחם על הרעה *
מטה

מטה כלפי חסד : לא תתעלם בעתות באל * פי בצרה
גדולה אנחנו : יודע לעיני הכל * טובך וחסדך עמנו : חתום
פי שטן * יכיון כשם יאהי ר"ת ה' אל השטן יגער * ואר ישטן עלינו *
זעום בו וידום : ויעמוד מליץ משריו טוב לצדקנו * הוא
יגיד ישרנו : דרכיך רחום וחנון * גלית לנאמן בית : בבקשו
או מלפניה * אמונתך הודעת לו : 66 מלך

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

דיני אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש

א תחינה זו בנויה על אותיות ה"ת ב"ש וכו' וע"כ ראוי להפסיק בה' אותיות
ב' אותיות לא כמו שפסו רבים מע"ה שאין מתכוונים הדברים כהגון ומפסיקים
במקום שאין ראוי להפסיק וסומכים במקום שאין ראוי לסמוך והמטכיל וכל פמוד
על כוונתם כנקל ח"י :

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו ברה * תאחו ידך
במשפט : בכוא תוכחה נגדך * שמנו מספרך אל
תמח : נשתה לתקור מוסר * רחמיה יקדמו רגלך : דלות
מעשים בשורה * פי כראותך קרב צדק מאליה : הורנו פי
אבינו בזעקנו לך * צו ישועתנו במפניע : ותישב שבות אהלי
תם * פתחיו ראה כי שממו : זכור נאמת * עדות לא תשכח
מפי זרעו : חותם תעודה תתיר * סודך שים בלמודיך : טבור
אין הסהר * (סנהררי גדולה שבלשכת הגזית בטבורו של עולם יושבים
בעגול כדמות חצי לבנה) נא אל יחסר המזוג : (סנהררי קטנה של כ"ג
שהם שלישי של כ"ד הגדול כמו מזוג היין שהוא תלתא חמרא) יה דע את
אשר ידעך * מנר ארת הגוי אשר לא ידעך : כי תשיב
לבצרון * לכודים אסירי התקוה :

דיני אלהינו ואלהי אבותינו תבא

א תחינה זו בנויה ע"ס אל"פא בי"תא ח"י :
ב כתבו חכמי האמת כי ע"י הודיו מתקן מה שפגם נמדות הטליונות כי כשהזכר
חוטא

חוטא פונם כל שרשי נשמתו ונסתמו אותם הלכורות ואין מימי השפעה נוזלים
בהם וכשתתעורר בוידוי ותשובה ומעורר מים בזכים ע"י רמעה שמוריד על עונותיו
מעורר מים העליונים והם יורדות זרם וטטף מים רכים ומרחיבים כל אותם הכת
מים והפנמים טפנס ככל בחינה ואתם המים שופכים נוטל לחלקו ואינו עולה
לקטרנ * ח"י :

ג גם מסוגלת הוידוי לסלק מעליו כל המקטרגים ואין דינו מסור אלא ביד הקב"ה
כי יאמר הוא יתב' למקטרנ עליו מה תאמר לי יותר ממה שהוא עלמו מתודה
ובפרט חטאיו ומודה ועוזב ירוחס * ח"י :

ד הכושרים בעם כמתאוננים רע באוני ה' מתודים בלא לב בלי קול ככי ואנחה
רק בקול תודה וקול זמרה ולבם שמו שמיר וזית מהשכיל לבותם עד כמה הכעיסו
את המלך ה' לבאות ורעה בלבבם והיה להם לורה בקול ככי וקול לטקה * ח"י :

ה טעם שגוי תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו יען כי א' מתנאי התפלה שיהא הקול
נמוך ומורה על ההכנעה כאדם המתחנן לפני אדוניו ולא יהיה ממי שכל' עליו
נחנה עלי בקולה ע"כ שזאתיה ולרמוז לו"ה ואל תתעלם מתחנתנו כי היה נעשית
בלשון תחנונים וכן תבא לפניך תפלתנו כי מתנאי התפלה הוא שחסיים כוונת
הלב פס הפה * ח"י :

ו הכל חטאנו הנחנו ואבותינו * טעם התודות גם עון אבותינו הוא לפי כשהכניס
אוחזין מעשה אבותיהם נענשים על עון אבותם כמ"ס בגמרא ע"כ אנו מתודים
הף על עון אבותינו להפטר ג"כ מהם וכן הוא אומר והתודו על חטאתיהם ועונות
האבותיהם ונא' כי לה' חטאנו הנחנו ואבותינו * ח"י :

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי ערף רומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל חטאנו אנחנו ואבותינו : אשמונו * בנדרנו * גזרנו * דברנו
דופי ולשון הרע * העינו * והרשענו * זרנו * חמסנו * טפלנו
שקר * יעצנו עצות רעות * בזבנו * לצנו * לוצצנו * מרדנו *
מרינו * נאצנו * נאפנו * נשבענו לשוא ולשקר * סררנו *
עוינו * פשענו * צררנו * קשינו עורף * רשענו * שחתנו *
תעבנו * תעינו ותעתענו * וסרגנו ממצורחיה וממשפטיה
הטובים ורא שוה לנו * ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אשמונו מכל עם בושנו מכל גוי * גלה ממנו משוש * דוה לבנו
בחטאינו החבל אוינו * ונפרעה פארנו * זבול מקדשנו *
חרב בעוננו * מירתנו היתה לשמה * יפי אדמתנו לזרים * כחנו
לנכרים

לנכרים * ועדין לא שבנו טהעיתנו * והיאך נעיו פנינו ונקשרה
ערפנו * לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו * צדיקים אנחנו
ולא חטאנו * אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

רבנו של עולם * אתודה על עבירות * קלות וחמורות *
בלילה לסוף אשמורות : יצרי עלילות ברשע להתעורר *
שומר מה מליכה שומר מה מליל : לבי ועיני לחטוא יאותו *
ויום ודירה לא ישבותו : ושאר אברי לעשות הרע בעיניך
יתרחשו * כד היום וכל הלילה תמיד לא יחשו : ויען אשר
עברתי על מצות עשה * ועל מצות לא תעשה * אשחה בכל
ליכה מטתי בדמעתי ערשי אמסה : אולי ישמע קור בכיי
נורא עליה * יום צעקתי בלילה : אקרא יומם וארים קולי *
עד פשעי ומעלי * ולילה ולא דומיה לי : את מקצת חטאי
אני מודה לפני צופה עתידות * לילה אקום להודות : ואודה
עלי פשעי וזרונני * הלילה הזה כיי :

ולפי דברי ספר'י ולכ"ה אין לחומר

אשמונו באמר ובפעל * בוינו חק למעול מעל : נעלנו משפט
וצדק * דרכינו במשבת חק : הפרנו ברית וחק * והרבנו
פשע לבלי חק : ונחנו טוב הורית * חרשנו רע שנאת : טפלנו שקר
ומרמה * יעצנו און ואשמה : בלינו שנינו בהכלי העולם * לא זכרנו
כי תביאנו במשפט על כל נעלם : מאסנו מוסר הרעת * נואלנו
מחכמה ומדעה : סרגנו ממשפטי צדקך * עובנו ארחור חקך *
פנינו אל פר חמדותינו * צללנו במצולות האותנו : קפצנו פי
הקמים מהובית * רחב פינו בניב עולה יצריח * ישובנו משובה
נצחת * תעבנו כל איש תוכחת : ואתה צדיק על כל הבא עלינו *
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

לעינינו עשקו עמלנו * ממושך ומורט ממנו : נתנו עלם
עלינו * סבלנו על שכמנו : עבדים משלו בנו * פורק
אין מידם : צרות רבות סכבנו * קראנוך יי אלהינו : רחקת
ממנו בעונינו * שכנו מאחריה : תעינו כצאן ואכדנו * ועדין

לא שכנו מתענתנו והיאך נעזי פנינו ונקשה ערפנו
לומר לפניך אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

האר"י זל"ה דמין לחזור לומר אשמנו דמקרי ככלב סב על קא חלא כל מדס יש לו לסתודות
על פרטי טווקאיו סידועים לו כלחם :

אשמנו פנרנו בזלנו הברנו דופי העיינו והרשענו זרנו
חמסנו שפלנו שקר יעצנו עצות רעות כזבנו לצנו
לוצצנו מרדנו מרינו נאצנו נאפנו נשבענו לשוא ולשקר סרדנו
עיינו פשענו צרדנו קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו
ותעענו וסרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שנה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

לוי אלהינו הרחמים והסליחות כי חטאנו לו : לוי אלהינו
הרחמים והסליחות כי מרדנו בו : אל נא תשת ערינו
חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
חטאנו צורנו כלח לנו יוצרנו :
שמע ישראל וי אלהינו וי אחד :

דיני ה' הוא האלהים

א מלאתי כתוב סריך לכפול ה' הוא האלהים כנגד חכמה ובינה וז"ן דהכא כנגד
חכמה ובינה וז"ן דז"ן עלמס ויכוין ה' חכמה הו"א האלהים בינה ה' ועיר
הו"א האלהים כוקבים וז"ן פעמים כריך לומר ה' מלך בסליחות כדי להתטיף השפט
והרחמים דרך השתלשלות הספירות מרום המעלות סהול אין סוף עד סוף העטיס
כמבאר באורך במ"א ח"י :

וי הוא האלהים וי הוא האלהים : כ"פ
אראלי מעלה אומרים וי אדוננו בחירי סגלה עונים
ואומרים וי הוא האלהים : ה' הוא
גדלני מעלה אומרים וי אדוננו דגולי סגלה עונים
ואומרים וי הוא האלהים : ה' הוא
יש אומרים המוני מעלה אומרים וי אדוננו ישראל בצרתם
ובגלותם עונים ואומרים וי הוא האלהים : ה' הוא
וי מלך וי מלך וי מלוך לעולם ועד : כ"פ

בטרם

בטרם שחקים וארקים נמתחו : וי מלך ועד לא מאורות
זרחו וי מלך והארץ כבגד תבלה ושמים בעשן
נמלחו וי מלוך לעולם ועד : ה' מלך לא עשה ארץ
וחוצות וי מלך ובהכינו יצורים עלי ארצות וי מלך ועת
יקבץ נפוצים מארבע תפוצות וי מלוך לעולם ועד : ה' מלך
מיוחד באהיה אשר אהיה הוא היה והוא הוה והוא יהיה
הוא ממית ומחיה לפניו לא נוצר אל ואחריו לא יהיה :

כאן יש להפסיק מעט טרם יתחיל אחד מלחינו :

אחד אלהינו גדול אדוננו קדוש ונורא שמו : כי גדול מעל
שמים חסדך ועד שחקים אמתך : כי גדול אתה ועשה
גפלאות אתה אלהים לבדך : שפך חמתך אל הגוים אשר לא
ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו :

לקדושת שמך עשרה ולא לנו לא לנו וי לא לנו כי לשמך תן
כבוד על חסדך על אמתך למה יאמרו הגוים איה נא
אלהיהם : ואלהינו בשמים אחר אלהים בשמים עדותינו בכל
יום פעמים חי וקום הוא מלא רחמים הוא מלא זכויות הוא
כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ אין מי יאמר לו מה תעשה
ואין מי יאמר לו מה תפעל : כי הכל מעשה ידיו :

דיני אלהינו שבשמים

א סדר זה נמקן כסדר ה"כ לרמוז בכח סגולת הכ"ב אחון ימלא משאלותינו חלה
ויש ג"כ ליוסף חן טעם כמוס כסוד זיווג מדות העליונות כסוד אכלו רעים שאז
מתגלים הכ"ב אחון כדי לתקן גופא קדישא של הלהינו שבשמים ולכן אנו כריכים
לסדר הא"ב ולא יותר כי כל המוסף גורע עדי ימי תשובה שאומר ה' פעמים כתבנו
ולא יותר ונס רבים שנו ולא אמרו ה"ש רק בתחלתו כלכד אכן ראוי להזהר בכל
שאלה ושאלה להזכיר ולומר אלהינו שבשמים שבו כמלא עור כנגדו למלאת משאלות
לכנו לטובה כנודע לכאים כסוד ה' וככרמו כהג"ה ח"י :

אלהינו שבשמים שמע קולנו א"ש בריהך זכור ואל תשכחנו :
וקבל תפלתנו ברצון : א"ש בך את לחמנו ואת מימינו :
א"ש אל האברנו באורך גלותנו : א"ש בשרנו בשורות טובות :
א"ש אבר בר הקמים עלינו א"ש בטר מעלינו בר גיורת
לרעה : קשות ורעות

א"ש

Bèt Azicaron

ה

סליחות

א"ש נדה כבוד מלכותך עלינו : למעננו
 מהרה : א"ש לחץ את לוחצנו :
 א"ש גזור עלינו גזרות טובות : א"ש לחם את לוחמנו :
 א"ש רבשניך המצא לנו : א"ש מלא משאלות רבנו
 א"ש הרוש דמינו מיד קמינו : (לטיבה לעבודתך)
 א"ש העתר לנו היום וכל יום : א"ש נקים את נקמתנו :
 ויום בתפלתנו : א"ש סטוף את נפילתנו :
 א"ש החזירנו בתשובה שלמה : א"ש סמוך את סבת דוד
 לפניך : הנופלת
 א"ש ואל חבישנו משברנו : א"ש ענה את עתרתנו :
 א"ש ונקרא ואפה תעננו : א"ש עננו ביום קראנו :
 א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך : א"ש פרנו מירי כל אויבנו :
 א"ש זכנו בדיננו : א"ש פרנו מירי יצרנו הכע :
 א"ש חמול עלינו ועל טפנו ועל : א"ש צוה אתנו ברכותיך
 עוללינו : א"ש צוה אתנו ישועותיך :
 א"ש טהרנו מעונינו : א"ש צדקנו במשפטך :
 א"ש טהרנו מטומאתינו : א"ש קרב לנו קץ הנאילה :
 א"ש יהמו נא רחמך עלינו : א"ש קרב לנו יום תישועה :
 כעסך ימי קסוכה מוסתים : א"ש קרבנו לעבודתך :
 א"ש כתבנו בספר חיים טובים : א"ש ריבה ריבנו ונאלנו :
 א"ש כרחבנו בספר צדיקים : א"ש רפא כל חולי עמך ישראל :
 (וחסידים) : א"ש ראה בעוני עמך ישראל :
 א"ש כתבנו בספר ישרים : א"ש ראה בדוחק השעה :
 ותמימים : א"ש שעה את שועתנו :
 א"ש כתבנו בספר זכיות : א"ש שית שלום בינינו :
 א"ש כתבנו בספר מיונות : א"ש שית שלוח בארמנותינו :
 ופרנסה טובה : א"ש תן חיים ושלום למלך
 אדוננו
 א"ש כבוש את כובשינו : א"ש תן בלבו להטיב אלינו :
 א"ש בקה אל תעש עמנו : א"ש תן שלום בארץ :
 א"ש למענך עשה אם לא : א"ש תן שבע בעולם :

א"ש

סליחות

יח

א"ש תן שלום במלכות : לאוכל
 א"ש תן טר ומטר לכרכה : א"ש תן לחם לפי הטף
 בעתם בארץ : א"ש תבון תפלתנו קטורת
 א"ש תן זבע רזרע ורחם : לפניך
 אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה : עשה עמנו אות
 לישועה : עשה עמנו אות לרחמים : יראי שונאינו ויבשו
 יחיו אויבנו ויכלמו : כי אתה יי עזרתנו ונחטתנו : ברנו רחם תזכור
 ברנו אתכה תזכור : ברנו עקרה תזכור : ברנו תמימות תזכור
 הבט לבקריה : ואל תפר בריתך אתנו : עננו בעת ובעונה הזאת :

דיני אלהים אתה ידעת

א ממך לא נכחדו רוב זדונותי הוא טעות וכל ממך לא נכחדו זדונותי או רבו זדונותי ח"י :
 אלהים אתה ידעת : לאולתי ואשמותי : ממך לא נכחדו
 רוב זדונותי : בהעלתי על לבבי גודל משובותי :
 במים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי : רחם ברנו תזכור :
 לדופק שערי חמלתך : העומד בדל שואל מבקש סליחתך :
 קדמו עיני אשמורות לספר גדלתך : אגיד זרועך לדור לכל
 יבא גבורתך גל עיני ואביטה מתורתך נפלאות : יזמרו
 לשמך מיחלי קץ פלאות : תשובכ לנויהם פזורים בכל
 פאות : כי אתה יי אלהים צבאות : אלהים צבאות השיבנו :
 נוראות בצדק תעננו : הבט פני משיחך וראה מגננו :
 וישמחו כל הוסי כף : לעולם ירגנו : עננו אבינו עננו : וישמחו

דיני עננו אבינו

א נוסח זה מיוסד על סדר ה"ב ח"י :
 עננו אבינו עננו : עננו בוראנו עננו : עננו נואלנו עננו : עננו
 דורשנו עננו : עננו הוד והדר עננו : עננו ותיק בנחמרת
 עננו : עננו וך וישר עננו : עננו חי וקים עננו : עננו טהור עינים
 עננו : עננו וישב שמים עננו : עננו בפיר כח עננו : עננו רא
 אל חפץ ברשע עננו : עננו מלך מלכי המלכים עננו : עננו נורא
 ונשגב

וְנִשְׁבַּח עֲנָנוּ * עֲנָנוּ סוּמְךָ נִיפְלִים עֲנָנוּ * עֲנָנוּ עֵזֶר דְּלִים עֲנָנוּ *
עֲנָנוּ פִּירָה וּמִצִּיר עֲנָנוּ * עֲנָנוּ צְדִיק וּמִצְדִּיק עֲנָנוּ * עֲנָנוּ קְרוֹב
לְבָל קוֹרְאֵיו עֲנָנוּ * עֲנָנוּ רֵם וְנִשָּׂא עֲנָנוּ * עֲנָנוּ שָׂבֵן שְׁחָקִים עֲנָנוּ *
עֲנָנוּ חוֹמֶיךָ תְּמִימִים עֲנָנוּ :

עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּ עֲנָנוּ : עֲנָנוּ הַעֲוִנָה כַּעַת רִצּוֹן עֲנָנוּ : עֲנָנוּ
וּפְחָד יִצְחָק עֲנָנוּ : עֲנָנוּ הַעֲוִנָה כַּעַת צָרָה עֲנָנוּ : עֲנָנוּ
אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנָנוּ : עֲנָנוּ הַעֲוִנָה כַּעַת רַחֲמִים עֲנָנוּ : עֲנָנוּ מִן
דְּוֹר עֲנָנוּ : עֲנָנוּ אֱלֹהֵי הַמְרַכְּבָה עֲנָנוּ : עֲנָנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנָנוּ :

דיני רחום וחנון

א זו מיוסרת על סדר ה"כ ויש נמנעים מלאומרה לפי שמרכה בתוארי המלך
המרוסם והיבא מסוס סיימתיהו לשכחי דמרך והין להס טעס כפי מה שאמרו
רו"ל בב"ר פרשה ל"ב * ח"י :

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ : אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת * בּוֹחַן
לְכַבּוֹת * גּוֹרֵה עֲמוּקוֹת * דּוֹבֵר צְדָקוֹת * חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ
רַחֵם עָלֵינוּ : הַדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת * וְחֵיק בְּנִחְמוֹת * זוֹכֵר בְּרִית
אָבוֹת * חוֹקֵר כְּלִיּוֹת : הַלְרַע טוֹב וּמִטֵּיב לְבָרְיוֹת * יוֹדֵעַ כֹּל
נִסְתָּרוֹת * כּוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת * לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת : הַלְרַע מְרָא זְכוּיֹת *
גּוֹרֵא תְהִלּוֹת * סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת * עוֹנֵה כַּעַת צְרוֹת : הַלְרַע פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת * צוֹפֵה עֲתִידוֹת * קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת * רוֹכֵב עַרְבוֹת *
שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת * תְּמִים דַּעוֹת * חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ :
אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ * אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ * אֵל אֲרֵךְ אַפִּים שְׁמֶךָ * מְרָא
רַחֲמִים שְׁמֶךָ * בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ * יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ :

דיני ה' חננו

א יש מגיחים במקום כחותם על לב היום שימנו לומר כחותם על יד שימנו אך
לפי העלמות העיני כבודע ליונק מסוד הנחומיה אין לשנות * ח"י :
ב אין טעם למתחכמים להוסיף ולזכור טס הלדיקים בה' חננו כי כבר הם מזכירים
אותם אח"כ בעשה למען אברהם יצחק ויעקב * ח"י :
ג מוחקים משוי מומך וגורסים למען הוריד דת ממרומיך ולבאים כסוף ה' עולה
כהונן גיר' משוי מומך :

בעשרת ימי תשובה אומרים

יְהוָה חֲנּוּן וְרַחֲמִינוּ
וּבְסִפְּרֵי חַיִּים וְכַחֲבֵנוּ :
יְהוָה

יְהוָה בְּיוֹם יְשׁוּעָתָה בְּשִׁירוֹנוּ וּרְחִמְנוּ
יְהוָה בְּלִגְלֵי הַמָּוֶן בְּתַמְיֶךָ עָלֵינוּ
יְהוָה יְהִי נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ
יְהוָה כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שִׁימְנוּ
יְהוָה וְיִהְיֶה רִיבָה רִיבָנוּ וְלִחַם לִוְחֵימֵנוּ
יְהוָה בְּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ

דיני עשה למען שמך

א זה אחד מ"ב ה"כ שנסליחות * ח"י :
ב מיניקות של בית רבן שלא חטאו לריך לקרות חטאו כב' קמ"ין כי כן הוא
ככתוב באיוב סאל חטאו :

יט
ובחז"ר :
ובחז"ר :
ובחז"ר :
ובחז"ר :
ובחז"ר :
ובחז"ר :

יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ * וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
יי עֲשֵׂה לְמַעַן אֲזַרְחָה תְּמִימָה אֲבֹרָהּ
יי עֲשֵׂה לְמַעַן נַעֲקֹד בְּאוֹלָמֶיךָ יִצְחָק
יי עֲשֵׂה לְמַעַן נַעֲנֶה בְּסִלָּם מִמְרוֹמֶיךָ יַעֲקֹב
יי עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּת אֶסִּיר צְדִיקֶךָ יוֹסֵף
יי עֲשֵׂה לְמַעַן מְשׁוּי מִמִּימֶיךָ מִשָּׁה
יי עֲשֵׂה לְמַעַן בָּהֵן בְּאוֹרֶיךָ וְתַמִּיךָ אֲרִיז
יי עֲשֵׂה לְמַעַן זֶךְ קִנְיָה לְשִׁמְךָ פִּינָחָס
יי עֲשֵׂה לְמַעַן נַעֲמִים זְמִירוֹתֶיךָ רִיד
יי עֲשֵׂה לְמַעַן מִלֶּךָ בְּנֵה בֵּית לְשִׁמְךָ שְׁלֵמָה

יי עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים וְיִשְׁרׁוּפִים עַל יְחִוֵּד קְרוֹשֶׁת שְׁמֶךָ וְעֵינַי :
יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ * וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ *
עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ *
עֲשֵׂה לְמַעַן הַדְּרָךְ *
עֲשֵׂה לְמַעַן וַיַּעֲדֶךָ *
עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסֶדְךָ *
עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁרָךְ *
עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹדֶךָ *
עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ *
עֲשֵׂה

עשה

עשה למען נצחך • עשה למען סורך •
 עשה למען עזך • עשה למען פארך •
 עשה למען צדקתך • עשה למען קדושתך •
 עשה למען רחמנותך • עשה למען שכנתך •
 עשה למען תורתך •

עשה למען אברהם יצחק ויעקב • עשה למען משה
 ואהרן • עשה למען דוד ושלמה • עשה למען ירושלם
 עיר הקדש • עשה למען ציון משכן כבודך • עשה למען
 הרבן ביתך • עשה למען שממורת היכלך • עשה למען
 ישראל העניים • עשה למען ישראל הדלים • עשה למען
 ישראל השרוים בצרות • עשה למען יתומים ואלמנות •
 עשה למען יונקי שדים • עשה למען נמולי חלב • עשה
 למען תינוקות של בית רבן שלא חטאו •

עשה למען מלאכי הקדושים והטהורים המשרתים פניך • המבקשים רחמים
 על ישראל עמך • כת יש למעלה נקראים מבטלי גורם • מפרי שבועה •
 מעבירי קנאה • משיבי חמה • מוכירי אהבה • אהבתו של אברהם אבינו לפני
 בוראם • כהנס רואים סוף כבעם על בניו משתטחים לפני כסא כבודו ומתחננים
 ואומרים • הטר הטר יוגר בראשית • מחול מחול אביר יעקב • סלח סלח קדוש
 ישראל • כי אדיר מלכים אתה • מלך אדיר • מלך כרוך • מלך גדול • מלך דגול •
 מלך הדור • מלך והיק • מלך זך • מלך חנון • מלך טהור • מלך ישר • מלך כביר •
 מלך לעד • מלך מרחם • מלך נורא • מלך סומך • מלך עוזר • מלך פודה • מלך
 זדיק • מלך נח • מלך קדוש • מלך רם • מלך סומר • מלך חס •
 למה לך איבה עם זרע אברהם אברהך • למה לך קנאה עם זרע יצחק
 עקדך • למה לך תחרות עם זרע יעקב תמימך • כי קניו שמים והרץ
 קראת אותם • מיד יולאות קרנות סוד והדר מתחת כסא הכבוד ומכריזות
 ואומרות • אשירכם מלמדי זכות על בני • שבה לכם משלטי זכות אבות • כי
 כל כחה השמים והארץ כבוד וגדולה יתנו לכם •

עשה למענך אם לא למעננו • עשה למענך והושיענו •
 הושיענו ועננו היום ובכל יום ויום בתפלתנו כי
 תהלתנו אתה •

דיני דעני לעני

א רחמנא דאתמלי רחמים נרמי ול"ג דיתמלי ככתוב בקלת ספרים כי הוא טעות
 נדול

גומר • אל הזרתנו לומר מדות שלש עשרה • זכור לנו היום כרית
 שלש עשרה • כמו שהודעת לעניו מקרם • וכן כתוב בתורתך •
 וירד יי בעניו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר •
 ויעביר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת • נצר חסד לאלפים נשא עין ופשע והטאה
 ונקה • וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו •

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחור לנו מלכנו כי פשענו • כי
 אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל לראיך • הטיבה
 כרצונך את ציון תבנה חומות ירושלם • אז תחפץ זבחי
 צדק עודה וכליל אז יעלו עד מזבחתך פרים •
 דיני נפילת אפים

א כ"א הוא ה"ב דרחל כמודע כי כ"א הוא להעלות מ"ן כיסוד רחל נוקבא דזעיר
 דאלינות וזהו סוד אליך ה' נפשי אש כי זו ההוי"ה היא נוקבא דאלינות נפשי
 השא ל' מהנה שאני נתון לך נפשי ומוסרה למיתה בעבודך או לשון נשיאות שאני
 מעלה אותך כסוד מ"ן וכל זה הוא אליך יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה רחל עקרת הבית ע"כ •
 ב כיהנין ליפול ע"פ כחדש אלול וימי תשובה בלילי אשמורות כסליחות מפני
 שהוא קרוב ליום הדין ומדת הרחמים משמשת לבא ולהתחנך ואין כאן קלון
 ח"ו והמכיל יבין וידום ואין נופלים ע"פ בלילה •
 ג אם יש מילה או איזה טמאה מדלגין עד אהנו • ואחר אהנו אומרים
 סומר ישראל •
 ד אין נופלים ע"פ בערב ר"ה בתפלה אף על פי שנופלין על פניהם באשמורת
 כסליחות ויש שאין נופלין ע"פ אפילו כסליחות וכן בערב יו"ה •
 אם יש מילה או איזה טמאה מדלגין עד אהנו • ואחר אהנו אומרים סומר ישראל •

למחנה חטאתיו • ומידה על רוב אשמי • אשר בהכל שנותיו •
 בלו מינין ימיו • ציעק מצרותיו • ומבין חגרת קמיו • נפלה
 נא ביד יי כי רבים רחמי • מהיותי משכתי • בתכלי השוא עוני •
 לכן שכתי ונתחתי • כי לא ארע יום דיני • ושאר הקרבתי • ונסכתי
 מי עיני • אודי ירחם קוני • כי לא כלו רחמי • נפלה שרי גילי צמקו •
 ואינק ראש פתנים • ומי עיני שחקי • מעוז כאבי אבנים • ורחמי אב
 דחקי • ולא חמל על בגים • ואלי יחאפקו • המון מעי ורחמי • נפלה
 הביאני כבוד לבאים • והגחילני קצפו • ונשבחתי בבית בלאים •
 ושבחתי ביד ועפו • בכל יום ארר פלאים • אחרי האריך לי אפו •
 השבח חנות אל • אם קפץ באף רחמי • נפלה

יום נוסבוס לומר במקום לתקום תחינה זו * (סימן כלטס חוק) :

בזכרי על משכבי ודון לבי ואשמיו אקוטה ואבואה אר
בית הלה יהדומיו ואמר בנושאי עין בתחנני אלו
שמיו נפלה נא ביד יי כי רבים רחמיו : לך אלי צור חילי
מנוסתי בצרתי כך שכרי ותקותי אילותי בגלותי לך כל
משאלות לבי ונגדך כל תאותי פדה עבר רך צועק סוד
דודיו וקמיו : כלס ענני יי ענני בקראי סן המצר ונדע
בעמים כי ירך לא תקצר ואל תבוה ענות עני צועק מתגברת
צר האשר פשעיו רך מורה ומתודה ער עלומיו : כלס מה
יתאונן ויאמר מה ידבר ויצטדק יציר חומר האשר תשוב
ניתן באבק דק מה יתן לך אלהים כי ירשע וכי יצדק הרא
מקיו ומפעריו בתוכים בספר ימיו : כלס חצות (לא בעוד)
לילה לך קמו עבדיך במהלכם זכות אבות להם תזכור ואל
תפן למעללים קנה עתך בימי קדם קדוש יעקב גאלם
והנשא האל עשה השלום במרומיו : כלס

ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יי כי רבים
רחמיו וכיד אדם אל אפלה :

רחום ותנון חטאנו לפניה רחם עלינו והושיענו :
לדוד אליה יי נפשי אשא : אלהי כה בטחתי אל אבושה
אל יעלצו אויבי לי : גם כל קויה לא יבשו יבשו
הבוגדים ריקם : דרכיה יי הודיעני ארחותיה למדני :
הדריכני באמתה ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותה קייתי
כל היום : זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה : חטאת
נעורי ופשעי אל תזכר בחסדיה זכר לי אתה למען טובה יי :
טוב ויישר יי על כן יורה חטאים בדרך : ירך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו : כל ארחות יי חסד ואמת לנצרי בריתו
ועדתיו : למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא : מי זה
האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין וזרעו
ירש ארץ : סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל

יי

יי כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני
אני : צרות לבכי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עניי
ועמלי ושא לכל חטאתי : ראה איבי כי רבו ושנאת חמס
שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אכוש כי חסיתי כך :
תם ויישר יצוני כי קויתיה : פדה אלהים את ישראל מכל
צרותיו : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :
תחינה ליום ראשון (סימן סמואל חוק)

יי שועת עמך הקשיבה ועשה עמנו את הטובה ומי כעמך ישראל
גוי אחר : מפין שני אריות תחלצם ומארבע רוחות תקבצם
וקרב איתם אחר אל אחר : ואת אבלי ציון תנחם ואת אהליבה
הנרודה תרחם לחבר את האהל להיות אחר : ארום ומואב צמתו
בבור חיי בחרפה הפו לחיי מזה אחר ומזה אחר : לרגלי טכנו
פח ופחת ויהלחשו עלי יחד אין עושה טוב אין גם אחר : חוק
עמך שוכן שמי ערץ ואויביך יהיו לפלה וחרץ והיה יי למלך על
כל הארץ ביים ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר : שוב

תחינה ליום שני (סימן יסודס חוק)

יי יחיד לבות כל בני אדם חוקר עשה גדלות עד אין חקר ויהי
ערכ ויהי בקר יום שני : הקשב שיחת עבדיך ונאמו סוכל גלות
על שכמו ויום נפלו להקימו יש אחר ואין שני : וזכור ברית ידיריך
לעם צועקים נגדך בני יעקב עבדיך יוצי גם את השני : הודי
הקשב תחנות ותשוב הפלחם כמנות בזכות מקריבים קרבנות
נתנאל כן צוער ביים השני : הט אונך לתפלת עמך ושלח לנו
משיח צדקך ונקריב קרבנות לפניך את הכבש אחר בכקר ואת
הכבש השני : חוק לבי מלכי ומחר להאיר חשכי אם נסתרה
דרכי הצליחה נא לעבדיך ביים השני : שוב

תחינה ליום שלישי (סימן דוד בר אלעזר)

יי הלו עיני למרום בצר לי אקרא יי ותתעטף עלי רוחי מדוב
בעסי ושיחי ואשפוך את נפשי לפני יי יה הקשב נאמי ועשה
אות לטובה עמי רבורה עשיה אתה יי : דלותי ולי יהושע אל
צדיק

צדיק ומושיע לישועתך קויתי יי : בקום עלי אויבי לא יירא לבי
ואני עליך בטחתי יי : רמרה כך ידי משגבי ורא כחרבי כי לא
בחרב ובחנית יהושע יי : איבי נכרו ועלי התאמרו העל ארה
תתאפק יי : למה פניך מסתיר ואויב עלי יכתיר אל קנזא ונוקם
יי : עצות כנפשי אשימה ועם לכבי אהימה הלעולמים יונח יי :
זדים וריבוני סעפי ושיבוני כי לא יונח לעולם אדני : רחמיך
שפרתי כי לך יי הוחלתי אתה תענה אדני ארחי : שוב

תחיכה ליום רביעי (סיון חגי דוד קטז)

יי אם גרל עוני מנשוא והסבלתי עשה אל תביא במשפט את
עבדך : נגעו לבבי חבר וחטאת נעורי תעבר גם מזרים תשך
עבדך : יגונתי נכרו ואנחתי רפי שכרו שמח נפש עבדך :
דורשי רעתי עמי הגדילו להותי גילו אל מסתר פניך מעבדך :
ועד אן אשוע ואין משפט טתי תעשה ברדפי משפט כמה ימי
עבדך : ישוב אפך לרחמי יהי נא חסדך לנחמי באמרתך
לעבדך : דרכי ספרתי ועליך מפתן נסמכתי האירה פניך על
עבדך : קטנתי מקל החסדים צור משיב יחידים אשר עשית את
עבדך : טחנתי מחטאתי אל תעלם אוניך לרוחתי לישועתי : אנא
יי כי אני עבדך : נפלאות תראני אל מסתר פניך ממני אל תט
באף עבדך : שוב

תחיכה ליום חמישי (סיון סמואל)

יי שעה נודר מקני ועורר שנת עינו ונקם בחצי הלילה מפני
כשת אשמתו היתה לו דמעתו לחם יומם ולילה ויהי בשכיו
נהדף ומחר לנבעה נדרף להרכ ביום ולקרח בלילה : אויבים
אותי ולחצו ועלי יתעצו ויתחרשו כל הלילה : רפניך תבא
תפלת יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה : שוב

תחיכה ליום ששי (סיון אברהם)

יי אלהים משיב יחידים שעה לעומדים בבית יי בלילות : כך
בטחתי ושמך זכרתי על משכבי בלילות : רחם על הירך
ובכה איש חרבו על ירכו טפחר בלילות : הנני הולך שחית
רא טצאתי מניח ימים גם לילות : מלט צועק נהדך להגיד
בפקר חסדך ואטינתך בלילות :

שוב

שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : אל תקצוף יי
עד מאד ואל לעד תזפור עון : הן הכט נא עמך פלנו :
אל תנאץ למען שמך : אל תנבל כפא כבודך : זכור אל
תפר בריתה אתנו : אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך :
כי רבו משובותינו לך חטאנו : אדון סלח לנו :

אם אשמונו בתולע האדים יי את המון רחמיך תקדים :
למען אב מוצל מכשדים : נכרתו בעמק השדים : אהבתו
זכור היום לנו : כי רבו משובותינו לך חטאנו אדון סלח לנו :
אם חטאנו והרבינו לצון יי גלה לנו עת רצון למען דגור
הנעקר פצאן : ואיל הוישת כפרו לרצון : עקדתו זכור היום
לנו : כי רבו משובותינו לך חטאנו : אדון סלח לנו : אם
הרבינו פשע ועברה יי התרצה בעתרה למען תם חזה
סלם ויירא : וכן במקום מה נזרא : תמתו זכור היום לנו :
כי רבו משובותינו לך חטאנו : אדון סלח לנו :

אתאנו לחלות פניך : כי חסד ואמת יקדמו פניך : נא אל
תבישנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : סלח לנו
ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך :

אתאנו לבקש ממך בפרה : איום ונזרא משגב לעתורת
בצרה : תחנינו : תחננו ובשמך נקרא : סלח לנו
ושלח לנו : ישועה ורחמים ממעונך :

דיני מרגא דבשמיא

- א במקום מתרצה וכו' ו' והתפתה בתחנונים התרצה והתפתה וכו' כי לפי גיר' קשה כפל הדברים היינו מתרצה ברחמים היינו מתפייס בתחנונים :
- ב מחי חסם כלורי טאס תהיה בפת"ח משמע ל' הכאה :
- ג ל' אכובי חיים אסי לכביה ומלת לכביה בכף דנוסה והסמך ראסי נרפה וכזרי והוא פועל ול"ג ואסי בויז אלא אסי :
- ד הא רויא נפסין כל"ב ב' מלות ופי' אס מטאנו לפניך :
- ה נגדין הדל"ת ננוסה והוא תרגום לענה וגם ד' ומרדין ננוסה שהגורם רפויז ומפרש מל' גידין ועלמות טעות הוא כידו כפתוח פיהו לטען להסתכן ולקטק מלפטנו יתכרך שיטכיע כפסס מרורות ולענות ח"ו :

ו ענדך אנו ול'ג הא ענדך :

ז מרדנו קמך הדלית דנוסה וכסכ"א :

ח אסי לכבין הס' דנוסה וכבירי כי הוא לסון לווי :

ט נתקן מחי ומסי כל' מרגוס שאנו מוכירין הגלות והחרבן שלא יקטרנו עלינו ח"ו מ"ה וגם סיכינו ע"ה ואע"פי שעכשו אין אנו בקיאים כל' מרגוס לא רצו לשנות :

מְרַנָּא דבשמיא • לך מתחננן בעבדא דמתחנן למאריה • הכ
לו לבא לתובתא • ולא נהדר ריקס מן קמך :

מְרַנָּא דבשמיא • לך מתחננן כבר שבניא דמתחנן
למאריה • כלהון בני שבניא בכספא מתפרקין
ועמך בית ישראל בצלותין ובתחנונין • ארים ימינך
ואצמח פרקנך • סברא דחייא ומיתא :

מתרצה ברחמים • ומתפייס בתחנונים • התרצה והתפייס •
לעם עני ומדולדל • פרוקנא דמעלמא משיזבנא
דמלקדמין • פרוק יעקב מארעא דחיקא ואסיק זרעיה
מארעא דשביא :

א"ה מניס לכבול מן הסדר בקשה אחת מחכמי קסטיליא ז"ל סובסגוס בערי המערב ונלווס
מקומות לחומים בסליחות קודם מחי ומסי וזה כוסחה :

אלהא רבא אלה שמיא וארקא • ושולטנך אויל פרומא ועומקא •
וצלותיה דכל חי קדמך סליקא • ונלווס אסתכי בשעבוד
בנשתא חשיקא • בכמה קוררין אחידא חגיגא • נזעה
מנהמא ועל אפה לוקה • ונלווס דחיקא לה שעתא • מסגיאות
עקא • הנות דטישא • מארעא דחיקא • ומפרוות עמטין • נפשה
עשיקא • ונלווס זכונא בלא כספא • למסגארה מריקא • חירות
לה צבי • יתה לפרוקה • טעינא ניר עמטין ולחלוטין שביקא •
ונלווס יתבי ערה מסין בקולמוסין ופתקא • כל יומא מצויחא •
דעיעא עשיקא • לית לה משויב • ואף לא פרוקא • ונלווס מסידא
לניווין • כאמרא שחיקא • נפישין עלה מרוון • והיא מיר נאקא •
סגירא בגלותא • כצפורה ביר ינוקא • ונלווס עינין קך תליון •
לפירקנא מריקא • פרנסה לא משכחא • ונויחא לא מספקא • צער
חבל בגופה • והיא משלמא נוקה • ונלווס קיים אתה הוא אלהא
צדיקא • רחם כרחמך • סברא וינוקא • שבי לן תפרוק מן הרין

עקא

עקא • תקבל צלותנא • באצבעא בעיקא • ונלווס

מחי ומסי • ממית ומחי • מסיק מן שאול לחיי עלמא • ברא
כר חטי • אבוהי לקיה • אבוהי דחייס • ואסי לכביה :

עבדא דמריר • ונפיק בקולר • למאריה תאיב • יתבר
קולריה • ברה בוכרך אנו • וחטינן קמך • הא רויא נפישין •
בגידין ומרדיון • הא עבדך אנו • ומרדנו קמך • הא בותא
ושביא • והא במלקיותא • כבעו מינך • כמטו מינך • דרחמך
נפישין אסי לכיבין • דאתקפו עלן • עד דלא נהוי • גמירא
בשביא • מחי ומסי • ממית ומחי • מסיק מן שאול לחיי עלמא :

רחמים פשוטים כפישנו מך • כי רבים רחמים עמך • צדקה
וחסד עשה עמנו למען שמך • אנא יי אלהינו הסר
ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום
שהס • דבר • וחרב • ורעה • ורעב • ושבי • ובוה • ומשחית •
ומגפה • ושטן • ויצר הרע • וחולאים רעים • וצר מעמך •
חיים טובים שאלנו מך • כי מקור חיים עמך • צדקה וחסד
עשה עמנו למען שמך • אנא יי אלהינו הסר ממנו
ומבתינו ומבתי כל עמך בית ישראל בכל מקום שהס •
דבר • וחרב • ורעה ורעב • ושבי • ובוה • ומשחית • ומגפה •
ושטן • ויצר הרע • וחולאים רעים • וצר מעמך :

דיני אליך ה

א מיוסד על דרך הא"כ ורבו הסגיאנות כפיהם של ע"ה ומגביהים את הספל ואת
הנכוה יספלו כסיר כסילות וישנו את טעמם של הדברים וכוונתם והירא לא
יחוס לקול הכסילים ויאמר כל הישר והכנון :

אריה יי נשאתי עיני • שמע קול תחנוני • כגודל חסדך •
בשמך בטחתי • וכפי שטחתי • דברים לקחתי • ובאתי
עדיך • נברו יגונותי • ויכלו שנותי • כי כל עונותי • שתה
לננך • דלפה מתונה • נפשי הענונה • וחלץ מדאגה • נפש
עבדך • העבר חטאתי • אלהי ישועתי • וגם את דמעתי •

שיטה

שימה בנארה: וברונו רחם: זכרה והנחם: ושמח ונחם:
 נפש עברה: זכור עני ומרודי: לענה מעודי: עד מתי לנגדי:
 תחדש עדיך: חרפוני צוררי: אויבי ומשוררי: הקשב נא
 אמרי: בכאי בפחדך: טמנו לי זדים: פחים ומצודים: ובהם
 נלכדים: פעמי ידיך: ישימון לי מצודים: ושקר בי מעידים:
 בלעוני זדים: צור בלעדיך: כבודך גלה צור: לעם עוב
 ועצור: וטובה הנצור: תנה לשרידיך: לחוצים ברוב דוחק:
 מהם אל תרחק: זכור לאברהם ליצחק: ולישראל עבדיך:
 מרום ממרומים: רחם על עגומית: ועל זרע רחומים: ילידי
 ידיך: נואקים בכור גלות: בה שמו אילות: והרס משפלות:
 גזע חסדיך: סובלי עול תצהר: ואויביהם תבהל: וכקדם
 תנהל: דגלי גרודיך: ענה את עתרתם: סמוך את נפילתם
 והשב את שבותם: מאפסי חלדך: פרדה עם דה הומה:
 וכאלם דומה: בגלות זה במה: שבועו גרודיך: צדיק
 במפעלות: לך נתבנו עלילות: דרנו ממצולות: למען
 חסדיך: קבץ מפורים: בככלי צר סגורים: בלעום אכזרים:
 שרפו מועדיך: רחום היה למשען: לעם רוה לען: ועשה
 נא רמען: שלשת עבדיך: שדי נשנבת: בכל אשר פעלת:
 כי צדיק אתה: וצדק מדיך: תכפר עוני: כי שבתי בה מלכי:
 וכונן את דרכי: אלהי לעבדך: תשעה לתפילתי: ולשיח
 רנתי: כי אתה תקותי: ומי לא יעידך: אלו

אבינו אב הרחמן
 אלהינו ואלהי אבותינו
 בצר לנו קראנוך
 גלגל עלינו המון רחמך
 דרשנוך המצא לנו
 העתר לנו היום וככל יום באתלתנו
 ואל תבישנו משברנו

והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 והושיענו למען שמך:
 זכרנו

זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 חוס ורחם עלינו
 טהרנו מטמאות עונינו
 יהמו נא רחמך עלינו
 חמול ער עפק ורחם על נחלתך חוסה נא ברוב רחמך חננו
 מלכנו ועננו:

אבינו מלכנו אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא
 אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו: אם הטבנו פועל אבינו
 אתה: ואם הרענו מעל: אין לנו אלא אתה: אבינו מלכנו
 רחם עלינו: אם גבר פשענו אבינו אתה: אתה צור ישענו:
 אין לנו אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו: אם הרבינו
 אחר אבינו אתה: זכור כי אנחנו חומר: אין לנו אלא אתה:
 אבינו מלכנו רחם עלינו: אם לך חטאנו אבינו אתה: ארון
 סלח לנו: אין לנו אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו: לך
 יי קוינו אבינו אתה: כי אתה אבינו: אין לנו אלא אתה:
 אבינו מלכנו רחם עלינו: לך פרשנו שעל אבינו אתה:
 המציא לנו תעל: אין לנו אלא אתה: אבינו מלכנו רחם
 עלינו: הושיה שלח משיח אבינו אתה: וציץ ישע תפריח:
 אין לנו אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו: אבינו מלכנו
 אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:
 אבינו מלכנו רחם עלינו:

אבינו מלכנו אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה: אבינו
 מלכנו רחם עלינו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
 עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדור והושיענו ואנחנו לא
 נדע מה נעשה כי עליך ענינו: זכר רחמך יי וחסדיך כי מעולם
 המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכור לנו עונות
 ראשוננו מהר וקדמונו רחמך כי רלונו מאר: עורנו בשם יי
 עושה שמים וארץ: חננו יי חננו כי רב שכענו בו: ברונו רחם
 תזכור: ברונו אתה תזכור: ברונו עקרה תזכור: ברונו תמימות

תזכור : יי הושיעה המלך ועננו כיום קראנו : פי הוא ידע יצרנו
זכור פי עפר אנתנו : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

שומר ישראל : שמור שארית ישראל : ואל יאכר ישראל
האומרים בכל יום : שמע ישראל :

שומר גוי אחד : שמור שארית גוי אחד : ואל יאכר גוי אחד
האומרים בכל יום : יי אלהינו יי אחד :

שומר גוי קדוש : שמור שארית גוי קדוש : ואל יאכר גוי קדוש
האומרים בכל יום : קדוש : קדוש : קדוש :

שומר גוי רבא : שמור שארית גוי רבא : ואל יאכר גוי רבא
האומרים בכל יום : אמן יהא שמיה רבא :

ואומר המן

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעותיה : וימליך
מלכותיה : ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה : בתיובון

וביימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמה רבא מכבד לעלם לעלמי עלמא ותבדך : וישתבח

ויתפאר : ויתרום : ויתנשא : ויתהדר : ויתעלה : ויתהלל : שמה
דקידשא בריך הוא : לעילא מן כל ברבא : שרתא : תשבחתא :

ונתתא : דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

תענו ותעתרו ברחמים מן השמים : תקבל צעקתכם :

תשמע תפלתכם ברצון : ויענה קול עתרתכם : ויקים
בכם מקרא שכתוב : אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם

אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם : (בספר ימי טובים
ויכתבנו האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן :

תתקבל צלותהון ובעיתהון דכל בית ישראל קדם אביהון דבשמא
(וארעא) ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיוכא
ורפואה ונאוקה וסליחה וכפרה וריעה והצלה לנו ולכל עמו

ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו : הוא ברחמינו יעשה
שלום עלינו ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן :

שיר

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי : אדני שמעה בקולי תהינה
אזניך קשבות לקול תחנוני : אם עונותי השמרני : אדני מי

יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : קויתי יי קוטה נפשי ולרברז
הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל

אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פרות : והוא יפרה את ישראל
מכל עונותיו :

ואומר קדוש יהא שלמא רבא

א הנה אחר הסליחות ראוי וכחן להיות כל איש ישראל נעור עד אור הבקר עוסק
בחורה כל אחד כפי דעתו והוא רצוי ומקובל לפניו והדרך עסק החורה
באשמורת הנוקר : וח' לא יתעסק בדברים בטלים מעניני העולם וכיוצא בו :

והשינה טובה ממנו : ויזהרו מאד מאד בהליכת בית הכנסת להחפזל להיות זמן
ק"ש ולא קודם שיעלה עמוד הסחר : ולפעמים בזמן זריחת הלכנה ידמו שהאור
מורח ומחפזין בעוד לילה וח' מברכים ברכות לבטלה : להיות קודם זמנה ואזכר

מקיימין המנוה : לכן יאחרו עד שיכל הספק מלבס ולא יקדמו : וזמני ד"ח עליהם
תבא ברכת טוב וס' יסלח ברכה והללחה בכל מעשה ידיהם אמן :

ב אותם הנוהגים קלות ראש בעלמס ויש מהם שלאחר שהסלימו ס' הסליחות
חוזרים לבתיהם בתנומות עלי משכב יוחו על משכבותם ואשר שכבו לא יוסיפו
לקום עד אור לד' שעות כיום ויקראו ק"ש שלא עם הכבוד או שלא בעונתה ונמלאת

תקנתם לקבלתם אחר סלח דקרוק בתפלת חובב מה שראוי לדקדק לפי האמת ואמרו
ל' יפה עושים האזכרים וסוטים קודם שיתפללו חף שהאיר היום :

ד לשמות הקא"בי להסקיט האזכרים שבראש קודם החפלה מעולם לא ראינו נוהג
בה היסוד והדרכא ראינו חכמים גדולים אשר מעולם אנשי השם תקיפי ארעא
דישראל היו שוטים אותם כשהיו קמים בעוד לילה :

בקשות למוצאי שבת

במוצאי מנוחה : תהלות תצמיח : בבית בנך בכורך : ברכה תנות
שתול על יובל : ופריו מצמיח : וכל אשר הוא עושה יי

מצליח : במוצאי מנוחה : בצל ירך נחמה מעשינו תבדך : בששת
ימי מעשה : כיום הראשון : היה לנו למחסה : וכיום השני : פשענו

תבסה ובשלישי לעזור לנו תשגח : שתול במוצאי מנוחה : ישועהך
תשלח : כיום הרביעי : תיבש הצולח : וכיום החמישי : עון נאכח

תסלח : וכיום השישי : אשר נעשה נצלת : וכיום השביעי : לנו הרניח :
בת אהובת אל קמה : בשחר : תתלבן אודם בתמה : בשחר : שיר

לך מהללת : למנצח על אילת השחר : נדרה שגרת עינה :
גיברת : ולבקש על עונה שוחרת : צועקת על חטאתה : שופרת

ברמעתה

בְּדַמְעָתָהּ עֵתְרָת : שִׁיר יוֹשֶׁבֶת בְּרוּכַת פְּחַדְדָה : כִּי חֲטָאָה : לֹא־בִשְׁתִּי
 סוּרַת חֲדָרָה : לֶךְ קוֹרְאָה : עוֹרְכַת תְּשׁוּבָתָהּ : אוֹרֵי מַמְשׁוּבְרָתָהּ :
 נִרְפָּאָה : שִׁיר מְדֵי עֲלוֹתָהּ בֵּית אֵל : לַחֲפֵלָה : אֲבִיר גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :
 מִחֹל לָהּ : תִּשָּׂא אֶת חֲטָאֹתֶיהָ : וּבְרִית מַאֲכֹלֶיהָ : תִּזְכְּרֶנָּה : שִׁיר
 נִרְאָה אֶתָּה שׁוֹעֲמָה : הַקְּשִׁיבָה : אֶת רִיבָהּ מִצָּרְתָּהּ : אֵל רִיבָהּ נַחֵם
 נָא אֶת עַם אֲבוֹתָיו : גַּם בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן : הַטִּיבָה : שִׁיר חוּן תַּחֲוִן עַל
 בְּנֵיךָ : לֶךְ שָׁכִים : וּבַפְּתַח לְפָנֶיךָ : נִצְבִים : יְרֵאִים עַת יִקְרְאוּ לְדִין
 כִּי עַל כֵּן בָּאוּ נִכְאָבִים : שִׁיר זְכוֹר תִּזְכוֹר בְּחַמִּים : יוֹם הַדִּין : הַפֶּה
 כַּעַם וְעַמִּים : עַת תִּרְוִן לִירֵאֵיךָ : וּלְחֹשְׁבֵי שִׁמְךָ : הַמָּה יוֹשְׁבֵי עַל
 מְדִין : שִׁיר קָרַב לִי שְׁנַת גּוֹאֵל : וּפְדֵנִי : עַל מִי מְנוּחֹת הָאֵל : תִּנְחַנֵּי
 וְזְכוֹר לִי זְכוֹת : אִישׁ חָם : עַל לֶכְךָ בַּחוּתֶם : שִׁמְנֵי : שִׁיר אִם עֲוֹנוֹת
 תִּשְׁמְרֵלִי : לְמִשָּׂא : רְאֵה צִוְיִי גּוֹאֵלִי : אֵיךְ אִשָּׂא : לֹא אוֹכַל שְׂאֵת
 עֲלֵי : אֲכַל רוּעַ מִפְּעֻלֵי : אֵל תִּשָּׂא : שִׁיר

תוכחה של כמספר דוד ספרדו ז"ל לחן אומנרים אין קי טו קוטיובים

אֶתָּה בֶּן אָדָם גַּם רוּחַ : בְּשֵׁן מַלְכַת סִיר נְפוּחַ :
 עַל מַה לֶכְךָ בְּטוֹת : חַל לְהִיּוֹת גְּבוּר בְּאֶרֶץ :
 זְכוֹר תִּזְכוֹר רֵאשִׁיתְךָ : מִסְרַחוּ טָפַח גְּלִמְךָ :
 אֵיךְ תִּשְׁתַּעַל עֲלֵי כַּפְּכָה : כַּמֶּלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ :
 אִם קִנִּיתָ הוּן וְעִוְשֵׁר : מִי יוֹדַע אִם בְּיוֹשֵׁר :
 אֵף כִּי לֶךְ שַׁעַת הַכּוֹשֵׁר : חִישׁ תִּכְתֵּד מִן הָאָרֶץ :
 אִם גּוֹפֵךְ רַב כְּבִיר בַּח : לֶךְ מִנְגֵד בֶּן מְנוּחַ :
 כִּי גַם הוּא סוֹפוֹ זְנוּת : הַכֵּךְ דִּרְךָ כָּל הָאָרֶץ :
 אִם חֲכַמְתָּךְ נִגְדַלְתָּ : מַה יִּקְרַם מִפֶּךָ קִהְלִת :
 אֵף גַּם זֹאת לֹא לוֹ תוֹעֵלְתָ : כִּי נִשָּׂא אוֹתוֹ הָאָרֶץ :
 אִם בְּנֵיךָ מַה עָצְמוֹ : בְּשִׁתְּלֵי וַיְתִים גַּעְמוֹ :
 פִּתַע פִּתְאוּם הֵם יִסְתַּמוּ : עַל חֲטָא תִכְלַעְמוּ אֶרֶץ :
 לֹא תִהְיֶה בַעֲתָךְ מוֹיִם : כִּי הַצִּוֵּר עֲלִיוֹן מִשְׁגִּיחַ :
 גַּם לְכָל עוֹשֵׂה שְׁלִיחַ : אֵף בְּרוּמֵשׁ כָּל הָאָרֶץ :
 לֹא תִרְבֶּה לְהִיּוֹת בּוֹרַע : כִּי כָּל הַמּוֹסִיף גּוֹרַע :
 וּלְכָל עַת אוֹהֵב הָרַע : לְהִיּוֹת גּוֹי אֲחֵר בְּאֶרֶץ :
 לֹא תִקּוּם לֹא חֲטוּר פִּשְׁעֵ : כִּי כִינֵךְ בֵּין מוֹת פִּשְׁעֵ

אֵף סַבַּת עֵבֹב קֶץ יִשְׁעֵ : רַעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ :
 לֹא תִשְׁמַע הַבְּרִי צְלָמוֹת : הוּא שְׁטָן הוּא מְלֹאךְ מוֹת :
 כִּי יוֹכִילֶךָ בֵּית עֲזוּמוֹת : שַׁחַת מִתַּחַת לְאֶרֶץ :
 עַד מְתֵי נִפְשֶׁךָ נִרְדַּמְתָּ : הִבַּת יוֹם תִּהְיֶה שׁוֹמֵמַת :
 עַל יַד יָר חֲרַב נִקְסַת : הַחַוִּי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ :
 עַד תִּטְהַר מִצְּאֵת סְחִי : שִׁבְעָה עֵידָנִין מְדַחֵי :
 עַת צִאֲתָךְ אֵל בֵּית הַשְּׁחִי : בְּךָ נִגְעֵי אָדָם בְּאֶרֶץ :
 עַד כֹּא כַת מְלֹאכֵי שְׂכָר : שׁוֹטֵי אִשׁ סְכִיב כָּל עֵבֶר :
 לְדוֹן דִּין חֲבוּט הַקְּבֵר : עֵינַי רֹאֵה בְּכַנּוּת הָאָרֶץ :
 עַד כְּטָנְךָ הִנֵּה נִבְקַעַת : תִּשְׁתַּהֵחַ כּוֹס חֲמָה קִבְעַת :
 וּכְמוֹ מַחַט דִּין תוֹלַעַת : שְׂרָץ שׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ :
 אֲחַכְּתָ כָּל הַבְּרִי בְלַע : עַל בֶּן הַנְּפִץ אֵל סַלַע :
 אוֹי נִפְשֶׁךָ תוֹךְ כַּף הַקַּלַּע : נַע וְגַד תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ :
 תִּפְתָּה עֲרוּךְ בּוֹר בְּלוּעַ : תִּשְׁכַּר כֶּד עַל מַכּוּעַ :
 שֵׁם תִּשָּׁב מִכָּה נִגְוַע : אִשׁ לוֹהֵט מִקְצֵוֹ אֶרֶץ :
 לִימֵי קָדָם שָׂא עֵינַיִם : עַד כָּל עוֹשֵׂה רִשְׁעִים :
 כּוֹס פּוֹרְעָנוֹת שִׁבְעָתִים : וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ :
 תִּשׁוּב תִּרְאֶה מִשְׁפַּט צָדֵק : גְּלִגּוּלִים לְכַנּוּת כָּל בְּדָק :
 אֵף הַיָּמָם אֵף צִמַּח חֶרֶק : עוֹף בְּנֵף כָּל חִיתוֹ אֶרֶץ :
 אֵיכָה תִקַּח פֶּה שׁוֹם טַעַם : אַחַר כִּי עֵבְרָה וְזַעַם :
 שְׁמוֹר לֶךְ אֶת הוֹלֵם פַּעַם : עוֹיֵב מִשְׁמֵנִי הָאָרֶץ :
 דִּרְךָ שְׁקַר חֲסֵד בַּעַר : וַתַּחַדֵּשׁ נִפְשֶׁךָ בְּנַעַר :
 דּוֹם לְאֵל כִּי יִפְתַּח שַׁעַר : פִּתַּח טוֹב מִקְרָמֵי אֶרֶץ :
 אֲשֶׁרִיךְ אִם לֹב תִּכְנִיעַ : דּוֹם עַד לְשַׁחֲקִים תִּרְקַנַּע :
 דּוֹר נְדוּר מִהַר תוֹשִׁיעַ : מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ :
 נִשְׁלַטוּ הַבְּקָשׁוֹת

דיני ערב ראש השנה

א לפני בא יום ה' בא עת האסף כל איש ישראל בניו לבניו וחסכו עם קונו כמה
 חסד מעלמותו והן נגור יגור ונפל חתיתו עליו כי יסכול וידע כי כל מעשיו
 נספר נכתבים והאלהים יביא במשפט פ"ב נעלם אס טוב ואס רע ח"י :
 ב בער"ה לדין לחפש מעשיו ולשוב אל ה' ככל לבכו וככל נפשו שעתיד לעמוד
 בדין על אשר עשה :

ג און נזהנים ליפול ע"פ בער"ה בחפלה אע"פי שגופלים ע"פ באשמות בסליחות
 ד ס"ע' אף שנמסך על היום לבוש ואין תוקעין בער"ה ס"ס:
 ה זבילה ובכיתו מותר לתקוע ובמנהגים משמע דאסור אפי' בכית' בא"הט:
 ו מכנסים ומסתפרים בער"ה ס"ע' ויש נזהגי' לטבול בער"ה מאוס קרי' כל בו:
 ז עב"פ לא לבוש בער"ה נגדי משי ורקמה כשאר יו"ט דיהא מורא דין עליו ט"ו:
 ח מהר"ל טבל עצמו ג' פעמים בער"ה וי"הך:
 ט ים נזהנים לעשות התרת נדרים ושבועות לתקן מה שקלקלו על העבר ואח"כ
 לחסור מודעה להבא שכל מה שיתקשרו את פלגם מהיום שבועה או בחרם
 או בנדוי וכיוצא בזה המה מוסרים מודעה מעכשיו ועוקרים ומבטלים אותם מעיקרם
 כההיא דתניא הרוכה שלא יתקיימו נדריו של כל השנה ישמור כר"ה ויאמר הנדרים
 שאני עתיד לידור בשנה זו יהיו בטלין ח"י:
 טו אח"כ ילקה מלקות מ' כי ודאי מועיל אע"פי שנטלו סנהדרין ומיתתם וענשם
 ואין שם ב"ד סמוכים כדי ללקות בפניהם ואף כי אין שם עדים עשו התרה
 כדי לחייב אותה מלקות מ"מ עיקר הדבר משום בזיון שמהבה עצמו בפני הכל ח"י:
 י מנהג חסדי ה"י טוב"כ לעשות ס' הד' מיתות ב"ד בפועל בסדר הזה אחר
 המלקות בעודו ערום מלבישין אותו הסק מכף גרליו ועד קדקדו ונטול בידו אבן
 גדולה מעט כמלא אגרוף או מעט יותר ומכה בה על לבו ואח"כ נופל עלמו הרלה
 וסוקלים אותו בב' או בג' אבנים קטנות על לבו והחכם אומר לו אם אתה חייב
 סקילה לפני המקום יה"ר שיחשב זה כאלו נסקלת ב"ד הגדול שכלשכת הגזית ואח"כ
 היו מדליקין נר של ששה ומטויסין על גביו ג' או ד' טפות עד שהיו רואים אותו
 שהוא נרתע והחכם אומר לו אם נתחייבת שריפה וכו' ואח"כ משכיבים אותו הרלה
 בהוד שקו וסוחטין וגורדין אותו הולכה והובאה ג' או ד' בחורים ירדו ה' והחכם
 מהלך ומכריז בקול כבי ככה יעשה לאיש אשר הכעיס את נוראו ככה יעשה לאיש
 אשר הקניט את בוראו אוי לבו מיום התוכחה והעם רואים ופוכים וכ"ס הנסחב
 שהוא לועק בקול מר וחמרמר ואומר החכם אם חייבת הרג לפני המקום יה"ר שתחשב
 זאת הגרידה כאלו נהרגת בב"ד הגדול שכלשכת הגזית ואח"כ חוגקין אותו בין ב'
 באזור א' על גרובו או הוא עצמו בב' ידיו ואומר החכם אם נתחייבת חנק למקום
 יה"ר שיחשב זה כאלו נחנקת בב"ד הגדול שכלשכת הגזית והחכם העושה הסדר
 הזה מקבל ד' מלקות וד' מיתות בנופו קודם הכל משום החקוטשו וקוטשו וממנו
 יראו וכן יעשו ח"י:

יא כל איש ישראל יהא זרויו ונשכר מער"ה לתוך השלום בינו לבין חבריו בלב שלם
 ובנפש חפלה ולית דין לריד בשש ויעשו כלל הגודה ח' ובכח תשרה השכינה
 עליו כמ"ס ואגודתו על ארץ יסדה ח"י:

יב אח"כ יסדר תפלות הימים האלה שיהיו שגורות בפיו היטב כמ"ס ר"ה לעולם
 יסדר אדם תפלתו ואח"כ יתפלל ואוקימנא בברכות של ר"ה ויו"הך שכל אדם
 חייב להסדיר תפלתו ולהביין פירושי המלות הנרות שבהם שלא יעשה ואפי' היחידים
 וכ"ס הש"ס דאימת כבוד יתרה עליו שיחזור וילמוד אותם שיהיו שגורים בפיו ח"י:

סדר התרת נדרים

מתוקן מלובן ומוזקק כפי אשר נדפס בדרך חיים להרב חיד"א זצ"ל שנהגים
 לעשות בערב ראש השנה ובערב יום הכפורים אחר סליחות ועמוד לפני עשרה
 או שלשה ת"ח ויראיו ה' ויאמר בלשון הזה:

שמעו

שמעו נא רבותי דיינים מומחים כל נדר או שבועה או איסור או קונס
 או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקין או בחלוס או שנשבעתי בשמות
 הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ב"ה או באחד מכל הכינויים וכל מיני
 נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום איסור ואפילו איסור הנאה
 שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של איסור בין בלשון איסור או חרם או
 קונס וכל שום קבלה ואפילו של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון
 נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בחקיעת
 כף בין כל נדר ובין כל נדבה ובין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל
 מוצא שפתי שילא מפני או שנדרתי וגמרתיו בלבי לעשות איזה מצוה מהמלות או
 איזה הנשנה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים ולא התחיתי סיהא
 בלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותם הידועים לי הן
 אותם שכבר נשכחו ממני בכלהוון אתחרטנא בהון מעיקרא ושואל ומבקש אני
 ממתלכם התרה עליהם כי ירחתי פן אכשל ונלכדתי ח"ו בעון נדרים ושבועות
 ונזירות וחרמות ואיסורים וקונמות והסכמות ואין אני תואה ח"ו על קיום
 המעשים טובים ואיסורים וקונמות והסכמות רק אני מתחרט על קבלת אותם
 הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או איסור או חרם או קונס או
 הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי
 נדר ושבועה ונזירות וחרם ואיסור וקונס והסכמה וקבלה בלב ולכן אני שואל
 התרה בכלהוון ואני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מהדברים
 הנוגעים בממון בין מהדברים הנוגעים בגוף בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה
 בכלהוון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות ואיסור וחרם וקונס והסכמה
 וקבלה בלב והנה מלך הדיו המתחרט והמבקש התרה לריד לפרוט הנדר אך דעו
 נא רבותי כי אי אפשר לי לפרוט כי רבים הם ואין אני מבקש התרה על אותם
 הנדרים שאין להתיר אותם על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:
 והמתירין מסיבין לו בלשון הזה

בלם מותרים לכם לשון יחיד לך כלם מותרים לכם כלם מותרים לכם
 כלם מחולים לכם כלם מחולים לכם כלם מחולים לכם כלם שרויים לכם
 כלם שרויים לכם כלם שרויים לכם כלם שרויים לכם כלם שרויים לכם
 ולא קבלת ולא הסכמות ולא הנהגות ולא נזירות ולא חרמים ולא איסורים ולא
 קונמות אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה הותרו כלם מעיקרן וכשם שהותר
 לכם מפני בית דין של מטה כך יהיו מותרים לכם מב"ד של מעלה וסר פונד' ונו':

ואחר כך יהא מוסר מודעה בפניהם ויאמר בלשון הזה

הרי אני מוסר מודעה לפניכם רבותי ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל
 עלי כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואיסורין וקונמות וחרמות והסכמות
 וקבלה בלב שאקבל עלי הן בהקין הן בחלוס (חוץ מגדרי תענית בשעת מנחה)
 ובאם שאשכח לתנאי מודעה הזאת ואדור תהיוס עוד מעתה אני מתחרט
 עליהם מעיקרא ומתנה עליהם שיהיו כולן בטלין ומבוטלין ולא שרירין ולא
 קיימין ולא יהיו כלל ועיקר בכלן אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

ויועיל זה כשלא יזכור הקבא שבעת השבועות כמבואר ביד' ואח"כ יאמרו הריני קבלנו מסירת

מודעה וישמור עוד הסואל ויאמר
שמעו נא רבותי הריני שואל ומבקש התרה מן הקדוש ברוך הוא מן
 תורתנו

בטלים ומבוטלים מעיקרן ולא יהיו חלין כלל ועיקר וככולהו התחרכא בהון מעשה ועד טולס : (מספר פסוק שמיר)

ועוד הריני מוסר מודעה לפניכם בכל לבי וככל נפשי שכל מחשבה רעה והרהור רע ורעותא דלגא אס יעלה בלבי ומוחי ובפרט בעת התפלה והלמוד תורה באיזה לך ואופן שאינו לכבוד ולטוב הכורא יתברך מעכשיו אני מבטל אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלגא אשר הם נגד קב"ה ושכינתיה בייטול גמור כחרס הנשבר . ומכל שכן אס אדבר איזה דבור רע ואסור מעכשיו יהיו כלס בטלים ומבוטלים . ועתה אני מברר ומפרש בך היטב ואני מנלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני ומאויי וכוננתי לעבוד את כוראנו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודה שלימה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה כדת מה לעשות וכל מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצוני יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים כי הם מזד יזר הרע והכל הכל באופן שכל עבודתנו להבורא יתברך שמו במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניך הוקא בלי שום פניה כלל ועיקר והכל הוא לשם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ודחילו ליחדא סס י"ה כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ולדעת הרב רבי יצחק לוריא אשכנזי . המקום ברחמינו יעורנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' כורי וגואלי :

(ויתנו מעות ולדקה לעניים לטובים)

ואחר כך יאמרו העומדים מסירת מודעה וזו נוסחא

בצירוף קב"ה ושכינתיה קבלנו מסירת מודעה הזאת אשר מסר (פכ"פ) נוסף נפש הוחו וכשמתו לעלת כל העלות וסיבת לכל הסיבות וכל מה שיעשה מהיום נגד מסירת המודעה הזאת . הן במעשה הן בדבור הן במחשבה . הנחנו מנטלים אותה המעשה או הדבור או המחשבה בצירוף קב"ה ולא יעשונו (בפכ"פ) שום רושם כלל :

סדר מודעה לערב ראש השנה . וערב ראש חודש

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי האל הגדול הנבור והנורא אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש . שכשיגיע לאחר אריכות ימים ושנים . בעבודתו יתברך שמו עת פקודתי ברצוני הטוב והפשוט ברחמי ובחסדיו ובחמלתו עלי לישול ממני נשמתו שיהיה בעת ההיא דעתי ללולה ונכונה ומיושבת עלי ובשכלי כמאז וקדם להיותי דבוק בו ובאחדותו ב"ה . ושלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת נשמתו מגופי עד ועד בכלל . ומקבל אני עול מלכותו ואחדותו עלי ה' אחד ושמו אחד . ויהיה נ"ב דעתי ללולה ומיושבת עלי להלדיק דינו ברוך הוא . הוא אמת . ורינו אמת ונזירותו אמת . הכל הוא בחסד וברחמים עלי ואעשה רצוני ברוך הוא . ביראה ובאהבה כי רב ושלט הוא . ובאס שיהיה רצון הבורא ברוך הוא . הטוב והפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו . כשיגיע עת הזאת ליסרני בייסורי קשין . ושיהיה לי כלכל וטירוף הדעת חס ושלוס . הריני מלדיק את דינו הקדוש והטהור של חסד ורחמים עלי ואתה לדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי . ובאס שיבא חס וחלילה בעת ההיא המסות והמדיח המקטרנ הגדול ילחי הרע מנעורי להסית ולהדיח ולפתות אותי חס ושלוס חלילה וחלילה לכפור בעושי יוכרי ובוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה או בתורתו הקדושה והטהורה או בגאונותיה . הן מלות דאורייתא או מדבריו קבלה או מדרבנן . תורה שככתב . או תורה

תורה שבעל פה . או מאיזה סיני וגדר ומשמרת למשמרת חס ושלוס הריני מוסר מודעה בצירוף קב"ה ושכינתיה . לפניכם עתה הקדושה . במודעה נמורה בכל מיני מסירות ומודעות שחיקנו חכמים ו"ל שיחא הפתוי וההסתה היה שוסיט וידיח אותי כאפס וכאין וכחרס הנשבר . ובאס ח"ו הודה לו . חלילה וחלילה מתוך כעז ובכלכל וטירוף הדעת שכל ההודאה היא תהיה מעתה ועכשיו בטלה ומבוטלת לא שרירא ולא קיימת ותהיה כאלו לא היתה מעולם כי אין אדם נתפס על לערו אבל באמת מודה אני לפניכם בהודאה נמורה בכל לבני שאני מאמין באלהי הבורא יתברך שמו שהוא אחד ושמו אחד ואני מקבל עלי עול מלכות שמו ישראל ה' אלהינו ה' אחד . ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . וה' אלהים אמת . ותורתו אמת . משה עבדו כאמן ביהו אמת ותורה שככתב ושבעל פה אמת . וכל מלות דאורייתא ודבריו קבלה ודרבנן אמת . וכל דקדוקי המצות אמת . ואני מאמין בהם בהמונה שלימה שהלות לאל יתברך . כלב שלם ובנפש חפצה . אל אחד נאמן הדין כל המעשים ב"ה אמרם . ואינו כופר חלילה וחלילה בשום מנה מהמלות . קטנה או גדולה . דאורייתא ודבריו קבלה . ודרבנן . רק את האלהים אני ירא ואני מאמין בשלם עשרה עקריו . בכלל ובפרט . ושהבורא יתברך שמו . הוא ראשון והוא אחרון ומכלעדיו אין אלהים . ושיש סבר טוב ללדיקים לעולם הבא ועונש רע ומר לרשעים ושתהיה תחית המתים בעת שיעלה רצון הבורא יתברך שמו . ובידו להמית ולהחיות . וכביאת המשיח . ושהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא דמות הנוף והוא אור גדול ונורא מאד . אור קדוש וטהור . אור קדמון . אור נח . אור מלכותא . אור זך ונקי . אור טמיר ונעלם . אור פשוט אין סוף ברוך הוא . והוא חי וקיים . מקור מים חיים ה' וממנו תוכלות החיים . ויקיים פי מקרא שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום וגואר כי בי ידנו ימך ויוסיפו לך שנות חיים . לחיים טובים ושלוס ויכתבני ויחתמי אלהים חיים אמן . יהיו לרצון אמרי פי וגו' :

סדר מסירת המודעה

כתוב בספר של"ה כי האדם בעת שמוציאים נשמתו השטן עומד על ימיו לשטנו ואל כפור בה' אלהי ישראל והנשמה ממאנת ואפשר שח"ו תבא לידי הודאה ועל כן צריך להקדים בעודו בשכלו להתפלל אל ה' עד אשר לא יבאו ימי הרעה ובסדר אלה הדברים ימסור מודעה לפני עשרה או שלשה . בהכנעה ובשברון לב באימה וברעדה :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי האל הגדול הנבור והנורא אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש . שכשיגיע לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו עת פקודתי ברצוני הטוב ברחמי ובחסדיו ובחמלתו עלי ובשכלי כמאז וקדם להיותי דבוק בו ובאחדותו ב"ה . ושלא לזוז מיראתו ומאהבתו עד יציאת נשמתו מגופי עד ועד בכלל . ומקבל אני עול מלכותו ואחדותו עלי ה' אחד ושמו אחד . ויהיה נ"ב דעתי ללולה ומיושבת עלי להלדיק דינו ברוך הוא . הוא אמת . ורינו אמת ונזירותו אמת . הכל הוא בחסד וברחמים עלי ואעשה רצוני ברוך הוא . הטוב והפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו . כשיגיע עת הזאת ליסרני בייסורים קשים ושיהיה לי כלכל וטירוף הדעה חס ושלוס . הריני מלדיק את דינו הקדוש והטהור של חסד ורחמים עלי ואתה לדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי . ובאס שיבא חס ושלוס בעת ההיא המסית והמדיח המקטרנ הגדול להסית

לחיות ולהיות ולפתות אותי חס ושלום חלילה וחלילה לכפור בעושי יוצרי ובוראי
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא או בתורתו הקדושה או בחמת ממלותיו הן
מלות דאורייתא או מדברי קבלה או מדרבנן או מאיזה סייג ונדר ומסמרת
למשמרת ח"ו הרני מוסר מודעה בלירוף קב"ה ושכינתיה לפניכם עדה הקדושה
במודעה נמורה בכל מיני מסירות מודעה שתקנו חכמינו ז"ל יהיה הפתוי וההסתם
היא כהפס וכאין וכחרם הנשכר ובאם חס ושלום אודה לו חלילה וחלילה מתוך צער
ובגלגול וטירוף דעת שכל ההודאה היא תהיה מעתה ומעכשיו בטלה ומבוטלת
לא שרירה ולא קיימת והייתה כאלו לא היתה מעולם כי אין אדם נחפס על צערו
אבל בחמת מורה הני לפניכם הודאה נמורה בכל לבבי שאני מאמין באלהי הבורא
יתברך שמו שהוא אחד יחיד ומיוחד ה' אחד ושמו אחד ואני מקבל עליו עול מלכותו
ששע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וה' אלהים
אמת ותורתו אמת ומשה עבדו כאמן ביתו אמת ותורתו שבתכב ושבעל פה אמת
וכל מלות דאורייתא ודברי קבלה ודרבנן אמת וכל דקדוקי המצוות אמת ואני
מאמין בהם בחמונה שלימה בלבב טלס ובנפש חפה אל החר ארון כל המעשים
ב"ה אחרים ואני כופר חלילה וחלילה בשום מלה מהמנות קטנה או גדולה
דאורייתא ודברי קבלה ודרבנן רק את האלהים הני ירא ואני אוהב את הבורא
יתברך שמו ותורתי ומלותיו ואני מאמין ב"ג עקרים בכלל ובפרט ושהבורא
יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים ויש סכר טוב לנדיקים
לעו"ב עונש רע ומר לרשעים ושהיה תחיית המתים בעת שייעלה רצון הבורא
יתברך שמו וידו להחיות ולהחיות וביאת משיח ושהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא
דמות הגוף והוא אור גדול ונורא מה' אור קדוש וטהור אור קרמון אור לט
אור מציחל אור זך ונקי אור טמיר ונעלם אור פשוט אין סוף ברוך הוא והוא
חי וקיים מקור מים חיים ה' וממנו הולאה החיים ויקויים בנו מקרה שכתוב
ואתם הדנקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום ונאמרו כי בי ירבו יומך ויוסיפו לך
שנות חיים לחיים טובים ולשלום וכתבנו ויחתמו אלהים חיים יהיו לרצון וכו' :

מסירת מודעה

לחיות עדה שלימה עשרה אנשים מלבד אותו שמוסר מודעה ונריכים
להיות כשרים לעדות זה לזה ולאותו שמוסר מודעה ובהגים לעשה כן
בין כסא לעשור אז בתוך הסנה מי שיראה ובהגים שכל אחר יתן נדבת לבו
ללדקה מקורם וז"ל המודעה ועושים אותם בפרט ביום אחרון של שובבים :
שמעו נא רבותי אמרי פי אשר עם לבבי הלא ידעתם אשר הקליפה קדמה
לפרי לדיק עץ חיים ועל כן מיום ברא אלהים אד"ה לכל נוצר תקף בא
יז"ה הוא שטן הוא מלאך המוה בחלקקות לסוגו מדברת גדולות מלין ללד עלאה
מלך והסית אוהו לאכול מעץ הדעת טוב ורע למרות את פי כבוד אלהי ישראל
מלך מ"המ קב"ה וברוך שמו יחיד ומיוחד כפי כל בשמים ובארץ ואל"ה עלה ברות
סערה ואש מתלקחת לשמים וקטרנ עליו עד אשר נגור עליו מיתה ועל כל דורות
הבאים על ימות המשיח ומאז ועד עתה זה דרכו כל הימים לרכות הליכות על
משכבו סליקו רעיוני ורהורים רעים לשמים וישפון לרם ישראל לבלות שאלו
ושורר רחם אכזרי וכל מעשהו הוא להפיל את האדם מאגרא רמא לבריא עמיקה
ואלמלא קב"ה עורר לו אין בידיו להחזיק עליו וכל ימי חיי האדם בכשר גדול
והנה ככל מקום אשר המלא ימלא מקום מוכן לפירעון חובות יטנים ונס חדשים
מקרו

מקרו הוא בעלמו בא או שלוחיו או נירי דיליה והנה יודע לכס את אשר אמרו חכמים
ז"ל אשר בשעת הסכנה הגדולה הלא היא בעת אשר הוא סמוך ליציאת נשמת האדם
ואז הזמן היוחר נאות להסיב הפקדון אשר הפקד אתו כל ימי הבלו לעשות חסובה
ויתודה על עונו עד דכדוכה של נפש ויקבל עליו עול מלכות שמים באהבה רבה
ויחסור נפשו רוחו וכשמתו לאשר נחנס והוא לא כן ידמה לך עבוד אלהים אחרים
משמן חכו והמה פתיחות לבלות שאלו ואכדון נפשו ויאמר לך עבוד אלהים אחרים
זכור ישרך ויפוש לך והקל מעליו עול היסורים הקשים והמרים וכל מעמתו להפילו
שחת והוא ימשיל בו בגופו לעורר עליו דינים קשים ומרים כלענה וראש וראש
הכל לשוטטו בסכין פגום ולעשותו טריפה ח"ו מלבד שאר עונשים אשר יקרו כמה
יריעות מהכיל והנה גם כי אמרו חז"ל אין אדם נחפס על צערו ואנוס רחמנא
פטייה מ"מ אם הני עושה כולה עושה מחילה בינו לבין אביו שבשמים על כן
הני מוכן ומזומן מהיום עד החר מיתה למסור נפשו ורוחי וכשמתו לאל רחום
וחנון עולת כל העולות וסיבת כל הסיכות ברוך הוא וברוך שמו ובפניכם אני מוסר
מודעה והנני מוסר כל החלקים אשר המה כי מגפש רוח ונשמה להקב"ה אשר
בחסדו הגדול נחנס אלי וכל מה שאעשה מהיום עד עולם נגד מסירת המודעה
הזאת הלא המה בטלים ומבוטלים ולא יהא מתם בדבורי או ברמיזתי או
במשכבתי ומכל שכן במעשה ח"ו והנני מבקש מאת מעלתכם שתלטרפו עמכם
השכינה הקדושה והטהרה לבטל כל מה שאעשה מהיום עד עולם נגד מסירת
המודעה הזאת ולא יהא מתם בדבורי ולא ברמיזתי ולא במשכבתי לבטל
את ממלות הקב"ה ומכל שכן דבר היואל מן הכלל כולו כי הנני מוסר מהיום
באהבה נמורה גופי נפשי רוחי וכשמתו לאל יחיד ומיוחד אשר האליל וברא יר
ועשה כל העולמות וכל הכרואים ואם יעלה על מחשבתי ח"ו נגד מסירת המודעה
הזאת בודאי כי הוא באונס נמור והכרח גדול ובאם המלאך המות יבא לקטרנ
עלי מחמת אותה מחשבה יהיו דבריו למה ולא כלום ולא יעשו רושם כלל גם
אבקש ממעלתכם מאחר שאין לדיק בארץ בזמן הזה אשר לא קרה לו מקרה בלתי
טהור כהזאת ורע לבטלה בחיזה הופן שיהיה ואותן הטיפות המה חושבים אותי
להם לאכ ורואים ליהנות ממני וממטתי אחר מיתתי באמרם כי אתה איניו בכך
אבקש ממעלתכם תחלה שתעזרוני לבקש את פני מלך מלכי המלכים קב"ה להכניס
לקדושה כל אותם הטיפות שיאלו ממני לבטלה הן באונס הן ברצון הן כסוגנ הן
במודי הן ער הן ישן הן בגלגול זה הן בגלגולים אחרים הקודמים על ידי שם הקדוש
היואל מפ' חיל בלע ויקיאנו בשילוב הוי"ה בניקוד שורק כזה **יהחבוה**
הנני מחרים ומכדה אותן המזיקין וסדין וליין ורוחין וליין שנכראו
מטיפות קרי וזרע שלי כולם בכלל שלא יעשו בי או במטתי או בגנדי ולא יליו
אותי לקברי ולא יהיה להם רשות ליגע בי ובנפשי בשום אופן שבעולם ואתם גם
אתם תלטרפו עמכם השכינה ותחרימו אותם באופן שלא יהיה להם כח לילך
אחר מטתי ומכל שכן ליגע בי ובגנדי או בגופי או בכפשי או ברוחי או בנשמתו :
אחר שאר המוסר מודעה כל זה יאמרו העדה השלימה כולם בכלל :
בצירוף קב"ה ושכינתיה קבלנו מסירת המודעה הזאת אשר מסר (פכ"פ)
גופו נפשו וכשמתו לעילת כל העולות וסיבת כל הסיכות וכל מה
שיעשה מהיום נגד מסירת מודעה זאת הן במעשה הן כדיבור הן במחשבה הנחנו
מבטלים אותה המעשה או כדיבור או המחשבה בלירוף קב"ה ושכינתיה ולא יעשו
בו (כפלוני) שום רושם כלל גם מהרימין הנחנו בית דין בלירוף קב"ה ושכינתיה כל
טיפות

טיפות זרע שיצאו (מספ"פ) לבטלה עד היום הזה גם אשר יצאו ממנו לבטלה באונס מהיום עד אשר מיתתו שלא יגעו (בספ"פ) לא בו לא בעלמו ולא בנוסו ולא כנפשו ולא כנגדיו ולא כמדתו ולא ילוו אותו לקברו כלל • ולקחו יהלך לפשו וכבוד ה' יאספשו וינחו על משכבו בשלום אמן סלה :

דיני הליכה לבית הקברות בער"ה וכפור

- א יש מקומות שבהם נערכו ר"ה וי"ה לילך על הקברות ולהרבות סם בתחינות ונותנים לזקה לעניים בבית הקברות מקום מנוחת הדיוקים ומחוך כך הוא מקום קדוש וטהור והתפלה נתקבלה יותר והמתפלל על קברי הדיוקים אל ישים מנמתו נגד המתים אך יבקש מהש"י שיתן לו רחמים בזכות הדיוקים שוכני עפר ויקוף הקברות ויתן לזקה קודם שיאמר התחינות :
- ב טוב שלא ליכנס מי שהוא טמא במקרה אשר לא טהור לפי כי עיקר שכונת החיונים הנעשים מנגפי ב"ה הוא בבית הקברות ומי טמא שמה הם מתדבקים בו ודאי כמלא מין אם מינו ואינו חולץ • ח"י :
- ג גם אחר שטבל לכבוד היום לא הריך למעבד הכי כ"ה יחזור לטבול פעם אחת • ח"י :
- ד אין לילך שני פעמים על קבר אחד ביום אחד :
- ה מה שנוהגים לתלוש עשב או לרוד או הכן ולהניחו על הקבר הינו להודיע אל המת שהוא היה על קברו :

תפלת בית עלמין

מי שלא היה על הכותל עלמין תוך שלשים יום יאמר ברכה זו כשיבא על הכותל עלמין קרוב ד' חמות לקברים ויאמר באימה ביראה כפחד ובירעה •

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר אתכם בדין וברא אתכם בדין וכלכל אתכם בדין והמית אתכם בדין • ויודע מספר כלכם בדין והוא עתיד להחיות אתכם ולהקימכם בדין • ברוך אתה מחיה המתים : יחיו מתיה נבלתי יקומו הקיצו ורגנו שוכני עפר כי טל אורות טליה וארץ רפאים תפיר :

תפלות שכינים להתפלל על בית הקברות כפרט בערב ראש הסנה וכע"כ וי"ה • ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיים בי הבטחה הטובה משענת נאמנה אשר הבטחתנו בתורתך ועליה אשען ואכטח לבלתי אשוב ריקם פי הבטחתנו בתורתך שנאמר עושה חסד לאלפים לאוהביו ורשומי

ולשומרי מצותיו לאלף דור : הבטחה זו שמור לי ולכל ישראל בגרל כל הישוכנים בבית הקברות הזה ובגרל כל הישוכנים בכל העולם שנפטרם בשמך ותצורר נפשם בצרור החיים בגן עדן אמן :

שלום עליכם מרגן ורגנן אתם וחבריכם ותלמידים תהי נפשכם צרורה בצרור החיים את יי אלהיכם שלום עליכם ועל משפכם אשריכם בעולם הזה וטוב לכם לעולם הבא • אשריכם שזכותם ללכת בדרך יוצריכם ואתם מוומנים לעולם הבא יושבים במעלות הצדיקים עם המלאכים הקדושים אצילי בני עליון • הרחמן יחיש תחייתכם • הרחמן ימהר עמידתכם • הרחמן יזכנו לראות פניכם ונשמח בכם ותשמחו בנו • בזכותכם יצילנו יי אלהינו משעבוד מלכויות ומשבוש גייסות • מחבלי משיח • ומדינה של גיהנם • בזכותכם יקל עול הגלות מעל צוארנו ויאמר די לצרותינו • בזכותכם יפתח לבנו בתלמוד תורתו וכל אשר נלמוד לא נשפח • בזכותכם ישע אהבתו ויראתו ויחודו בלבנו לבלתי נחטא • בזכותכם נזכה לעבודת אלהינו בדין וכשורה ולא יבא תקלה על דינו ולא יזדקק לפגינו שום חטא ועבירה לא קטנה ולא גדולה ולא הרהור עבירה מעתה ועד עולם • בזכותכם יצילנו יי אלהינו מיצר הרע השולט על רמח איברינו ומיד כל טבקש רעתנו • בזכותכם ישליך חרון אפו מעלינו ויתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ויבטל מעלינו ומעל עמו ישראל כל גזרות קשות ורעות ויגנם לנו לפנים משורת הדין ויכתבנו בספר חיים טובים • בספר פרנסה וכלכלה • בספר מחילה וסליחה וכפרה • אשריכם הצדיקים • אשריכם החסידים • אשריכם התמימים • אשריכם הישרים • אשריכם שעסקתם בתורה יומם ולילה •

אשריכם משביכי עם • אשריכם מצדיקי את הרבים •
אשריכם נוחלי עם מה צפון לכם מה טמון לכם אין העין
יכולה לראות • ולא און יכולה לשמוע • כדכתיב עין לא
ראתה אלהים זולתך יעשה למחבה לו • מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך • ובר מרגן ורבנן
לברכה ולתחיה לששון ולשמחה שמחו בני וגילו צדיקים
והרגינו כל ישרי לב • רננו צדיקים בני לישרים נאור
תהלה :

רבון העולמים ואדוני האדונים אלהי אברהם יצחק
וישראל עבדיך לא בצדקתינו וביושר לבבנו אנו
נשענים להפיל תחנתנו לפניך כי אם על רחמיך הרבים
הגדולים והעצומים :

יהי רצון מלפניך יי שבכות אבותינו אברהם ויצחק
ויעקב ובכות כל הצדיקים יראי שמך שתרבה
סליחתך על חטאתינו ותגדיל בפרתך על עונותינו
ותעצים מחילתך על פשעינו ותעביר משאם מעלינו
והשיבנו בתשובה שלמה לפניך ותחנתנו תכין לך
ותקשיב אזנה ותפתח לבנו בתורתך ותגזור עלינו גזרות
טובות ואל תביאנו לידי נסיון ולא לידי בזיון ולא לידי
חדול השם ומכר פגעים רעים הצילנו והיה עם פיננו
בהגיוננו ושמור דרכינו מחטוא בלשוננו • וזכרנו בזכרון
טוב ברצון עמך ותננו לחן לחסד ולרחמים ונהיה אהובים
לשמים ולבריות ותהי השעה הזאת עת רצון ורחמים
ויום ישועה ומחילה וסליחה וכפרה ורפואה שלמה וחיים
טובים עלינו ועל כל נפשות ביתנו ועל כל ישראל אמן :
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לנו
כח לעשות רצונך ולעשות תשובה שלמה לפניך
בלב שלם ובנפש חפצה והטריפנו לחם חקנו והרחיב ו

מכל צרותינו • ותוציאנו לרויה • והסר ממנו את לב
האבן • ותן לנו לב טהור • ותן לנו חיים טובים וארוכים
חיים שלא יהיה בהם בושה וכלמה חיים שדעתך נוחה
בהם ואל תצריכנו לידי מתנות בשר ודם שיש בהם בושת
פנים אלא יהיו מזונותינו בידך בהרוחה ובברכה בלא
יגיעה ובלא עמל בהתר ולא באסור ותן לנו זרע טוב
עוסקים בתורה ובמצות יראי שמך ולומדי תורתך לשמה
אשר יקרא שמך עליהם :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתן חלקנו
וחלק זרענו במה שיהיה רצונך ועבודתך וקדושת
שמך ותכונך יצרנו ותכניעו ותמול ערלת לבבנו לשוב
אלהי ולהשתעבד לך וברא לנו לב טהור וחדש בקרבנו
לב נכון ליראה אותך כל הימים ותישר אורחותינו והעמד
רגלינו במישור והכן לבבנו ורוחנו ליראה אותך ובשפכנו
לפניך דמנו וכבדנו תשפוך עלינו רוח חן ותחנננו והמון
רחמיך יתאפקו ואמץ רפיון זרועותינו בנשאנו ידינו אל
דביר קדשך והאר עינינו בתורתך כי אתה יי מגן בערי
כבודי ומרים ראשי ותלמדנו צדק ותחנננו בינה דעה
והשכל להתפלל אריך על נפשנו ולהתחנן על נשמתנו
ולשאול על מחסורנו ותפתח לנו שערי צדק אשר חפצה
בהם ותחיינו חיים טובים בלי צער בעולם הזה ותן לנו
חלק טוב לעולם הבא :

אנא אלהינו ואלהי אבותינו שעה את שועתנו וענה
עתרתנו • הרב כבסנו מעוננו ומחטאתנו טהרנו •
וזכנו משגיאות ומנסתרות נקנו ונהיה מבני אדם אשר
בצר כנפיה יחסיון ירוין מדישן ביהך ונחל עדניך תשקם •
תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניה געמורת
בימינה נצח :

צדיקין יסודי עולם יהי רצון מלפני מַחיה המתים שתהא מנוחתכם כבוד וזכות תלמוד תורהכם ומעשיכם הטובים יעמוד לכם וגם לנו ולביתנו ולכל הנלוים עלינו ולכל עמו בית ישראל * ויהי רצון מלפני אלהי הרחמים והסליחות מלך על כל הארץ שיתנוללו רחמיה וחסדיה המרובים על מדת הדין :

לראש הסנה ונזכר ונכתב לפניך בראש השנה הזה

ליום כסור ונזכר ונחתם לפניך ביום צום הכפורים הזה

הבא עלינו לטובה למחילה ולסליחה ולכפרה על כל חטאתינו ופשעינו ועל כל חטאת עמך בית ישראל ונזכה לחיים טובים ולשלום לשנת ברכה והצלחה * בכל מעשה ידינו * לפרנסה ולכלכלה לשנת מתיקות לשנת השקט ובטח ומנוחה מכל דאגה ובהלה מכל פחד ורערה מכל גנע ומחלה ומכל מיני ישמר ותקרה וגזרה רעה ושנוכה לזרע בשר חיים וקיימים העוסקים בתורה ומעשים טובים לפניך ונזכה לעושר וכבוד ואל ישלוט בנו שטן ויצר הרע ונמצא חן ושכל טוב בעיני כל רואינו רחום וחנן העתר על כל מה שבקשנו למען רחמיה וחסדיה הגדולים למען זכות הצדיקים וצדקניות השוכנים פה ובכל העולם כלו ושמע תפלתנו כתפלת ירמיהו הנביא על קברי אבות וכתפלת כל הצדיקים התמימים והישרים ואל תשיבני ריקם מלפניך כי אתה הוא שומע תפלת עמך בית ישראל ברחמים :

רבון העולמים מלך מלכי המלכים תמחול ותסלח על כל חטאתי ועונותי ותכפר לי על כל פשעי וכדא לי לב טוב ותן בלבי אהבתך ויראתך וכוף את יצרי להשתעבד לך והצילני מעברות רעות והרהורים רעים ויצר הרע ותן לי יצר טוב ודבק לבי במצותיך ופתח לבי כתורהך

בתורתך לעסוק בה ויהיה יום מיתתי ביום לידתי שלא ימצא בי שום חטא ועון ותן בי כח לשמור פקודיך ותזכני לראות נביאת משיחה ונקום נקמת עמך בית ישראל * ונקמת דם עבדיך השפוך במהרה בימינו :

לראש הסנה וכתבנו בראש השנה הזה

ליום כסור וחתמנו ביום הכפורים הזה *

לחיים טובים * וחדש עלינו שנה טובה ושלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי ותקצוב מזונותי ופרנסתי במדוי ובדיוח מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ותזקוף קרננו למערה ותגביה מזלי ותנני לחן לחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי בזכות הצדיקים האלו הקדושים וזכותם ומעשיהם הטובים ינינו ויליצו בעדי ותעשה בקשתי ותמלא שאלתי לטובה ואל תשיבני ריקם מלפניך :

הסכס לכל הקבורים

מנוחה נכונה בישיבה עליונה במעלת קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מאירים ומזהירים עם ישרים ופניהם כלובן לבנת הספירים בחלוצ עצמים וכפרת אשמים והרחקת פשע * והקרבת ישע * בחמלה וחנינה מלפני שוכן מעונה וחולקא טבא לחיי העולם הבא * שם תהא מנת ומחיצת נפשות האנשים והנשים הקבורים בחצר מות הזה דאתפטרן בזמנהון מן עלמא הדין כרעות אלהנא מריה דשמאי וארעא וכל חילהון המלך ברחמיו ימתיק מלכותו עליהם : המלך ברחמיו יגלה יסודו עליהם : המלך ברחמיו יפרוס הודו והדרו עליהם : המלך ברחמיו ינעים נצחו עליהם : המלך ברחמיו יפאר תפארתו עליהם : המלך היושב על כסא רחמים בלח חסדיו הגדולים יכניסם כסתר כנפיו וכסתר אהלו לחיות בנועם * ולבקר בהיכלו ולקץ הימין יעמידם ומנחל עדניו ישקם

יִשְׁקֶם וַיִּצְרֹר הַחַיִּים נִשְׁמַתָּם וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתָם וַיִּלְוֶה
אֵלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָם יִהְיֶה שְׁלוֹם כְּדָתִיב יְבוֹא
שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נִכּוּחוֹ הֵם וְכֵל שׂוֹכְבֵי
עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכֹלל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְהַנְּחָמוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת
וְאָמְרוּ אָמֵן :

בַּלַּע הַמּוֹת לְנִצּוּחַ וּמַחָה יי אֵלֵהִים דְּמַעַה מַעַל כֹּל פָּנִים
וְחִרְפַת עִמּוֹ יִסִּיר מַעַל כֹּל הָאָרֶץ כִּי יי דָּבָר :
לֹא יָבֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וּיְרַחֵף לֹא יֵאָכֵף כִּי יי יִהְיֶה לָךְ לְאוֹר
עוֹלָם וְשִׁלְמוֹ יְמֵי אֲבָרְךָ : וְנֹאמַר כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר
תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְוַחְמוּ * וּזְכוּתָם
יַעֲמוֹד וַיִּגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן :

על קבר אביו או על קבר איש חשוב אומר זאת הקפלה

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים הַאֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי וְקַבֵּל תַּפְלַתִּי
בְּרוּב רַחֲמֶיךָ שֶׁתְּהֵא נִשְׁמַתִּי רְאוּיָה לְשִׁכּוֹן עִם
נִשְׁמַת הַצַּדִּיק הַזֶּה שֶׁנִּקְבַּר פֹּה וְעַם נִשְׁמַת אֲבָרְהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב וְעַם שְׂאֵר הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּפְטְרוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְזָכְנִי
זְכוּתוֹ וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים שֶׁעָשָׂה כֹּל יָמָיו כִּי לְמַעַן כְּבוֹדוֹ
כָּאֲתִי הֵנָּה כְּדִי לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרוֹ וּלְהַתְּפַלֵּל עַל נִשְׁמַתוֹ
שֶׁתְּהֵא צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים וְגוֹפוֹ שִׁזְבָּה לְעַמּוֹד לְתַחֲתִית
הַמַּתִּים * וְגַם אֲנִי מִבְּקֶשׁ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁתֵּתֵן לִי חַיִּים
וְשְׁלוֹם וְעוֹשֶׁר וְכְבוֹד וְהַצְלָה וְהַצְלָחָה וְחַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
וּבְרָכָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה פְּרָנְסָה וּבְלִפְנֵי שְׂלָא יְמוּט וְלֹא
יִמַּחַה לְעוֹלָם וְשַׁלַּח לָנוּ הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ לְרֹאוֹת
בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ וְהִרְאֵנוּ יִשְׁעָךְ וּמַחּוֹל וְסַלַּח
לְכָל עֲוֹנוֹתֵי וְחַטָּאתֵי וּפִשְׁעֵי וְשִׁמְחַ קְהֵלְךָ וְעֵדְתְךָ וּבְנֵה
עֵירְךָ וְתֵן לִי בָנִים וְכִנִּי וְשִׁמְחַ קְהֵלְךָ וְעֵדְתְךָ וּבְנֵה
מִצְוֹתֶיךָ וְקַבֵּל תַּפְלַתִּי וְתַחֲנָתִי וְתֵן לִי כָּל מִשְׁאַלוֹת לְבִי
לְטוֹבָה וְלְבְרָכָה אָמֵן :

על קבר אביו או על קבר איש חשוב אומר זאת

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים הַאֲזִינָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי וְקַבֵּל תַּפְלַתִּי
בְּרוּב רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ שֶׁתְּהֵא נִשְׁמַתִּי רְאוּיָה לְשִׁכּוֹן
עִם נִשְׁמַת הַצַּדִּיק הַנִּקְבַּר פֹּה * וְעַם נִשְׁמַת שְׂרָה רַבֵּקָה
רַחֵל וְרָאָה * וְעַם שְׂאֵר צַדִּיקוֹת שֶׁנִּפְטְרוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וּזְכְּנִי זְכוּתָהּ וּמַעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים שֶׁעָשָׂתָה כֹּל יְמֵיהָ כִּי לְמַעַן
כְּבוֹדָה כָּאֲתִי הֵנָּה כְּדִי לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבוּרָתָהּ וּלְהַתְּפַלֵּל
עַל נִשְׁמַתָּה שֶׁתְּהֵא צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים וְגוֹפוֹה שִׁזְבָּה
לְעַמּוֹד לְתַחֲתִית הַמַּתִּים * וְגַם אֲנִי מִבְּקֶשׁ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שֶׁתֵּתֵן לִי חַיִּים וְשְׁלוֹם וְחַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים הַצְלָה וְהַצְלָחָה
וְעוֹשֶׁר וְכְבוֹד וּבְרָכָה וַיְשׁוּעָה נַחֲמָה וּפְרָנְסָה וּבְלִפְנֵי שְׂלָא
יְמוּט וְלֹא יִמַּחַה לְעוֹלָם וְשַׁלַּח לָנוּ הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
לְרֹאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וּפְדוּת נַפְשֵׁנוּ וּמַחּוֹל וְסַלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵי
וְחַטָּאתֵי וּפִשְׁעֵי וְשִׁמְחַ קְהֵלְךָ וְעֵדְתְךָ וּבְנֵה עֵירְךָ וְתֵן לִי
בָנִים וְכִנִּי שִׁיְהִיו עוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וְשׂוֹמְרִים מִצְוֹתֶיךָ
וְקַבֵּל תַּפְלַתִּי וְתַחֲנָתִי וְתֵן לִי כָּל מִשְׁאַלוֹת לְבִי לְטוֹבָה
וְלְבְרָכָה אָמֵן סְלָה :

על קברי דודיו או קרוביו ואמר נדמעות שליט

יְדַעְנוּ יי רְשַׁעְנוּ עוֹן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חֲטָאנוּ לָךְ וְאַתָּה אֱלֹהֵי
סְלִיחוֹת בְּעַל הַרְחָמִים אֲדוֹן כָּל הַפְּעֻשִׁים תַּחוּס
וְתַרְחֵם עֲלֵינוּ וְתַסְלַח וְתַמְחוֹל וְתַכַּפֵּר בְּרַחֲמֵיךָ חֲטָאתֵינוּ
עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ שֶׁחֲטָאנוּ וְשִׁעֲוִינוּ וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ בְּעוֹת
פָּנִים וְקִשּׁוֹת עוֹרְךָ וְלֹא זָכְרָנוּ שְׂכּוֹפְנוּ רַמָּה וְאַחֲרִיתֵנוּ
תוֹלַעַה וְשִׂרְאִשִׁיתֵנוּ טַפָּה סְרוּחָה וְסוֹפְנוּ עֶפֶר וְהַשְׁלַכְנוּ
אַחֲרֵי גִּוְנוֹ עֲבוֹרָתְךָ וְלֹא עֲשִׂינוּ רְצוֹנְךָ עֲמָה אָנוּ מִתְּחַרְטִים
מִכָּל עֲבֻרוֹת רַעוֹת שֶׁעֲשִׂינוּ וְאָנוּ לִי עֵינֵינוּ וּלְבַבְנוּ אֵל
כְּפִים אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם לְמַעַן יוֹפִיעַ וַיְשַׁפֵּעַ מַחֲסְדוֹ עֲלֵינוּ
בְּזְכוּת הַצַּדִּיק הַקָּבוֹר הֵנָּה זָכְרוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וּבְזְכוּת

כָּל הַצְדִּיקִים הַקְּבוּרִים בְּאַרְץ הַזֹּאת שֶׁשִּׁפְתוֹתיהֶם דּוֹכְכוֹת
בְּקֶבֶר וְאִין רַמָּה שׁוֹלֶטת בָּהֶם כִּי בּוֹכוֹת תִּפְלֹתֵנוּ
וְהַשׁוֹכְתָנוּ וְחִרְטָתֵנוּ זֹאת נִזְכָּה לְהִיֹּת אֶצְלָם בְּגַן עֵדֶן וְלֹא
יִשְׁלַטוּ רַמָּה וְתוֹלְעָה כְּגוֹפְנֵנוּ וְשִׁפְתוֹתֵנוּ יִהְיוּ דּוֹכְכוֹת
בְּקֶבֶר וְנִצְיָן עִמָּהֶם מֵעִיר כַּעֲשֵׁב הָאָרֶץ אִמֵּן בְּן יְהִי רִצּוֹן:

ובנסעס מטס יאמרו מומרו קין סללויה סללו אל כקדשו ואחד יאמר

אָמַר רַבָּא בַר חֲנָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן עֲתִידִים צְדִיקִים
שִׁיקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵאמַר
כָּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיהִיו
אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר עֲתִידִים צְדִיקִים שִׁיאָמַר לִפְנֵיהֶם קְדוֹשׁ
כְּדָרְךָ שְׁאוֹמְרִים לִפְנֵי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁנֵאמַר וְהִיהִ
הַנְּשֹׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמַר לוֹ כָּל הַפְּתוּב
לְחַיִּים בִּירוּשָׁלַם וְנֵאמַר וַיִּשְׁמָחוּ כָּל חוֹסֵי בְּךָ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ
וְתַקֶּה עֲלֵימוּ וַיַּעֲרְצוּ בְּךָ אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ:

עירובי תבשילין ליום טוב

דיני עירובי תבשילין

- א י"ט שחל להיות בערב שבת לא יבשל לכתחלה לצורך שבת בקדרה בפני עצמה אבל מבשל הוא כמה קדרות ואם הותיר הותיר לשבת ועל ידי עירוב מבשל כתחילה לשבת וענין העירוב שיבשל ויאפה מי"ט לשבת עם מה שבשל ואפה כבר מע"ט לסס שבת וכמלא שלח התחיל מלאכה כי"ט אלא גמר אותה ומותר להניח עירוב זה אפילו ספק חשיכה ואפילו אם לא עירב עד אחר ברכו יכול לערב כל זמן שהצבור לא יתפללו תפלתם:
- ב מי שהוא בב"ה יכול הניח עירוב תבשילין ואם ילך לביתו להניחו יעבור זמן המנחה ויתפלל מנחה ולא יניח עירובי תבשילין דיוכל להקנות קמחו לאחרים:
- ג עירוב זה עושין אותו בפת ומבשל ואם לא עשהו אלא מתבשל לבד מותר אבל מפה לחוד לא מהני לכ"ע אף לאפות:
- ד אסור לעשות עירוב תבשילין לכתחילה קודם ערב י"ט ובדיעבד מותר:
- ה אם עשה תבשיל מיוחד לעירובי תבשילין או שהפרישו לסס כך והיה דעתו לברך עליו ושכח שרי לבשל דברכות אינם מעכבות ואפילו הפרישו אשתו שלא מדעתו ויש חולקים:
- ו מהרי"ל היה מניח הבשר על הקערה ולא על גליוסא מסוס מלאוים נס לקח לחם שלם ומקחו ללחם משנה בליל שבת ובמחרתו בסעודה ג' היה בולע עליו כיון דאיתעביד ביה חדה מזה ליעביד ביה מזה אחריתא:

- ז לא יקח עצם שפל אלא יקח חתיכה חשובה ואל תהי מלואו זו קלה בעיניו יעבור תבשיל זה כזית בין לאחר בין לאלפים בין כתחילתו בין בסופו ויש מזריכין בפת כבינה וכן קוטנים לכתחילה:
- ח צריך טיהור תבשיל זה דבר הראוי ללפת בו את הפת לאפוקי דייסא ואפי' במקום שמלפתין בו את הפת בטלה דעתן להכלי כהמא בנהמא וה"ה שאר מיני ליפתן וקטנית במקום שאין דרך ללפת בהם את הפת אסור לערב בהם:
- ט תבשיל זה שאמרו אפילו ללי אפילו שלוק אפילו ככוס או מעטון אם הראוים להכילה ע"י הכבישה או העישון ואפילו מין דגים קטנים שהדיחם במים חמים והדחתם היא ביטולם להכילה הרי זה סומך וכן סומך על תפוחים ושאר פירות מבוסלים ועל דגים קטנים שביטולם:
- י כמלא חמ"פ שהוא ראוי להכילה אין מערבין דאמרי' מליח הרי הוא כרותח ככוס הרי הוא כמבוסל מיהו אם היה ככוס בליר או בחומץ וספה כמותו כדי שיתנו על האור ויתחיל להרתוח הרי הוא כמבוסל אם גאבל כך:
- יא עירב כדג מליח סכסר שיועיל לעירוב ונודע לו כיום ה' דלא מהני לא יוכל לסמוך על עירוב גדול העיר רק יערב על תנאי כ"ד:
- יב סומך מערב י"ט אפילו על עדשים שבשולי קדרה הס ורוקא' אם אין לו תבשיל אחר ומלפתין בו את הפת וכן סומך על שמנונית שדבק בסכין ונררו והוא טיהור בו כזית:
- יג מלואו על כל אדם לערב ומלואו על כל גדול העיר לערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי ששכח או שהניח עירוב ואבד והוא הדין עם הארץ שאינו יודע לערב או שלא ידע שמחוייב כל אחד לערב יסמוך על הגדול אבל מי שאפשר לו לערב ולא עירב אלא שרצה לסמוך על עירובו של גדול העיר או מי שמחמת עללות שכח או מי ששכח שתי פעמים נקרא פושע ובר כירב דלא עירב חשיב פושע:
- יד שכח להניח עירוב וזכר בערב י"ט שכבר הניח גדול העיר על כל בני העיר כיון דתיבא דעת מניח ודעת מי שהניח לו לא היו פושע ושרי:
- טו מי שהיה יושב בב"ה וזכר שלא עשה עירובי תבשילין וסס בב"ה כירך על מלואו עירוב ואמר בתבשיל פלוני יהא שרי לי וכו' היה מעשה ונמרו שאין עירובו עירוב אלא כבטילת העירוב בידו דוקא:
- טז האידנא אם שכח אחד ולא עירב שרי דהא איתא בנוסח העירוב לנא ולכל ישראל אבל לא דקדקו יפה במעשה בני אדם דהא קי"ל דנריך לזכות העירוב לאחרים וכן עיקר:
- יז כשמערב על אחרים אינו צריך לפרט אלא מניח בכלל על כל בני העיר וכל מי שהוא בתחום העיר ואלא בו אכל מי שהוא חוץ לתחום אינו יוכל בו אפי' הניח עירוב תחומין ויכול לכל לכאן אלא אם כן התנה עליו המניח בהדיא והניח עירוב תחומין:
- יח דעת מניח בעינין שיכוין להוציא לאחר אכל דעת מי שהניחו בשבילו לא בעי' בשעת הכנה רק שיודעוהו כי"ט קודם שיתחיל לבשל לצורך השבת ואם דרך הגדול להניח עליו סומך עליו מסתמא מי ששכח לערב וה"ל להודיעו:
- יט המערב לאחרים צריך לזכר להם ע"י אחר וכל מי שמזכיר ע"י בעירובי שבת מזכין ע"י בעירובי תבשילין וכל מי שאין מזכין ע"י באותו עירוב אין מזכין ע"י בזה לכן אין מזכין להם ע"י כנו וכתו הקטנים אפילו אם אינם סמוכים על שלחנו

שלחנו ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים הכל מוכה הוא ע"י בנו ובתו הגדולים הפי' סמוכים על שלחנו וע"י עבדו ושפחתו העבריה הפי' הם קטנים וע"י השמו אפי"פ שהוא מעלה לה מזונות וו"א שאינו מוכה ע"י בנו ובתו הסמוכים על שלחנו הפילו הם גדולים ולא ע"י בתו הפי' אינה סמוכה על שלחנו כל זמן שלא בננה ולא ע"י אשתו שמעלה לה מזונות או שאמר לה לאי מעשה יריך כמוכותיך אבל מוכה ע"י בנו שאינו סמוך על שלחנו וע"י בתו שבננה ואינה סמוכה על שלחנו וע"י אשתו שאינו מעלה לה מזונות ולכתחילה טוב לחוש לדברי שניהם היבא דהפטר וכדיעבד סומכין על דברי המיקל בעירוב וכן גדול שיש לו אשה אפי"פ סמוך על שלחן אביו מזכין ע"י הפי' לכתחילה ואינו נריך להודיע לאותם שזכה להם קודם וי"ט הלא הם מודיע בי"ט מותר לבשל לשבת :

ב מי שהיה רגיל לערב לאחרים ה"ל לזכות לאחרים וכדיעבד יש לסמוך :
בא נריך להניח עירוב בעד הלמנות שאין יודעות לערב עלמן * הכל היודעות לריכין לערב לעלמן :

בב נריך הזוכה להנביה העירוב טפח מן הקרקע שהעירוב מונח עליו :
בג חזור ונטל העירוב מיד הזוכה ומכרד על מצות עירוב ואומר כדון עירובא יהא שרי לבא וכו' כדלקמן ומי שאינו יודע בלשון הקדש יוכל לאומרו כל לע"ז שמכין :

כד גדול העיר ששכח לערב כהונן על ידו וזכיו אחרים כמשפט כיון שהוא מורגל לעשות עירוב חשבינן ליה כאילו עשאו ושפיר חשבינן ליה כאילו זכה על ידו אחרים וכדיעבד יש לסמוך על זה :

כה יש מי שאומר שאם לא התנה כפירוש לשחוט לא יוכל לשחוט בי"ט לשבת אבל חלקו על זה והעלו דדי להניח עירובי תבשילין ואין נריך להתנות כפי' לשחוט :

כו אפי"פ שהניח עירוב אינו יכול לבשל מי"ט ה' לשבת אם חל י"ט ביום ה' דאם חל ביום ו' פשיטא דמותר לבשל בשבת ע"י עירוב ואם עבר ובישל ביום ה' שהוא י"ט ה' לשבת שלאחריו מותר לאכלו :

כז מיני עופות ומיני בשר שאם יבשלו ביום שחיטתן אינם יפים לאכילה כמו הנשחטים מהתמול מותר לשחטן ביום ה' של י"ט שהוא יום ה' בשבת על ידו עירוב כדי לאוכלן בשבת :

כח אם ביו"ט ב' שהוא יום ששי לא יוכל לאפות מפני שהיא יום אידם לא שרי לאפות ביום ה' שהוא יום א' של י"ט לשבת :

כט כשחל יום ששי בשבת י"ט אכ"ל בעירוב למיפא ולבשולי מי"ט לחכרו ומי"ט לשבת הלא סני שיאמר מי"ט לשבת כי אורחיה :

ל אם הניח העירוב על דעת לסמוך עליו כל זמן שיהיה קיום הפילו לז"ט אחד לכתחילה לא יסמוך עליו לז"ט אחר אבל כדיעבד יכול לסמוך עליו :

לא נאכל תבשיל העירוב או שנאבד קודם שבישל לשבת אינו יכול לבשל הלא א"כ נשתייר ממנו כזית * אבל אם נאכל או נאבד הפת אין בכך כלום :

לב לאחר שהכין עירוב שבת יכול לאכלו ומ"מ יניח אותו ללחם משנה בערבית ושחרית ולמנחה וככע עליו :

לג גדול העיר דמערב אכולא כרכא והכרזו ליל י"ט ב' שיסמכו ואח"כ כלילה נאכל או נאבד העירוב נריך להודיע לעם ואין לסמוך עליו :

לד התחיל בעשימתו ונאכל העירוב וכן אם התחיל לבשל הסכימו האחרונים שיגמור כל מה שנריך לו :

לה אפה ולא בישל בישל ולא אפה ונאכל העירוב או אבד מה שנעשה בהיתר הפילו כתבונן בו לזורד י"ט יכול הוא להניחו לשבת ולבשל מכאן ואילך ליום טוב :
לו מי שלא עירב מותר להדליק נר של שבת ויש אוסרים וכן העלו האחרונים לכן אין להדליק אלא נר אחד :

לז מי שלא עירב כשם שאסור לבשל לעצמו כך אסור לבשל לאחרים ואפי' בביתם עם אחרים אסורים לבשל ואין לו חקקה אלא שיתן קמחו ותבשילו לאחרים שערבו במתנה והם אופים ומבשלים ונותנים לו ואפי' בכיהו יכולים לבשל ואם אין עם אחרים שעירבו או יש עם אחרים והוא אינו רוצה להקנות להם קמחו יש אומרים שמתיר לאפות במלגום פת אחד ולבשל קדרה אחת ולהדליק נר אחד וכן הסכימו האחרונים :

לח אם הניח עירוב ולא הזכיר המלאכות כהדיא הלא אמר בדין יהא שרי לן למעבד כל כרכנא הוי כמו שלא עירב כלל :

לט מי שמתענה בי"ט אסור לבשל לאחרים ואפי' משרתת הפי' לזורד בו ביום דהוי כמו שלא הניח עירוב שאינו מבשל לאחרים ובי"ט שח"ל ערב שבת אסור לבשל מי"ט לשבת הפי' ע"י עירוב ומ"מ אחרים אופים ומבשלים לו :

מ אם נזכר שלא עירב קודם שערות שחרית יבשל הרבה בקדרה אחת ויותר לשבת וה"ה שיוכל לילך מבעוד יום לאחד בנר דלוק לחפש איזה דבר ויניחנו דולק עד הלילה וי"א דהפילו לבשל כמה קדרות מותר כיון שקודם אכילה הוא והוא שלכתחילה יאכל מכל אחד ואחד וכן הדיון * ואם אירע שלא הכל הלא ממין אחד אינו אוסר לשבת כיון שעכ"פ בשעת הבישול נתכוון לאוכלו ביום הרי היה המעשה שלו כהיתר :

מא אם נזכר בי"ט ה' שלא עירב אם הוא ביום טוב של ר"ה אינו יכול לערב על תנאי אבל אם הוא בי"ט של גלויות יכול לערב בתנאי אם היום קדש אינו נריך לערב ואם היום חול בעירוב זה יהא שרי לן לאפווי ולבשולי וכו' ומכרד בתחילה ולמחר ה"ל לומר כלום * וי"א דאי לית ליה מידי דבשיל מהתמול לא מהני תנאי ויש להקל כסברא ראשונה :

מב שגג ולא הניח עירוב וסמך על ראובן שהניח אכולא כרכא ואחר כך נמלא שנאכל עירובו של ראובן כליל י"ט ב' וראובן הוצרך לסמוך על שמעון נריך שגס אותו שגג וסמוך הוא ג"כ על שמעון ולא די לו בסמיכת ראובן על שמעון :
מג ונריך שיאמר התנאי בפיו דאמירה התנאי מעבבת :

מד יותר טוב לערב על תנאי ממה שיסמוך על גדול העיר ויש מי שפסק איפכא דטפי מעלי' לסמוך על עירוב דגדול העיר מלערב על תנאי וכן עיקר :
מה אם עבר במזיד או כשוגג ובישל כמה קדרות שלא לזורד י"ט מותר לאכלן בשבת או כחול :

מו אם הערי' לבשל ב' קדרות לזורד היום והומיר ה' לזורד מחר אסור לאכול ממנה דבהערמה חיישינן שילמדו אחרים לעשות כן משא"כ במזיד :

מז בן ה"ה הוטרד בחו"ל לארץ בי"ט שני של גלויות הסמוך לשבת אינו יכול לעשות עירובי תבשילין בעי"ט לזורד בעל הבית משום דהוא אינו מחוייב בדבר וכל שאינו מחוייב בדבר אינו מוליא מי שהוא מחוייב בדבר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מצות עירוב :

בְּרִין עִירֻבָא יְהֵא שְׂרִי לְנָא לְמִיפָא וּלְבִשְׁלִי וּלְאַטְמוּנִי וּלְתַקְנִי
וּלְאַדְרוּקִי שְׂרָנָא וּלְמַעְבַּר בְּל צְרָכְנָא טַיִים טוֹב לְשִׁבְתָּ
לְנָא וּלְכָל בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת :

ערכ ראש השנה נהגו רוב יחודי סגולה להתענות ולשוב אל ה' אלהינו לפני כל יום הדין ולכן טוב הוא להתפלל אל ה' ולהוציא מחשבתו וכוונת תענית בעיניו וגם יתפלל לקינו בעת התחננו ואחר עמידת מנחה בערב ר"ה אומרים :

מודה אני לפניך ה' אלהי כבודת פנים כחרפה וכלימה בשכרון רוח ובנמיכות קומה שחטאתי ושעויתי ושפסעתי לפניך כושתיו וגם ככלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותי רבו למעלה ראש ואשמותי גדלו עד לשמים ועתה שבותי עדיך אלהי כי ימינך פשוטה לקבל שכר עונותי אורחותי המקולקלים ובאתי בלב נשבר וכדכה להתפלל לפני כסא כבודך והנני מקבל עלי שלא לשוב לחטוא ולעבור עוד על מדותיך כל ימי חיי :

אז אל הסליחות והרחמים למען חסדיך הרבים כפר נא לחטאים ולטונות ולפסעים שחטאתי ושעויתי ושפסעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה הרב כנסני מעוני ומחטאתי טהרני כי אתה ה' מלא רחמים טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ונשענתי על רובי חסדיך שהכחשת על ידי כביאיך הקדושים ועוזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ובכן תוציא לאור משפטנו וחתום פי טען ואל יטעין עלינו זעום בו וידום ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' הרעץ הויב וכדוב נהונך תהרום קמיד תשלח חרונוך והכלמו כקש ויעמוד מליץ טוב לזדקנו הוא יגיד ישרנו ומהר יקרמונו רחמיך כי דלונו מאד ה' חננו לך קוינו וכו' כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא וישיענו אמן כן יהי רצון :

סדר ערבית

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

בנת הרב האר"י טעם לאדם לומר פתיחת אליהו בכניסתו לבית הכנסת קודם כל תפלה והיא מסוגלת לעזור ולהועיל לפתוח הלב ביראת ה' ולא יפגור מלאימה וגם כן היא מסוגלת לבטא עניינים וקודם יאמר :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשרה ירינו כוננה עלינו ומעשרה ירינו כוננהו :

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דהנת הוא חד ולא בחשנן אנת הוא עלאה על כל עלמין סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסא כך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקינן וקרינן לון עשר ספירן לאהנהא בהון עלמין סתימין דלא התנלין ועלמין דאתנלין ובהון אתכסיית (כ"א התכסיית) מכני נשא ואנת הוא דקסיר לון ומיחד לון וכנין דאנת מלגז כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין עשר אתחסיב ליה כאלו אפריש כך ואלין עשר ספירן אינון אלוין כסדרן חד ארין וחד קלר

קלר וחד כינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא לכושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני (דכני) נשא וכמה נופין תקינת לון דאתקריאו נופא לבני לבושין דמכסין עליהון והתקריאו בחקונא דא חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלה תפארת נופא נח ובוד תרין טוקין ויסוד סיומא דנופא אות ברית קדש מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה מוחא חכמה איהו מחשבה מלנו כינה לבא ובה הכב מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות לה' אלהינו כהר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר מניד מראשית חרות ואיהו קרקפתא דתפילי (כ"א קרקפתא דלא מנח תפילי) מלגז איהו יו"ד ה"א ואל"ה ה"א דאיהו אורח אילות איהו שקיו דאילנא בדרועיו וענפיו (כ"א ואנפיו) כמיא דאסקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סכה הסכות דאסקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לנופא דאיהו חיים לנופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלנו ולבר ובראת שמיא ורעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובראעא אלנין ודשאין וגנתא דעון (ועשנין) וחיוון ועופין ונונין וכעירין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין ואיך אשתמודעאן מעלאי ומהאי ולית כך דידע כלל ובר מינך לית יחודא (ס"א יחודא) בשלאי ותתאין ואנת אשתמודעא דאון על כלא וכל ספירן כל חד אית ליה סס ידיע ובהון התקריאו מלאכיא ואנת לית לך סס ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהא ואנת הוא שלימו דכלהו ובר אנת הסתלק מנהון אשתארו כלהו שמהן כנופא בלא נשמתא אנת חכים ולא בחכמה ידעא אנת הוא מבין ולא מכינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא חוקקד וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי דאינון לך ומשפט כפוס עובדיהון דכני נשא דין איהו גבורה משפט עמודא דתלמידיה לך מלכותא קדישא מאזני לך תרין סמכי קשוט הין לך אות ברית כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא הכל לאו דאית לך לך דקדיעא דאיהו דין ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי ולא מכל אלין מדות כלל קום רבי שמעון ויתחדשון מליון על ידך דהא רשותא אית לך (כ"א אתיסיב לך) לגלאה ריון טמירין על ידך מה דלא אתיסיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה ונו' עלאין שמעו אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון הקילו ורננו שוכני עפר אלין אינון לדיקויא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולא אינון מתים וכנין דא אתמר בהון הקילו ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואבהון הקילו ורננו לאתערותא דסכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד כען לדיקויא כלהו דמיכין ושניתא בחוריהון מיד יהיבת סכינתא (כ"א אתערון) חלת קלין לבני רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דוסף לגבאי בארבע התון דיליה ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא חס עונך בת ליון לא יוסף להנלותך שראשי מלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא דאתחברב בי מקדשא דעאלנא בניתא דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו ט"ל ודא איהו יו"ד ה"א ואל"ה וס"א איהי שכינתא דלא מחושבן ט"ל אלא יו"ד ה"א ואל"ה דסליקו התון לחושבן ט"ל דאיהי מלייה לשכינתא ננביעו דכל מקורין עלאין מיד קס רעיא מהימנא ואבסן קדישין עמיה עד כאן רוא דחודא כיל"א :

פתיחת אליהו הנביא
תפלה לומר קודם כל התפלות

לשם יחוד קב"ה ושכינותיה כדחילו ורחימו ליחדא עס י"ה כו"ה ייחודא שלים בשם
כל ישראל הוינו מתפלל תפלת (ערכית) (שחרית) (מוסף) (מנחה) (נעילה)
ליחד ספרות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם אל המדרגות התחתונות
ומשם יושפע על כפסנו רוחנו ונשמחנו לעבדך וליראה ולזהבה את שמך נלה סלה
ועד וזהויה תפלתנו מקובלת ומרוצה לפני כסא כבודך להעלות על ידי תפלתנו
פירווי ניוצוי הקדושה אשר נתפדו בין הקליפות חיל בלע ויקראנו תבטנו יורישנו
אל ובלע המות לגלח ותצדק תפלתנו עם שאר תפלות הדיקים היודעים המכוונים
כל כוונת לרופי שמוחך הקדושים וזווי מדות העליונות הבאות על ידי התפלות
והברכות ו תפלתנו זו אנו מכוונים דרך כלל לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש
ולדעת רבי אלעזר בנו הקדוש ולדעת יוחס בן עוויהו הקדוש ופינו כפייהם
ותפלתנו כתפלתם וכיונהם והרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבנו לפניך ה' זורנו ונחלנו :

תפלה לכל שלוח צבור קודם שיחפלה

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבשעה שאני עומד היום
להתפלל תפלת (ערכית) (שחרית) (מוסף) (מנחה) (נעילה) השר
מעלי פל מיני מחשבות ורות ובר מיני טרדה שלא יבדלנו
מחשבותי ותן לי אימץ כח ובר לכך להתפלל ושלא יחר גרוני
ותהא עבודתי עבירת קדש ולא יהיה לי רפיון ימים וישלוט בי
יצר הטוב ולא ישלוט בי יצר הרע ותן בלבי אהבהך ויראהך
לעמוד לפניך לשרתך ולשירר ולומר לשמך ותתירה בנגרי
לשם שמים בלבב שלם וקבל תפילתי בקרבן הקרב על ידי
תפלתים : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וי צורי ונצלי :

ואומר עשרה פעמים פסוק זה ונח מצא חן בעיני יי :

כלל ראשון של ראש השנה

בכניסתו לב"ה יכוין לקיים סויתו ה' לגנדי המיד ויכוין יהוה ושוב ישלכנו
עס שס אהי"ה יאההויה ויאמר אלו הפסוקים ויכוין לר"ת :

יהוה ארנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : הוה ה' אלהינו בכל הארץ משפטיו :
וברוך שם כבודו לעולם ועמלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : השילח
המרתו ארץ עד מהרה ירון דברו : יהוה מלך גאות לבש לבש ה' עוה התאזר חף
תכון תכל כל תמוט : אבא בגבורות ה' אלהים אזכיר לדקתך לכדך : האירו
ברקיו תכל ראתה ותחל הארץ : הודיע ה' ישועתו לעיני הנוים גלה דקתו :
נה לעולם ישב כוכן למשפט כסאז : יושב בסתר עליון כלל שני יתלונן : המקרה
במים עליותיו השם עבים רכזו המהלך על כנפי רוח : המטלה מעינים בנחלים
בין הרים והלכון :

סדר ערבית

כלל שני של ראש השנה

לש

בכניסתו לב"ה יכוין יהוה ושוב ישלכנו עס אהי"ה יאההויה ויכוין לר"ת
מאלו הפסוקים :

יהוה אלהים זבאות שמעה תפלתו האוינה אלהי יעקב סלה : הוד והדר לפניו
עוה ותפלתו במקדשו : ואתה ה' אלהים זבאות אלהי ישראל הקיפה
לפקוד כל הנוים אל החון כל בוגדי און סלה : הוד והדר פעלו ולדקתו עומדת
לעד : יהוה זבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : אלהים זבאות טוב כא
הבט משמים וראה ופקוד נפן זאת : הרעשת ארץ פלמתה רפה שבריה כי מטה :
האל תמים דרכו אמרת ה' לרופה מנן הוה לכל החוסים בו : ולציון ויאמר איש
ואיש יולד בה והוא יכונה עליון : יהוה בשמים הכין כסאז ומלכותו בכל משלה :
הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור :

דיני ערבית ר"ה

א יתייבבו המחקשים והמטהרים הנוגסים אל ה' בהתקטש עליהם היום מכוסים
לכנים ומעוטפים לכנים להראות הנטחתנו באלהינו מרחס מרחס אב על כנים
כי הוה יוליא לאור משפטנו ויזכר לחיים טובים ולשלום :

ב יתפלל ערבית בכניה וככוונה מאד דואג וכוטח :

כשחל יום ראשון בשבת מתחילים

מזמור לדוד הכו ליי בני אלים הכו ליי כבוד ועו : הכו ליי כבוד
שמו השתחוו ליי בהדרת קדש : קול ייעל המים אל הכבוד
הרעים יי על מים רבים : קול יי בכח קול יי בהדר : קול יי שבר
ארוים נישבר יי את ארוי הלבנון : וירקודם כמו עגל לבנון ושריון
כמו בן ראמים : קול יי הצב להבות אש : קול יי יחיד מדבר יחיל
יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו פלו
אמר כבוד : יי למפול ישב וישב יי מלך לעולם : יי עו לעמו ותן
יי יברך את עמו בשלום :

יש לומר משנת כמה מדליקין ב"ט שחל להיות בשבת אס לא במקום שכנר
כהנו סלה לאומרו :

ב וכשחל ר"ה כיום ה' ויום ו' אומרים זה כשנת סלאחר יום ר"ה :

במה מדליקין ובמה אין מדליקין : אין מדליקין לא בלבש ולא
בחוסין ולא בכדך ולא בפתילת האידן ולא בפתילת
המדבר ולא בירוקה שעל פני המים לא בזפת ולא בשענה
ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה ולא באריה ולא בחלב נחום
המרי אימר מדליקין בחלב מבושל וחקמים אומרים אחר מבושל
ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שרפה

ביום טוב רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעשרון מפני כבוד השבת וחקמים מתירין בכל השמנים בשמן שומשמיין בשמן אנונים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקיעות בעשרון ובנפט רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן וזת בלבד כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אוהלים אלא פשתן פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנספת ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר אבל אם הברה היוצר מתחלה מותר מפני שהיא כרי אחר לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה מפני החולה שישן פטור כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה חייב ורבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם על שלש עכרות נשים מתורה בשעת לדתן על שאינן והורות בנדה ובחלה ובחרקת הנר שרשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שכר עם חשיכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר ספק חשיכה ספק אגה חשיכה אין מעשרין את הוראי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות אכל מעשרין את הדמאי ומערכין וטומנין את החמין רבי חנניה בן עקשא אומר רצה הקרוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר וי הפץ למען צדקו ויגדיל תורה ויאדיר ואומר קדים דריכני ע"כ לכה יודי לקראת כלה פני שבת נקבלה שמור וזכור בדבור אחר השמיענו אל המיוחד וי אחר ושמו אחר לשם ולתפארת ולתהלה לכה לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקוד הכרבה מראש מקדש נסוכה סוף מעשה במחשבה תחלה לכה מקבש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך התפכת רב לך שבת בעמק

בעמק הבכא והוא יחמול עליך חמלה רכה התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ושי בית הלחמי קרבה אל נפשי נאלה רהתעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי עורי עורי שיר דברי בכור וי עליך ננלה לכה לא תבושי ולא תקלמי מה תשתוחחי ומה תהמי בך יחסו עניי עמי ונבנתה עיר על תלה והיו למשיסה שוסך ורחקי כל מבלעיד ישיש עליך אלהיך כמשוש חתן על כלה ימין ושמאל תפרוצי וארת וי תערוצי ער יד איש בן פרצי ונשמחה ונגילה לכה בואי בשלום עשרת בעלה גם בשמחה ברגה ובצהלה תוך אמוני עם סגלה בואי כלה פלה בואי פלה תוך אמוני עם סגלה בואי כלה שבת מלכתא מזמור שיר ליום השבת טוב להורות לוי ולומר לשמך עליון להגיד בפקר חסדך ואמונתך כדילות עלי עשור וערי נבל עלי הגיון בכנור כי שמחתני בפעליך כמעשי יריד ארגון מרה נדלו מעשיך מאר עמקו מחשבותיך איש בער לא ידע ובסיל לא יבין את זאת בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם כי הנה איביך כי הנה איביך יאכרו ותפרדו כל פעלי און ותרם כראם קרני פלתי בשמן רענן ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני צדיק בחמר יפרח בארו בלבנון ישגה שתולים בכירת פחצרות אלהינו ופריחו עיר ינוכוני בשיכה דשנים ורעננים והיו להגיד כי ישר וי צורי ולא עולתה בו מלך גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תכון תכל בד תמיט נכין בסאך מאו מעולם אתה נשאו נהרות נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים מקלות מים דכים אדירים משכרי ים אדיר במרום ערתוך נאמנו מאד לביחך גאון קדש וי לארך ימים דיני המזמור א כשחל כחול מתחילין ממזמור למנח על הנתיב ויש אומרים אחות קטנה תחלה כן

ב יום אומרים אחות קטנה קודם המזמור דתחלה ים לנו להתפלל על אחרית שנה
 טעמיה בטרם טקבל קדושת היום שהיא תחלת השנה באמירת המזמור של
 קדושת היום ח"י :

ג טעם המזמור הזה הוא להודיע לב"א כי זה היום הוא יום הדין כי המשפט
 לאלהים הוא יען כי בתורה לא נזכר רמז דין כלל עד סוף דוד במזמור זה
 הקטן בחדש שופר בכסא ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב ונס
 מפסוק זה למרו על הפרנסה שנקלב כהיום הזה וסמך ליה עדות ביהוסף שמו כי
 בר"ה ילא יוסף מכית האסורים וידוע בליאיתו היתה סיבת הפרנסה בשני רעבון
 ולכך נסמך כי חק לישראל הוא לאומרו עדות ביהוסף שמו ר"ל שהרי עדות ים שהוכן
 יום זה למזון כל חי מענינו של יוסף ח"י :

ד ראוי לכל אדם לשים את לבו בכל ענין המזמור אשר סס רמז הדברים הנאמרים
 באמת ולא יקרא איהו כמלות האנשים מלמדה ח"י :

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עזנו הריעו
 לאלהי יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
 נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על
 ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע : הסירותי מסבל
 שכמו בפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצך אענה
 בסתר רעם אבחנוך על מי מריכה סלה : שמע עמי ואעידה
 בך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה כך אל זר ולא תשתחוה
 לאל נכר : אנכי יי אלהיך הפעלך מארץ מצרים הרחב
 פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה
 לי : ואשלחנו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם : לו עמי
 שמע לי ישראל בדרך יהלכו : כמעט אויביהם אכניע וער
 צריהם אישבי ידי : משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעוקם :
 ויאכיליהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :

דיני אחות קטנה

א יפול תחנתו על השנה תכלה שנה וקללותיה תחל שנה ובכחותיה וכלול ככוונתו
 נס על המטאים ועל הטונות אשר עמד עליהם בארור ח"י :

ב יום אומרים אחות קטנה קודם המזמור ח"י :

ואחר כך אומרים פזמון זה

אחות קטנה תפלותיה עורכה ועונה תהלותיה אל
 נא רפא נא למחלותיה תכלה שנה וקללותיה :
 בנועם מלים לך תקראה ושיר והלולים כי לך נאה עד
 מה תעלים עיניך ותראה זרים אוכלים נחלותיה תכלה
 שנה וקללותיה : רעה את צאנך אריות זרו ושפוך
 חרונה באומרים ערו וכנת ימינך פרצו וארו לא
 השאירו עוללותיה תכלה שנה וקללותיה : הקם
 משפלות לראש ממלכת כי בכור גלות נפשה נתכת וברום ורות
 לבת שופכת בדלי גלות משכנותיה תכלה שנה וקללותיה :
 מתי תערה בתך מבור ומבירת פלא עדה תשבור
 ותפליא פלא בצאתך כנבור להתם וכלה מכלותיה
 תכלה שנה וקללותיה : חידה קבעו הגוי פלו וטובה
 שבעו וכזו איש לו ולבה קרעו ובכל זאת לא מפק
 נעו מעגלותיה תכלה שנה וקללותיה : זמירה שבת
 וחשקה תגביר לחפזן קרבת דודה ותעביר מלב
 דאכת נפשה ותסיר לבקש אהבת כלולותיה תכלה
 שנה וקללותיה : נחה בנחת לנוה רבצה רב גנחת
 מדוד חפצה והיא כפרחת עלתה נצה לא הבשירו
 אשבלתיה תכלה שנה וקללותיה : חזקו וגילו כי שור
 נמר לצור הוחילו בריתו שמר לכם ותערו לציון ואמר
 סלו סלו מסלותיה תחל שנה ובכחותיה : וחזק חזון חזקו

וכליל שני יש נוסחים לומר פזמון זה במקום אחות קטנה

חזן תחזן על בניך לך שכים ובפחד לפניך נצבים יראים
 יראים יראים עת יקראו לדין כי על בן באו נבאבים זכור
 הזכור בתמים יום הדין הפר בעם וועמים עת תדין ליראיך
 ליראיך ליראיך ולחושבי שמך הטה וישבי על מדין קרב

לוי שנת גואל ופרני על מי מנוחות האל תנחני וזכר לוי וזכר לוי וזכר לוי וזכר לוי
ומתפללין ערבית ככוונה גדולה ואומר ה"ן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיובון
וביזמיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמא יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקורשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שרתא תשבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

ואומר כחון ברכו את יי המבורך : ואמרוס סקל כלתס

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומבלעדיו אין אלהים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על כל
ברכה ותהלה :

ועוין נקול רס ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסחון סוורו

וטוב לכון לקבל תוספת קדושת י"ט על ה' כמינות נשתתו בה' תיבות טוס כברוך ה'
וכו' ע"ד זה ברוך נפש ה' רוח המבורך נשמה לעולם חיס ועד יחידה :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב
ערכים בחכמה פותח שערים בתבונה משנה
עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורה יומם ולילה גורל
אור מפני השף וחשף מפני אור המעביר יום ומכיא
לילה ומכדיד בין יום ובין לילה יי צבאות שמו ברוך
אתה יי המעריב ערכים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על בן יי אלהינו בשכבנו
ובקומנו נשית בחקיה ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד
תורתך ומצותיה וחקותיה לעולם ועד כי הם חיינו
וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה ואהבתך (וחמלתך)
לא תסור ממנו לעולמים ברוך אתה יי אוהב את עמו
ישראל

ישראל :

יכוין עלמו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ס ולקבל עליו עול מלכות שמים כפ' א'
וכשיריד כחד יכוין להמליכו כשמים ובחד' וכד' רוחות העולם נס יכוין כד'
לקבל עליו ד' מיתות בית דין קדושת שמו יתברך ויסיס על לנו אס עכר
איוס מי' סדכרות הרמויס בו' ואומר ככוונה רכה :

ויכוין ארון הכל יוד * הי * ויו * הי * היה הוה ויהיה

שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה אהך :

לא יהיה לך אלהים אחרים

ואמרוס כלתס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

כריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלות

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיה בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום על לבבך : ושננתם לבנה ודברתם בס
בשבתה בביתה ובכל כתה בדרך ובשכנה ובקומה :
וקשרתם לאות עלידה והיו לטוטפת בין עיניה :
לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומל קוש לא תניב ואספת דגנה ותירשף
ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם : וחרה יפסיק מעט אה יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה לא תרצה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בס בשבתה בביתה ובכל כתה בדרך
ובשכך

ובשכבה ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
כבר את אביך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם
לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אתם לא תנאף ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
אשר אתם זנים אחריהם : זכור את יום השבת למען תזכרו
ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים לא תענה ברעך אני יהוה אלהיכם :

וחור ס"ז לבדו יהוה אלהיכם אמת :

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו : כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עמו : הפודנו מיד מלכים
הגאלנו מלפנו מכף כל עריצים : האל הנפרע לנו מצרינו
המשלם נמול לכל אויבי נפשנו : השם נפשו בחיים ולא
נתן למוט רגלנו : המדריכנו על כמות אויבינו וירם קרגנו
על כל שונאינו : האל העושה לנו נקמה בפרעה באתות
ובמופתים בארמת בני חם : המכה בעברתו כל בכורי
מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם :
המעביר בנו בין גזרים סוף ואת רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבע : ראו בנים את גבורתו שבחו והודו לשמו
ומלכותו ברצון קבלו עליהם : משה ובני ישראל לה ענו
שירה : בשמחה רבה ואמרו כלם : מי כמכה באלים יי מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : מלכותה יי
אלהינו ראו בניה על תים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יי
ימלך

ימלך לעולם ועד : ונאמר פי פרה יי אר יעקב וגאלו
מיד חזק ממנו : ברוך אתה יי גאל ישראל :

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלפנו לחיים טובים
ודשלום : ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו
מלפנו בעצה טובה מלפניך : והושיענו מהרה למען שמך :
והגן בעדנו : ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום : ברוך אתה
יי הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל
ירושלם אמן :

ואם חל נשכח מוסיפים זה

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם : ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי שבת
ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
דיני וביום שמחתכם

א אומרים וניום שמחתכם וכו' ואין זה הפסק בין גזולה לתפלה כי פסוק זה
מעין גזולה הוא וכגזולה ריככתא דמיו על סס ביום הסוף יתקע כסופר
גדול המדבר בגזולה הסתירה ולפי שפתא מתחיל חדש שתוקעין בו אומרים זה
הפסוק סוף מעין המאורע :

וכסחל כחול מתחיל מכאן

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם
בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם : ואמר סוף

ותגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די כרא כרעותיה : וימליך
מלכותיה : ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה : כתיב וכו'
ובימיכי ובחיי רבך בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מכבדך לעלם לעלמי עלמא יתברך : וישמח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברבא שירתא תשבחתא
ונחמא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

דיני תפלת ר"ה

א יש נוסים להסלל כר"ה וכו' הס ככרופה וריכוס הס לוקוף כסוף הכרכות
יש חילוף בין זקופה וזכרנו לוקיפה דמי כמחך דכוכרנו לריך לזקיף קודם
סימא

שיאמר איזה תיבות הסמוכו לברוך אתה כדי שיוכל לשחות אח"ך כשיאמר ברוך אתה אבל בוקיפה דמי כמוך אין לריך לזקוף עד שיאמר ברוך אתה ובין פסאך ברכות שאין שמייה בסופ' ומה שכתב מרן לזקוף בסוף הברכות לאז דוקא הלא ה"ה בהתחלות :

ב כתב מוהרש"ו זלה"ה היה נוהג מורי לברכות בר"ה בתפלות אפילו שהוא י"ט מכ"ט בתפלות של י"הכ והיה אומר מורי ז"ל כי מי שאין בכיה נופלת עליו בימים האלה הוא הוראה שאין נשמחו הנוגה וסלימה נס היה אומר כי יש בני אדם נידונין ביום א' ואז הם דיכא קשיא ויש נידונין ביום ב' שהוא דינא רפיא ודו"ה הקב"ה לרחם עליהם ודן אותם ביום הב' ועוד הוסיף ואמר כי האדם אשר נופלת עליו בכיה רבה באלה הימים בתפלתו הוא הוראה שגדון בלחותם שעה למעלה אס ביום א' אס ביום ב' :

ג המיסרים באורחות יוסר כי שיה וכו' שיה להם לכלכל את דבריהם נמשפט האורים לריך שיתפללו בלחם שלא ישמיעו קולם לאזניהם אמנם להמון העם לא תסני שלא ישמיעו לאחר והנח להו לישראל שיתפללו בקול רם כיון דלהטעות לא חייטין שמזויים בידם המחורים :

ד קודם העמידה יכוין כסוד ה' בברכות כללות הכוונה כי בר"ה נעשית היצירה דוגמת בריאת העולם ומלכות שמים ירדה בבריאה קודם ערבית ועתה הוא העולם עד הנכורה שבשם קלוותיה וז"ן משתמשין בכתר א' :

ה אע"פ שכל ימות הסנה מתפללים בלחם בר"ה וז"הך נוהגים לומר בקול רם ס"ע אף לא יבדיה קולו מאד סל"ה ולהטעות לא חייטין כיון שמזויין בידם מחורים ס"ע ויש מי שסובר שצריך להתפלל בלחם כשאר הימים ולפי טעם הסוד והא"ר כ"ל כ"ס שצריך לזכור בר"ה וז"הך דלא ישמיע לאזניו מחכ"ד :

אדני ישפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

דיני זכרנו

א אס לא אמר זכרנו ומי כמוך וכתוב וכספר אין מחזירין אותו אפי' לא עקר דגליו עדיין רק שסיים אותה ברכה אינו רשאי לחזור וטוב שיאמר אותם אחר התפלה דרך בקשה :

ב אפילו רצה לחזור אסור ד"מ :

ה לחיים בסו"א הלמ"ד ולא בפת"ח דמשמע לא חיים דוקא בר"ה קפדין אבל בכל השנה אומרים השכיבנו לחיים בפת"ח ע"פי הדקדוק ט"ו :

ט אין לומר בנוסח זכרנו כי אס י"א תיבות לכן לריך לומר זכרנו לחיים מלך וכו' למען אלהים חיים מלך עוזר וכו' ומיהו אין למחות על הזכור המוסיפים ואומרים אל ואל חי :

זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים

למען

למען אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה :

א יס כמי כמוך ח' תיבות כנגד ח' תיבות שבפ' ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב והאי קרא שיד למי כמוך וכו' שמפני שזוכר כי יזוריו בשר המה ובטבע הם חוטאים לפיכך מרחם עליהם :

יא נתן שבת זה בברכת תחיית המתים לרמוז כי יום זה דוגמת יום תחיית המתים הוא שעתיד הקב"ה להזכיר לחיים ולהקים מעפר ולחדש ככתחיל' בן אלו שאלים מלפניו ואומרים שהרי אנו כמתים מפני חטאינו שזכרנו לחיים ויחדשנו ככתחילה ונחיה לפניו ונדע כי נאמן אתה להחיות מתים וכו' :

יב יש מי שגוש' סיני בין התפלו' במי כמוך שאומרי' בתפלו' ע"ש אב הרחמן ובתפלת מוסף אב הרחמים ויש להם על מה לסמוך ע"ד האמת וכן בי"הכ וביום השבת שאירע בו ימי תשובה וי"א שנס כנעילה ז"ל אב הרחמים ולא אב הרחמן אף נתפשט המנהג לומר בכל התפלו' אב הרחמן וגהרא גהרא ופסטיה :

יג אין אומרים לחיים טובים במי כמוך אלא לחיים בלבד מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה (נס יהוה אברטם) מחיה המתים :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהלודך סלה לדר ודר המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

יד אס לא הזכיר ובכן ודלג הכל ולא הזכיר אלא קדושת ה' אין מחזירין אותו דכל הני לא הוו אלא מנהג בעלמא אבל אס טעה ולא הזכיר קדושת היום פשיטא שמחזירין אותו תיקנו לומר ובכן לשון המקרא ובכן אבא אל המלך לפי שהוא עתה יום הדין ואנו באים לפני מת"ה הקב"ה ועוד כי בכן עולה ע"כ רמו לשם ע"כ :

טו ד' פעמים נזכרו בכלן ובכן שלא כדברי הפוחתים ממנין זה ויש סוד עמוק כאשר האיר לנו האור המופלא הא"ר ז"ל :

ובכן (גמ' ע"כ כנגד אוקיית סכסוק ויסע והוא כנגד אברהם סקידס שנו

יתקדש בשם) יתקדש שמה יהוה אלהינו ער ישראל עמך :

טז אין אומרים כמו שידענו וכו' אלא שידענו באין כמו דכסדר ובכן הזה לריד
סלא יהיו רק מ"ב אותיות חוץ מתיבתא ובכן :
יז יש מי שכתב שקבל בעל פה ובכתב סליד לקרוא אגודה אחת בסגנו"ל כל
הכתוב אך רבו הרבים הקוראים אחת כפת"ח ונתנו טעם לשבח למוצא
שפתותיהם וראוי לחוש לרביהם :
יח הגורסא היא שהולטן לפניך כלומר הסולטנות לפניך :
יט יש מי שקורא בימיך בסגנו"ל ויש מי שקור' כשכ"א בימיך והכחון הגורס'
ראשונה ואיש הישר בעיניו יעשה :

ובכן (ט"ז אותיות שנספוק ויבא ויבוא כנגד פחד יצחק) תן פחדך יהוה
אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת
וייראוך כל המעשים • וישתחוו לפניך כל הברואים •
ויעשו כלם אנדה אחת • לעשות רצונך בלבב שלם •
שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך • עוז
בידך ונכורה בימינך ושמה נורא על כל מה שבראת :
כ ג"ל ותקוה טובה ולא ותקוה סתם כדי לכאר ולפרש השאלה בתכלית הכיאר
כלי טוס נמנוס :

ובכן (ט"ז אותיות שנספוק ויט ויבוא כנגד יעקב שאמר בסכמ"ו) תן
כבוד לעמך תהלה ליראיך • ותקנה טובה
לדורשיך • ופתחון פה למיחלים קך • שמחה לארצך •
ששון לעירך • וצמיחת קרן לדור עבדך • ועריכת נר לבן
ישו משיחך במהרה בימינו :

כא ג"ל והרשעה הרי"ם בחיר"ק שפירושו מעשה הרשעות בעלמה :
כב ג"ל בעטן בני"ת כי כך הו' לטון הכתו' וכ"כ כ"י והכיא טעמו ונימוקו
עמו ט"ד הנסתר :

ובכן (ט"ז סמות היוצאים מנ' פסוקים הנו' והוא כנגד דהע"ה סוד נדיק ודק)
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו • וחסידים ברגה
יגירו • ועולתה תקפוץ פיה • והרשעה בלה לולית הרשעה
בעשן סמאל תכרה • כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ :
בנ יש מי שקורא ותמלך אתה ה' לכדך וכו' והיא ניר הנכונה הפשוטה ככל
תפלוטית הנה נירסתנו זאת ותמלך אתה הוא ה' אלהינו מהרה וכו' ומ"מ
ראש דאין ללגג מלת הוא :

ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך •
בה

בהר ציון משכן כבודך • ובירושלם עיר מקדשך •
בכתוב בדברי קדשך • ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה :

כד אס יאמר האל הקדוש עיין לקמן בעמידת שחרית לוס גדליה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מפלעדיך בכתוב
וינבה יהוה צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הדשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלפני לעבודתך • ושמה הגדול והקדוש ערינו
קראת :

כה כשחל ר"ה במוצאי שבת אומר ותודיענו ואס שכן ולא אמרו אין לריד לחזור
כיון שמכיל על הכוס :

כו יש מי שמנמנ' כניסח ותודיענו שמוכר בו הזכר' מועדי' ומן טסון וחנינ'
הרגל אך אין קפידא בזה :

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותתן
לנו יי אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת

חקים ומצות טובים • ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה
ותודיענו קדושת שבת וכבוד מועד ותניית הרגל • בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הכבלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה
הקבשת והכבלת • והקדשת את עמך ישראל בקדשתך : ט"ז

כז כשחל ר"ה או י"ה כשבת וטעה בתפל' ערבית ולא הזכיר של שבת כל עיקר
דינא הוא רבעי לללווי חפלה פעם אחרת של שבת וי"ט כאלו לא התפלל כלל
ואינו יולא כשמעו מפי ט"ז ברכ' מעין שבע כיון שאין מזכירין בה של י"ט :

כח אומר את יום הזכרון הזה וכו' ואינו מזכיר ר"ח דכשאומר יום הזכרון נס
ר"ח בכלל כמ"ס וכיום שמחתכם ונו' :

כט כתוב בספרים שיז קלת ט"ז שאין אומרים בר"ה את יום טוב מקרא קדש
אלא את יום מקרא קדש וטעות הוא בידם ויש מי שכתב להפך ונתפסט
המנהג לאומר :

ל אס חל ר"ה בחול אומר יום תרועה ואס חל בשבת אומר זכרון תרועה אבל
אס אמר בחול זכרון תרועה אין מחזירין אותו דכתורה כתיב זכרון תרועה
וכן אס אמר בשבת יום תרועה אין מחזירין אותו לכיון ולכ"ע כל שהוא כ"ד
קבוע וסמוך כ"ו חוקקים בשבת יום תרועה מקרי • אי נמי מתישב לזון
תרועה על סאר הסגים • אי נמי יום תרועה כפה :

לא יש מי שכתב דאין לומר יום תרועה או זכרון תרועה באהבה כי תרועה מורה על הדיו ואין אהבה בדיו אך המנהג הפשוט לאומרו :

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום נשנת (כנסת סוכות ואת יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום תרועה (כנסת זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יערה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרונו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ורחמים ביום (כנסת השבת הזה וביום) הזכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה רחם בו עלינו ורהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים הוסיף וחנונו וחנונו עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי יאר מלך חנון ורחום אתה :

לב אומרים מלך על כל העולם וכו' אע"ג דסברי חוזה מרגן דאין לומר כל לב וידע כל פעול רמו לעולם העשירי וכן כל יזכר רמו לעולם היצירה ויאמר כל אשר נשמה באנו רמו לעולם הכריאה ה' אלהי ישראל מלך רמו לעול' האזילות ומלכותו היא מלכות האזילות ככ"ל עולה כמנין סס ב"ן :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם בלד בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון ערך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה :

לד סברי מרגן שאם חל ר"ה כנסת כשינוי לכלל משלה יאמר או"ה ר"ה נא במנוחתנו קדשנו במזותיך וכו' באה"ב וזכרון שנת קדשן וישמחו בך אוהבין שמך וטור לבנו לעבדך באמת כי אתה ה' אלהים אמת וכו' ואין אומרים אותו ב"ה"ב כיון שהוא יום תענית ואין לנו כ"כ רצון במנוחתנו שהרי הוא יום עניי מיהו המנהג הפשוט שלא לאומרו אפי' בר"ה מפני שהוא יום אדיר וזכר מפחד הדיו ומנוחה גמורה לא יהיה לאדם כיום הזה ואין אחד מהמחזורים שיביאנו אומרים

לה אומרים וזכרך מלכנו אמת ולא וזכרך אמת סכן נפשוט המנהג וגם זכר טכך כיסחת האר"י ו"ל :

לו חס חסם הכרכה הר' מקדש ישראל והומנים לא ולא וחזור שלא כיוון על ר"ה אלא סרכא דלשון חתימת הרגל קאמר ועוד דזה שהתפלל לא ידע מטיקרא דר"ה ככלל זמנים וזריך לחזור :

לו מי שטעה ולא חסם אלא מקדש ישראל ויום הזכרון לכד ולא אמר מלך על כל הארץ ולא וכן אם לא אמר כלל או"ה מלך על כל העולם וכו' אלא יעלה ויבא ותכף סיים וחתם בא"י מקדש ישראל ויום הזכרון כיון שהזכיר העיקר שהוא קדושת היום ולא ומיהו בתפלת מוסף יש להסתפק אם חזור או לא ולפי דברי הרד"א אין לריך לחזור וכן הדיו :

לח כשחל כנסת שלריך להזכיר על שנת באמלע הכרכה ובחתימתה אם טעה בחתימה ולא חסם אלא מקדש ישראל ויום הזכרון חזור כי רבו המחזורים בזה והמקילים מועטים :

קדשנו במצותיך תן חלקנו בתורתך שבענו מטובה שמיח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה אלהים אמת וזכרך מלפנו אמת וקיים לעד ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (כנסת השבת וישראל ויום הזכרון :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ותתפלתם שעה והשב העבודה לדכיר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק ששכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך ששכל עת ערב ובקר וצהריים הטוב כי לא כלו רחמיך המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קיינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם

לְעוֹלָם וָעֶד • וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

וְכַתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי כְרִיתֶךָ :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמַת לְעוֹלָם כִּי טוֹב •

הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטוֹב • בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֶךָ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה • חַיִּים חַן וְחֶסֶד • צְדָקָה וּרְחָמִים

עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ • וּבְרָכְנוּ אֲבוֹנֵנו כְּלָנוּ

כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיךָ • כִּי כְאוֹר פְּנִיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ •

תוֹרָה וְחַיִּים • אֱהָבָה וְחֶסֶד • צְדָקָה וּרְחָמִים • בְּרָכָה וְשְׁלוֹם •

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכְנוּ • וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוֹב

עַו וְשְׁלוֹם :

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וּפְרִנְסָה טוֹבָה • וַיִּשְׁעֶדָה

וּנְחַמָּה • וּגְזוֹרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ

וְכָל עַמָּךָ יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה וְהוֹוֵהוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לִשְׁנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה • וּלְמַקְלָלִי

נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה • פֶּתַח לְבִי

בְּתוֹרַתְךָ • וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי • וְכָל הַקָּמִים עָלַי

לְרַעַה מֵהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם • עֲשֵׂה לְמַעַן

שִׁמְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן

קְדוּשַׁתְךָ • לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ • הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִי

לְרַצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

לֹט כָּל יְמֵי תְשׁוּבָה לְרִיד לומר אחר העמידה עושה השלום כמרומיו ה' יתירה

ולכוון כי השלום בנימטריא ספר"ל המלאך שהוא הסופר הכותב בספר

החיים את כל בני האדם מש"כ ככל שאר תפלות השנה שאין אומרים אלא

עושה שלום חסר ה' :

עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם (נימטריא ספר"ל אל סופר של מעלה) בְּמְרוֹמָיו • הוּא

בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואם חל כשנת אומרים

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִלְאֲכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלְאֲכָתוֹ

אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ

שָׁבַת מִכָּל מִלְאֲכָתוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

א אם חל ר"ה וי"ט כשנת וכן כשנת כנתיים לר"ח לומר כנכרת מעין ו'

המלך הקדוש וחוקם כשל שנת לכד :

ב מי שטעה בכרכת מעין ו' ואמר האל הקדוש אם לא חתם הכרכה חומר

להמלך הקדוש שאין כמוהו ואם חתם מקדש השבת חומר לראש :

ואומר הסלוח כבוד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי אֲבֹתָם • אֱלֹהֵי

יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן

קִינָה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וְאָרֶץ • מִגֵּן אֲבוֹת בְּרָכְרוּ מִחַיָּה מַחִים

בְּמַאֲמָרוֹ • הַמְּבָרֵךְ הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין בְּמִיּוֹהוּ • הַמְּנַיֵחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבַת

קָדְשׁוֹ כִּי כִּם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו גַּעֲבוֹר בִּירְאָה וּפְחָד • וְנוֹרָה

לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מֵעַן הַבְּרָכּוֹת • וְרוֹב הַחֲדָאוֹת • לְאָרוֹן

הַשְּׁלוֹם מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי • וּמְבָרֵךְ הַשְּׁבִיעִי • וּמְנַיֵחַ בְּקָדְשָׁה לְעַם

מְדַשְׁנֵי עֵינָי וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנּוּחָתָנוּ קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שֵׁים

חֲלָקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ • שִׁבְעֵנו כְּטוֹבְךָ • שְׂמַח נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ

וְטַהַר לְבַבִּי לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמַת • וְהַנְּחִילֵנוּ וְיִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָרָה וּבְרַצוֹן

שֶׁבַת קָדְשְׁךָ וַיְנַחֲנוּ בְּהַ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי : עַד כָּאן מוֹסְפִין כְּשֶׁחַל כְּשֶׁנֶּכַח

וַתַּגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ • וַיְמַלִּיךְ

מִלְּכוּתִיהָ • וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיְקַרֵּב מִשִּׁיחִיהָ • בְּחַיִּיכוּן

וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא טַבְרָךְ לְעַלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח

וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֵם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַבֵּר • וַיִּתְעַלֶּה • וַיִּתְהַלַּל • שְׁמִיהָ

דְּקוֹדְשָׁא בְּרִידָה הוּא • לְעִילָא מִן כָּל בְּרָכְתָא • שִׁירְתָא • תְּשַׁבַּחְתָּא •

וְנִתְחַתָּא • דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדְשָׁא אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא

(וְאַרְעָא) וְאָמְרוּ אָמֵן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלחה לנו ולכל עמי
ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו הוא ברחמינו ועושה
שלום עלינו ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן :

אם חל נשכח מוספים

מוזמר לדוד יי רעי לא אהסר : בנאות דשא ורפיצני על מי מנוחות
ינתלני : נפשי ישיבכ ינחני במעגלי צדק למען שמו : גם
כי אלה בניא צלמות לא אירא רע פי אתה עמדי שבטך
ומשענתך חמה ינחמני : תערוך לפני שלחן נגד צדרי דשנת
בשמן ראשי כוסי רינה : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושכתי
בבית יי לארך ימים : ע"כ

הללויה הללו אל בקרשו הללויה בקיע עוז : הללויה בגבורותיו
הללויה כרב גדלו : הללויה בתקע שופר הללויה בנבל
וכנור : הללויה בתוף ומחול הללויה במנים וענב : הללויה בצלצלי
שמע הללויה בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :
ויש אומרים גם כן מוזמר לתורה : ואומרים שיר המעלות הליך נשאתי את עיני
היושבי בשמים : וקודם קדיש בתרא יאמר זה המוזמר ליהוה וכל שמות
הוי"ה יהיו בניקוד זה ומסוגל כדי שלא יחסרו מוונותיו כל השנה וכן
יעשה כסדר הזה כליל י"ה וכו' הספ אחר מוסף קודם קדיש בתרא :

לדוד מוזמר ליהוה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה : כי
הוא על ימים יסדה ועל נהרות יבוננה : מי יערה
בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : גקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מאת
(ה' וצדק"ה מאלהי ישעי"ה ס"ה הו"ה נס וצדק"ה מאלה"
ישעי"ה ז"ה ס"ה הו"ה שהם שני שמות כו"כ צרופי הו"ה) יהוה
וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב
סלה : (שאו שערים ראשיכם יכוין כי עתה הקב"ה נכנס בגן עדן
להשתעשע עם נשמות הצדיקים וזהו שאו שערים) (והנשאו יכוין ו"ה שהם
יסוד ומלכות) (ושאו פתחי וגו' ושאו יכוין על ו' שהוא ת"ת שאו פתחי עולם)
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך
הכבוד

לה הכבוד : מי זה מלך הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור
מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה :

ואח"כ אומר

יהי רצון מלפניך יהוה האל הגדול הגבור והנורא עשה למענך ולמען קדושת
המוזמר הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו ולמען קדושת פסוקיו
ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ורמזיו וסודותיו היולאים ממנו ולמען שם הגדול
והקדוש דיקרנוסא היולא מפ' והריוקתי לכס כרכה עד כלי ד"ו ומפ' נס"ה
עלינו אור פניך ה' שתכתבו בס' פרנס' וכלכל' שנה זו וכל שנה
ושנה לנו ולכל בני ביתנו כמילוי וכריוח ולא כאיסור ולא כעמל וטורח נכחת
וכסלוס זהסקט וכטח כדי שנוכל לעבוד עבודת הקדש בקדושה ובטהרה כלי
שום טוירא' פרנסה שלא יהיה בה שום בושא וכלימה ואל תלריכנו לירי מתנות
בשר ודם כי אם מידך הפתוחה והקדושה ותלליתנו והריוחנו ככל לימודנו ומעשה
ידינו ועסקנו ויהיה ביתנו מלא ברכה ה' וכשנע לחס ונכיה טובים אמן כן יהי רצון :

וכן יעשה כסדר הזה כליל כפור : וכיום הכפורים אחר מוסף קודם קדיש בתרא :

ואומר החזן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די בדיא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב ששיחיה בחיובין
ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מכבד לעלם לעלמי עלמא ותפכך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא השבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה ורינוח והצלחה לנו ולכל
עמי ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומו הוא ברחמינו
יעשה שלום עלינו ועל כל עמי ישראל ואמרו אמן :

ברכו את יי המבורך :

וכיון כקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : והחזן חזרו

ואחר כך אומר הקהל עלינו כקול רם

עלינו לשבח לארון הכבוד לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו כנוני הארצות ולא שמנו במשפחות האדמה שלא
שם חלקנו בהם ונורדנו בכל המונס שהם משתחיים להכל וריק
ומתפללים אל אל לא ישוע ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויסוד ארץ ומשב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בנבתי מרומים הוא אלהינו
ואין עוד אחר אמת מלבנו ואפס זולתו בכתוב בתורה וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

על בן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ערך להעביר
גדולים מן הארץ והאלילים ברות יכרתו לתקן עולם
במלכות שבי וכל בני כשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך חכרע כל ברוך
תשבע כל לשון לפניה יי אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך
יקר יתנו ויקבלו כלם את עז מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
בכתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד :

והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחר ושמו אחד
יגדל אלהים חי וישמח נמצא ואין עת אל מציאותו אחר ואין
יחיד כיחודו נעלם ונס אין סוף לאחורו : אין לו דמות
הניף ואינו נוף לא גערוך אליו קדושתו : קדמון לכל דבר אשר
נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו ארון עולם לכל נוצר
יזרה גדלתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אר האנשי סגלתו
ותפארתו : לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט את תמונתו :
הורת אמת נתן לעמו אל עליו נביאו נאמן ביתו : לא יחליף האל
ולא ימיר דתו לעולמים לוולתו : צופה וירע סתרנו מביט לסוף
דבר בקדמותו : ניטל לאיש חסיד כמפעלו : נוהג לרשע דע
כרשעתו : ישלח קנץ ימים משיחנו לפרות טחכי קץ ישועתו :
מתים יתיה אל ברוכ חסדו ברוך עדי עד שם תהדרתו : אלה שלש
עשרה לעקרים הן הם יסוד דת אל ותורתו :

תורת משה אמת ונבואתו ברוך עדי עד שם תהלתו :
כלאמו

כלאמו מב"הכ ילך לביתו וישמח לבו ויגל ככודו ויבטח בהס"ית ויקדש משומד
כלכב שלם ובנפש חפזה וירחיק ממני כל יגון ואנחה שלא ליתן פתחון פה
למקטרני כי הין לו מקום הלא במקום יגון ואנחה ומריבה וקטטה ויהיה שם וטוב
לב ויקיים וגילו כרעדה :

דיני קדוש לראש השנה

א כבואו לביתו עש ושחח יאמר קדוש ואחר כך יעשה סדר הנהוג לאכול קר"א
וסלק"א וברת"י ותפוח בדבש ותמרי ורמון ורחש כבש ופעד רוכי"א יקח
פאוול"י קטנים :
ב גם כליל שני יאמר שחיינו ואינו לריך פרו חדש ויעשה כל הסדר כמו כליל
ראשון ואם שלא לעשות לא עכב :
ג יש מי שנהג שלא לאכול בר"ה שום דבר חמוץ ואפילו לימו"ני :
ד יש מי שאוכל דגים לפרות ולרבות ואין מבטלים אותו בחמוץ ויש שאין אוכלים
אותו דכתיב במקרא דאג מלשון דאגה והכל לפי המנהג :
ה יש מחלוקת אם יאמר יה"ר קודם ברכה או אחר ברכה וכיון דאינו הפסק יותר
טוב ליקח פרו אחר שברכתו כן ויברך עליו והח"כ יאמר יה"ר על הדבר שהוא
ויאכל בלא ברכה ויפ"א ידי כלס :
ו יש ספק אם יברך על התפוח או על הדבש לכן טוב שיאכלנו עם פת :

כשחל להיות בשבת אומר

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ואם חל יום טוב בחול אומרים וכוונס טמחמס ואח"כ

סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו
יי אלהינו באהבה את יום הסניק סוס ואת יום הזכרון הזה
את יום טוב מקרא קדש הזה זכרון פרוש יום תרועה באהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים ודברך מלבנו אמת וקיים
לעד : ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש הסניק ו
ישראל ויום הזכרון :

קרוש לראש השנה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

אם חל במולאי שנת אומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ברא מאורי האש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול ובין
אור לחשך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשר בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הכבדת זאת
יום השביעי מששת ימי המעשרה הקדשה והקדשת את
עמך ישראל בקדשתך : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

דיני יהי רצון

א בתחלת סעודתו יעשה דברים שיעלו לזכרון טוב לפני ה' כמבואר בס' מניח
מוטרים למהר"י קארו ז"ל ויחזו לדיק דרכו אשר חכמים הגידו סימנה מילתא
היא כשאוכל תפוחים כדבש וכיון שהתפוח רומז לשכינה הנק' חקל תפוחין ועתה
הוא כסוד דינא קשיא ואוכל אותם כדבש כדי להמתיקה מדינה קשיא לדינא רפיא .
ובזה יכוין כסאומר יה"ר וכו' שתתחדש וכו' :
ב נוהגים לאכול ראש כבש או חיל להזכיר זכות עקדת יצחק אי נמי נהיה לראש
ולא לזנב ומהאי טעמא חפ"י ראש דג או עוף סני :
ג יש לאכול כב' הלילות האלו דגים לפי שדרכו המקומות אין להם רוביא וטוב
לאכול דגים ולומר נוסח ירכו זכותנו לפי שהדגים פרים ורבים והף כי הדגים
אין להם נבינים ועיניהם תמיד פקוחות וע"כ כן התעורר עינא פקוחא דלעילא ח"י :
ד אין לבשל הדגים בחומץ ח"י :
ה וכן יש להרחיק כל מיני חימוץ ולהרבות במתוקים כי אותה אכחנו במקשים ח"י :

דיני סעודה

ו יזהר להיות עומד על שלחנו בכל סעודתו באימה ביראה ובכבוד לפני השלחן
אשר לפני ה' והף מי שאין דרכו ככך כל השנה הגה בקרב הימים האלה אשר
מר"ה עד ו"ה יודרו ול"ו בכח יגבר כל איש ישראל לעשות תקון שלחנו כדת וכסורה
למען יהיה מוכח כפרה אחר כי אותה אכחנו במקשים ח"י :
ז מה טוב ומה נעים חלקו אם בתחלת אכילתו ישים מנמת פניו מהאכילה ההיא
יתן מחנה לעני וכ"ש אם יזמין עניים על שלחנו הף כי אין דרכו ככך בכל
ימות השנה ח"י :
ח גם יהיה עסוק בתורה על השלחן כי כן כתוב בוהר תרומה ז"ל שלחן דמלי
דאורייתא אית אמרו עליה קב"ה נטיל ההוא שלחן ושוי ליה לחולקא ולא עוד
אלא סורי"ה רב ממנה נטיל אינון מלוין ושוי דיוקנא דההוא שלחן קמיה קב"ה וכל
אינון מלוין דאורייתא דאתאמרו עליה שלקין על ההוא פתורא ואתעתד קמיה קב"ה
דכתיב

דיני סעודה

ג

דכתיב זה השלחן אשר לפני ה' דבר נש קיימא לדכאה ליה לב"ג מכל חוביו :
ט אותם האוכלים למעניים וישו וישכרו על שלחנם כשחוק וקלות ראש כנרחובות
קריה לא שמו לב לאמור לפני מי הם עומדים כי מאחר שהשלחן היא כמזבח
אין ספק שיש השראת שכינה עליה כאשר היה שורם השכינה כמזבח כשהיו מקריבים
בה הקרבנות ח"י :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש עלינו שנה
טובה ומתוקה (כי היא הנקראת שנה נסוד) מראשית השנה ועד
אחרית שנה :

כרתי פרא"ס כלעז . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבחרנו אויבך
ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואמר כך אומר) תרום ירך על
צריך וכל אויבך יבחרנו :

סלקח . פאזי כלעז . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישתלקו אויבך
ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואמר כך אומר) סורו ממני כל
פעלי און כי שמע יי קול בכיי : סורו סורו צאו משם ממה אל
הגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יי :

קמרו . דאטוליס כלעז . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיחמו אויבך
ושונאיך וכל מבקשי רעתנו : (ואמר כך אומר) יחמו חטאים מן
הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הללויה : ובתסדך
תצמית אויבי והאכרת כל צוררי נפשי כי אני עבדך :

קרא . קלחבא"ס כלעז . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבע רוע גור
דיננו ויקראו לפניך זכותינו :

דגים . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיירבו זכותינו :

ראש כבש . ואמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה לראש ורא
לזנב ותזכור לנו אילו של יצחק :

(ומטעמא קמא ראש דג או עוף סני)

דיני

א כתב בס' חסידים מעשה בא' שמת ונתגלה בחלום לא' מקרוביו וה"ל ככ"ו
 דינו אותו על שלא הייתי מדקדק לברך כל הברכות בזכות הלב :
 ב טעמא דאין עוקרין דעה והחליטנו ביום טוב שחל בשבת כמו שעוקר ישתא
 מזה לפי שפ"ו אנו נגאלין אס נשמרנו והיא בקשה שיגאלנו בזכותו :
 ג גדול השנה יותר מן המכרך :
 ד בשבת ובי"ט יאמר מגדול בחירק תחת מ' ובחול יאמר מגדיל וסימן חדש
 ושבת קרוא מקרא :
 ה ברכת הטוב והמטיב ביבנה תקניה על הרובי כיתר וכמעשה שהובא בפ' ג'
 שאכלו יעו"ט וברכות האחרים תקנוס משה יהושע דוד ושלמה כ"א תקן א' :
 ו תאנים ואבטיחים וכדומה שרגילים לאכול בסעודה יחד עם גבינה עיין
 להרב זל"א שהביא מחלוקת בזה והעלה דהיותר ככון לברך קודם נט"ו על
 חתיכה מהם ע"ד לאכול תוך הסעודה ויולא מכל הספיקות :
 ז מוס לרופים היבא שלא פתה קודם סעודה עיין בכא"ט סקע"ד שהביא
 כמה פוסקי' לברך והטע"ז כתב ליתנו על השלחן בשעת המזוזה והמוזיז
 פוטרו וה"ל עשה כן ויטול בו הפת :

ח מה שנוהגים לשמות מים לרופים קודם סעודה ואוכלים קלת דגים וכו' ולא
 לברך המנהג כדון ואינו סותר למ"ט האר"י ע"מ ששנה רביעית מים קודם
 הסעודה * מלאן תוכחת מגולה לכמה האנשים המעבירים קוזה דמים לרופים
 בחתיכת פת שיטור כבינה והותר ואין חוששים לזה כלל הרי אתה רואה בעיניך
 דחששו על דגים המעבירים קוזה ככוכר אס יברך ה"ל וכ"ס פת דחייב נטילת
 דמים והמוזיז ובר"המו וזה ראיתי בכמה מקומות לאנשים חכמים בעיניהם
 ושארי להו מארזיהו גם שום טעם לית להו כי אס דוקא כן ראונו לגדולים ממנו
 וזה אינו מספיק אס המנהג בטעות וגם א"ה פהם נוהגים לאכול פחות מכזית
 אסור לעשות כן לפני המון העם הרואים שאכל לא יעשו עמו חשבון כמה אכל
 אלא מכיון שראו הפת בידו הם עושים כמוהו ואוכלים פת שלם אס הם רעבים
 כמו שראיתי דעה זו חולה אשע"ך דב"ז מוטל על מי שראוי למחות וכו' יטול
 קורחו ויוכיח על שבתם :

ט אס שנה צינות הרבה מכרך על כ"ה הט"והמ טוב להסיר מן השלחן יין א'
 ויברך על השני :

י מ"ט מור"ס בסקע"ה דאע"ג דה"ל עוד מן הא' יברך עיין להכנה"ג דכתב
 דראוי לנהוג שלא לברך כי אס דוקא ביש לו מן הא' :

יא אס היו מוכני' לבא לפניו אפילו אינם על השלחן ב' מיני יין לא יברך הט"והמ
 היו מוכנים לפניו אפילו דעתו לשותות מב' יברך הט"והמ :

יב אס שעה היטן תחלה אין לברך על החמש עד שידע בודאי שהוא טוב
 מהישן :

יג ספק אס הוא טוב מהא' א"ל וכלס חרטים או ישנים מכרך :
 יד גמר דעתו שלא לשמות יותר בעיניו דלריך לחזור לברך בפ"הג כשנמלק
 לשמות ורובה לשמות יין אחר ה"ל לברך הט"והמ דבמקום דטיך בפ"הג
 פ"ח באו לבאן וכאילו זהו שיש בעולם כן העלו כל האחרונים :

טו אס בריך על פת בפ"הא יבא וכן אס בריך במ"מ יבא :
 טז כוס בר"המו לריך שיטעמו כלס לכן בסעודות גדולות דהס מסופקים אס
 ישאר בכוס כדי לטעום כשיגיע אליהם יברכו דהוי נמלק כיון דלא בריר
 להו

להו וע"כ אסור להפסיק שום א' מהמסובים קודם שיטעם ברכה אחרונה מפי
 המכרך דאס יפסיק בדבור הוי נמלק וז"ל בפ"הג :

יז ברכת המזון דאורייתא לענין מי ששבת חוזר לספיקא דאורייתא לחומרא
 כן הוא פשוט :

יח אס שבת להזכיר שבת וזכר קודם שהתחיל ברכת הט"והמ יאמר ברוך אתה
 וכו' שמתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות וברית קדם ברוך
 אתה ה' מקדם השבת :

סדר ברכת המזון

אס חל ראש השנה בשבת אומרים מזמור סיר ליום השבת שהוא דקף ט"ל
 ע"א ואס חל בחול מתחילין מלאן

לסנצח על הנחית לאספ : הרנינו לאלהים עיונו הריעו לאלהי
 יעקב : שאיו וסרה ותנו הך כבוד נעים עם נבל : הקעו

בחדש שופר בפסרה ליום חגנו : בי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי יעקב : ערות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפרת

לא ירעתי אשמע : הסירותי מסבל שכמו בפיו מהודר תעבדנה :
 בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר דעם אבחנוך על מי מריבה

סלה : שמע עמי יאעידה בך ישראל אם תשמע לי : לא יהרהר
 בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המעריך

מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישאל
 לא אבה לי : ואשלהו בשריות לפם ילכו במועצותיהם : לו

עמי שמע לי ישראל בדרבני יהלכו : כמעט איביהם אכניע ועל
 צריהם אשיב ידי : משנאי יהוה יבחושו לו ויהי עתם לעולם :

ויאכיליהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :

לסנצח בגנינורו מזמור שיר : אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו
 אהנו סלה : לרעת בארץ דרבך בכל גוים ישועהך : ירוך

עמים אלהים ירוך עמים כלם : ושמחו וירננו לאמים כי תשפט
 עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : ירוך עמים אלהים

ירוך עמים כלם : ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו :
 יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו פפי : סוף דבר הכל
 נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זרה כל

הארם : תהלת יהוה יברך פי ויברך כל בשר שם קרשו לעולם
 ועד

ברכת המזון

וער: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה:

קודם ברכת המזון יאמר קטלה זו

לסם יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד סם י"ה כו"ה כחודא שליט על ידי הדיא טמיר ונעלה בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ויהי נועם ה' אלהינו וגו' :

אם המסובין טלסה יאמר המכרך

גברך שאכלנו משלו:

ועינין המסובין

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

וחזור המכרך

ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

ואם הם עשרה או יותר יאמר המכרך

גברך אלהינו שאכלנו משלו:

ועינין המסובין

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

וחזור המכרך

ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד:

קודם ברכת המזון יכוין כל ברכותיה ד' עולמות שהם אלויות ברוחה ויורה עסיה כנגד עס הוי"ה להוריד הספע מלמעלה למטה. (וכברכה ראשונה יכוין אלויות יו"ד ה"ו וי"ו ה"י):

וביחוד מתחיל מכאן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הננו ורא ממעשינו המפרינסנו ולא מצדקתינו המעדיף טיבו עלינו. הן איתנו ואת העולם ברו בטובו בהן בחסד ברינו וברחמים. נותן לחם לכל בשר כי לעולם תסרו וטיבו הגדול תמיד לא חסר לנו ואר יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד כי הוא זן ומפרינס לכל ושלחנו ערוך לכל. והתקין מתנה ומזון לכל בריותיו אשר פרא ברחמי וברוב חסדיו באמור פיהם את ידך ומשביע לכל מי רצון. ברוך אתה יהוה הן (ברחמי) את הכל:

על

ברכת המזון

נב

על ארצנו ועל נחלת אבותינו נודה לך יהוה אלהינו ער

שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה (סכסום לא תאמרנס

ברית ותורה) חיים ומזון. על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו

מבית עבדים (סכסום לא תאמרנס ועל כריתך שחתמת בבשרנו

ועל תירתיך שלמתנו) ועל חקי רצונך שהודעתנו ועל חיים

ומזון שאתה זן ומפרינס איתנו:

ועל הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך

באמור ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ

הטובה ומזונית את סכום כסאומרוס על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך

אתה יהוה (ברוח ה' יוד הי ואו הי) על הארץ ועל המזון.

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם ערך.

ועל הר ציון משכן בברך ועל היכרך ועל מעונך ועל

דכרך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אבינו.

רענו וזננו פרינסנו כלכברנו הרויחנו הרנו לנו מהרה מכל

צרותינו ואל תצריכנו יהוה אלהינו לירי מתנות בשר ודם ולא

לירי הלואתם שמתנתם מעושה וחרפתם מרבה. אלא לירך

המלאה והרחבה העשירה והפתוחה שלא נכוש בעולם הזה

ורא נפרס לעולם הבא ומלכות בית דוד משיחך תחוננה

למקומה במהרה בימינו:

כסכת אומרוס

רצה והחליצנו יהוה אלהינו כמצורך ובמצות יום השביעי

השבת הגדול והקדוש הזה כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך

נשבות בו ונגנוס בו כמצות חקי רצונך ואל תהי צרה ויגון כיום

מניחתנו והראנו בנחמות ציון במהרה בימינו כי אתה הויה

בעל הנחמות ואף על פי שאכלנו ושתינו הרבן ביתך הגדול

והקדוש רא שבתנו. אר תשבתנו לנצח ואר תגוננו לעד

כי אל מלך גדול וקדוש אתה ותכנת ירושלם ערך במהרה

בימינו: ער סאן

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא גיע יראה וירצה ישמע

יפקד ויזכר וזכוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם ערך

וזכרון משיח בן דוד עברך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך

לפליטה

לפלטתה לטובה לחן לחסד ולרחמים ביום הספק סוס וביום הזכרון
היה ביום טוב מקרא קדש יהיה לרחם בו עלינו ולהשיענו
זכרנו יהיה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס וחננו וחמול ורחם
עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אמה:
ברוך אתה יהוה יצירה ו יוד הא ואו הא) בונה ברחמי בני
ירושלם וזמר נחם אמן:

בחיינו ובחיי כל קהל בית ישראל תבנה עיר ציון ברנה ותפון
עכירת הקדש בירושלם וארמון על משפטו ישב בקרוב
בבראשונה:

ברוך אתה יהוה (עשיה ה יוד הו הה) אלהינו מלך העולם
לעד האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו קדושו
קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל
שבעל יום ויום הוא הטוב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב לנו
הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים
וריוח והצלחה וכל טוב: הברחמן הוא ישתבח על כבודו:
הברחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ: הברחמן הוא ישתבח בנו
לדור דורים: הברחמן הוא קרן לעמו ירים: הברחמן הוא יתפאר
בנו לנצח נצחים: הברחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכיווי בהתר
ולא באסור בנחת ולא בצער: הברחמן הוא יתן שלום בינינו:
הברחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו:
הברחמן הוא יצליח את דרכנו: הברחמן הוא ישביר על גלות
מהרה מעל צוארנו: הברחמן הוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הברחמן
הוא ירפאנו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף: הברחמן
הוא יפתח לנו את ידו הרחבה הברחמן הוא יברך כל אחד ואחד
ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב
בכל מכל כל בן וברך אותנו יחד ברכה שלמה וכן יהי רצון
ונאמר אמן: הברחמן הוא יפריש עלינו סבת שלומי (סבת הברחמן
הוא ינחילנו עולם שכלו שפת מנוחה לחיי העולמים) הברחמן הוא
יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה: הברחמן הוא ישע
הירתו ואתחתי בלבנו ותהיה ראתו על פנינו לבלתי נחטא:
ברכת

ברכת ספורת

הברחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עריו ויסדר
בו כל מעדני עולם ויהיה כשלחנו של אברהם
אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו ישתה: הברחמן הוא
יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה הזאת הוא ובניו ואשתו וכל
אשר לו בכנים וזרים שלא ימותו וכנבסים שלא יתמו לא יבוש
בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא ויהיו נכסיו מצלחים
וקרובים לעיר ולא ישלוט שטן במעשה ידיו ואל יזקק לפניו
שום דבר חטא וחרחור עין מעתה ועד עולם: ע"כ

הברחמן הוא יחיינו ויזבנו ויקרבנו לימות המשיח ולכנין בית
המקדש ולחיי העולם הבא: מגדול ישועות מלכו ועושה
חסד למשיחו לדור ולדור עד עולם: כפירים רשו ורעבו ודורשי
יהוה לא יחסרו כל טוב: נער היתתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק
נעזב וירעו מבקש לחם: כל היום חונן ומלוח וירעו לברכה:
מה שאכלנו יהיה לשבעה ומה ששתינו יהיה לרפואה ומה
שחותרנו יהיה לברכה ברכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויחירו
בדבר יהוה: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: ברוך הנבר
אשר יבטח ביהוה ויהי יהוה מבטחו: יהוה עו לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום: עושה שלום במרומו וברחמי הרבים הוא
ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא: סברי מרגן ברוך אתה
יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברכת ספורת סל סין

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן
ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית
והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מטובה: רחם יהוה
אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך ועל הר
ציון משכן כבודך ועל מוצקך ועל היכלך וכני ירושלם
עיר הקדש במהרה בימינו והערינו לתוכה ושמחנו
בכניניה וזכרנו ביום השבת היה (ו ביום הזכרון הזה
ביום טוב מקרא קדש הזה כי אתה טיב ומטיב לכל

ונדרה דך ער הארץ ועל פרי הגפן ברוך אתה יהוה על הארץ ועל פרי הגפן:

דיני למור ליל ר"ה

א יש לקרות ליל ר"ה ד' פרקים מס' ר"ה על השלח והס' ד' פרקים כנגד ד' אותיות הו"ה וכנגד ד' בחינות המלכות כי לעולם הקדושה בכ"מ שזורה סס רוטס תמיד:

ב ראו לקרותם בסתי הלילות:

ג יש ג"כ לקרות בזוהר פ' אמור כחדש הו"ר ילחק פתח תקעו כחדש סופר ונו':
ד כתוב הדר הוא סמנהג חסידו ה"י הראשונים היה לקרות ליל ר"ה אחר הסעודה כ' ספרים של תהלים עם הבקשה של יו"ר מלפניו אף כי הוא י"ט ובהשכמה ה"נ ספרים האחרים ג"כ עם הבקשה ואם יחזור ויקרא אותם פעם כ' ביום יכופר טובו כי כ' פעמים ק"ן גימט' כפ"ר לרמוז כי הקורא בדמע בחסודה ובתמנה הק"ן תהלים כ"פ חטאתו תכופר ח"י:

ה מי שישגיג עמו מד"ת טרם ישכב אל יבלהלוהו חלומות רעים ח"י:
ו לא יעשה תיקונים שלא לחלוט חלומות רעים כליל ר"ה אלה ולמוד בתורה וישים בטחונו בה' וחסד יסוכנו ותחלימהו ותחייסו ח"י:

מסכת ראש השנה

פ"א י מלכות נקודה ראש הכריאה א

פרק א ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים באחד באולול ראש השנה למעשר בהמה רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן ברברי בית שמאי בית הלל אומרים בחמשה עשר בו: כ בארבעה פרקים העולם נדון בפסח עד התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו בכני מרון שנאמר היוצר וחד לבם המבין אל כל מעשיהם וכתג נדונו על המים: על ששה חדשים השלוחין יוצאין על ניסן מפני הפסח על אב מפני התענית על אולול מפני ראש השנה על תשרי מפני תקנת המועדות על כסלו מפני חנכה ועל אדר מפני הפורים וכשהיה בית המקדש קים יוצאין אף על אדר מפני פסח קטן: ד על שני חדשים מחללין את השבת על ניסן ועל תשרי שבהן השלוחין יוצאין לסוריא ובהן מתקנין את המועדות וכשהיה בית המקדש קים

קים מחללין אף על כלן מפני תקנת הקרבן: ה בין שנראה בעליל בין שלא נראה בעליל מחללין עליו את השבת רבי יוסי אומר אם נראה בעליל אין מחללין עליו את השבת: י מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועכבן רבי עקיבא בלוד שלח לו רבן גמליאל אם מעבב אתה את הרבים גמצאת מכשילן לעתיד לבא: ז אב ובנו שראו את החדש ולכו לא שמצטרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחר מהן יצטרף השני עם אחר רבי שמעון אומר אב ובנו וכל הקרובין בשרין לעדות החדש אמר רבי יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלם הוא ובנו ועברו משוחרר וקברו הפהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואר עברו ופסלו את בנו: ח אלו הן הפסולין המשחק בקוביה ומלוה ברבית ומפריחי יונים וסוחרו שביעית ועבדים ורה הכלל כל עדות שאין האשה כשרה לה אף הן אינם כשרים לה: ט מי שראה את החדש ואינו יכול לתקן מוליכין אותו עד החמור אפילו במטה ואם צודה להם לוקחין בידם מקלות ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויוצאין לעדות החדש שנאמר אלה מועדיי מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם:

פרק ב ה מלכות נקודה תחת יסוד רועיר ד

פרק ב אם אינם מכירין אותו משלחים אחר עמו להעידו בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם משקלקלו האפיקורסים התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירים: ב בראשונה היו משיאין משואות משקלקלו הביתים התקינו שיהו שלוחין יוצאין: ג ביצר היו משיאין משואות מכיין בלונסאות של ארו ארוכין וקנים ועצי שמן ונעורת של פשתן וכורך במשיחה ועולה לראש ההר ומצית בהן את האור ומוליך ומביא ומעלה ומוריד עד שהוא רואה את חבירו שהוא עושה כן בראש ההר השני וכן בראש ההר השלישי: ד ומאין היו משיאין משואות מהר המשחה לסרטבא ומסרטבא לגרופינא מגרופינא לחורון ומחורון לבית בלתי ומבית בלתי לא זוג משם

משם אלא מליך ומכיא ומעלה ומוריד עד שהיה רואה כל הגולה לפניו כמרינת האש: ה חצר גדולה היתה בירושלם ובית יעקב היתה נקראת ולשם כל העדים מתכנסים ובית דין בודקין אותם שם ומעורות גדולות עושין להם בשביל שיהו רגילין לכא בראשונה לא היו זוין משם כל היום התקין רבן גמליאל הזקן שיהיו מהלכין אלפים אמה לכר רוח ולא אלו בלכר אלא אף התכמה הפאה לילך והכא להציל מן הדליקה ומן הנאים ומן הנחר ומן המפולת הרי אלו פאנשי העיר ויש להם אלפים אמה לכל רוח: ו כיצד בודקין את העדים וזג שבא ראשון בודקין אותו ראשון ומכניסין את הגדול שבהן ואמרים לו אמור כיצד ראית את הלכנה לפני החמה או לאחר החמה לצפינה או לדרומה כמה הירה נכזה ולבאין תיה נוטה וכמה היה רחב אם אמר לפני החמה לא אמר כלום ואחר כך היו מכניסין את השני ובודקין אותו אם נמצאו דבריהם מכונים עדות קומת ושאר כל הונגור שיאלין אותן ראשי דברים לא שהיו צריכין להם אלא כדי שלא יצאו בפחי נפש בשביל שיהיו רגילין לכא: ו ראש בית דין אומר מקדש וכל העם עונים אחריו מקדש מקדש בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו רבי אליעזר בר צדוק אומר אם לא נראה בזמנו לבין מקדשין אותו שכבר קדשוהו שמים: ה הדות צורות לבנה היו לו לרבן גמליאל בטבלא ובבית בעליתו שבהן מראה את ההדיוטות ואומר הכנה ראיתם או כנה מעשה שבאו שנים והאמרו ראינוהו שחרית במזרח וערבית במערב אמר רבי יוחנן בן נורי עדי שקר הם וכשבאו ליבנה קבלו רבן גמליאל ועוד באו שנים והאמרו ראינוהו בזמנו ובליל עברו לא נראה וקבלו רבן גמליאל אמר רבי דוסא בן ברבינס עדי שקר הו הוצרך מעידים על האשה שילדה ולמחר כריסה בין שניה אמר לו רבי יהושע רואה אני את דברך: ט שכת לו רבן גמליאל גזרני עליך שתבא אצלי במקלך ובמעיתך ביום הכפורים שחל להיות בחשבונך: הלך ומצאו רבי עקיבא מצד אמר לו יש לי ללמד שכל

מה שעשה רבן גמליאל עשוי שנאמר אלה מעדי יי מקראי קדש אשר תקראו אהם בין בזמן בין שלא בזמן לבין לי מעורות אלא ארו בא לו אצל רבי דוסא בן ברבינס אמר לו אם באין אנו לדון אחר בית דין של רבן גמליאל צריכין אנו לדון אחר כל בית דין ובית דין שעמד מימות משה ועד עכשיו שנאמר ועל משה ואהרן נרב ואביהוא ושבעים מקני ישראל ולמה לא נחפרשו שמותן שר זקנים אלא ללמד שכל שלשה ושלושה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא כבית דינו של משה גטל מקרו ומעיתיו בידו והלך ליבנה אצל רבן גמליאל ביום שחל יום הכפורים להיות בחשבונו עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו אמר לו בוא בשלום רבי ותלמידיו רבי בחכמה ותלמידיו שקבלת את דברי:

פרק ג ו מלכות נקודה תחת ת"ת דועיר נ

פרק ג ראוהו בית דין וכל ישראל נחקרו העדים ולא הספיקו רומר מקדש עד שחשכה הרי זה מעבר ראוהו בית דין בלכר ועמדו שנים ויעירו בפניהם ויאמרו מקדש מקדש ראוהו שלשה והן בית דין ועמדו שנים וישבו מחבריהם אצל החריד ויעירו בפניהם ויאמרו מקדש מקדש שאין היחיד נאמן על ידי עצמו: כ כל השופרות כשרין חוץ משר פרה מפני שהוא קרן אמר רבי יוסי והלא כל השופרות נקראו קרן שנאמר במשך בקרן חייבל: שופר של ראש השנה של יער פשוט ופיו מצפה ורוב ושתה חיצונית מן הצדדין שופר מאריך וחיצונית מקצרות שמצות היום בשופר: ד בתעניות בשל זכרים כפופין ופיהן מצפות בסף ושתה חיצונית באמצע שופר מקצר וחיצונית מארכות שמצות היום בתצויות: ה שורה חייבל לראש השנה לתקיעה ולברכות רבי יהודה אומר בראש השנה תוקעין בשל זכרים וכיובלות בשל יעלים: ו שופר שנסדק ודבק פסול דבק שברי שיפרות פסול נקב וסתמו אם מעכב את התקיעה פסול ואם לאו כשר: ז התקע לתוך הבור או לתוך הדות או לתוך הפסם אם קול שופר שמע יצא ואם קול הברה שמע

שמע לא יצא (וכן) מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת ושמע קול שופר או קול טבילה אם כיון רבו יצא ואם לאו לא יצא אף על פי שהשמע וזה שמע זה כיון לבו וזה לא כיון לבו והיה כאשר ידים משה ידו ונכר ישראל ונמר וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוכרות מלחמה אלא לומר דך כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתנבדים ואם לאו היו נופלין ביוצא בדבר אחר אימר עשה דך שרף ישים אחר על גס והיה כל הנשוק וראה אתו וחי וכי נחש טמית או נחש מחיה אלא בזמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהן שבשמים היו מתרפאים ואם לאו היו נמוקים חרש שוטה וקטן אין מוציאין את הרבים ידי חובתן וזה הכלל כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן

פרק ד מלכות נקודה תחת דעת דועיר

פרק ד יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת במקדש היו תוקעים אבל לא במדינה משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין אמר רבי אליעזר לא התקין רבן יוחנן בן זכאי אלא ביבנה בלבד אמרו לו אחר יבנה ואחר כל מקום שיש בו בית דין כ ועוד זאת היתה ירושלם יתירה על יבנה שכל עיר שהיא ראה ושמעת וקרובה ויכולה לבוא תוקעין וביבנה לא היו תוקעין אלא בבית דין בלבד נג בראשונה היה הלולב נטר במקדש שבעה ובמדינה יום אחד משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב נטר במדינה שבעה וזכר למקדש ושהוא יום הנף כלו אסור ד בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל היום פעם אחת נשתרו הערים מלבווא ונתקלקלו הלויים בשיר התקינו שלא יהו מקבלין אלא עד המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגין אותו היום קדש ולמחר קדש משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החדש כל היום אמר רבי

רבי יהושע בן קרחה ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי שאפילו ראש בית דין בכל מקום שלא יהיו העדים הולכין אלא למקום הועד ה סדר ברכות אומר אבות ונבורות וקדשת השם וכולל מלכיות עמהן ואינו תוקע קדשת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי אמר לו רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות ונבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע זכרונות ותוקע שופרות ותוקע ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים ו אין פוחתין מעשרה מלכיות מעשרה זכרונות מעשרה שופרות רבי יוחנן בן נורי אומר אם אמר שלש שלש מכלן יצא אין מזכירין זכרון מלכות ושופר של פורענות מתחיל בתורה ומשלים בנביא רבי יוסי אומר אם השלים בתורה יצא ו העובר לפני התכה ביום טוב של ראש השנה השני מתקיע ובשעת ההלל ראשון מקרא את ההלל ה שופר של ראש השנה אין מעבירין עליו את התחום ואין מפקחין עליו את הגל לא עולין באיין ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על גבי המים ואין חוהכין אותו בין בדבר שהוא משום שבות ובין בדבר שהוא משום לא תעשה אבל אם רצה ליתן לתוכו מים או זין יתן אין מעבכין את התינוקות מלתקוע אבל מתעסקין עמהן עד שלמדו והמתעסק לא יצא והשומע מן המתעסק לא יצא ט סדר תקיעות שלש שלש שלש שיעור תקיעה בשלש תרועות שיעור תרועה בשלש יבבות תקע בראשונה ומשך בשניה בשתים אין בידו אלא אחת מי שבידו ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע ומרדע ותוקע שלש פעמים בשם שלים צבור חייב כך כל היוד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שלים צבור מוציא את הרבים ידי חובתן

ואחר כך ילמוד בספר הוטר פרט אמר כ"ח ע"ב וז"ל

בחדש הסביעי כחדש לחדש רבי יוחנן פתח תקוה כחדש ספר ככסה ליום חגנו זכרון אינון ישראל דקודשא בריך הוא קריב לון לנביא מן כל אומין שובדי עבודה זרה ואתרעי ככו ומאתר רחוקא קריב לון לנביא דהא הוא דכתיב ויאמר יסופע אל כל העם כה אמר ה' אלהי ישראל בעבר הכהר ישבו אבותיכם מעולם לחזקת דהא מתאר רחוקא אתרעי ככו וקריב לון לנביא וכתיב ויאמר את אביכם

אביכם את הצרם. מעבר הנהר ונו' הני קראי הית להסתכלה בהו וכי כל ישראל
 לא הוו ידעי דא וכל שכן יהושע אלא אורייתא כולה סתים ונליה כמה דשמיא
 קדישא סתים ונליה בנין דאורייתא כולה שמיא קדישא הוה ועל דא הוה סתים
 ונליה הוה ישראל ויהושע הוה ידעי אמאי כתיב בה אמר ה' . אלא ודאי סתים
 דמלה טיבו סני עבר קב"ה בישראל דאחרעי בהו באבהת' ועבד לון רחביא קדישא
 עלאה ליקריה ורפיין לון מגו נהרא עלאה יקרא קדישא בוניא דכל בוניין בנין
 דיתעטר בהו . ה"ד כה אמר ה' בעבר הנהר יטבו אבוהים מעולם הנהר ההוא
 נהר דאשתמודע ודתיידע . מעולם מאי קאי בעי הכא לאו לחוזה חכמתה מעבר
 הנהר מעולם אלא ההוא נהר עולם אקרי ועל דא בעבר הנהר יטבו אבוהים
 מעולם לחוזה טיבו וקאט בעבר קב"ה לישראל . ואקח את אביכם את הצרם
 מעבר הנהר מאי קא מיירי . אלא הצרם לא אהדבק ביה כההוא נהר כמו יצחק
 דאהדבק ביה בסטריה להתקפא . תא חזי האי נהר הע"ג ללאו הוה דינא
 נפקי מסטריה ואתקפו ביה וכד יצחק אהתקף בכניו כדון עליון ותתון מתכני
 לדינא וכורסייה דדינא התקפו ומלכא קדישא יתיב על כורסייה דדינא ודאין עלמא
 כדון תקעו בחדש סופר בכסה ליום חגנו וזכרון יצחק ישראל דיעין לסלקא כורסייה
 דדינא ולתקנא כורסייה דרחמי ובמה בשופר י ר' אבא הוה יתיב קמי דר"ש ה"ל
 ה' וזמני סניאין שילנא על האי שופר מאי קא מיירי ועד כאן לא אהתכנא ביה
 ה"ל ודאי האי הוה ברירא דמלא דישראל בעיין ביומא דדינא לא בעינא . אבל ה' ה'
 קרן בנין דקרן ה' אהירע בהן אהר הוה ואלהדבקה דינא לא בעינא . אבל ה'
 תנין במלין ובפבורא בעינן לחוזה ולאהערא מלין סתים . ת"ח כד ההוא שופר
 עלאה דכאירו דכלא ביה אסתלק ולא נהיר לכניו כדון דינא אהער וברסוון אהתקנו
 לבי דינא ודא שופר אילו דינאק הקרי תוקפיה דינאק תוסבתייה דאבן כד אסתלק
 ההוא שופר גדול דלא יקא לכניו כדון יצחק אהתקף ואתקנו לדינא בעלמא וכד
 אהער האי שופר וכד בני נשא תייבין מחטאיהון בעיין לנגדא קול שופר מתתא
 וההוא קלא סליק לעילא כדון אהער שופרא אהרא עלאה ואתער רחמי והסתלק
 דינא ובעינן לחוזה עובדא בשופר לאהערא שופרא אהרא ולאפקא בהאי שופר
 להתא אינון קלי לחוזה דכל אינון קלין דלעילא דכלילן כלהו כההוא שופר עלאה
 יתערין לנפקא ובהני קלין דלתתא יבנין ישראל חילא (לרחמי מתתא ואתער שופר
 גדול) לעילא . וע"ד בעינן לזמנא שופר ביומא דא ולסדרה קלין לכוונה ביה בנין
 לאהערא שופר אהרא דביה כלילן קלי לעילא (ולסדרה קלין בשופר) . סדרה
 קדמאה קלא נפיק ומעטר לעילא סליק קיעין והתבקע בין טורי רמאי ומטי לגביה
 דאברהם ושריא ברישיה ואתער הוה ואתקו לכורסייה . ובספרא דאגדתא
 תנינן כשעתא דההוא קלא קדמאה סליק אהער ואתער הצרם ואתקו לכורסייה
 סקדין עליה אבא ואימא אהכי סלקא תניינא תקיפא לתנר' תוקפי רגיון ודא
 סדרה ב' ההוא קלא תבירא בתוקפיו וכדון סלקא וכל דינן דיתערין (ס"א דאהערא)
 קמי אהתברו עד דסליק לאתריה דינא . כיון דינא אהער וחמי לאברהם מתקו
 לכורסייה לקיימא קמי כדון אהכפייא והכר תוקפא קשיא ובהאי בני מלך דתקע
 לכוונה לבא ורעומא בנין לתנר' חילא ותוקפא דדינא קשיא . ה"ד אהרי העם
 יודעי תרועה וידעי תרועה ודאי . סדרה תלתאה קלא נפיק וסליק ובעק כל אינון
 קיעין ורחמי מערין ומטי ההוא קלא לרישיה דיעקב ויעקב אהער וחמי לאברהם
 מתקו בנינא אהרא כדון אהידן מריוויה ביה בינאק דא מהאי סדרה ודא מהאי
 סדרה ולא יכלין תוקפיו לנפקא לכר . והני תלתא סדרין כלהו סדרה ח' . סדרה

אחר קלא נפיק וסליק ונטיל לאברהם מאתריה ונגיד ליה לתתא אהרא דתוקפיהון
 דינאק שריין וקיימן ליה לאברהם בניויה . סדרה תניינא נפיק קלא תבירא לא
 תקיפא כקדמאה לא דחליש ההוא קלא דתקע אלא דההוא קלא לאו הוה לכניו יצחק
 כקדמיתא דתמן תוקפא תקיפא שריא אלא לכניו אינון בני דינא דלתתא דאינון רפויין
 יחור וכלהו חמון לאברהם לבניויה ואתכפייין קמי . אהכי סדרה תלתאה קלא
 נפיק וסליק ואתעטר ברישיה דיעקב ונגיד ליה לתתא לההוא אהר דאינון נבוראן
 שריין וקאי לקבליהו . אברהם מהאי סטרא ויעקב מהאי סטרא ואינון באמלעיתא
 כדון אהכפייין כלהו ומשכחין (ס"א) ומשכחיין באתרייהו והכי כלהו סדרה אחר
 תניינא . סדרה בתראה דבעיא לסלקא לון לאתרייהו ולישבא (ס"א ולישרא) בנייהו
 ליצחק כמלקדמין . בנין דהאי בעי לישראל ליה באתריה ולא יפיק בתוקפיו לכר כדון
 דינן כלהו אהכפייין ורחמי אהערו על דא בעי לכוונה לבא ורעומא כהני קלי
 ולמהדר בתיובתא קמי מאריהון . כדון כד ישראל מתקנו ומסדרי קלין ברעומא
 דלכא כקרא יאות כשופרא דא אהדר ההוא שופר עלאה . וכד אהדר מעטרא ליה
 ליעקב ואתקו כלא . וכורסייה אהרא רמיו וכדון חידו אהתכח ככלא וקב"ה מרחס
 על עלמא . וזאה חולקיון דישראל דיעין לנגדא ולאמשכא למאריהון מדינא
 לרחמי ולתקנא כלהו עלמין על ידיהו . ת"ח לקבל דא תלתא ספרין פתיחין ביומא
 דא וכמה דרחמי מתערין ודינן קשיין אהכפייין ועלין לדוכתייהו כך הוה לתתא
 כנוונה דלעילא דינן קשיין אהכפייין ואתערבו מעלמא ומאי אינון . אלין אינון
 רשעים נמורים דאינון דינן קשיין אהכפייין ואתערבו מעלמא ועל דא נכתביין
 ובחתיים וכו' . אהר רבי אבא ודאי דא הוה ברירא דמלא בריך רחמנא דשילנא
 ורווחנא כהני מלי . א"ר יהודה כתיב זכרון תרועה זכרון עבדין לכוונה לבא
 ורעומא ישראל עבדין זכרון לתתא כמה פעובדא בנין דיתער מלא לההוא נושא
 לעילא . אהר ר' אלעזר כתיב בכסה דאהכפייא ביה סיהרא וסוף אהכפייא .
 אלא כד קיימא עיבא ושמשא לא נהיר כדון סיהרא אהכפייא ולא נהיר ועל דא
 עקמי עיבא שמשא לא נהיר כל שכן סיהרא דאהכפייא ולא נהירא ועל דא בכסה
 ליום חגנו בה"א דאהכפייא סיהרא ובמה נהיר כלא כתיובתא וקל שופרא דכתיב
 אהרי העם יודעי תרועה כדון ה' באור פניך יהלכון . ת"ח בהאי יומא אהכפייא
 סיהרא ולא נהיר עד כשפור לחדש דישראל תייבין כלהו בתיובתא שלימתא ואימא
 עלאה תאבת ובהרת לה והאי יומא נהירו דאימא נטלא ואשתכח חידו ככלא ועל
 דא כתיב יום הכפורים הוה . יום כפור מבני ליה מאן יום הכפורים אלא בנין
 דתרי נהורין נהור כהר . בונינא עלאה נהיר לבונינא תתא ובהאי יומא מהנורא
 עלאה נהיר ולא מהנורא דשמשא ונ"כ בכסה ליום חגנו כתיב ר' אבא שלח ליה
 לרבי שמעון אהר אימתי זווגא דכנסת ישראל במלכא קדישא שלח ליה וגם אהמה
 אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותי לי לאשה . אהרניש ר' אבא אהריס קליה
 בכסא ואהר ר' בונינא קדישא ווי ווי ווי לעלמא כד חסוק מניה ווי לדרה דינון
 בעלמא כד תסתלק מנהון וישתארון יתמין מנד . ח"ל ר' חייה לר' אבא האי דשלח
 לקבלך מאי קאמר אהר ודאי לאן זווגא דמלכא במטרוניתא אלא בזמנא דנהרא
 מאבא עלאה וכד אהנהרא מניה קרינן לה קדש דהא מני אבא נטלא האי וכדון
 מזדוני כהרא בנין דמלכא קדש אקרי דכתיב קדש ישראל לה' דנטיל אהר דאקרי
 קדש . כדון אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי דהא מני אבא שמה דא ולא מני
 אהא ועל דא ותי לי לאשה לאזדווגא כהרא בזמנא דה' ולא בזמנא אהרא בזמנא
 דנטלא מני אבא ולא בזמנא דנטלא מני אימא ויום הכפורים אובח דתשמיט המטא

אסור בנין דזוונא לא אשתכח דהא מני הימא נטלא ולא מני אבא : אמר רבי חייה
וגרמי זכאה דר"ה דר"ט שארי בנזויה זכאין הינון דקיימין קמיה כל יומא : ר"ה אבא
בר"ה נכרא ארס וקאים דכינא קמיה מאריה ותב כתיובתא וקביל ליה קב"ה ה"ל
האס אנת תהא סימנא לבניך לדרי דרין כהאי יומא קיימין דכינא ותי יתובון הנא
הקבל לון והיקום מכורשייה דכינא והקיים על כורשייה דרמתי ורחס עלייהו :
ודוד אמר אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני ועל דא כתיב כי עמך הסליחה
למען תורה : וכתיב כי עמך מקור חיים כבודך נראה אור :

דיני תשמיש המטה בליל ר"ה

א נכון למנוע תשמיש המטה בכ' ימים של ר"ה אם אינו ליל טבילה : ה' חיד"א
ויחזור ויטבול בשחרית ובכ"ה כ' לא ישמש מטחו בכ' הלילות א"כ היתה
טבילה מנוה שלא היתה יכולה לטבול קודם לכן אז מותר ויחזור ויטבול בשחרית
ועיין מה שכ' היד אהרן וכן לא ינהוג עם אשתו שחוק וקלות ראש :

שחרית של ראש השנה

דיני אשמורת ר"ה

- א ככה יגבר איש לעמוד לפחות בהשמורת לבא אל המלך להחנק לו ולבקש מלפניו
עליו ועל עמו שיוליא לאור משפטנו ויגזור עלינו וע"כ ישראל גרות טיבות
ויכתבנו בס' חיים ובס' לדיקים ויעסוק בתורה כפי כמו באימה וביראה ובחרדה
ויפלים הנ' הס' האחרים עם הכקסה כנו"ל :
- ב ראוי להתבודד כל איש ישראל בינו ובין קונו להתבונן בגדולתו יתברך בעלם
היום הזה קודם עומדו להתפלל לכעבור תהיה יראה ה' על פניו בתפלתו וזה
תועלת רב לקבול תפלות : ח"י :
- ג ראוי ללמוד בס' הוהר כפ' אמור שוד התקיעות שסס בדברי הוהר דמוזיס כל
סודות וכוונות התקיעות ויעלו דבריו כוון בכל הכוונות וכן מנהג חסידים
הראשונים ללמוד שוד המלוה טרם העשיתה בס' הוהר : ח"י :
- ד מנהג חסידים הראשונים להתאסף בב"ה לכ' לשמוע התקיעות עם הנז החמה עם
כוונות לאט לאט באימה וביראה ויש אומרים שימנע האדם מלשמוע תקיעות
שנהנו כבקר קודם תפלה כי על פי הדין ועל פי הסוד אין מקום לתקיעות הללו
ושכ' והא' תעשה עדיף ויכול לשחות קאפ"י בלי סוק"ר קודם תפלה שתייה דעמו
מיושבת עליו והרב עיקרי הד"ט והרב מנחה אהרן מתירין ק"פ בסוק"ר :
- ה בתפלה יתעורר מאד מאד לומר כלכ נאמר ותאנה וכביה :
- ו יזהרו שלא לנגן כ"כ קודם כרוך שאמר בר"ה ובי"ה כדי לקרות ק"ט בזמנה :
- ז יאזור כנצר חלזיו להשכים לב"ה לכ' לומר הזמירות עם הזכור ויתנהל לאט לאט
עמם כרוב עם הדרת מלך מלכו של עולם : ח"י :

דיני הברכות

בטיטול ידיו מברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו על
גמירת ימים :

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה
וכרא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וירוע לפני
כסא כבודך שאם יפתם אחד מהם או אם יפתח אחד מהם
אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת (כי אם על ידי נפלאותיך
ורבואתך) ברוך אתה יי רופא חולי כל בשר ומפליא לעשות :

ברכת טלית קטן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וציונו
על מצות ציצית :

ח ככאזו בכ"ה כשחר דמורה ופחד יתפלל חפלה זו הכוללת כל התפלות של
היום ותקיעת שופר :

רכונו של עולם עפר הנחנו ולא כינת אדם לנו ואין בנו כח להשיג ולכוון
מעלתך וגדולתך ולירוף שמותיך הקדושים וכוונת כל תפלה ותפלה לפי
זמנה : וכוונת כל ברכה וברכה שבהך כל תפלה וכל היחודים וזיוני המדות
העליונות הבאים ע"ה התפלות והברכות ועניית אמנים והכוונה שעל ידי מעשה
המלות : לכן יר"ה ה' אלהי ואלהי אבותי אז הרחמן יראה אל עבדיך פעליך : והיא
חשוב ומרובה הפלת שחרית : מוסף : מנחה : וערבית : שבתפלל לפניך היום וכל
מעשה המלות ובפרט מלות תקיעה ושמיעת קול שופר שנעשה היום כאילו נתכווננו
בכל לרופי שמות הקדושים העולים מתוך התפלות היום : ומעשה המלות והקיעת
ושמיעת קול השופר שנעשה היום : ובכל היחודים וזיוני מדות הקדושות העליונות
הראויות לכא ע"י תפלתנו ועל ידי עניית אמנים : ותלך מחשבתינו הטובה דרך
כלל למעשה פרטיות לכל ברכה וכל סס ושס בפני עצמו בתפלתנו ויעלו לפניך
להיות עטרה לראשך עם שאר תפלות ומעשה מצוה ותקיעת שופר של בניך היודעים
והמכוונים כל כוונות שמתוך הקדושים המעלים יחוד וזיווג מדות העליונות
וקדושה מעלה מעלה : ואף שאר התפלות אשר נדחו מחוץ כוונתנו בהן בשאר
הימים המה יעלו היום עם תפלתנו ותענה עתרחנו ועמרת עמך בית ישראל היום
ברחמים אבי"ר : יהיו לרצון אמרי פי וכו' : ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו' :

ואחר כך יאמר זאת התפלה

רכונו של עולם גלוי וידוע לפניך שרלוני לעשות רצונך ולקיים כל המלות שכתבת
בתורתך ולהזהר בכל האזהרות שהזהרתני בחומתך : לכן יהי"ה ה' אלהי
ואלהי אבותי שתהיה פעורי שאלו כל אעבור היום ובכל יום ויום אפילו אחת
מש"ה מלות לא תעשה ושאלו לקיים היום ובכל יום ויום כל המלות שתודמן לפני
מרמ"ה מלות עשה ומה שלא אוכל לקיים תלך מחשבתי הטובה למעשה ויששב
לפניך כאלו קיימתי גם אותם כמעשה ועל ידי זה תעשה לבוס רוחני לפניך רוחי
ונשמתי לרמ"ה היבריהם הרחניים ולש"ה נדיהם הרחניים וכוה יהיה לי חלוקא
דרבנן בעולם הנשמות בנן ענן ולהתלבט בהן כתיחית המתים לחיי העולם הבא
אמן כן יהי רצון :

ואחר

ואחר כך יאמר חפלת אליה הנוכרת והוסף כבונתה היום

וואמר הם נחייבתי כבית דין של מעלה להכהב בספר השעים כי הסכימו עלי לחובה הנה על ידי הוכרת סוד הספירות וכל האילנות העליון אשר נס המה נחשו חלקם בכריתת האדם וישפע אור הרחמים לבטל כל הדונים וכל נזירות קצות ורעות מעלי ע"כ ועל כן אף מי שלא נהג כן בסאר הימים בתפלת הימים האלה לא יעבור מלאומרה :

ב אח"כ יסדר הזמירות עם הזיכור כי נס המה סגולתו לומר ולכרות כל מיני משחיתים הבאים לקטרנו על תפלתנו ולסון זמירות מלטון וכרמך לא תזמר וענין העקידה נתקנה בזמירות לומר כי אברהם מדת החסד הוא עוקד למאריסון דדינין פחד יחזק וכמו כן כריך לכיון כשיאמר ויעק"ל הוה יחזק בנו בכל יום ויום וזיותר בתפלות הימים האלה שמר"ה עד יו"ה שיעקוד הקב"ה כל המקטרגים של ישראל מלמעלה כמו שהיה כשעת העקידה כשאברהם עקד את יחזק מלמטה הקב"ה היה עוקד לכל השדים מלמעלה ומי זה יערב אל לנו לכא לנגדם ולהתרים עליהם הוא לבדו ואין עוזר לו אשר על כן לא יאמר הזמירות ביחוד כי אם לאט לאט עם הזכור ויתנהל עמהם :

ג וכפרט בענין פרשת התמיד ומעשה הקרבנות אשר הרכה מהפוסקים הזמירו לקרות עם הזכור שיהא במקום קרבן התמיד שיהיה קרב בזכור וי"א לאומרם מעומד דומיא דקרבנות לכתוב לעמוד לשדה וכשיגיע לפסוק ושחט אותם על ירך המזבח לפוכ"ה בתיבת לפוכ"ה יכוין לעקידת יחזק ונ"כ בתיבת לפוכ"ה יכוין שהיה בנימטריא עם ע"כ ס"ג מ"ה כ"ן :

ד עוד בתיבת לפוכ"ה אמרו שיש לכיוון שלפון הוא מקום הדיו כמ"ס מלפון תפתח ונו' וסיהיה מדת הדיו נשחט ונכנע לפני ה' מדת הרחמים ולכן אמרו ז"ל כל האומר פסוק זה ומכוין בו הקדוש ב"ה וזכר עקידת יחזק כי הכוונה בו הוא בענין מעשה העקידה כי יחזק שהוא דין נעקד על ידי אברהם שהוא חסד כנו"ל :

כשנכנס לבית הכנסת אומר

היני בא לכ"ה להפלת תפלת שחרית שתקן אברהם אזינו סבא קדישא ליחדא שכינתא כדרועא ימינא דקב"ה כבית אלהים נהלך כרגס :

ואני ברוכ סתדך אבא ביהדך אשתתיה אר היבל קדשך ביראתך :

ה קודם הכרעה יראה כליזות אם הם כשרים שלא תהיה ברכתו לנטלה :

ו אם יפול הטלית מעליו אחר שנתעטף בו כשיחזור להתעטף יכרך פעם שניה :

ברכת טלית גדול

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית :

בקשות

כל ברואי מעלה ומטה יעידו יגידו כלם כאחד יי אחד ושמי אחר יעידו שלשים ושתים נתיבות שבידך וכל מבין סודם יספרו

יספרו את גדלך והם יכירו כי הגר שלך ואתה האל המלך המיוחד יעידו לבבות בחשבכם עולם בנוי ומצאו כל יש בלתיך שנוי במספר במשקל הכל כנוי כלם נתנו מרועה אחד יעידו מראש ועד סוף יש לך סימן צפון וים וקדם ותימן שחק ותכל לך עד גאמן מזה אחר ומזה אחר יעידו הכל ממך נבד זכור אפרה תעמד והם יאבדו אבוד רבן כל יצור לך יתן כבוד כי מראש ועד סוף הלא אב אחר יעידו

ובחירתך יי אלהינו בחוב ראמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחר וירעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

ואומר סיד למעלות אש עיני וקדים יסא סלמא

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא לערת נעשה בחפצו כל אוי מלך שמו נקרא ואחרי כבודת הכל לבדו ימלך נזרא והוא היה והוא היה בתפארה והוא אחר ואין שני להמשילו להחכימה והוא ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה בלי ראשית בלי תכלית ולו העו והמשרה בלי עורך בלי דמיון בלי שנוי והתמורה בלי חבור בלי פרוד גדול כח והבכורה והוא אלי וחי גאלי וצור חבלי ביום צרה והוא נסי ומנוסי מנת כוסי ביום אקרא והוא רופא והוא מרפא והוא ציפה והוא עורה בידו אפקיד רוחי בערת אישן ואערה ועם רוחי גייתי אדני לי ולא אירא :

במקדשו הגל נפשי משיחנו ישלח מהרה ואו נשיר בבית קדשי אמן אמן שמו נזרא :

אברך את שם יי הנעלם מכל נמצא ואקוה חסדו כל ימי על כל טוב אשר עשה נתן לנו את התורה ליבותינו רצה ומרוב כל חטאתינו נתננו למשיכה משלו בנו אויבינו הן לריב הן למצה שברו כל עצמותינו כקנה הרצוצה והאל ברוכ חסדיו פניו לעמו נשא ובטובו ישלח לנו משיחנו במרוצה עמו אלקוהו הגביא לקים את המשא אכיר

אברך את יי אשר יעצני אף גילות יסרוני כליותי שויתי יי לגנדי תמיד כי מימיני כל אמוט לכן שמח לפי ונגד כבודי

בקשות

כבודי אהך בשמי ישבן לבטח : כי לא תעזוב נפשי לשאול לא
תהן חסידך לראות שמת : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעימות בימיך נצח : מי ותן מציון ישועת ישראל בשוב
יו שבות עמו וגל יעקב ישמח ישראל :

וחמר כך חומרים יגדל חלבים חי כמו סמכות כפרות

בקשה לשבת

קמתי להלל לשם האל הנכבד שיצד כל וביום השביעי שבת
ואמר לו בעוד בי הלו מזמור שיר ליום השבת :

בראשית כל ברא את השמים איש ואמר הארץ והמים ואמר
יהי אור ויהי אור בקר וצהרים :

וגם ברא את שני המאירים לאור עולם ולתועלתו הם מאירים
ואמר להיות בהמות וחיות טמאים גם טהורים :

דגים ועופות וכל רמש האדמה וגם יצר אדם בצלם ובחכמה
והמשילו עלי כלו הולך ארץ על בלימה :

ובשביעי שבת מכל מלאכתו אשר עשה להיות הכל
ממשלתו וברכו והמליכו מכל יום ויברך אותו :

שבת ודינים נתן לנו בברכה ובהר סיני הנחיקנו התיירה ושבת
לשמור זכור ושמור אמר לאמה טהורה :

וגם אסור לעשות בו מלאכה והעושה אין רואה בה ברכה
והמלאכות הטה ערוכות ברת ובהלכה :

ארבעים מלאכות חסר אחת מספרם כאשר צוה ואמר נשא
ורם והמקל הוא יפקל פי מיתתו הוא גרם :

לקראו ענג אמר הנביא ישעיה בלבוש נאה ובמאכל ושתיה
וענג נפשות פירוש ודרכות ללמוד הורה נקיה :

ובזכותה תנצננו כבבת ואחר מית תצילנו מלפני להתעורר
בני ערן עולם שגלו שבת :

ז יזכר שזכה נוסף קודם תפלתו תועבה וזוהר נ"כ שכל עוד
סוף מתפלל תפלתו אז לומר ד"ת שלא יגע בידו כנסרו וכדברים המכוס'
סכנוסו ולא יחכך ראשו ולא יגע במנעלו ואם נגע באחד מהס' יטול את ידיו :
דו הפילו אם יקום האדם כלילה לא יוכל ללמוד אם לא יכרך קודם וזו היא
הכרכה סיכך כז"ל אמ"ס חק"ו על דברי תורה שהיא בין כרכות השחר ואם
המר

בקשות

אמר כבקר הכרכה הוא בין הכרכות אין ל' לכרך פעם אחת כשדונה ללמוד :
ט כשדונה זמן התפלה לא יוכל האדם לעשות דבר קודם שיחפלה תפלתו לא
לאכול ולא לשחות כי אם לרפואה :

י יסתכל האדם להתפלל תפלתו ככ"כ עם הקהל ואם הוא אנוס ולא יוכל
לילך לפחות יתפלל בעת שיחפלה הקהל ואם לא הסכים כנוקד ולא יוכל
להתפלל כמנין יתפלל ככ"כ והוא יחידי :

ט טוהנים לומר אלו הסוקים קודם החירות *

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביי רמה קרני ביי רחב
פי על אויבי כי שמחתי בישועתך אין קדוש ביי

כי אין בלתך ואין צור בארתינו : אל תרבו תדברו גבהה
גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יי ולו נתכנו עלילות :

קשת גבורים חתים ונכשלים אורו חיר : שבועים בלחם
גשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ירדה שבועה ורבת בנים

אמללה : יי ממירת ומחיה מוריד שאול ויעל : יי מוריש
ומעשיר משפיל אף מרומם : מקים מעפר דל מאשפת ירים

אכיון להושיב עם נדיבים וכפא כבוד ינחלים כי ליי מצקי
ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך

ידמו כי לא בכח יגבר איש : יי יחתו מריביו עליו בשמים
ירעם יי ידן אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :

אתוהי כמרה רברבין ותמהוהי כמרה תקיפין מלכותיה
מלכות עלם ושלטניה עם דר ודר : ואנחנו עמך וצאן

מרעיך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך : ערב
ובקר וצהרים אשיחה ואהמה וישמע קולי : ברויחד כוכבי

בקר ויריעו כל בני אלהים : לא אירא מרובות עם אשר
סביב שתו עלי : ואני ביי אצפה אוחירה לאלהי ישעי

ישמעני אלהי : אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יי אור לי : כי לך יי הוחלתי אתה תענה אדני

אלהי : רגלי עמדה במישור במקהלים אברה יי :

ואמר קדוש יפה שלמה

תהלת

תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד :
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

זמירות

אלהי • נשמרה שנתת בי טהורה (היא) נשמה מאצילות •
אתה בראתה • נשמה מכריאה • אתה יצרתה • רוח מיצירה •
אתה נפתחת בי • נפש מעשיה • ואתה משמרה בקרבי • ואתה
עתיד לטלח ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא • כל זמן
שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שאתה הוא רבון כל המעשים • אדון כל הנשמות • מושל
בכל הכריות חי וקים לעד • ברוך אתה יי המחזיר נשמות
לפגרים מתים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכוי ביגרה
להבחין בין יום ובין לילה :

- בא"י אמ"ה פוקח עורים
- בא"י אמ"ה מתיר אסורים
- בא"י אמ"ה זוקף כפופים
- בא"י אמ"ה מלביש ערומים
- בא"י אמ"ה הנותן ליעף כח
- בא"י אמ"ה רוקע הארץ על המים
- בא"י אמ"ה המכין מצעדי נבר
- בא"י אמ"ה שעשה לי כל צרכי
- בא"י אמ"ה אוזר ישראל בגבורה
- בא"י אמ"ה עוטר ישראל בתפארה
- בא"י אמ"ה שלא עשני גוי (ובחסד אומרת גויה)
- בא"י אמ"ה שלא עשני עבד (ובחסד אומרת שפחה)
- בא"י אמ"ה שלא עשני אשה (ובחסד אומרת שעשני כרצונו)
- בא"י אמ"ה המעביר חבלי שנה מעינינו ותנומה
מעפעפינו

מעפעפינו :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתגילנו
בתורתך • ותדביקנו במצותיך • ואל תביאנו לידי
חטא • ולא לידי עברה • ולא לידי נסיון • ולא לידי בזיון •
ותרחיקנו מיצר הרע • ותדביקנו ביצר הטוב • ותננו לאהבה
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו וגמלנו
חסדים טובים • ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום
ובכל יום ויום • מעו פנים • ומעו פנים • מארס רע •
מאשה רעה • מיצר רע • מחבר רע • משכן רע • מפגע רע •
מעין הרע • ומלשון הרע • ממלשינות מערות שקר • משנאת
הבריות • מעליקה • ממיתה משונה • מחולאים רעים •
ממקרים רעים • מדיון קשה • ומפעל דיון קשה • בין שהוא בן
ברית ובין שאינו בן ברית ומדינה של גיהנם : ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי
תורה : והערכ (ני ספר ז' וס"ג הערכ) נא יי אלהינו את דברי
תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל • ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך
לשמך • ברוך אתה יי המלמד תורה לעמו ישראל : ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו • ברוך אתה יי נותן התורה :

וידבר יהוה ארמשה לאמר : דבר אל-אהרן ואל-בניו
לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :
יברכה יהוה וישמרה : יאר יהוה פניו אליך ויחנך :
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את-שמי
על-בני ישראל ואני אברכם :

כדיני מקבל עלי מלות עשה סמרה מורה ואספת לרעך כמוך וסרני אוכס את כל
בני
Bèt Azicaron 46 סא

בני ישראל כנפטי ומאודי :

יא מלאן עד כרוך סאמר יכוין סחוף כעולם העסיה ויכוין אל ארני ה' אחרונה
דסוי"ה וסס כ"ן :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי קדם • וזכור
לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל
עברך את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת
לאברהם אבינו בהר המריה ואת העקדה שעקר את
יצחק בנו על גבי המזבח • כפתוב בתורתך :

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קחנא
את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחר ההרים אשר
אמר אליך : וישבם אברהם בפקדו ויחכש את חמורו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אליהמקום אשר אמר לו האלהים : ביום
השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק :
ויאמר אברהם אל נעריו שברככם פה עסי החמור ואני
והנער גלכה ערבה ונשתחורה ונשובה אליכם : ויקח
אברהם את עצי העולה וישם ער יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו : ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה : ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו : ויבאו אליהמקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם
אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקר את יצחק בנו
ויכוין שכשם שאברהם אע"ה בעל החסד עקר את יצחק בנו שהוא נכור • כך הקב"ה
עקר ויעקר למעלה כל שונאינו ואויבינו ומקטרגינו מעלינו ומעל כל עמו ישראל

וכן

וכן י"ד וישם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני : ויאמר אר תשלח ידך אל הנער ואר תעש לו
מאומה כי • עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשבת את בנך את יחידך ממני : וישא אברהם את עינו
וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה • יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים : ויאמר בני נשבעתי נאסיהוה כי יען
אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את
יחידך : כי ברך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר ערשפת הים וירש זרעך את שער
אבינו : והתברכו כזרעך כל גווי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי : וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל
באר שבע וישב אברהם בבאר שבע :

אחר פרשת העקידה קודם רכס"ע ואמר

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב :

ויכוין כסבי' לפני' ה' וזרקו זירוף ה' יהו' כסבי' ע"ה נ"י עס"כ ויאמר

יהר"מ יהוה הו"ה שתמלא רחמים עלינו וכן ברוב רחמך מזכור לנו עקדתו
של יצחק אבינו בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו כבור ומנח על
בני המזבח ותניט בפרו לרחם עלינו ולכטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות
ותזכנו לחזור כחטובה שלימה ותכילנו מי"הר ומעין הרע ומכל מיני הכבוד ומכל
סוף ועון ותאריך ימינו כטוב ושנותינו כנעימים וכמו שכבש אברהם אבינו וכו' :

רבנו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו
לעשות רצונה בלבב שלם • כן יכבשו רחמיה את
פעם ויגדו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יי אלהינו

במת

במדת החסד ובמדת הרחמים • ותכנס לנו לפנים משורת
הדין • ובטובך הגדול ישוב חרון אפך • מעמך • ומעירך •
ומארצך • ומנחלתך • וקים לנו " אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך • על ידי משה עבדך כאמור : וזכרתי
את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ אביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני " אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני " : ונאמר ושכ " אלהיה את
שכוחך ורחמך ושם וקבצך מכל העמים אשר הפיצה "
אלהיה שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
" אלהיה ומשם יקחך : והביאך " אלהיה אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבתך : ונאמר על
ידי נביאך " חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה : ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע :
ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטרם וינשאם כל ימי עולם :
ונאמר מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לער אפו כי חפץ חסד הוא : ישוב
ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצלותים כל חטאתם :
(וכל חטאתינו וכל חטאת עמך בית ישראל במקום שלא
יזכרו ולא יפקדו ולא יערו על לב לעולם) : תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :
ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושטחתים בבית תפלת
עולותיהם וזבחייהם לרצון ער מזבחי כי ביתי בית תפלה
יקרא לכל העמים : אלו דברים שאין להם שיעור הפאה
והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו

דברים

דברים שאדם עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה •
והקרו קימת לו לעולם הבא • ואלו הן • כבוד אב ואם •
וגמילות חסדים • ובקור חולים • והכנסת אורחים •
והשכמת בית הכנסת • והכאת שלום בין אדם לחבירו ובין
איש לאשתו ותלמוד תורה כנגד כלם :
לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבנלוי • ומודה על
האמת ודובר אמת בלבו • וישבים ויאמר • רבון
העולמים ואדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים : אדני שמעה • אדני
סלחה • אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי
שמה נקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו • מה
חסדנו • מה צדקותינו • מה כחנו • מה גבורתנו • מה נאמר
לפניך " אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין
לפניך ואנשי השם כלא היו • והכמים כבלי מדע • וגבונים
כבלי השכל • כי רוב מעשינו תהו • וימי חינו הבד לפניך
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הפל הבד : לבד הנשמה
הטהורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך •
וכל הגוים כאין נגדך • שנאמר הן גוים כמר מהדלי
וכשחק מאזנים נחשבו הן איים כדק יטול : אבל אנחנו
עמך בני בריתך בני אברהם אברהם • שנשבעת רב
בהר המריה זרע יצחק עקדך שנעקר על גבי המזבח
עדת יעקב בנה בכורך • שמא הכהך שאהבת אורו •
ומשמחתך ששמחת בו • קראת אורו ישראל וישרון :
לפיך אנחנו חייבים להודות לך • ולשבחך ולפארך •
ולרוממך ולתן שיר שבח והודאה לשמך הגדול
וחיבים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד אשרנו
מה טוב חלקנו • מה נעים גורלנו • ומה יפה מאד
ירושתנו • אשרנו כשאנו משכימין ומעריבין בבתי

כנסיות

כְּנִסְיֹת וּבְכֹתֵי מִדְרָשׁוֹת וּמִיחָדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד :
לְחַס בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"כ
אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שִׁבְרַאת הָעוֹלָם . וְאַתָּה הוּא אֶחָד
לְאַחַר שִׁבְרַאת הָעוֹלָם . אַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם
הוּא . וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא . וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתְמוּ . קִדַּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַד עִם מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ .
וּכְשִׁינְעִתְךָ מִלְּכָנוּ תְרוּם וְתִגְבִּיהַּ קִרְנֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב
לְמַעַן שִׁמְךָ . בְּרוּךְ הַמְּקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :
אַתָּה הוּא " הָאֱלֹהִים (י"י אֱהִיָּה) בְּשִׁמִּים מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשִׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים
אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים
קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוּיָה מֵאַרְבַּע פְּנּוֹת הָאָרֶץ . יִפְּרוּ וְיִדְעוּ כָּל
בְּאֵי עוֹלָם . כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבִדְךָ עֲלִיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ . אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ . אֶת הַיָּם וְאֶת
כָּל אֲשֶׁר בָּם . וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים
שִׁיאֲמַר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תַּפְעֵל . אֲכִינּוּ שִׁבְשִׁמִּים חֵי
וְקִים עֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקִים לָנוּ " אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדְּבָר
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֵף כְּאֲמוֹר . בַּעַת הַהִיא אֲכִיָּא
אַתְכֶם וּבַעַת קִבְצִי אַתְכֶם כִּי אֲתָן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכָל עַמֵי הָאָרֶץ בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁכוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר " :
יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַח
עֲלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵנוּ . וְשִׁתְּכֵנָה בֵּית
הַמְּקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבָּן הַתָּמִיד
שִׁיִּכְפֹּר בְּעַדְנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בַּתּוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ כְּאֲמוֹר :

דיני הקרבנות

א כסדר הקרבנות יכוין כשם אהיה טהם נקודות חת סכל וקטור המזכחה .
וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי ראשי ריח נחחי תשמרו
להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימם שנים ליום
עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן פתית רביעית ההין : עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח נחח אשה ליהוה : ונסכו
רביעית ההין לכבש האחר בקדש הסף נסך שכר
ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח נחח ליהוה :

וכסבג מוסיפין

וביוב השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרים סלת
מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שברה בשבתו עד עלת
התמיד ונסבה : ע"כ
חכל יוקר טוב סלח לאומרים טבי כסוקים חלו חלל קודם מוסף
אתה הוא " אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת
הסמים בזמן שבית המקדש קים . כאשר צוית
אותם על ידי משה נביאך כפתוב בתורתך :
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד כבד יהיה : ועשית
אתה קטרת רחם מעשה רוקח ממלח טהור קדש :
ישחקת ממנה הרק ונתתה ממנה לפני הערת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם :
וגאמר והקטיר עליו אהרון קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרות יקטירנה : ובהעלת אהרון את
הנרת

הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה מנה בכל יום מחציתו בבקר ומחציתו בערב ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי והצפורן והחלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה הקשט שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה בורית פרשינא תשעה קבין יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חיוור עתיק מלח סדומית רובע מערה עשן כל שהוא רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי הקטף בורית פרשינא למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא ענה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד יס חזקוני

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקור יפה לבשמים פטמה לתצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי יהודה זה הפלל אם כמדתה כשרה לתצאין ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לתצאין ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה וקמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה פי כל שאר וכד דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : י צבאות אשרי אדם בטח בך : י הושעיה המקדש יעננו ביום קראנו : השיבנו י אליך ונשובה חדש ימינו כקדם וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות : כסכת יס כוסנים לומר כלן וכיום כסכת

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואלביא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזירי עצים וסדור שני גזירי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערב עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם ועומדים ואומרים ככוונס

- (א) אנא בלח גדולת ימינה תתיר צרורה : (אבנ' יחין)
- (ב) קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא : (קרע' שטון)
- (ג) נא גבור דורשי יחודה ככבת שמרם : (נגר' יבש)
- (ד) ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם : (בתר' צתנ)
- (ה) חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך : (חקב' טנע)
- (ו) יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדושתך : (יגל' פוק)

(ו) שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות (שקו"ציה)

בלח ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : פ"ב

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו
ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל
במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש וכטר
התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא
ישראל במעמדו ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו :
לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זה
שיח שפתינו חשוב ומקבל ומרוצה ולפניך כאילו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו (כמו
שנאמר ונשלמה פרים שפתינו) ונאמר ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו
על המזבח סביב : ונאמר זאת התורה לעלה למנחה
ולחטאת וקאשם ולמלואים ולזבח השלמים :

איהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיתתן בצפון
פר ושעיר של יום הכפורים שחיתתן בצפון וקבו
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזה על בין הברדים
ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבכת
שירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון
ואם לא נתן לא עבב :

פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיתתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזה על הפרכת
ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבכת שירי הדם
היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא נתן
לא עבב אלו ואלו נשרפין בבית הדשן :

חטאת הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי
ראשי חדשים ושל מועדות שחיתתן בצפון
וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות
על

על ארבע קרנות פיצד עלה בכבש ופנה לפונה ובא
לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית
מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שופך על
יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהונה
בכל מאכל ליום ולידה עד חצות :

העלה קדש קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בכלי
שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע
וטעונה הפישט ונתוח וכליך לאשים :

זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות אשם גזרות
אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר

אשם מצורע אשם תלוי שחיתתן בצפון וקבול דמן בכלי
שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולידה
עד חצות התורה ואיל נזיר קדשים קלים שחיתתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולידה עד חצות :

המורס מהם פיוצא בהם אלא שהמורס נאכל לכהנים
לנשיהם ולכניהם ולעבדיהם שלמים קדשים קלים
שחיתתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן
ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני

ימים ולידה אחד המורס מהם פיוצא בהם אלא שהמורס
נאכל לכהנים לנשיהם ולכניהם ולעבדיהם : הככור
והמעשר והפסח קדשים קלים שחיתתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון מתנה אחת וכלבד שיתן כנגד היסוד
שנה באכילתן הככור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולידה אחד :
הפסח אינו נאכל אלא בלידה ואינו נאכל אלא עד חצות
ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :

רבי ישמעאל אומר • בשרש עשרה מדות התורה נדרשת
מקל וחומר • מגזרה שוה • מבנין אב וכתוב אחר •
מבנין אב ושני כתובים • מכלל ופרט • מפרט וכלל • כר
ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט • מכלל שהוא צריך
לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל • וכל דבר שהיה בכלל
ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד
על הכלל בלוי יצא • וכך דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא להחמיר • וכך
דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא כענינו יצא
להקל ולהחמיר • וכל דבר שהיה בכלל ויצא להון בדבר
חדש אי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב
לכללו בפרוש • ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו •
וכן שני כתובים המכחישין זה את זה עד שיבא הכתוב
השלישי ויכריע ביניהם :

יהודה בן תימא אומר הוי עו כנמר וקל בנשר ורץ בצבי ונכור
בארי לעשות רצון אביך שבשמים : הוא היה אומר עו
פנים לניהנם וכישת פנים לנו עין :
והי רצון מלפניך וי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו ויהן חלקנו בתורתך לעשות רצונך בלבב
שרם :

ואזכיר קדוש לטוב ואחכ"א

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהוין ועל כל תלמידי תלמידיהוין
דיתבין ועסקין באורייתא קדישתא די באהרא הרין ודי בכל
אתר ואתר יהוה לנא ולהון הנא וחסדא ורחמי • מן קדם אלהי
מאריה שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע ושועה ונחמה ושיוכא
ורפואה ונאוקה וסליחה וכפרה ורינוח והצלח לנו ולכל עמו
וישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומי • הוי ברחמי עשרה
שלוס עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי : שירו לו
זמרו לו שישו בכל נפלאותיו : התהלכו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי • : דרשו • ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו
נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו : זרע ישראל
עבדו בני יעקב בחיריו : הוא • אלהינו בכל הארץ משפטי •
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאדף דור : אשר ברת את
אברהם ושנועתו ליצחק : ויעמדה ליעקב לחק לישראל
בהית עולם : לאמר קך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם :
בהיותכם מתי מספר כמעט ונרים בה : ויתהלכו מגוי
אל גוי ומממלכה אל עם אחר : לא הניח לאיש לעשקם
ויזכח עליהם מלכים : אך תנעו במשיחי ובנביאי אל תרעו :
שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו : ספרו בגוים
את כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול • ומהלל מאד
ונורא הוא עד כל אלהים : כי צריך להפיר ככסוק כל אלהי
העמים אליהם • יפסיק מעט קודם שיאמר וה • שמים עשה : הוד
והדר לפניו עו וחדוה במקמו : הכו ליי משפחות עמים
הכו ליי כבוד ועז : הכו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו
לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש : חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל כל תמוט : ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים • מלך : ירעם הים ומלאו יערץ השדה וכל
אשר בו : אז ירננו עצי היער מלפני • כי בא לשפט את
הארץ : הודו ליי כי טוב פי לעולם חסדו : • ואמרו
הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות
לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך • אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליי :
רוממו • אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : רוממו
• אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש • אלהינו : והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר

כל חמה : אתה יי לא תכלא רחמיה ממני חסדה ואמתה
תמיד יצרוני : זכר רחמיה יי וחסדה כי מעולם המה : תנו
עז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים : נורה אלהים
ממקדשה א ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

דיני הזמירות

א כסאמר אל נקמות יכוין טינקוס הקב"ה נקמת י' הרוני מלוכה והנוספין קדישין
יכרוו ניולוי הקדו' וניולוי המלכים דמיתו והנסמות טבעטיה י' כ"כ האר"ו ז"ל
אל נקמות יי אל נקמות הופיע : הנשא שפט הארץ השב
גמול על גאים : ליי הישועה על עמה ברכתה סלה : יי
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי
אדם בטח בך : יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו : הושיעה
את עמה וברך את נחלתה ורעם ונשאים עד העולם :
נפישנו צריך להוחר להטעים הח' רחכתה כרי שלא ישתנה את טעמו חכמה
ליי עזרנו ומנגנו הוא : פי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטחנו : יהי חסדה יי עלינו באשר יחלנו לה : הראנו יי
חסדה וישעה תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופרנו למען
חסדה : אנכי יי אלהיה המעלה מארץ מצרים הרחב פיה
ואמלאהו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו : ואני
בחסדה בטחתי יגל לבי ביישועתך אשירה ליי כי גמל עלי :
ארומקה כתי יהיה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : חכמה
יהיה אלהי שועתי אלהי ותרפאני : כינה יהיה
העלית מן שאול נפשי חיייתי מירדי בור : זמרו הכר ליהוה
חסידיו והודו לזכר קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב
ילין בכי ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם :
גבורה יהיה ברצונך העמדת להררי עז הכתרת פניה הייתי
נכהל : אלהי תפארת יהוה אקרא ואל נצה יהוה אתחנן : מה
בצע בדמי בדתתי אל שחת היודת עפר היגיד אמתה :
שמע הוד יהוה וחנני וסוד יהוה יהיה עזר לי : הפכת מספדי
למחול

למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרה כבוד
ולא ידם מלכות יהוה אלהי לעולם אורך :

ב יס נוהגים לומר כאן ה' הוא האלהים ואין אומרים לדוד :

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את
יי ואל תשכחי כל זמיריו : הסלת לכל עונכי הרפא לכל
תחלואיכי : הגיאל משחת תיככי המעשרכי חסד ורחמים : המשביע
בטוב עריך תתחדש בנשר געורכי : עשה צדקית יי ומשפטים
לכל עשוקים : יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום
וחנון יי ארך אפים ורב חסד : לא לנצח יריב ולא לעולם יטור :
לא כחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו גמל עלינו : כי כנכה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו : כרחק מורח טמערב הרחיק
מפנו את פשעינו : ברחם אב על בנים רחם יי על יראיו : כי הוא
יבדע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה
כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד
יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו
ולוכרי פקידיו לעשותם : יי בשמים הבין כסאו וסלכותו ככר
משלה : ברכי יי מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמע בקול דברו :
ברכי יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו : ברכי יי כל מעשיו בכל
מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי :

וטומדים על רגליים וחומרים

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : יי

יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד : יי

ויהי יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו

אחד : ע"כ מטימר הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים

להודות לשם קדשה להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי

ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :

כל הנשמה תהלל יה הללויה :

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר וליכה ללילה

יתוה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם : בכר

הארץ יצא קום ובקצה תכל מליהם לשמש שם אהל בהם :
והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח : מקצה
השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו :
תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת
פתי : פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו
יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים : גם עבדך נוהר בהם בשמרים עקב רב : שגיאות
מי יבין מנסתרות נקני : גם מזרים חשך עבדך אל ימשרו
כי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגאלי :

כסוס גדלים אומרים

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה : לדעת בארץ ברבך בכל גוים ישועתך : יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירגנו לאמים כי תשפט
עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם : ארץ נתגרה יכולה יברכנו אלהים אלהינו :
יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

רגנו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה : הודו ליי בכבוד
בנבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו נגן
בתרועה : כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה : אהב צדקה
ומשפט חסד יי מלאה הארץ : בדבר יי שמים נעשו וברות
פיו כל צבאם : כנס כנר מי תיס נתן באצרות תהומות :
ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תכל : כי הוא
אמר ויהי הוא צוה ויעמוד : יי הפיר עצת גוים הנייא
מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו
לדר ודר : אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם בחר לנחלה לו :
משמים הביט יי ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו
השגיח אל כל ישבי הארץ : היצר יחד לבם המכין אל כל
מעשיהם

מעשיהם : אין המלך נושע ברב-חיל גבור לא ינצל ברבי
כח : שקר הסוס לתשועה וכרב חילו לא ימלט : הנה עין
יי אל יראיו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשים
ולחייתם ברעב : נפשנו חתה ליי עזרנו ומגננו הוא : כי
בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו
כאשר יחלנו קך :

לדר בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך :
אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביי
תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו ליי אתי ונרוממה
שמו יחדו : דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי הציקני :
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי שמע
ומכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם :
טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי
קדשו כי אין מחסור ליראיו : בפירים רשו ורעבו ודרשי יי
לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי יראת יי ארמרכם :
מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך
מרע ושפתיה מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו : עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
צרותם הצילם : קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח וישיע :
רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שמר כל עצמותיו אחת
מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו :
פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
ורר : בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם
עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני
אדם : כי ארך שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה
בלילה : זרמתם שנה יהיו בכקר כחציר יחלף : בכקר יציץ

והלך לערב ימולל ויבש : כי כלינו באפק ובחמתך נכהלנו :
שתה עונתינו לנגדה עלמנו למאור פניך : כי כל ימינו פנו
בעברתך כלינו שנינו כמו הגה : ימי שנותינו בהם שבעים
שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז
חיש ונעפה : מי יודע עז אפק וכיראתך עברתך : למנות
ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה : שובה יי עד מתי והנחם
על עבדיך : שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל
ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל
עבדיך פעלה והדרך ער בניהם : ויהי נעם יי אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו : כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות :
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וכחרה אמתו :
לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים : יפל מצדה ארך ורבבה מימינה אליך
לא ינש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי אתה
יי מחסי עליון שמת מעונה : לא תאנה אליך רעה ונגע לא
יקרב באהלה : כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך :
על כפים ישאונה פן תגוף באבן רגלה : על שחר ופתן
הדרך תרמס כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו
כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
ואכבדהו : ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

למנצח על הגתית לאסף : הרנינו לאלהים עוזנו הריעו
לאלהי יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם
נבל : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל
הוא משפט לאלהי יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על
ארץ מצרים שפר לא ידעתי אשמע : הסירותי מסכר
שכמו כפיו מדוד תעברנה : בצרה קראת ואחלצך אענה

בסתר רעם אבהנה על מי מריבה סלה : שמע עמי ואעידה
בך ישראל אם תשמע לי : לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר : אנכי יי אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב
פיה ואמלאהו : ולא שמע עמי לקולי וישראל לא אבה
לי : ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם : לו עמי
שמע לי ישראל בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אכניע ועל
צריהם אשיב ידי : משנאי יי יכחשו לו ויהי עתם לעולם :
ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש אשביעך :

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו
ימינו ורוע קדשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גדה
צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו : הריעו ליי כל הארץ פצחו ורננו
וזמרו : זמרו ליי בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יי : רעם הים ומלאו תבל
וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו : לפני יי
כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישורים :
שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי : עזרי
מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל
ינום שמרך : הגה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יי
שמרך יי צלה ער יד ימינה : יומם השמש לא יכבה וירח
בלילה : יי שמרך מפל רע ישמר את נפשה : יי ישמר
צאתך וכוףך מעתה ועד עולם :

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי נדה : עמדות
היו רגלינו בשעריך ירושלים : ירושלים הבנויה כעיר
שחברה לה יחדו : ישש עלו שכטים שכטי יה עדות
לישראל להודות לשם יי : כי שמה ישבו כסאות למשפט
כסאות לבית דוד : שאלו שוים ירושלים ישבו אחיך :
יהי שלום בחיקך שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי

אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לִמְעַן בֵּית יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ :
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיִּשְׁכָּבִי בְּשָׁמַיִם : הִנֵּה
כַּעֲנֵי עַבְדִּים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כַּעֲנֵי שִׁפְחָה אֶל יַד
גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֲנִינּוֹ אֶל יי אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ : חֲנַנּוּ יי חֲנַנּוּ
כִּי רַב שָׁבַעְנוּ כּוֹז : רַבַּת שִׁבְעָה לֵה נַפְשֵׁנוּ הַלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים
הַכּוֹז לַנְּאִי יוֹנִים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִזְמִירָה יי שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל :
לִזְמִירָה יי שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים
בְּלַעֲנוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה עֵבֶר
עַל נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיּוֹדוּנִים : בְּרוּךְ יי
שְׁלֵא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם : נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ
יֹקֵשִׁים הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ : עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת שֵׁם יי הַלְלוּ עַבְדֵי יי : שְׁעֲמַדִּים בְּבֵית יי
בַּחֲצֹרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יי זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ
כִּי נָעִים : כִּי יַעֲלֵב בְּחַר לֹו יֵה יִשְׂרָאֵל לְסַגְּלָתוֹ : כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
כִּי גָדוֹל יי וְאֲדֹנָיִנוּ מִכָּל אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יי עֲשֵׂה
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיַמִּים וּכְל תְּהַמּוֹת : מַעֲרָה נְשִׂאִים מִקְצֵה
הָאָרֶץ בְּרָקִים לְפֶטֶר עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהִפָּה
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בַּהֲמָה : שְׁלַח אוֹתָת וּמִפְתִּיִם
בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל עַבְדָּיו : שֶׁהִפָּה גּוֹיִם רַבִּים
וְהִרְגוּ מַלְכִּים עֲצוּמִים : לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן וְלִבְל מַמְלַכּוֹת כְּנָעַן : וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ לְדָר וָדָר : כִּי יָדִין יי
עַמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם : עֲצַבֵי הַגּוֹיִם בְּסָף וְזֶהב מַעֲשֵׂה יָדֵי
אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזִנִּים לָהֶם
וְלֹא יֵאוּזְנוּ אֶף אֵינן יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם : כְּמוֹתָם יֵהוּ עֲשִׂיהֶם כָּל
אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ אֶת יי בֵּית אֲהֲרֹן
בְּרַכּוֹ

בְּרַכּוֹ אֶת יי : בֵּית הַלְלוּ בְּרַכּוֹ אֶת יי יֵרְאִי יי בְּרַכּוֹ אֶת יי :
בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

ג. הַלֵּל הַגָּדוֹל שְׁמוֹמַרִים מִלֵּאכֵי הַסֵּרֶת אֲשֶׁר הוֹבֵא בַסֶּפֶר הַרוֹקֵק וּחְלִילָה מִלְּהוֹכִיר
כֶּסֶף טַס טַס מִלֵּאךְ רַק כַּמַּחֲסֵכָה :

אֲדַרְיָאֵל הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב (ו)
בְּרַכּוֹ אֵל הוֹדוּ לְאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
בְּרַכּוֹ אֵל הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים
רודִישׁוֹאֵל לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ
הֲרַדְיָאֵל לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִכּוּנָה
וועִדְיָאֵל לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
זִבְרִיאֵל לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
הַנִּיאֵל אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
טחורִיאֵל אֶת הַיָּרֵחַ וּכְכָבִים לְמַמְשֶׁלוֹת בְּלִילָה
ירודִיאֵל לְמַפָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם (וִוֹד דַּע"ב)
כְּרֹבִיאֵל וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם (ה)
לַהֲטִיאֵל בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְזוּעַ נְטוּיָה
מַהֲנִבִּיאֵל לְגִזְרֵי סוּף לְגִזְרִים
נורִיאֵל וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
נוֹצִיאֵל וְנִעַר פִּרְעָה וַחֲלִיו בֵּים סוּף (הָ דַע"ב)
גִּדְרִיאֵל לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בְּמַדְבָּר (ו)
סִרְעִיאֵל לְמַפָּה מַלְכִּים גְּדֹלִים
עֲשֵׂהֵאֵל וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים
פִּקְרִיאֵל לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
צִרּוֹפִיאֵל וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
קְרוֹשִׁיאֵל וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה (וִוִּין דַּע"ב)
רוֹמִמִּיאֵל נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ (ה)
שׁוֹמְרִיאֵל שִׁבְשִׁפְכְּנוּ זְכָר לָנוּ
שְׁמִרִיאֵל וַיִּפְרַקְנוּ מִצְרַיִנוּ

310

נתן

תומכאל נתן לחם לכל בשר

התפואל הודו לאל השמים (הי דע"ב)

וטוב לומר ג"כ הסנה הכתוב סז

האדרת והאמונה	לחי עולמים :	הבינה והכרח	לחי עולמים :
הנאות והגדולה	לחי עולמים :	הרעת והדבור	לחי עולמים :
ההוד וההדר	לחי עולמים :	הועד והותיקות	לחי עולמים :
הזיו והזוהר	לחי עולמים :	החיל והחוסן	לחי עולמים :
הטכס והשחר	לחי עולמים :	היחוד והיראה	לחי עולמים :
הכתר והכבוד	לחי עולמים :	הלקח והלבוש	לחי עולמים :
המלוכה והממשלה	לחי עולמים :	הנוי והנצה	לחי עולמים :
הסגור והסגב	לחי עולמים :	העזו והעניה	לחי עולמים :
הפאר והפדות	לחי עולמים :	הצבי והצרק	לחי עולמים :
הקריאה והקרשנה	לחי עולמים :	הרחמים והרוממות	לחי עולמים :
השיר והשבח	לחי עולמים :	התהלה והתפארת	לחי עולמים :

ד לא ידבר משיתחיל ברוך שאמר עד סוף העמידה כי הוא חטא גמור :
ה אם יבא לב"ה אחר שהתחילו ברוך שאמר ולא יספיק לו הזמן לומר הכל
להתפלל עם הקהל יקרא ויאמר ב"ש עד מהלל בתשבח' ואח"כ יאמר אשרי
עד מעתה ועד עולם הללויה וידלג שתי הללויות הראשונות ויאמר ה' וזה'
וישתבח ויאמר שמע ועמידה עם הקהל ואם העפ"ו כן לא יספיק יתחיל מולך
ויאמר שמע ועמידה עם הקהל ולא יאמר ישתבח אם לא אמר תחלה ב"ש :
ו אם אין לו שעות זמן לומר ברוך שאמר וישתבח קודם יולך כשגמר התפלה
יאמר ממזמור לתודה עד ישתבח ומפני שאינו יכול לנרך ברכת ברוך שאמר
וכרכת ישתבח שלא תשיינה ברכות לבטלה לכן באמרו פסוק פותח את ידיו יאמרנו
ככוונה ואם אמרו שלא ככוונה יחזור לאמרו פעם אחרת :
ז אם אירע לו לזאת מ"ה אחר שהתחיל ברוך שאמר והסיר טליתו מעליו או נפל
כשיחטטק פעם אחרת טוב יברך עליו אך אחר ישתבח ולא קודם לכן :
ח ועומדים ואומרים ככוונה ואסור להפסיק עד אחר העמידה : וטוב לאחוז בידו
ב' זיכיות שלפניו כשאומר ברוך שאמר : וכאן נכנס בעולם היצירה ויכוין להעלות
ה' דהו"ה ושם ב"ן ואל אדני בן' דהו"ה ושם מ"ה ואל הו"ה :

ברוך שאמר והיה העולם : ברוך אומר ועשה : ברוך גזור
ומקים : ברוך עשה בראשית : ברוך מרחם על הארץ :
ברוך מרחם על הבריות : ברוך משלם שכר טוב ליראיו :
ברוך מעביר אפילה ומביא אורה : ברוך אל חי לעד וקים
לנצח : ברוך שאין לפניו עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים
ולא מקח שחר : צדיק הוא בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :
ברוך פודה ומציל : ברוך שנתן לעמו ישראל את יום
סכת סוכה ואל יום הזכרון הזה את טוב מקרא קדש הזה :

ברוך

עב

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד : ברוך אתה
" אלהינו מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב
הרחמן מהלל בפי עמו משבח ומפואר בלשון כל חסידיו
ועבדיו : ובשירי דוד עבדך : נהללך " אלהינו בשבחחות
ובזמירות : נהודך : נגדלך : נשבחך : נפאריך : נרוממך :
ונמליכך : ונקדישך : ונעריצך : ונזכיר שמך מלפני אלהינו
יחיד חי העולמים : משבח ומפואר שמו עדי עד : ברוך
אתה " מלך מהלל בתשבחות :

ט ברוך שאמר על דרך הקבלה שס"ו תיבות שעליו נאמר ראשו כחם פו : נוסח
שכח זה לכל השנה כלה עליו אין להוסיף לא בשבתות ולא בימים טובים ואין
להחליף סוד זה כי הוא מסודר על דרך י"ג תיקוני דיקנא קדישא כנגד י"ג ברוך
והם כתיים תלמעה למטה והמשכילים יזהירו : לריך לאמרו בנינו וכנעמיסה
וכמו כן שאר הזמירות :

ברוך שאמר והיה העולם : ברוך הוא ברוך אומר ועשה : ברוך
גזור ומקים : ברוך עושה בראשית : ברוך מרחם על
הארץ : ברוך מרחם על הבריות : ברוך משלם שכר טוב ליראיו
ברוך חי לעד וקים לנצח : ברוך פודה ומציל : ברוך שמו : ברוך
אתה " אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן מהלל בפה עמו :
משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו : ובשירי דוד עבדך :
נהללך " אלהינו בשבחחות ובזמירות : ונגדלך ונשבחך ונפאריך
ונמליכך : ונזכיר שמך מלפני אלהינו יחיד חי העולמים : מלך
משבח ומפואר : עדי עד שמו הגדול : ברוך אתה " מלך מהלל
בתשבחות :

סכת בחול מקהילין מטוב להודות

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות לוי ולומר לשמך עליון :
להגיד בפקד חסדך ואמונתך בקילורת : עלי עשור ועלוי
נבל עלי הנזין ככנור : כי שמחתני " בפעליך במעשי ידך ארנן :
מר גדלו מעשיך " מאר עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת : בפרת רשעים כמו עשב ויציינו כל פעלי
אין להשמדם עדי עד : ואתה מרום לעולם " : כי הגה איביך " :
כי הגה איביך יאכרו ותפרדו כל פעלי און : ותרים בראם קרני
בלתי

כלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מדעים תשמענה
אני : צדיק בתמר ופרח בארו בלבנון ושנה שתולים בבית יי
בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכח בשיבה השנים ורעננים
יהיו : להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו :
יי מלך גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תכין תכל בר תמוט :
נכין בסאד מאו מעולם אמה : נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר
במרום יי : עדתיך נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יי לארץ ימים :
מומור לתורה תרענו ליי כל הארץ : עברו את יי בשמחה באו
לפניו ברננה : דעי כי יי הוא אלהים הוא עשנו ורא
אנחנו עמו וצאן מרעיתו : באו שערי התורה חצרותיו בתהלה
הורו לו ברכו שמו : כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמנתו :
כל פסוק יכון אות אחת משה לרופי שרי

ש יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו : ר יהי שם יי מברך
מעתי ועד עולם : י מפורח שמיש עד מבואו מהלל שם
יי : ש רם על כל גוים יי על השמים כבודו : יי שמה לעולם
יי זכרה לדר ודר : ר יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
משלה : ר ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
מלך : יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד : ש יי מלך עולם
ועד אברו גוים מארצו : ר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות
עמים : ש רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום :
י עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : י כי הוא
אמר ויהי הוא צנה ויעמד : ש כי בחר יי בציון אוה המושב
לו : ר כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : י כי לא יטש יי
עמו ונחלתו לא יעזוב : ר והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ש יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :
אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם שכבה
לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדר ארומקה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדלתו אין חקר : דור לדר
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
נפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקה ירננו : חנון ורחום
יהוה כינה ארץ אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו
על כל מעשיו : יודוך יהוה גבורה כל מעשיך וחסדיך
יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך וכיון
סאר בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא 'אהרונה גי' סאל
ס"ת חתך ומשביע גי' (חתך) לכל חי רצון : צדיק יהוה והוהו
יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל
קראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת
כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את יי : אהללה יי בחי אומרה לאלהי
בעודי : אל תכסחו בנדיבים בכן אדם שאין לו
תשועה : תצא רוחו ישוב לארמתו ביום ההוא אברו
עשתנתיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו על יי אלהיו :
עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת
לעולם : עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יי מתיר
אסורים : יי פקח עורים יי זקף כפופים יי אהב צדיקים : יי

שמר את גרים יתום ואלמנה יעורר ודרך רשעים יעות :
ימך " לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה : בונה
ירושלם " נדחי ישראל יבנם : הורפא לשבורי לב
ומחבש לעצבותם : מונה מספר לפוכבים לבלם שמורת
יקרא : גדול אדוננו ורכ כח לתבונתו אין מספר : מעורר
ענוים " משפיר רשעים עדי ארץ : ענו ל" בתודה זמרו
לאלהינו בכבוד : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
מטר המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני ערב
אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשקי האיש
ירצה : רוצה " את יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי
ירושלם את " הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שעבדך בכה
בניך בקרבך : השם גבורך שלום חלב חטים ישביעך :
השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג
כצמר כפור כאפר יפזר : משליך קרחו כפתים לפני קרתו
מי יעמד : ישלח דברו וימסס ישב רוחו יזרו מים : מגיד
דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה :

הללויה הללו את " מן השמים הללוהו במרומים :
הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו : הללוהו
שמש וירח הללוהו כל פוכבי אור : הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים : יהללו את שם " כי הוא צוה
ונבראו : ויעמידם לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו
את " מן הארץ תנינים וכל תהמות : אש וברד שלג
וקיטור רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי
וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי ארץ
וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ : בחורים וגם בתולות
זקנים עם נעדים : יהללו את שם " כי נשגב שמו לבדו

הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרובו הללויה :

הללויה שירו ל" שיר חדש תהלתו בקהל חסידים : ישמח
ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם : יהללו שמו
במחול בתף וכבוד יזמרו לו : כי רוצה " בעמו יפאר ענוים
בישועה : יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם :
רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה
בגוים תוכחות בלאמים : לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם
בככלי ברזל : לעשות בהם משפט פתוב הדר הוא לכל
חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע
שופר הללוהו בגבל וכבוד : הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים וענב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהת"יה

ברוך " לעולם אמן ואמן : ברוך " מציון שכן ירושלם
הללויה : ברוך " אלהים אלהי ישראל עושה
נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את
כל הארץ אמן ואמן : כאן סידך לסעוד

ויברך דויד את " לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה
" אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם : לך "
הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההודו : כי כל בשמים
ובארץ לך " הממלכה והמתנשא לכל לראש : והעשר
והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך
לגדל ולחזק לכל : ועתה אלהינו מודים אנהנו לך ומהללים
לשם תפארתך : ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
ותהלה : אתה הוא " לברך אתה עשית את השמים שמי
השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר
בהם

בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים :
אתה הוא יי האלהים ויכוין ר"ת אחיה עד סוף מעמד אשר בחרת
באברם והוצאתו מאור בשדים ושמת שמו אברהם :
ומצאת את לבו נאמן לפניך וכרות עמו חברית לתת את
ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסים והגרננשי לתת
לזרעו ותקם את דבריה כי צדיק אתה : ותרא את עני
אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף : ותתן
אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי
ידעת כי הזידו עליהם ותעש לה שם כהיום הזה : והים
בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם
השליכת במצולת כמו אבן במים עזים :

וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא
ישראל את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל
את ה' הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם
את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהירלי
לישועה זה אלי ואנוהו אלהי

אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה
שמו : מרבלת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלישיו טבעו בים סוף : תהמת יבסימו ירדו במצולת
כמו אבן : מינה יהוה נאדרי בכח מינה

יהוה תרעץ אויב : וברכ גאונה תהרס
קמיה תשלח חרנה יאכלמו בקיש : וברוח
אפיה נערמו מים נצבו כמו נר

גזלים קפאו תהמת בלכיים : אמר
אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו
נפשי

נפשי אריק חרפי תורישמו ידי : נשפת
ברוחך כפמו ים צללו בעופרת במים

אדירים : מיכמכה באלים יהוה מי
כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה

פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית
בתהרה עסיו נאלת נהלת בעזה ארונה

קדשה : שמעו עמים ירגזון חיל
אחו ישבי פלשת : אז נבהלו ארופי

אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה

ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד
יעבר עמה יהוה עדי עבר עסיו

קניית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוז
לשכתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו

ידך : יהוה ימלך לעלם ועד :
יהוה ימלוך לעולם ועד : יי מלכותיה קאים לעלם

ולעלמי עלמיה :
כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה
עליהם אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

כי ליי המלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

(ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד :)
דיני הפיוטים

א אלו הפיוטים טוב לאזמרם אחר חזרת העמידה סלה להפסיק כמקום שאמרו סלה
להפסיק :

ועומד סף לכני כתיבה פס סני סומכים וזמר

אלהי אל תדינני כפעלי : ואל תמוד אלי חקי כפעלי : בתחלתך
גמול

גמול עלי ואחיה ואל נא אד תשלם לי גמולי : גאון לבי
לך אשפיל ואקרע במכאובי לבבי לא מעילי : דורה לבב אני
נצב ונגעצב ערי פשעי ורוב רשעי וסקלי : הרום וגון בלי גון
כאין אשורי מנתבך מט ורגלי : ומה אענה ואן אפנה לעזרה
ביום משפט למי אנוס ומי לי : ודונתי למול פני ועיני כלמתי
לעומתי ואצלי : חטאי לו וריחון כם שכני אזי כרחו ורחקי
מנכולי : טמא לבב אשר סובב ושובב לבבי בי עלי כל חטא
פקילי : ירעתים בעלותם על לבבי ראיתים על ימיני גם שמאלי :
בקש נדף אני נדף ונהדף ולא נכנע ולא נמנע עמלי : לך עיני
בתחנוני וי בהאנחי שמע שחי יקולי : מנת חלקי וצור חוקי
וחשקי ומבטחי וגם כחי וחילי : נחני נא באורח הנכונה לפניך
והכן את שבילי : סלח חובי ונשר את לבבי אשר תיערה כמו
רועה איילי : עגרה נאקי דלתך בדפקי : ראה צירי רפא צירי
וחילי : פרני מעוני צור גאוני : אילותי בנדותי וחשלי : צרו עצמי
משוש לבי בקרבי ושמחתי באנחתי ואבלי : קרובנית לך אלך
שחית בלי כח סליחתך בשאלי : ראה כי זכרך יה תודך לבבי
ובזממי כמו יומי ולילי : שעני נא רצני אל אמונה ותיטב לך
תשובת מהללי : תנהלני ימי מדת צבאי : ותרעני ימי חלדי
וחרלי : חטול עלי וכפר מעללי : ושור שירי כשיר מושי ומחלי
יעת תביא וצוריק במשפט אלהי אל תריגני כמעלי :

סימן רבי משה

רעה בשבטך עם מקוים פדיום כי למשפטך עמדו היום :
מחשבות אנו על לבבי שמתי ומפני ודוני בושתי ונכלמתי
ועל רוב עוני הנני נחמתי ואת חטאי אני מוכיר חיים : כי למשפטך
שקרי סחריו אשר נואל הפחירו וצוריו סליחה לשאל ואיך
ירב אמרוי הנוש בחטאו מנואל ויצרו מעורויו רק רע כל
היום : כי למשפטך הוצא שכנים מידי מציקים מחטא נקיים
ורצון מפיקים שמעו פדויים אתם הדבקים בני חיים בלכם
היום : כי למשפטך

סימן שלמה

שואף כמו עבד ושואף ליר רבו הסדך פרוש עליו וקרע שטר
חובו

חובו : שואף לירי אמירךך שובו ואשובה יהיה כרב
חובל נכנע במצבו : שואף משעור תשובתך תפתח לעבד
קם טרם להתפלל לך יערוך ניבו : שואף הדי לי בעת רואי
שיבה ורוקה כי לבי כנס חטאי ושחה במי עצבו : שואף גשמת
מיתליך תעיר עלי לבי לא יעשה על מאחרי שובו :

סימן שלמה חזק

שופט כל הארץ ואותה במשפט יעמיד נא חיים וחסד על עם
עני תצמיד ואת תפלת השחר במקום עזרה תעמיד
עולת הבקר אשר לעלת התמיד : לובש צדקה ומעטה לך לבד
היתרון אם אין בנו מעשים זכרה ישני חכרון והם יערו
לזכרון לפני יי תמיד : עולת מטה כלפי חסד להטות איש לתחיה
עמך הטה לחסד גמול נא עליו וחה כחוב תיו חיים והיה ער
מצחו תמיד : עולת הטיבה ברצונך את ציון עיר קדשי ונתת
יר ושם בביתך למקודשי עריכת נר לבן ישי להערות נר
תמיד : עולת חוקי ונאמן לבבכם עמי כאל ומעוזי עדתיו כי
תנצרו גם את זו לעמת זו (וכפר בעד חטאתכם) הוא וגון עליכם
ויובר רחם כרגזו דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד : עולת בני
עבדיך היום למקדשך יארתיו (ויצעקים על חטאתם ולעונם
יבכיו) שופכים שיתתם ולתייהם יבעו זוכרים צדקות אבותם
יי עליהם יחיו אותם תובר והיו נגר יי תמיד : עולת הבקר
אשר לעולת התמיד :

פיוט נאה

מסכת סנהדרין יצחק אשכנזי זל"ה וסמו כ"ה

וננונן לחן שופט כל הארץ

יום זה דר במרומים צור מבין כל נעלם שמתו לרין עמים
לבקוד כל מעללם אגא זכור לישראל ברית תמים ושמע
והקשב קולם העת יאמרו כלם זה היום הרת עולם היום
יעביר במשפט כל יצורי עולם :
צדקת איתן יום זה ויחיד נעקד בשרה תזכור לחר נכורה
אל רם ומתנשא על כל ורהו הופע והנשא אל ישוב
דך נבלם : היום הרת עולם וכו

חמוד

חמול בנים לב שופכים המשלחם לעפר בפסח היום ממליכים בזכרונות ובשופר ברכות משע עורכים תקיעות בן על מספר ותישב לך משיר פר תהלתם ומהללם היום הרת עולם וכו'

קול שופר בהשמיעי ועלה כמעונך בהביעי בהרועי הטה נא אונך משפטי ציד ישעי יצא סלפניך סלכי עניך אל נא תחעלם היום הרת עולם וכו' ליום שני

שפל רוח שפר בך וקמרה יאקדמך כרב פחד ואיטה לפניך אני נחשב בעיני בתולעה קטנה באדמה מלא עולם אשר אין קץ לגררו הכמני יהללך ובמה הדרך לא יבילון מלאכי רום ועל אחת אני במה וכמה הטיבות והגדלת חסדים לך תגדיל להורות כל נשמה

בקשה ליום שני לרבי יהודה הלוי ז"ל יוד

יי יום לך אערוך תחנה יי ירך הראה וגלה יי יהמה לבי בקרבי יי ועלה זכרי לטובה יי ישעך תמיד איחל יי יוצרי אתה וצורי יי יהמו לי בחמיק יי ויחרוך רעיוני יי יעטף לבי בחידי יי יה שמע בגלל שמך

הא יי הן בדרך מחשבותי יי העלה מרפא לצירי יי העמר רגלי במישור יי הנני אוחיל לישעך יי הט לשועי אונך יי וסור לבי לך נגלה יי ועניך פקח וראה יי במקהלים שמך אודה יי ערי חביט וגם תפנה יי חמור עלי והקשיבה

ואו

יי ואלחי לך אקוה יי וערוכ עבדך לטובה יי ועדי מתי אסירך יי וערו לבי סעיפיו יי ואני בך אעלוזה יי וארוז עולם אקו לך

הא

יי הארך אפק לטובה יי הנני מפיר תחנה יי החליטני בחסדך יי החליתי מיני יי העלני מתהומות אשר אל חסדך פונה וטרם אקרא תענה ומרפא צו ללב הנה ונפשי יום וליל ההמה ושיבת עבדך שובה

דינים השיכים ליוצר קריאת שמע ועמידה

א זמן קריאת שמע של שחרית משיראה את חברו הרגול עמו קלת כרחוק ד' אמות ויכירו ונמשך זמנה עד סוף ג' שעות שהוא רביע היום

ב אע"פ שזמנה נמשך עד סוף השעה ג' אם עברה שעה ג' ולא קראה קורא אותה בכרכותיה כל שעה ד' שהוא שליש היום ואין לו סכר כקורא בזמנה ואם עברה שעה ד' ולא קראה קורא כל שעה

ג כגון הדבר שקודם שיתחיל קריאת שמע יסבב חוטי הליכות סביב בזהו ידו השמאלית ויתן אותה על לבו וכשיגיע לוראיתם אותו יביט בליכות אשר סביב לאזכרו

ד יכוין מאד בכל ק"ש ולא יסום לבו בדבר אחר ובפרט בפסוק א' שאם לא כיון לבו בפסוק א' שהוא שמע ישראל לא יא"ח ויחזור כל קריאתו ובאמרו פסוק א' יבסה בידיו את עיניו שלא יתן דעתו בדבר אחר ויכוין במלת אחד שהקב"ה אחד הוא ומושל בשמים ובארץ ובארבע רוחות הארץ ויכוין גם כן למסור נפשו על קדושת שמו יתברך

ה לריך לקרות ק"ש בדקדוקים ובטעמיה ולהפסיק מעט בין לעולם ועד לואהכת ובין היים על לבדך ובין היים לאהבה ובין נשבע לה

ו לריך להתיין וי"ן של תזכרו דלא ליסתמע תסקרו או תשכרו וכן וי"ן של וזכרתם ודגיש יו"ר של שמע ישראל ושל והיו

ז לריך ליתן ריוח בין וחרה לאף ובין תיבה שתחילתה כסוף תיבה שלפניה כגון ככל לבדך על לבדכס ככל לבדכס עשב בשך ואזכרתם מהרה הכנף פתיל אתכס מארץ

ח לריך ככל א' שלאחר מי להפסיק ביניהם כגון ולמדתם אותם וקשרתם אותם ושמתם את וראיתם אותם וזכרתם את ועשיתם את

ב המהפלה לא יעמוד במקום נכוס נ' טפחים א"כ יס כו ד' אמות על ד' אמות
הו מוקף מחכות :

י כשתהפלה האדם יכניע ראשו לארץ וכוונתו תעלה למעלה אל סם ית' ויסים
רגליו מכוונות זו אל זו וידיו זו על זו וימינו על שמאלו ולא יהיה בידו סוס דבר
ואם אפשר אפילו הספר וכסאומר ברוך של הברכה ה' יכניע ראשו ויוקף בהניעו אל
סם ה' וכן יעשה בסוף ברכה ה' ובכרכה מודים בראש ובסוף שהם סך הכל ד' פעמים
ובכלותו להפלה יפסע נ' פסיעות לאחוריו וראשו כסוף ויאמר עושה שלום ויטב
במקום שהגיע סם עד ס"ל יאמר קדושה הו אס א"ה עד סיתחיל חורת העמידה אס
המהפלה ביחוד ימחין עד כדי הליך ד' אמות :

יא לא יעמוד לפני המהפלה ואס א"ה יתרחק ד' אמות ממנו ויעביר וכן אס יס
לאחוריו ה' שמהפלה לא יאמר עושה שלום עד שחברו יסיים תפלתו ולא יפסיק
תפלתו אפילו לענות קדיש וקדושה אלא ידום ויכוין לדברי שלום לכור ויחשב לו
באילו ענה :

גשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאר ותרום • זכרה מלפנו תמיד • מן העולם
ועד העולם אתה אל • ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
דמושיע • פודה ומציל • ועונה ומרחם • בכל עת צרה
וצוקה • אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה : אלהי
הראשונים והאחרונים • אלוה כל בריות • אדון כל
תולדות • המהלל בכל התשבחות • המנהיג עולמו בחסד
ובריותיו ברחמים • ויי ער • לא ינום ולא ישן • המעורר
ישנים • והמקיץ נרדמים • מחיה מתים • ורופא חולים •
פוקח עורים • וזוקף כפופים • המשיח אלמים • והמפענח
נעלמים • ולה לברך אנחנו מודים :

ואלו פיגו מלא שירה כים • ולשונונו רנה בהמון גדיו •
ושפתותינו שבת כמרחבי רקיע • ועינינו מאירות
בשמש וכירח • וידינו פרושות כנשרי שמים • ורגלינו קלות
כאילות • אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו • ולברך
את שמך מלפנו עד אחת מאלף אלפי אלפים • ורוב רבי
רכבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו
ועם אבותינו • מלפנים ממצרים גאלתנו יי אלהינו • מבית
עבדים פדיתנו • ברעב זנתנו • ובשבע כלכלתנו • מחרב
הצלתנו

הצלתנו • מדבר מלטתנו ומחלאים רעים ורבים דליתנו •
עד הנה עזרונו רחמיה • ולא עזבונו חסדיה • על כן אברים
שפלתנו בנו • ורוח ונשמה שנפחת באפנו • ולשון אשר
שמת בפינו • הן הם יודו • ויברכו • וישבחו • ויפארו • וישוררו
את שמך מלפנו תמיד • כי כל פה לך יודה • וכל לשון לך
תשבח • וכל עין לך תצפה • וכל ברך לך תכרע • וכל קומה
לפניה תשתחוה • והלכות יראוה • וכל קרב וכליות
יומרו לשמך • בדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי
כמוך • מציל עני מהזק ממנו ועני ואביון מנזרו : שועת
עניים אתה תשמע • צעקת הדל תקשיב ותושיע • וכתוב

רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה :

בפי	י	שרים	תת	ר	מם :
ובשפתי	צ	דיקים	תת	ב	רק :
ובלשון	ח	סידים	תת	ק	דש :
ובקרב	ק	דושים	תת	ה	לל :

במקהלות רכבות עמך בית ישראל • שכן חובת כל
היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
להודות • להלל • לשבח • לפאר • לדום • להדר • ולנצח • על
כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך • ובכן
ישתבח שמך לעד מלפנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ • כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד • כ"ל כנסתה א' עד מלכות שיר • ושבתה • הלל •
וזמרה • עז וממשלה • נצח • גדלה • וגבורה • תהלה •
ותפארת • קדושה • ומלכות • ס"ג ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש • ומעולם ועד עולם אתה אל • ברוך אתה
יי מלך גדול ומהלל בתשבחות • אל ההודאות • אדון
הנפלאות • בורא כל הנשמות • רבון כל המעשים • הבוחר
בשירי זמרה • מלך חי העולמים אמן :

יב טוב שלא יאמר טוב פומון טוב פיוט או בקשה מאלו סדרו האחרוני בר"ה וי"ה
בין ישתכח ליוצר ומ"מ אין למחות כיד אחרי ומי לנו גדול ממחרתו ו"ל שהעיד
עליו כמו כשהיה ש"ן בר"ה וכיו"ה הכ היה אומר הפיוטים ככל הקהל שלא להראות את
עלמו כי הוא מחמיר ומלדיק עלמו יותר מן הקהל :
יג יש מי שאומר אחר פיוט ידי רעים מזמור ממעמקים קראתיך ונו' ושפיר עכדי
בזה להסמך המזמור לקדים לומר הקדים על פסוקי התלה :

יד יוס' א' ר"ה עומק ראשית כתר יוס' ב' עומק ראש' חכמה יוס' ג' עומק אחרית
בינה יוס' ד' עומק טוב ועומק רע דעת יוס' ה' עומק דרוס חסד יוס' ו'
עומק לפון גבורה יוס' ז' עומק מרחס ת"ת יוס' ח' עומק רוס ועומק תחת נלח
הוד יוס' ט' עומק מערב יסוד וכן יוס' עשירי עומק מערב מלכות :

אופן לה"ר יהודה ז"ל ויותר טוב לאומרו אחר עמיד :

ידי רשים גחלשים מהשיג ידי כפרם אבל ברוחם ומר
שיחם יקדמו את פני יוצרם עם נבדל הולך נדל ושיחו
הולך ורם בהועדם בבית מועדם ובגרונם רוטמות אל
להקדיש את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל : היא אם סף דביר
וסף ואין אפוד ותקפים ופרכת ומערכת ותמידים ומוספים
ואין קטרת וכפרת לבפר על ננפים קדושת אל בישראל
להדמות לשרפים ומענים בבית שבים להודות אל נאספים
ומחיל אל חיל ולכו בני ישראל : להקדיש ואל נושא וצור
מחסה או היות להם על ברוכים וכוכבים הקימות הגליות
ובשמך ממרוםך גוננת יה עליהם ומלאכים נערכים שמת
נושאי כליהם ראה עתה כי חפה יד מלכם ותליהם וור
ירשם והורישם הבנים אין לישראל : להקדיש דרור יקושה
דרור הורשה מודונים ומאדונים אילותה משה אותה טמים
זדונים ואל יקל בעת משקל זכות אבות ראשונים ויפקד
דל שוקר דבר לך תחנונים דור אבותיו וכל מתיו חיה
בקרב שנים להשקותם ולהחיותם היה כשל לישראל : להקדיש
המכינה ככל מערך בין במשה בין במעלה אש ומים
ושמים והארץ אשר תלה יעידן על אשר פעל כי מה רם
ומה נפלא ועכריו וצאן ידיו לדינו עומרים סלה ביום פקדו
בני חדרו תקפוץ פיה עולה וכו יצדקו ויתהללו כל ירע
ישראל : להקדיש

ליום שני אופן לה"ר יהודה ז"ל

יה שמך אדומך וצדקתך לא אכסה האינתי והאמנתי
לא אשאול ולא אנסה ואיך יאמר יציר חומר אלי יוצרו
פה תעשה דרשתיהו פנשתיהו למנדל עזו וצור מחסה
הבהיר ואור מזהיר באין מסך ואין מכסה ישתבח ויתפאר
ויתרום ויתנשא הבר כבודך ועזו ירך מספרים השמים
בעת עלותם ועת פנותם ועת שחותם אפים ומלאכים נהלכים
בחוך אכני אש ומים יעידוך ויורוך בורא גיב שפתים כי
תסבול ולא תכול כלי ורוע וידים תחתיות ועליות והחיות
והכפא : ישתבח ומי ימלל כבוד מחולל שתקים באמונתו חי
עולם אשר נעלם בנכהי רום מעונתו וכרצותו בכך ביתו
באהלו שם שכינתו ושם מראות לנבואות להביט אל המונתו
באין תכנית ואין תכנית ואין קץ לתכונתו רק מראיו בעין
נביאיו במלך רם ומתנשא : ישתבח דבר גבורות בלי ספורות
ומי יספר תהלותיו אשרי איש אשר יחיש להוכיר עזו
גבורותיו ויסמך באל המך עולם על גבורותיו ויערצו שוב
ורצוא ויצדק דין פעולותיו ויורה על אשר פעל כי למענו
עלילותיו וכי יש זום לאל איום ודין על כל המעשה : ישתבח
השתונן והכונן והתבונן בסודך והפבטת מה אמה ומאין
יסודך ומי הכינה ומי הכינה וכח מי יניך והבט אל גבורות
אל והעידה כבודך תקור פעליו רק אליו אל תשלח ירך
כי תדרוש בסוף ובראש במופלא ובמכוסה : ישתבח

שיר המעלות מפעמקים קראתיך יי : אדני שמעה בקולי תהינת
אזניך קשכות לקול תחנוני : אם עונות תשמריה אדני מי
יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא קויתי יי קוטה נפשי ולרברו
היחלתי : נפשי לאדני משמרים לכקר שמרים לכקר : יחל ישראל
אל יי כי עם יי החסר ותרכה עמו פדות : והוא יפרה את ישראל

מפל עונותיו :

ואמר סחון כנינון

ועונה ה"פ אמן ויכין אידהנויה נימטריא אמן

יתגדל ויתקבש שמיה רבא (אמן א' ויכוין כדלעיל) בעלמא די ברא
כרעותיה

כדעוריה • ויטרוך מלכותיה • ויצמח פורקניה • (וי"מ ויבוע
קץ משיחיה • וישכלל היכליה • ויפרוק עמיה) (אמן כ' ויכוין כלעיל)
בתיכון וכיזיכוון וכתי דכל בית ישראל בעגלה ובזמן קריב
ואמרו אמן : (אמן ג' ויכוין כלעיל וואמר ער דאמרון בעלמא) יהוה שמייה
ברכה טברך לעולם לעלמי עלמייה יתברך • וישתבח • ויחפאר •
ויתרומם • ויתנשא • ויתהדר • ויתעלה • ויתהלל • שמייה דקורשא
ברוך הוא (אמן ד' ויכוין כלעיל) לעילא מן כל ברכתא שרתא •
תשבתתא • ונחתתא • דאמרון בעלמא ואמרו אמן : (אמן ס' ויכוין
כלעיל) :

ואומר סמון ברכו את יי המבורך : ואמרו סקל כלס

ישתבח ויחפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומכלערוי אין אלהים • יהוה שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרומם על כל
ברכה ותהלה :

ויכוין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : וסמון חזרו

יכוין כאן לקבל תוספת קדושה בסוד הנפש ומכאן נכנס בסוד עולם הנריאה
אל שר' ה' ראשונה דהוי"ס ושס ס"ג :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר יסוק אור וכורא
חשך עושה שרום וכורא את הפל • הפל יודוך • והפל
ישבחוך • והכל יאמרו אין קדוש כני • הכל ירוממוך סלה
יוצר הכל האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח • ובוקע
חלוני רקיע • מוציא המה ממקומה • ולבנה ממכון שבתה •
ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים : המאיר
לארץ ולדורים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי • כלם בחכמה עשית •
מלאה הארץ קניניה : המלך המרומם לבדו מאז • המישבח
והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם ברחמיך
הרבים רחם עלינו • ארון עוננו • צור משגבנו • מגן ישענו •
משגב בעדנו : אין ערוך לך ואין זולתך • אפס בלתך • ומי
דומה לך : אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הזה • ואין זולתך
מלבנו לחיי העולם הבא • אפס בלתך גואלנו לימות

המשיח

המשיח • ומי דומה לך מושיענו לתחית המתים :
אל ארון על כל המעשים • ברוך ומבורך בפי כל נשמה :
גדלו וטובו מלא עולם • דעת ותבונה סוככים אותו :
המתנאה על חיות הקדש • ונהדר בכבוד על המרכבה :
זכות ומישור לפני כסאו • חסד ורחמים מלא כבודו : טובים
מאורות שבראם אלהינו • יצרם בדעת בבניה ובהשכל :
כח וגבורה נתן בהם • להיות מושלים בקרב תבל : מלאים
זיו ומפיקים נוגה • נאה זיום בכל העולם : שמחים בצאתם
ששים בבואם • עושים באימה רצון קונם : פאר וכבוד נוהנים
לשמו • צהלה ורנה לזכר מלכותו : קרא לשמש ויזרח אור •
ראה והתקין צורת הלכנה : שבח יתנו לו כל צבא מרום •
תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות (כ"ה ואופני) הקדש :

ואם חל כסכת עיסיבין

לאל אשר שכת מפל המעשים • וביום השביעי נתעלה
וישב על כסא כבודו • תפארת עטה ליום המנוחה •
ענג קרא ליום השבת • זה שיר שכת של יום השביעי • שבו
שבת אל מלך מלאכתו • ויום השביעי משבח ואומר •
מזמור שיר ליום השבת • לפיכך יפארו לאל כל יצוריו •
שבח ויקר וגדלה וכבוד • יתנו למלך יוצר כל • המנחיל
מנוחה לעמו ישראל • ביום שבת קדש : פ"ב
שמה יהוה אלהינו יתקדש • וזכרך יתפאר מלבנו בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת • על כל שבח מעשי ידך
ועל מאורי אור שיצרת • המה יפארוך סלה : תתברך לנצח
צורנו • מלבנו וגואלנו בורא קדושים • ישתבח שמך לעד
מלבנו • יוצר משרתים • ואשר משרתיו • כלם עומרים ברום
עולם • ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם • כלם אהובים • כלם ברוכים • כלם גבורים •
כלם קדושים • כלם עושים באימה וכיראה רצון קונם •
וכלם

וכלם פותחים את פיהם • בקדשה • ובטהרה • בשירה •
ובזמרה • מכריזין • משבחי • מפאריזין • ומקדישין • ומעריצין •
וממליכין • את שם האל המלך הגדול הנבחר והנורא קדוש
הוא • וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה •
ונותנים רשות (באהבה) זה לזה • להקדיש ליוצרים בנחת
רוח • בשפה ברורה • ובנעימה קדושה • כלם כאחד
עונים באימה • ואומרים ביראה • קדוש קדוש קדוש יהוה
צבאות מלא כל הארץ כבודו • והאופנים וחיות הקדש •
ברעש גדול מתנשאים • לעמתם משבחים ואומרים • ברוך
כבוד יהוה ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למך אל חי וקים זמירות יאמרו
והשבחות ישמיעו • כי הוא לבדו מרום וקדוש •
פועל נכורות • עשה חדשות • בעל מלחמות • זורע
צדקות • מצמיח ישועות • בורא רפואות • נורא תהלות •
אדון הנפלאות • המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית • כאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו
(אין לומר והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא •) ברוך
אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו המלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו אכינו מדבנו בעבור שמך הגדול
ובעבור אבותינו שבטחו בך • ותלמדנו חקי חיים לעשות
(חקי) רצונך בלבב שלם • פן תחננו אכינו אב הרחמן •
המרחם רחם נא עלינו • ותן לבבנו בינה להכין • להשכיר •
לשמוע • ללמוד • וללמד • לשמור ולעשות • ולקיים את
כל דברי תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו בתורתך •
ודבק לבנו במצותיך • ויחד לבבנו לאהבה וליראה את
שמך • למען לא נבוש ורא נפלם ולא נפשל לעולם ועד •
כי בשם קדשך הגדול הנבחר והנורא כטחנו • נגילה

ונשמחה

ונשמחה בישועתך • ורחמיך יהוה אלהינו וחסדיך הרבים •
אל יעזובנו נצח סלה ועד • מהר והבא עלינו ברכה ושלוס
כאן יאחזו בר' ציציות ויהיו מקובצים בירו השטאלית על לבו עד שיגיע לורבריו
חיים וכו' מהרה מארבע בנפות כל הארץ ושכור עול הגוים
מעל צוארנו והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו • כי אל
פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון • וקרבתנו
מלבנו יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני לשמך הגדול יזכור לפחות
זכר עמלק שכעבדו אין השם גדול ושלם באהבה להודות לך יזכור
מעשה מרים שהפה נבראת להודות לשם יתברך ולא ידבר לשון הרע וליחודה •
ליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה הבוחר
בעמו ישראל באהבה :

טז יכוין עמנו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ס ולקבל עליו עול מלכות שמים כפ' א'
וכסיתו בחדר יכוין להמליכו כסמים ובהרץ וכל רוחות העולם • גם יכוין בד'
לקבל עליו ד' מימות בית דין קדושת שמו יתברך • ויזים על לבו אם עכר
איוס מ' הדברות הרמוזים בו • ויאמר ככונה רבה :

ויכוין אדון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה ארך :

לא יהיה לך אלהים אחרים

ואומרים נחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"ב

לריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מלות

ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוה היום עלי לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתיך בביתך ובכל דרכך ובשכבך ובקומך :
וקשרתם לאזניך עלי ידך והיו לטוטפת בין עיניך :
לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטרי ארצכם

בעתו

בעתו יזרה ומל' קוש לא תנניב ואספת דגנה ותירשך
 ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לכהמתך ואכלת ושבעת :
 השמרו לכם פניפתה לכנכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחוויתם להם : וזרה יפסיק מעט אף יהיה
 ככם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תרצה ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהיה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
 על לבבכם וערנפשכם וקשרתם אתם לאות ער-
 ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 כבר את אבך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם
 לזרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם
 לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
 אתם לא תנאף ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 (ויסים סביבות על עיניו) אשר אתם זנים אחריהם : זכור את יום
 השבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם : (יסמל סביבות ויסקס) אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים לא
 תענה ברעך אני יהוה אלהיכם :

וחזר ס' לנדר יהוה אלהיכם אמת :
 אמת • ויציב • ונכון • וקיים • וישר • ונאמן • ואהוב •
 וחכיב • ונחמד • ונעים • ונורא • ואדיר •
 ומתקן • ומקבל • וטוב • ויפה • הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד

ועד : אמת אלהי עולם מלפנו • צור יעקב מגן ישענו • לדר
 ודר הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד
 קיים : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד
 ולעולמי עולמים • (כאן יסמל סביבות ויניח מידיו) על אבותינו
 עלינו • ועל בנינו • ועל דורותינו • ועל כל דורות זרע
 ישראל עבדיך : על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב
 וקים • באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה הוא
 יהוה אלהינו ואלהי אבותינו • מלפנו מלך אבותינו • גואלנו
 גואר אבותינו • צורנו צור ישועתנו • פורנו ומצילנו מעולם
 הוא שמך • ואין לנו עוד אלהים זולתך סלה :

עזרת ג' מוסל מלביאל סגדילאל אבותינו אתה ר' ג' ע"כ הוא
 מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור
 ודור ברום עולם מושך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ :
 אמת אשרי איש שישמע למצותיך • ותורתך ודברך ישים
 על לבו : אמת שאתה הוא ארון לעמך • ומלך גבור לריב
 ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון • ומפלעריך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת
 ממצרים גאלתנו • אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל
 בכוריהם הרגת • ובכורך ישראל גאלת • וים סוף להם
 בקעת • וזדים טבעת • וידידים עכרו ים ויכפו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל •
 ונתנו ידידים ומירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
 למלך אל חי וקים • רם ונשא גדול (גבור) ונורא • משפיל
 גאים עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום • מוציא אסירים
 פודה עניים • עוזר דלים • יכול לעשות עמו עני וכסו רוח וחרר על
 סביבות סביב בנות העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו •
 תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך • משה ובני
 ישראל קה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם : מי

כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה פלא : שירה חדשה ישבחו גאולים לשמה הגדול על
שפת הים יחד כדם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
לעולם ועד : ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש
ישראל : ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

יו בעת עמדו להתפלל יוסף חרדה על חרדתו ואימה על אימתו ויוכור שהוא
שהוא עומד לפני עלת כל העלות כי הוא שורש כל השרשים וכו עומד שורש חיי
כשמתו ויתבושם מלחשוב בדבר אחר אלא כמה שהוא מדבר לפניו וזה בכל הימים
ק"ו בהיום הזה להוליא דבר לפני האלהים כלל לכ ולב חליפה ח"י :

יח בחזרת העמידה יעמוד ויכון את לבבו לקראת אלהיו באימה וביראה וספרו
פתוח בידו לשמוע אל הרנה ואל התפלה מפי הש"כ ולא יפנה על ימיו או על שאל
כי גדול הייחוד הנעשה בחזרת התפלה מהנעשה בתפלה בלחש ח"י :

יט יכוין את לבו לענות אמן בכל ברכה וברכה ותהינה יחזיו קאיכות למה שהש"כ
מוליא מפיו לכוין באיזה ברכה ובאיזה שם הוא עונה אמן ויתן עיניו למטה
ולכו למעלה כמו בתפלתו בלחש ח"י :

כ מה שנהגים לומר כל החזרה של עמידה ומוסף עם השליח כבוד אע"ג דככל
ימות השנה לריכים הליבור לשתוק מסוד דמחוי קלות ראש בימים האלה לית לן
בה אכל אס ירימו קולם מן השליח כבוד זה ודאי דבר שאינו הגון ורריך לגעור בהם
ויש מי שאוסר גם בימים האלה :

כא יתר דיכי העמידה הכס כתובים לעיל בעמידת ערבית :

כב סומך גאולה לתפלה בלי הפסק כלל :

כג כאן נכנס בסוד עולם האגילות ויכוין יו"ד ה"י וי"ו ה"י סס ע"ב ויכוין לקבל
תוספת קדוש בסוד הרוח ויפשוט כל המחשבות ויכוין בדוממות הקב"ה כפרט
בברכה ראשונה דמדינא אס לא כיון לריך לחזור והבא בסוד ה' ויכוין כללות
כוונה התפלה כי היא העולה בנכורה דשם קלוות סכדעת ת"ת ישראל :

כד כחזרה עולה בנכורה סכדעת ת"ת ישראל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

כה כנוסח זה יש בו י"א תיבות ובכל יום מימ"ת יש לו לכוין כתיבה א' וכו"ה הכ
יכוין אלהים חיים והס י"א תיבות כסממני הקטורת :

זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע
ומגן

ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישיני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך (אב) הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן
אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה (ס יהוה אכרטם)
מחיה המתים :

ובחזרה השליח כבוד לומר קדושה

כו כשיגיע ש"ץ לכהן יחזור למקומו ויעלו עיניו ויקדם מחשבתו ויכוין לקיים מ"ע
של ונקדשתי כבוד בני ישראל כדי שיחול עליו מאותה קדושה :

נקדישך ונעריצך בנועם שיה סוד שרפי קדש המשרשים לך
קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו לעמם

משבחים ואמרים ברוך כבוד יי ממקומו : ובדברי קדשך
כתוב לאמר ימך יי לעולם אלתך ציון לדר ודר תללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

לדר ודר המליכו ראל פי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן (גימ' ע"ב כנגד אותיות סכסוק ויט והוא כנגד אברהם סקודם סמו
יתכרד בעולם) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך :

ובכן (ע"ב אותיות סכסוק ויבא והוא כנגד סחר יבחק) תן פחדך יהוה
אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת :

וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הפרואים
ועשו כלם אנדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם
שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך עוז
בירך ובבורה בימיך ושמה נורא על כל מה שבראת :

ובכן (ע"ב אותיות סכסוק ויט והוא כנגד יעקב שאמר בסכמלו) תן
כבוד לעמך תהלה ליראיך ותקנה טובה
לרודשך

לדורשיך • ופתחון פה למיחלים לך • שמחה לארצך •
ששן לעירך • וצמיחת קרן לדור עבדך • ועריכת נר לבן
ישי משיחך במהרה בימינו :

ובכן (ע"כ סנות סיונאים מנ' סכוקים סנ' זכוא כננד דהע"ס סוד גדוק ונרק)
צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו • וחסידים ברנה
יגילו • ועולתה תקפוץ פיה • והרשעה בלה לילית ^{הרסעה}
בעשן סמל תכלה • כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ •
ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך •
בהר ציון משכן כבודך • ובירושלם עיר מקדשך •
בכתוב בדברי קדשך • ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה :

קדוש אתה וגורא שמך ואין אלוה מבלעדך בכתוב
ונובה יהוה צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוך אתה יהוה המלך הקדוש •
אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלבנו לעבודתך • ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת :

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום כסנך (סנכ סוס ואת יום
הזכרון הזה • את יום טוב מקרא קדש הזה • יום
תרועה (סנכ זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר
ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל
עמך בירת ישראל לפניך לפליטה לטובה • לחן לחסד
ולרחמים ביום (סנכ השבת הזה וביום) הזכרון הזה • ביום טוב
מקרא קדש הזה • לרחם בו עלינו ולהושיענו • זכרנו
יהוה

יהוה אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו
בו לחיים טובים • בדבר ישועה ורחמים • חוס וחננו
וחמור ורחם עלינו • והושיענו כי אליה ענינו • כי אל
מלך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו • מלוך על כל העולם כדו בכבודך
והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע בהדר גאון
עך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל פעול כי אתה
פעתו • ויבין כל יצור כי אתה יצרתו • ויאמר כל אשר נשמה
באפו • יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה •
קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך • שבענו מטובך •
שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך באמת
כי אתה יהוה אלהים אמר ודברך מלבנו אמת וקים
לעד • ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (סנכ השבת
ו) ישראל ויום הזכרון :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה • והשב
העבודה לדכיר ביתך • ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך • ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו •
ותחוינה ענינו בשוכה לציון ברחמים • ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך • שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך •
על חיינו המסורים בידך •
ועל נשמותינו הפקודות
על

מורים רבנן
מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר •
יוצרנו יצר בראשית ברכות
ורודאות לשמך הגדול
ורקדוש על שהחיירתנו
וקמתנו בן תמינו ורחמנו
ותאסוף גליותינו לחצרות
קדשך

לך • ועל נסֶךְ שִׁבְכָל יוֹם קִדְשֶׁךָ • לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ • וְלַעֲשׂוֹת עֲמִנּוּ • וְעַד נִפְלְאוֹתֶיךָ רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל וְטוֹבוֹתֶיךָ • שִׁבְכָל עַת עֲרַב שְׂאֵנֵי מוֹדִים לְךָ בְּרוּךְ אַל וּבָקֵר וְצַהֲרִים • הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ • כִּי מַעֲלָם קוִינֵי לְךָ :

וְעַד כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי לַעֲלֹם וְעַד • וְכָל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סֵלָה :
וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ :
וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לַעֲלֹם כִּי טוֹב • הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יְהוָה) בָּם) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךָ נְאֻה לְהוֹדוֹת :

וּבְסֻדְיָם מִכְרִיבִים • וְאֵס אֵין סֵס כְּכִינִים אֹמֵר סְלִיחַ לְכּוֹר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמְּשַׁלֵּשֶׁת בְּתִרְחָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁרָה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְרוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוֹר : וְכִרְכָּךְ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ וְיִחַנְךָ : יֵשֶׁא יי פָּנָיו אֱלֹהֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם : וְיִשְׁמֵךְ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה • חַיִּים חַן וְחֶסֶד • צְדָקָה וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ • וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ • כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתְּ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • תוֹרָה וְחַיִּים • אֶהְבֵּה וְחֶסֶד • צְדָקָה וְרַחֲמִים • בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ • וְלִבְרַךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ עוֹ וְשְׁלוֹם :

כּוֹ נִכּוֹן הַדָּבָר לְדַלֵּג תִּיבַת הַיּוֹם כְּהַיּוֹם תַּכְתִּיבֵנוּ לַחַיִּים טוֹבִים שְׁאֵין בְּדִין לְהַחִיֵּק עֲלֵמָנוּ כְּלִדְיָקִים נְמוּרִים שְׂנֵיכְתִּיבִים וְנַחֲתִיבִים לְאַלְתֵּר וּמִי שְׁחֹזַק לְאוֹמְרוֹ יֵאָמְרוּ וְהָיוּ מַעֲבָדִים :
וּבְחֻזָּה סְלִיחַ לְכּוֹר אֹמֵר
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם תֵּאֱמַרְנוּ •
הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ • הַיּוֹם תִּגְדַּלְנוּ • הַיּוֹם תִּדְגַּלְנוּ • הַיּוֹם תְּהַדְרֵנוּ • הַיּוֹם תִּשְׂעַדְנוּ וְעַד טוֹב • הַיּוֹם תִּזְכְּנוּ • הַיּוֹם תַּחֲיִינוּ • הַיּוֹם

הַיּוֹם תַּחֲנֵנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁהַרְנוּ מְעוֹנֵינוּ • הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוּרֵינוּ • הַיּוֹם תִּכְתַּרְנוּ בְּכֶתֶר שֶׁם טוֹב • הַיּוֹם תִּלְפַּכְנוּ • הַיּוֹם תִּמְלִטְנוּ • הַיּוֹם תִּנְשָׂאֵנוּ • הַיּוֹם תִּסְעַדְנוּ • הַיּוֹם תִּעֲטַרְנוּ • הַיּוֹם תִּפְקַדְנוּ לַחַיִּים טוֹבִים • הַיּוֹם תִּצְדָּקְנוּ • הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לְעֹבְדֶיךָ • הַיּוֹם תִּרְחַמְנוּ • הַיּוֹם תִּשְׁמַע תְּפִלָּתָנוּ • (אֲנִי נִסְגַּמִּי לְהוֹסִיף כִּאֵן הַיּוֹם תַּחֲנֵנוּ לְחַן וְלִחְסֵד וְלִרְחַמִּים סְטֵס לֹא כֵן חֶסֶד אֵיךְ הַיּוֹם תַּחֲתַמְנוּ לַחַיִּים טוֹבִים :

וּבְסֻפֵּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם • וּפְרַנְסָה טוֹבָה • וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה • וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹוָהוּ הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

עַד כִּאֵן חוֹרַת סְלִיחַ לְכּוֹר

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי : אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ • וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה • וּדְמַקְלָלִי נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה • פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ • וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי • וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתֶךָ • עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתֶךָ • לְמַעַן יִהְיֶה צִדְקָתֶךָ • הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם (נִימַטְרִים סְפְרִי"אֵל סוֹפֵר סֵל מַעֲלָה) בְּמַרְוֹמָיו • הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֵמְרוּ אָמֵן : וַיֵּאמֶר אֵס שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִישַׁר בְּעֵינָיו תַּעֲסֶה וְהִזְנִיחַ לְמַלְכוּתוֹ וְשִׁמְרַת כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׂמְתִי כַּמִּצְרִים לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רּוֹפֵאֶךָ : יְהִי רָכוֹן מִלִּפְנֵיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂחֵכְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ כְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת רְלוֹךְ בְּלִבְךָ שְׁלֵם :

רִינִים הַשְּׂיִיכִים בְּחוֹרַת שְׁלִיחַ צְבוֹר הַתְּפִלָּה

- א לֹא יִדְבַר בְּחוֹרַת ס"ג הַתְּפִלָּה וְיַעֲמוֹד בְּגַלְיוֹ וַיְכוּיֵן אֵל הַכְּרוֹת לַעֲנוֹת אָמֵן אַחַר כָּל בְּרַכָּה וּבְרַכָּה • וַיִּזְכָּר שְׁלֹא לַעֲנוֹת אָמֵן קוֹדֵם שִׁיטִּים ס"ג אֵת בְּרַכְתּוֹ וַיִּשְׁטִים הַגּוֹן וְכֵן יֵאָרִיךְ אָמֵן אֵךְ לֹא יוֹתֵר מֵדָאִי :
- ב לֹא יַעֲנֶה אָמֵן אֵס לֹא שְׁמַע הַכְּרוֹת מְקוֹדֵם וְאֵס לֹא שְׁמַע הַכְּרוֹת וְשְׁמַע הַקָּבֵל כֶּכָּ Bèt Azicaron 22 שְׁטוֹיִס

שעונים אמן ויודע אל חיוב ברכה מברכים יענה עמה * העונה לא ירים קולו יותר מהמברך :

ג כשהש"ל אומר הקדושה לא יאמר הוזהר עמו אלא ישחוק עד שש"ל יגיע לקדוש :
ד כשהש"ל אומר מודים יכוף מעט ראשו ויאמר מודים לרבנן ויכוף גם כן כשאומר ברוך אל ההולאות ולא יזכור את השם :

ה כשהש"ל אומר ברכת כהנים יענה אחר כל פסוק ופסוק כן יסי רגל ולא יענה אמן אם אין הכהנים עולים לדוכן :

ו ומי שנגע אלהים בלבו יכוין ביותר לחזרת השליח לבור ויהיו עיניו סגורות או יראה בתוך הספר * וכשעונה כ"ה וכ"ט יכוין ברוך הוא י"ה * וברוך שמו וה' :

וכשעונה אמן יכוין יאהרונהי שעולה נ"י אמן :

ואחר כך אומר הס"כ חרבי ספתי וכו'

ו' שמעתי ונרבותי * יום בו הפקרני וחלתי וחלתי יום בו תריגני * השפילתי ונבהלתי * פן באפק תמעיטני * כי גדול יום ו' :

ו' מי לא יירא מיום הין הנורא * כי לך יאתה גדלה וגבורה * באתר די זקוקין דנורא * מי יעמוד בסוד ו' :

ו' מלך יושב על כסא דין * סביביו שרפים עומדים על מדין * כי כן דבר המקד לפני כל יודעי דת ודין * להגיד בי ישר ו' :

ו' מלך אדיר משפיר ומרים * במימד קדישין * ובגבורת עירין * מפיצין סלעים ומשבר הרים * כל מוצא פי ו' :

ו' לפני חילו קרא בחיל * מאן בעי סם חיי והוא בין חיל * יקום בשרם והענתו אנשי החיל * וישב אל ו' :

ו' לבי מלהבי אש רשף בורח * נורא בעם דם במר צורח * איך וערה ויבא קרח * אל מקום שלהבת יה * ו' :

ו' ענה עני העומד לפניך * כדל שואל מבקש סליחהך * תכין לבם תקשיב אונך * נסה עלינו אור פניך ו' :

ו' נחלי דמעתי מעי הרתיחו * נחלי מטאתי טוחותי הקדיחו * דינא יתיב וספרין פתיחו * לפני המלך ו' :

ו' ספרי חיים ומתים לפניך נפתחים * בחסרי אבות ראשינים אנו בטוחים * תבון הפלתינו ברים ניהוחים * ו' פעלך בקרב שנים חיהו ו' :

אתאנו לחלות פניך * כי חסד ואמת יקדמו פניך * נא אל תביישנו

תביישנו נא אר תשיבנו ריקם מלפניך : סלח לנו ושלח לנו ישועה ורחמים ממעונך :

אתאנו לבקש ממך בפרה * איום ונורא משגב לעתות בצרה * תחינו * תחננו * ובשמך נקרא * סלח לנו ושלח לנו * ישועה ורחמים ממעונך :

ואחר כך אומר הס"כ חרבי ספתי וכו'

נשיאות כפים

אין נשיאות כפים בפחות מעשרה והכהנים מן המנין * אפי' מתפללין בבית שאין סס ס"ת נושאין כפיהם * נחפשת המנהג באלו המדינות שאין הכהנים נושאין כפיהם אלא בימים טובים שהם ימי שמחה וטוב לב הוא יבדך כי לרוך סיהיה המברך בשמחה ומטעם זה האבל כל י"ב חדש על אביו ועל אמו וה"ה כל שלשים על שאר קרוביו אינו נושא את כפיו * ולרוך האבל ללאת מב"ה כשהכהנים רוחלין ידוהם לעלות לדוכן שלא יהא בב"ה כשהש"ל קורא כהנים שלא יעבור בעשה * כהן שעומד בשמונה עשרה והחזן מגיע לרצה פוסק ועולה * ואם יש כהנים אחרים אינו פוסק * לא יעלו הכהנים לדוכן במגעלים * ואף על פי שנטל ידיו שחרית חזר ונטל ידיו * והלוי יזכר מים על ידיו * אם אין לוי בב"ה יספכו הבכורים המים על ידו * ואם אין בכור בב"ה יספד הכהן עליו ולא יספד הכהן על ידיו ולא ישראל * כשמחיל הש"ל רצה יעקרו הכהנים שבב"ה רגליהם לעלות לדוכן :

כשעלו לדוכן ואמרו הכהנים

יהי רצון מלפניך ו' אלהינו ואלהי אבותינו שתתא בהרכה הזאת שצויתנו לברך אר עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול מעתה ועד עולם :

ומאריכון * בתפלה זו עד שיכלה מפי הכבוד אמן שלאחר הטוב שמך וכו' כדי שיטעו הכבוד אמן על תרומתו * ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי הסיכל עד שיתחיל הש"ל כהנים בקול רם וזו מחזירין פניהם כלפי העם ולא יחזירו לא בתחילה ולא בסוף אלא דרך ימין ומברכין :

ברוך אתה ו' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמי ישראל באהבה :

אין לכהנים לנגן אלא ניגון אחד מתחילה ועד סוף * כדי שלא יבואו לידי טירוף דעת * כשעה שהכהנים מברכים את העם לא יביטו ולא יסיחו דעתם אלא יהא פניהם כלפי מטה כמו שעומדים בשמונה עשרה * אלו מקומות שהכהנים הופכים פניהם לדרום ולצפון * וברכך * וישמך * אליך * לך * שלום * ולרוך הכהן לכזין במלת (וברכך) שהאל יתברך שמו ישפיע חכמה על ישראל * ובמלת (וישמך) וכיון שהאל יתברך שמו יחן בני ישראל * ובמלת (יאר) וכיון שהאל יתברך שמו יוסף חיים לישראל * ובמלת (ויחנך) וכיון שהאל יתברך שמו יברך את ישראל כנשיאות

חן ונמלות (יט"ה פניו אליך) יכוין שהאל יתברך שמו יברך את ישראל בעושר ובממלה ובמלחה (וישם לך שלום) יכוין שהאל יתברך שמו יברך את ישראל בברכה שלום כמשמעו ע"כ מלאתי הכוונות אלו כתובים בשם ספר יצירה ונראה שכל כן נהגו קדמונינו להאריך קצת בנינונים לכוין כל אלה והם כוונות פשוטות שכל כהן יכול לכוין בהן ומי שכל בסוד ה' ימלא כוונות גדולות על פי הסוד ככתבי האר"י ו"ל :

וכל אדם יכוין לברכת כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם אומרים הפסוקים בשעה שהש"ן מנגן ולא כשהכהנים מנגנים והש"ן מקרא את הכהנים מלה במלה עד דסיימו פסוק ראשון ואז הקהל עוין אמן וכן אחר פסוק שני וכן אחר פסוק שלישי :

יברכך יי מציון עשה שמים וארץ :
 יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :
 וישמך שמרני אל פי חסיתי בך רבונו וכו'
 יאר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אהנו סלה :
 יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
 פניו פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
 אליך יי נפשי אשא :
 ויהנך הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד גבירתה בן עינינו אל יי אלהינו עד ש'חננו : רבונו וכו'
 ישא וישא ברכה טאת יי וצדקה מאלהי ישעו ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם :
 יי חננו לך קוינו היה זרועם לברקרים אף ישועתנו בעת צרה :
 פניו אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אינך :
 אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים :
 וישם וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :
 לך יי הנהלה והנהגות והתפארת והנצח וההוד כי כר בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש :
 שלום שרום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו : רבונו וכו'
 אדיר במרים שיכן בנבוכדנא אפה שלום ושמך שרום יהי רצון שתשים ערינו וער עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שרום :

ואמרים הסכנים

רבנו של עולם עשינו מרה שגירת ערינו עשה עמנו כמו שהבטחתנו השקיפה מיעון קרשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת הארצה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש :

כסוירים הסכנים מן הדוכן לא יגעו במעלות ואם נגעו יטלו ידיהם לתפלה :

הראה חלום וכפשו עומה עליו יאמר בעת כאילות כפיו בשעה שמנגנים הסכנים ומארכין ככ"ף של וישמרך וככ"ף של ויחונך ובתיבת שלום זה הרבון :

רבנו של עולם אני שלך וחלומתי שלך חלום חלמתי ואני יודע מה הויה יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומתי עלי ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי אם טובים הם חוקם ואמצם ויתקומו כי ובהם בחלומותי של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כחוקיהו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה וכגעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבינו וכמי יריחו על ידי ארישע וכשם שהפקת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה בן תהפוך כל חלומתי עלי ועל כל ישראל לטיבה והושמרני והרצני ותחייני אמן :

תש"ה מרכז הגדול מוסד"ר חיד"א זי"ע"א במחאת ממכות יד ז"ל כשהכניס עולים לדוכן אבל אין לאומרה בשעה שהכניס מברכים וגם לא יאמר טוב פסוק חלא יסתקו ויכוין למה שאמרים ויענה אמן אחר כל פסוק ובסוק :

יהר"מ יהיה ואלהי אבותינו שחשבה למען רחמך ולמען סס הקדוש אנקתם פסתם פספסים ריונסים (יכוין בלבו ולא יוליא השמות בפיו) הכולא מפ' של ברכת כהנים ותשמע תפילתי ואנקתי כשם ששמעת הנק"ת יעקב תמיך איש תם ודבור רחמך הפרנסנו פרנס טובה לחם לאכול ובנד ללבוש כשם שנתת פס"ת לחם לאכול ובנד ללבוש ליעקב תמיך איש ח"ם ותחנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו לעבודתך ויהיו דברינו נשמעים למבודתך כשם שנתת את יוסף לדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנות פסי"ם שנתתו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיני כל רואיו ותעשה עמנו נסי"ם ונפלאות ותזכנו להתרחק מהנאות והכעס ותזכנו להתרחק מכל לטון הרע ודבור אסור ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ותזכנו להתרחק מכל מיני עבכות ודאנה ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ובמלות ובנמילות חסדים ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בניעומים אמן כן יהי רלון :

דיני אבינו מלכנו

א בר"ה או כל בקשות אבינו מלכנו חוץ מאבינו חטאנו לפניך וכן כל כיוצא בזה דבר שיש בו הודאת חטא אין או מהטעם שאין אומרים וידוי בר"ה וכן הוא המנהג ודלא כדאיתא בחכמים בעיניהם שלמרו מזה שלא להזכיר עון וחטא בר"ה ועל זה הגיהו בקצת פיוטים של ר"ה שהזכור בהם עון וחטא שלא לאומנם דלא עדיף ר"ה משבת שאין או וידוי ולא כאשר להזכיר עון או חטא :

ב אם חל ר"ה בטבת תלוי במנהג אם אומרים אבינו מלכנו או לא ונהרא נהרא ופסטיה :

ג ח"מ נחיסד מפי רבי עקיבא כנגד י"ח ברכו' המלכות של י"ח ואין מוסיפין ונורעין עליהם אך אין להקפיד אם אין כתובים שלא כסדר ברכות י"ח (עין באבינו מלכנו אחר עמידת שחרית של לוס גדליה כי עס הארכתיו) :

- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֲדָא אַתָּה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֵשָׂה עֲמָנוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הִפְרַע עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו פְּלֵה כָּל צָר וּמִשְׁטֵין מַעְלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו פְּלֵה הַבֵּר וְחַרְבַּ וְרַעָה וְרַעַב וְשָׁבִי וּבִזְיָה
- : וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחִילָה וְסִלְיָה וּכְפָרָה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנּוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה

כעוד טע"כ אומר אבינו מלכנו ככתבו בספר מוזנות ופרנסה ואמר תפלת פרנסה זו בקיטור
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו והלוי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים
על סלחני היום ובכל יום ויום מוזנותי ומוזנותיהם בכבוד נזכות שמך
הגדול והקדוש ריקרנוסא הממונה על הפרנסה :

- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הֲצַמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו וְהָרַם קֶרֶן מִשְׁיָחָךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ
- : אָבִינוּ מִלְּפָנָיו אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ

ואומר הסליח עבור

ויתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה וימליך
מלכותיה ויצמח פירקניה ויקרב משיחיה בתיובין
וביוביבין ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מבדך לעלם לעלמי עלמיה והכרך וישפח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמייה
דקורשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבתתא
ונתמתא באמירן בעלמא ואמרו אמן :

תענו ותעתרו (ברחמים) מן השמים תקבל צעקתכם תשמע
הפלתכם ברצון ויענה קול עתירתכם ויפתח יי אלהינו
לנו ולכל ישראל אחינו בכל מקום שהם (וכיון טעם תמוס כנגד
תמוס סערי ביום) שערי אורה שערי אהבה ואתיה שערי ברכה
שערי בית מקדשו שערי גאולה שערי גילה שערי היצירה
שערי העה והשכל שערי חוד והדר שערי הצלחה והרחה
שערי יער טוב שערי ותיקות שערי זכויות שערי זריזות
שערי חדות שערי חכמה שערי חן וחסד שערי חיים טובים
שערי טהרה שערי טל ומטר לברכה שערי ישועה שערי
כפרה שערי כלכלה שערי כבוד שערי למוד תורה לשמה
שערי לב טוב שערי מוזן שערי מחילה שערי נחמה שערי

נְעִימָהּ שְׁעָרֵי סוּדוֹת תוֹרָתוֹ שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי עֵדוּת שְׁעָרֵי פְרוּת שְׁעָרֵי פְרִיָה וּרְבִיָה שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהִלָה שְׁעָרֵי קוֹמָמוּיֹת שְׁעָרֵי קְבוּל הַפְּלוֹת שְׁעָרֵי קְבוּץ גְּלוּיֹת שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה שְׁעָרֵי רַחֲמִים שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שְׂדוּהַ שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תְּפִלָּה שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה וְיִסִּיר מִתּוֹכְכֶם קִנְיָה וְשִׁנְיָה וְתַחֲרוּת וְיָקִים בְּכֶם מִקְרָא שְׁבָתוֹכ וְיִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּאֶשֶׁר דָּבַר לְכֶם וְיִבְרַכְכֶם בְּסִפְרַת חַיִּים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמַיָא (וְאַרְעָא) וְאַמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׂרָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׂבַע וְיִשְׁעָה וְנִחְמָה וְשׂוֹבָה וְרְפוּאָה וְנִאֲוָה וְסְלִיחָה וּבְפָרָה וְגִיּוּת וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו וְעָשָׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

ואמר כך מוציאין ס"ת ואומר הסליח עבור עם הקהל

אָתָּה הָרֵאתָ לְרַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ : אֵין בְּמוֹךְ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין בְּמַעֲשֵׂיךָ :

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֶשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יְעוֹבְדֵנוּ וְאֵל יִשְׁשׁוּנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וְיֹאמַר מִשָּׁה קוֹמָה יְהוָה וְיַפְצִי אֵיבֶיךָ וְיִגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ : קוֹמָה יְהוָה לְמִנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאַרְצוֹן עַנְךָ : בְּהֵיךָ יִדְבְּשׁוּ צִדְקַת וְתַסְדִּיךָ יִרְגְּנוּ : בְּעֵבֹר רְדוֹד עֲבָדְךָ אֵל תָּשָׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ :

פסלה זו ואמר היחיד ככוונה בעת כתיבת הסוכל

יהי' מ' יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי המשפט ארון עונו לור משנבנו מנן ישענו משנב בעדנו שהמחול ותרחס עלינו וכבשו רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ס' אלהינו כמות חסד וכמת רחמים ותכנס לנו לפנינו משורת הדין ובטובך הגדול טוב חרון אפך מעמד ומעריך ומארלך ומנחלתך . ובהתחבר תורה שככתב עם תורה שבעל פה שאלו תחת לראשה . ומשך נבורותיו אליה . שורה את נבורתך ולכה ליצועתה לנו מכל המסכים והמקטרגים בני האלפים הסוככים את כסא כבודך היום וכנפש יקופו עלינו להסטיין עלינו חמוס

חמוס פיהם ואל ישטינו עלינו י'ה' כנכור ילא כאיש מלחמות ישיר קנאה ידוע אף יגריח על אויביו ותגבר :

וכסס שסמד לפניך לרין אכינו הראשון היום . וילא כדמיום דינו והארכת אפך עמו . כן כרחמיך הרבים חסד ורמת יקדמו פניך להוליא לאור משפטנו . שפטנו כלדקתך יהיה וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו כפקודת ישועה ורחמים וכזכות ס"ת ככתב בס' החיים והשלום ואורך ימים ועושר וכבוד לעבדך כאמת תמיד כל הימים . ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו עד מלאת ימי שנותינו בהם שבעים שנה כדאופן שכולל לתקן ולהסלים שלימות נפשותינו ברוב הימים . ואל נא נמות ונספס בלא משפט לבלתי ידח ממנו נדח איש מאת רעהו . ותגזור עלינו גזרות טובות וישועות ונחמות . וכטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות . ודיננו בלדק ילא נא ליטע עמך ליטע את משיחך ובנכורות ישע ימיךך . גדול כבודו כישועתך הוד והדר תשובה עליו : וכמה עליו רוח ה' רוח חכמה וכינה רוח ענה ונבונה רוח דעת ויראת יהוה ומלאה הארץ דעה את יהוה להבין ולהשכיל עמקי סודות חורתך וליראה את יהוה . יראת הרוממות אמן : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי . והני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים כרב חסדך ענני כאמת ישעך :

פסלה מהרב החסיד המקובל האלקי כמוהר"ר שלום מזרחי ידוע שרעני זקוק סנהג לאומרה נקהל חסידים וס"ת שבע"ק ירוסלם ת"ו כר"ה בעת הוכנת ס"ת :

לעולם יהוה דברך נצב בשמים : י"ב פעמים

ובכל פעם יענו הקהל אחריו ואח"ך אומר הס"ת :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען שמך הגדול והקדוש והטהור הנכבד והנורא הנכבד ולינו נק' שנתכונתי בו שחילנו לנו ולבנינו ולנשותינו ולנכותינו ולכל הללוים אלינו מכל רע מדבר וממשחית וממנפה ומכל לרע וזוקה ומיגון ואנחה ומכל חולי ומחלה ומחלה משאלותינו לטובה בחסד וברחמים ולמען עס הגדול המתפשט ממאור המרכבה התחתונה אלך וכסו' כלול עם מקורו אהיה אאהליריה שתכטל כרחמיך המרובי' וכחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזרות קשות ורעות ויסכרו כל המקטרגים והמשטינים מעלינו אלא ככח השם הגדול המתפשט ממאור המרכבה העליונה קרע' וכסהוא כלול במקורו יהוה יקרהועה שתכטל כרחמיך הרבים וכחסדיך הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרגים והמשטינים וכל גזרות קשות ורעות ושנאת חנם . וחדש עלינו שנה טובה ומבורכת . ותפרנסנו כשופע גדול ובהיתיר . ולא ישלוט בנו עון הרע . ותלליחנו כלימודינו ובכל מעשה ידיו אמן כן יהי רצון :

ומוציאין שני ס"ת ואומר הסליח עבור

ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא : אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו : גדרו ליי אתי וגרוממה שמו יתרו :

רוממו יי אלהינו והשתחויו להלם רגליו קדוש הוא : רוממו יי
אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : אין
קדוש כיו כי אין בלתי ואין צור באלהינו : כי מי אלוה מפלערי
יי ומי צור וולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת
יעקב : עץ חיים היא למחויקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה
דרבי נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאתכי תורתך ואין
למו מכשול : יי עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

רבי שמעון פתח כד מפקין ספר תורה כלכורא למקרי ביה מתפתחין תרעי דרמתי
ומטורדין את האהבה לעילא וכעי לכר נש למימר הכי :

ברוך שמייה דמרא עלמא ברוך ברוך ואתרך יהא רעותך עם
עמך ישראל לעלם ופורקן ימינה אחיו לעמך בבית
מקדשך לאמטווי לנא מטוב נהורך וקבלא צלותנא ברחמי
יהא בענא קדמך דתיריך לו חיין בטיבו ולי אנא עבדך פקדנא
בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר ותי ורת כל די רי ודי לעמך
ישראל אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא (אנת הוא שליט ער
כלא) אנת הוא דשליט על מלכא ומלכותך דרך היא אנא
עבדא דקדשא ברוך הוא דסגדנא קמיה מן קמיה דיקר אויבייתיה
בכל עון ועון לא על אנש דחצנא ולא ער בר אלהין סמכנא
אלא באלהא דשמיא דהויה אלהא קשוט ואיבייתיה קשוט
ונביאותיה קשוט ומסגי למעבר טבון וקשוט ביה אנא רחיץ
ולשמייה יקירא קדישא אנא אימר תושבחן יהא בענא קדמך
דתפתח לבי באורייתך ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך
ישראל לטב ולחיין ולשקם אמין :

ויש טהנים לומר

ישמחו השמים ותגל הארץ ואמרו בגוים יהוה מלך : ישמח הר
ציון תגלגלה בנות יהודה למען משפטך : על הכל יתגבר
ותתקדש יתברך ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא : בעולמות שברא העולם הזה והעולם הבא
כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל עמו בית ישראל : תגלה ותראה
מלכותו עלינו במהרה ויחון ויחוס וירחם על פליטתנו וער
פליטת עמו בית ישראל בחן בחסד ברחמים וכרצון ואמרו כל
העם

העם אמין : הרחמן הוא יחזיר שכיתנו ושכית עמו בית ישראל
במהרה בימינו ויציאנו מכל צרותינו לרנחה ומאפלה לאורה
בקרוב ואמרו כל העם אמין ע"כ
כי שם יהוה אקרא חבו גדל לאלהינו תכל תנו עו לאלהים ותנו
כבוד לתורה :

ומננים ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב :

ויש טהנים לומר

(בחן קרב ובחן תורת יהוה חמיטה משיבת נפש עדות יהוה
נאמנה מחכימת פתי : פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצוות
יהוה ברה מאיברת עינים : יהוה עו לעמו יתן יהוה יברך את
עמו בשלום) :

האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסידים בו :

דינים השייכים בקריאת ספר תורה

- א יזכר שלא יתחיל ברכת ס"ת מבלי ראות תחילה הפסוק אשר בו מתחיל הפסוק
- ב ולא יאמר אותה בעל פה עד שיגללו או יכסו הס"ת :
- ג כריך לומר הכרכות בקול רם למען יענה הקהל אמן וי"א שאם לא אמרם בק"ר
לא יבא י"א וכריך לחזור ולכרך :
- ד אם כריך לו ללכת מבית הכנסת בעת קריאת ס"ת אינו יכול ללכת בתוך הקריאה
כי אם בין גברא לגברא :
- ה אסור לדבר בעוד שקורא ס"ת אפי' בין גברא לגברא וי"א שיכול ללמוד בקול
נמוך או אם תורתו אומנתו או אם התחיל ללמוד קודם שיפתחו הס"ת :
- ו כשאומרים ההפטרס אסור לדבר עד שיגמרו אותה ויאמרו עס המפטור :
העולה לספר תורה איחזו בשתי ידיו בס"ת דהיינו בעמוד כל זמן שמברך ואחר
הכרכה יסיר ידו השמאלית ויאחזו ביד הימנית כלכד ובשעת הכרכה יחזיר פניו
מן הכל שלא יבא נראה כמברך מתוך הספר תורה ואומר :

יי עמכם : וסחון עונה

יברךך יי :

וחזר ואמר העולה

ברכו את יי המבורך :

ועונה סחון וסמועם

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

והעולה חזור ואומר

ברוך וי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נתן התורה :

ואחר קריאת התורה סנדך העולה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יי נתן התורה :

סדר קריאת ספר תורה

א ביום ראשון קורין וה' פקד לפי שנתפקדה טרה כר"ה ואם הוא שבת קורין בה ז' ואם שבת וסיום הפרשה עם הה' יעלו שנים בספר שני ולא יאמר קדיש בין ספר לספר ומיהו אפילו אמר קדיש בטעות אכתי יעלו שנים בספר שני להשלים מנין העולים :

ב אם סכת ביום ה' וקרא בפ' העקידה אפילו נזכר אחר שנמר הפרשה עם המשלים כל עוד שעדין לא בירך ברכה אחרונה יחזור למעלה ויקרא עמו בלבד כל פ' וה' פקד ויברך ברכתו וה"ל לעלות עולים מחדש וכן נמי אם נזכר בתוך קריאת קלת מן העולים שהעולים הנשארים בלבד יקראו בפרס' וה' פקד דלענין מנין העולים מלטרפים אותם שקראו בפרס' העקידה ואם לא נזכר עד שכבר בירך המשלים אין צריך לחזור לקרות בפרשת וה' פקד אלא למחר ביום שני יקרא וה' פקד במקום פרשת העקידה ואי יוחא לזכורא כלה לקרות ביום שני וה' פקד וגם פרשת העקידה דמסיכי אהדדי הנה מה טוב :

ג אם הראה הש"ץ לעולה ביום שני בפ' וה' פקד וע"ז בירך העולה הנכון כזה ללאת לכולי עלמא שלא יגלול ס"ת לפ' העקידה אלא שיקר' ממקום שהראהו עד קלת מפ' העקידה ויברך ואם הראהו למטה ממקום שיש לו לקרות ויברך ע"ז וסוב נזכר וה"ל לחזור ולברך לכ"ע כיון שהראהו מיהא בס' חובת היום אבל אם הראהו בפ' שלמעלה שאינה מחוב' היום וברך באתר' דנהוג לפסוק כפסקי מרן ז"ל בכל מילי צריך לחזור ולברך ובסוף מקומות ספק ברכות להקל :

ד אם דלג מהקריאה קלת בתחלה או באמצע וקרא משם והלאה ה"ל לחזור ולקרות הפסוק שלג אבל גבי פ' וה' פקד כיון שכל טעם קריאת פרשה זאת כר"ה הוא לפי שנפקד' טרה כר"ה יש פנים לו' דאם דילג העקידה והסריון דלריך לחזור :

ה אם טעה וקרא פרשת שור או כשב ונזכר בתוך הקריאה ואפי' לאחר שנמר כל הפרשה כל שלא בירך ברכה אחרונה צריך לגלול הס"ת ולקרות בפרשת וה' פקד ביום ראשון או ביום שני אבל אם לא נזכר עד לאחר שנך המשלים ברכה אחרונה אין צריך לחזור :

ו אם נמלא פסול כס"ת ואפילו בסוף הפרשה צריך להזיף אחר :

ויהיה פקד את שרה באשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר : ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים : ויקרא אברהם

את

את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק : וימר אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים : וי' ואברהם בן מאה שנה בהולד לו את יצחק בנו : ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים בל השמע יצחק לי : ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה ביילדתי בן לזקניו : ויגדל הילד ויגמר ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק : א ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק : ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עס בני עס יצחק : וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו : ויאמר אלהים אל אברהם אלייך בעיניך עריהנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה זרע : סליטי כסכת רביעי וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעה הוא : וישכם אברהם א בפקר ויקח לחם והמת מים ויתן אל הגר שם על שנתה ואת הילד וישלחה ותרך ותתע במדבר באר שבע : ויכלו המים מן החמת ותשלק את הילד תחת אחר השיחים : ותלך ותשב לה מנגד הרחק במטחוי קשת ביאמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותכת : וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה הלק הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא אשם : א קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי ידגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר והי רבה קשת : וישב במדבר פארן ותקחלו אמו אשר מארץ מצרים : רביעי כסכת ססי ויהי בעת

ההיא

הוא ויאמר אבימלך ופילל שר צבאו אל אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ועתה השבעה לי
באלהים הנרה אם תשקר לי ולניני ולנכדי בחסד אשר
עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר נרתה בה
ויאמר אברהם אנכי אשבע והוכיח אברהם את אבימלך
על אדות באר המים אשר נזרו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה
לא הנדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום ויקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית
כסכת סכסכי ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן לבדהן
ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנח שבע כבשת האלה
אשר הצבת לבדנה ויאמר כי את שבע כבשת תקח
מידי בעבור תהיה לי לענה כי חפרתי את הבאר הזאת
על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופילל
שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים וישע אשר בבאר
שבע ויקרא שם בשם יהוה אר עולם ויגר אברהם
בארץ פלשתים ימים רבים

ואמר סחן קדים לטול

פרשת ליום שני

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קחנך
את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אלוהים וישלם אברהם בפקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום
השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק
ויאמר

ויאמר

ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עסו חמור ואני
והנער נלכה עדיכה ונשתחורה ונשובה אליכם ויקח
אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו
את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר
יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנרה האש והעצים ואיה השה לעלה ויאמר
אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו סכסכי ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
השבת את בנה את יחידך ממני וישא אברהם את עינו
וירא והנה איל אחר נאחו בסכך בקרניו וילך אברהם
ויקח את האיל ועלהו לעלה תחת בנו ויקרא
אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאס יהוה כי יען
אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנה את
יחידך כי יברך אברכה והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
איכו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
בקלי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל
באר שבע וישב אברהם בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגר לאברהם לאמר הנרה
יודה מלכה נסיהא בנים לנחור אחיקה את עוץ

בכרו

בָּכְרוּ וְאֶת־בְּנוֹת אֶחָיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֶבְי אֲרָם : וְאֶת־כִּשְׁדָּר
וְאֶת־חִזּוֹ וְאֶת־פְּלִדָּשׁ וְאֶת־יִדְרָף וְאֵת בְּתוּאֵל : וּבְתוּאֵל
יָלַד אֶת־זִרְבָּקָה שְׁמֵנָה אֱלֹה יִרְדָּה מִלֶּפֶה לְנַחֲוֹר אֶחָיו
אֲבֵרָהם : וּפְלִדְגָשׁוֹ וְשֵׁמָה רְאוּמָה וְתִלְרָ נְסִיחָיָא אֵת
טַבַּח וְאֶת־נַחֲם וְאֶת־תַּחֲשׁ וְאֶת־מַעֲכָה :

ואומר החזן קדים לעילא

סדר קריאה ספר שני

א כיום פס כ' ס"ת לא יפתחו הכ' ולא יסירו המפה עד שיגללו הא'
ב אם אירע ששכחו להגילא ס"ת הכ' ונזכרו בעוד שהיו קורין כספר ראשון ס'
היום אין להגילא ספר ב' עד אחר גמר קריאת ס"ת הא' :
ג ספר ב' שנמלא בו טעות אין ספק שצריך להגילא ס"ת אחר כיון שזכות היום
הוא וכספר מוטעה לא אפשר :

ד כר"ס קורין כספר ב' כפ' פנחס וכחדש השביעי ונו' ואם טעה וקרא בענין אחר
צריך לחזור ולהגילא ס"ת ולקרות כמוספין אע"ג שקריאת ספר ב' לא הוי מדיון
התלמוד רק ממנהג הגאונים ו"ל. אפי' קרא וכחדש הו' הלא סגלג ולא קרא כל ענין
המוספין לא ילא וצריך לחזור ולהגילא ס"ת ואם דלג מסוף הפ' רק עד פסוק מלבד
עולת הכקר וקפץ וכרך כרכה אחרונה ילא ו"ל לחזור ולקרות וכן אם דלג מראש
הפרשה נ"כ שהתחיל לקרות מפ' ושיתם עולה ונו' ילא :

והמפטיר קורא כספר שני כפרשת פינחס

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם
כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם : ועשיתם עלה דריח ניחח ליהוה פר בדבקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים דפר שני עשרונים
לאיל : ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים :
ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם : מלבד עלת
החדש ומנחתה ועלת דתמיד ומנחתה ונסכיהם
כמשפטם דריח ניחח אשה ליהוה :

ואומר החזן קדים לעילא ונוללין ספר קודם :

קודם סיקחיל הכטרה המפטיר ואמר כרכה ו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים
ודצה בדבריהם הנאמרים באמת : ברוך אתה יי הבורח

בתורה

פתירה במשה עבדו ובשראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

דיני ההפטרה

א מפטירין כיום ה' ויהי אדם אחד מן הרמתיים שמדברת מפקדת חנה כשם שזכר
מדבר מפקדת טרס :

הפטרה ליום ראשון של ראש השנה

ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו
אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן יתחו בן צוף
אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית
פנינה ויהי לפנינה ילדים ורחנה אין ילדים : ועדה האיש
ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס פהנים
ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו
ולכד בניה ובנתיה מנורת : ולחנה יתן מנה אחת אפים
כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה : וכעסתה צרתה
נספעים בעבור הרעימה פייסגר יהוה בעד רחמה : וכן
יעשה שנה בשנה מדי עלתה בכית יהוה פן תכעסנה
ותכבה ולא תאכל : ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה
תכבי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי
טוב לך מעשרה בנים : ותקם חנה אחרי אכלה בשלה
ואחרי שתה ועלי חכהן ישב עליה הפסא על מוות היכל
יהוה : והיא מרת גפש ותתפלל על יהוה וככה תכבה :
ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אסר אה תראה ובעני
אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך
זרע אנשים ונתתיו ליהוה פלימי חיו ומורה לא יערה
על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה : וחנה היא מדברת על לבבה רק שפתייה
נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה : ויאמר
אליהוה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינג מעליך : ותען

חנה

Bet Aziearon 24 כד

חנה ותאמר לא אדני אשה קשת-רוח אנכי ויין ושכר
לא שתיתי ואשפך את-נפשי לפני יהוה : אלהתן את-
אמהך לפני בת-בליער כי מרב שיחי וכעסי דברתי עדי-
חנה : ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואר-הי ישראל יתן
את-שלתך אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך
חן בעיניך ותלך האשה לרובה ותאכל ופניה לא-היו
לה עוד : וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-חנה אשתו
ויזכרה יהוה : ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן
ותקרא את-שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : ויעל האיש
אלקנה וכל-ביתו לזבח ליהוה את-זבח הימים ואר-
נדרו : וחנה לא עלתה כיאמרה לאישה עדי-גמל הנער
והביאתיו ונראה אר-פני יהוה וישב שם עדי-עולם :
ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עדי-
גמלך אתו אך יקם יהוה את-דברו ותשב האשה ותינק
את-בנה עד-גמלה אתו : ותעלהו עמה כאשר גמלתו
בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותכאהו בית-
יהוה שלו והנער נער : וישחטו את-הפר ויבאו את-הנער
אר-עלי : ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל אל-יהוה : אל-הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי את-שאלתי אשר שאלתי
מעמו : וגם אנכי השאלתיהו ליהוה פל-הימים אשר
היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה : ותתפלל
חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב
פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : אין-קרוש ביהוה
כיאין בלתך ואין צור כאר-הינו : אל-תרבו תדברו
נבחה נבחה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה ולו
נתכנו עלילות : קשת גברים חתים ונכשלים אורו

חיל : שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה
יורה שבעה ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל : יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-
מרום : מקים מעפר דל מאשפת ירים אכיון להושיב
עם-נדיבים וכפא כבוד ינחלים כי ליהוה מצקי ארץ
וישת עליהם תבל : רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך
ידמו כילא בכח יגבר-איש : יהוה יחתו מריביו עליו
בשמים ירעם יהוה ידן אפסי-ארץ ויתן-עו למלכו וירם
קרן משיחו :

גמלתו וסכרנות וכו'

הפטרה ליום שני של ראש השנה

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הרוף
להרגיעו ישראל : מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
עולם אהבתיה עדין משכתיך חסד : עוד אבנה ונבנית
בתולת ישראל עוד תעדי תפוך ויצאת במחול משחקים :
עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחדלו : כי
ישיום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעדה ציון אל-
יהוה אלהינו : כי-כה אמר יהוה רגו ליעקב שמחה
וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה
את-עמך את שארית ישראל : הנני מביא אתם מארץ
צפון וקבצתיים מירבתי-ארץ בם עור ופסח הרה וילדת
יחדו קהל גדול ושובו חנה : בככי יבאו וכת-חנונים
אובלים אובלים אל-נחלי מים בדרך ישר לא יפשו בה
כיהייתי לישראל לאב ואפרים בלרי הוא : שמעו
דברי-יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מורה
ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו : כי-פרדה יהוה את
יעקב וגאלו מיד חזק כמנו : ויבאו ורגנו במרום-ציון
ונגהרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירוש ועל-צהר ועל-

בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאכה
עוד : אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו
והפכתי אבלים לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם :
ורווחי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם
יהוה : כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי
תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו : כה אמר יהוה מנעי קולך בככי ועיניך
מדמעה כי יש שכר לפעולתך נאם יהוה ושבו מארץ
אוניב : וישתקוה לאחריהך נאם יהוה ושבו בנים
לגבולם : שמוע שמעתי אפרים מתנודד יסרתני ואוסר
בעגל לא למד השיבני ואשוכה כי אתה יהוה אלהי :
כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי ערירך
בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפה נעורי : הכן יקיר
לי אפרים אם ילד שעשועים פימתי דברי בו זכר
אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם
יהוה :

ואמר קריאתם לומר בספיר

נאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צוד כל העולמים צדיק
בכל הדורות האל הנאמן האומר ועשה מרבר ומקום
כי כל דבריו אמר וצדק נאמן אתה הוא יי אלהינו וגאמנים
דברך ודבר אחר מדברך אחר לא ישוב ריקם כי אל מלך
נאמן ורחמן אתה ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו :
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תישע במהרה
בימינו ברוך אתה יי משמח ציון בכניה :

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד
משיחך במהרה יבא וגל לבנו (על כסאו לא ישב
זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו) כי בשם קרשך נשבעת
לו שלא תכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה יי מן דוד :

על

על ההורה ועל העבירה ועל הנביאים ועל יום (נסנת השבת
הזה ועל יום) הזכרון הזה ועל יום טוב מקרא קדש הזה
שנתת לנו יי אלהינו (נסנת לקדושה ולקניוחה) לבכור ולתפארת :
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך
שקך כפי כר חי תמיד לעולם ועד ודברך מלבנו אמר
וקים לעד ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (נסנת השבת
) ישראל ויום הזכרון :

ואמר סליח נכור

הניתן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים ומלכותו מלכות כל
עולמים הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה הניתן פנים
דרך ובמים עיוס נתיבה הוא יברך וישמור וינצור ויעזור
וירומם ויגדל וינשא למעלה למעלה לארוננו המלך ולכל
אנשי השדרה) מלך מלכי המלכים ברחמי וישמרו (ישמרו)
ויחיהו (ויחיים) ומכל צרה ונזק וצילהו (צילם) מלך מלכי המלכים
ברחמי ירום וינביא כוכב מערכתו (מערכתם) ויארך (ויארכו)
ימים על ממלכתו (ממלכתם) מלך מלכי המלכים ברחמי
יתן בלבם (בלבם) ובלב כל יעציו (יעציהם) ושריו (שריהם)
ומנהיגיו (ומנהיגיהם) רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל
אחינו בימינו (בימיהם) ובימינו תישע יהודה וישראל ישכון
לבטח ובא לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן : ומברך ספיר
מי שכרך יבכותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך את כל
הקהל הקדוש הזה גדולים וקטנים הם ובניהם ונשיהם
ותלמידיהם וכל אשר להם מלבא העלמא הוא יברך ותכון
ויזכה ותכון וישמע בקל צלוחתו ותתפרקו ותשתוכו מכל
צרה ועקפת ויהא ממרא דיי בסעדם ויגן בעדם ויפרוש
סבת שרומי עליכם וישע פיניכם אהבה ואחזה שלום ורעות
ויסלק שנאת חנם מפיניכם וישפור עיל הגוים מעל צואריכם
ויקים בכם מקרא שפתוב יי אר הי אבותיכם יוסף עליכם בכם
אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לכם ויכתבכם בספר
חיים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן :

דיני

- א אחר קריאת התורה יכין כל איש עצמו לקיים מ"ע תקיעת שופר ויוסיף חרדה על חרדתו כי אע"פ שתקיעת שופר בר"ה נורת הכתוב רמזים בו כלומר עורו יסכים משנהכס וברדמים הקיפו מתרומתכס וחפסן כמעשיכס וחזרו בתשובה וזכרו כוראכס * ח"י :
- ב אמרו רז"ל טעם השופר הוא לערכב הסטן וכו' אמר השתא ודאי אחי משיחא כי הסטן יודע גם הוא שיעקר טעם השופר הוא להחריד לבות בני אדם שיוכרו וישוכו אל ה' ויודע הסטן שהתשובה מקרבת הנאולה לפיכך אימת מות נפלה עליו לאמור אחי משיחא * ח"י :
- ג מה טוב ומה נעים אם התוקע יודע פרטי סודותיו של התקיעות כמ"ס אשרי העם יודעי תרועה * ח"י :
- ד יש להתודות בלחש בין ספתיו שלא ישמעו דבריו בעת תקיעת שופר מיושב בין תשר"ה לחס"ת ומת"ת לתר"ת * ח"י :
- ה אין להתעדת בעת תקיעת שופר כמיני תפלות והסכעות לזכירה ולהלליה בחכמת דרושיהם בכל עוז ותעזומות וכמיני תפלות והסכעות אשר הוכחו כס' ראשונים המסוגלים בעת תקיעת שופר להלליה כמעשה ידיהם ולא אריך למעבד הכי למי שהריו ניראת ה' כ"ה לתת אל לבו לשון מעברות שבידו ולהתחרט חרטה נמורה וחלוטה ולהודות עליהם * ח"י :
- ו לריך כל אדם להיות זכיר לכלחי יסיח דעתו מענין התקיעות וכ"ס שאסור להפסיק בדבור בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמטומד שלא מענין התקיעות ואפי' לרוק אסור למען ישמע כל הקהל כל השופר * ח"י :
- ז קוראים לתוקע ואומרים פומון זה לתקיעת שופר * יום נוהגים לאמרו אף אם חל בסכת שאין שופר * יסדוהו שלשה חמים ה"ה עבא"ש * יסוד"ה * שמואל * ושם בר"ת :

עת שערי רצון להפתח * יום אהיה כפי לאל שוטח * אנא זכור נא לי ביום הוכח * עוקד והנעקד והמזבח * באחרית נסה בסוף העשרה * הבן אשר נולד לה משרה * אם נפשה בו עד מאד נקשרה * קום העלהו לי לעולה ברה * על הר אשר כבוד לה זרת * עיקר אמר לשרה פי חמודך יצחק * נדד ולא למד עבודת שחק * אלך ואורהו אשר לו אל חק * אמרה לכה אדון אבל אל תרחק * ענה יהי לבך באל בוטח * עיקר שחר והשבים להרף בבקר * ושני נערו ממתי השקר * יום השלישי נגעו אל חקר * וירא דמות כבוד והוד ויקר * עמד והתבונן להמישח * עיקר ירעו נערו פי קראם לאמר * אור הראיתם צץ בראש הר המור * ויאמר

ויאמרו לא נחזה רק מהמור * ענה שבו פה עם משולים לחמור * ואני והנער להשתטח * עיקר הלכו שניהם לעשות במלאכה * ויענה יצחק לאביו ככה * אבי ראה אש ועצי מערבה * איה אדני שה אשר בהלכה * האת ביום זה דתך שוכח * עיקר ויענה אביו באל חי מהסה * כי הוא אשר יראה לעולה השה * דע כל אשר יחפוץ אלהים יעשה * נכנה בני היום לפניו כסא * אז יאמר זבח והזבח * עיקר דפקו בשערי רחמים לפתוח * הבן להזבח ואב לזבוח * קיום לאל וברחמיו לבטוח * וקווי יי יחליפו כח * דרשו בנחלת אל להסתפח * עיקר הבין עצי עולם באון וחיל * ויעקד יצחק בעקרו איל * ויהי מאור יומם בעינם ליל * והמון דמעיו נוזלים בחיל * עין במר בוכה ולב שמח * עיקר שיחו לאמי כי ששונה פנה * הבן אשר ילדה לתשעים שנה * היה ראש ולמאכלת מנה * אנה אבקש לה מנחם אנה * צר לי לאם תככה ותתייפח * עיקר ממאכלת יהמה מדבריו * נא חדרה אבי ואת מאשרי * חוק ועת יקר יקוד בבשרי * קח עמך הנשאר מאפרי * ואמור לשרה זה ליצחק ריח * עיקר ויהמו כל מלאכי מרפכה * אופן ושרף שואלים בנדכה * מתחננים לאל בעד שר צבא * אנא תנה פדום וכופר הכה * אל נא יהי עולם בלי ירח * עיקר אמר לאברהם אדון שמים * אל תשלחה יד אל שלישי אורים * שוכו לשלום מלאכי מחנים * יום זה זכות לבני ירושלים * בו חטא בני יעקב אני סולח * (בו שערי רחמים אני פותח * עוקד והנעקד והמזבח :

כשחל בסכת יש נוהגים שלא לומר לכריתך

לכריתך שוכן זבול ושכועה * זכרה לעדה סוערה ונגועה * בסכת אין אורים ושמע תקיעה תוקעה ותרועה * (ואומרים ושמע תפלה וזכרה לתרועה *) ואמור לציון בא זמן הישועה * יגון ואליה אני שולח : יגון

בשנת אומר מיד יהי חסדך ה' וכו'

פזמון שנונים בקצת קהלות לאומרו כזמן תקיעת שופר :

הַמֶּלֶךְ יי רום וַתַּחַת קוֹנֶה הַנְּדִילוּ אֲמוּנִי בְּנוֹעַם שִׁיר וּמַעֲנֶה
בְּחֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפֵר הָרִיעוּ לִפְנֵי :

הַמֶּלֶךְ יי שׁוֹעֲתִי הַקְּשִׁיבָה יְכִימֵי קָדְם בֵּיתְךָ הַשִּׁיבָה וְהִיבֵל
קַרְשֶׁךָ מִתְּרָה וּבְנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי פִּיתַח סַפְרֵיךָ לַצְּדִיקִים וּבִינִינִים וְדַשְׁעִים גְּטוּרִים
וְעַם יִשְׂרָאֵל וּבְרִים עַם זֶה וּמַנֶּה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי רַעַה עַם לֹא אֶלְמֵן וְקַנְס לְהֵם דְּבַרְךָ הַנְּאֻמֵּן טָרַם
יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי יוֹשֵׁב בְּמִרוֹם הַבַּיְטָה וְרָאָה עַם נִשְׁאָר עָרוֹם וְנִכְאָה
וּכְזוֹ וְשׁוֹטֵי תַּחַת יַד מַעֲנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי חֵישׁ גַּא מִלְּחָדוֹל וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפֵר
גְּדוֹל לְקַבֵּץ עַמְּךָ מִכָּל עִיר וּמִגְדוֹל וְעוֹד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאֵן
עַל יְדֵי מִוְנָה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי דְּרִשְׁנוּךָ בַּיּוֹם צְדָה בְּמִרְרוֹת לִפְנֵי כְּאִשָּׁה מַצְרָה
וְיָרֵךְ מַחֲשֵׁעֵי הַזֶּה לֹא קֶצֶדָה מִתָּר לְגַאֲרָנוּ וּבְקַרְבָּנוּ
תַּחֲנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי הוֹר וְהָדָר פְּעָלוֹ סֶלַח לְחַטָּאת עַמְּךָ וּפְעָלוֹ וְהִקְדַּם מַעֲלוֹ
אֵת כּוֹבֵד עָלוֹ אֲשֶׁר הִכְפִּיר אוֹיֵב וְשׁוֹנֵא :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי הִסְבֵּת שׁוֹעֵת עַמְּךָ הַדּוֹפְקִים הַיּוֹם בְּרָלִים דְּרַחֲמֶיךָ
וְהָיָה טָרַם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

הַמֶּלֶךְ יי בְּתִבְנוֹ לַחַיִּים כְּדַת הַצְּדִיקִים הַתְּחוּבִים לַחַיִּים וְזֶה
יִכְתוּב יְרוֹ כֵּי וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל יִבְנֶה :
בְּחֻצְרוֹת

ברכת השופר

א לריך לתקוע משומד ואם תקע מיושב לא וטוהנים לתקוע על הכימה במקום סקורים קודם שיתקע יכרך לשמוע קול שופר ולא לתקוע אבל אם אמר לתקוע לא יכרך שהיינו ואין חילוק בין אם יכרך לעלמו או שכבר ילא ומכרך להוציא אחרים אפי' הכי מכרך התקוע שתי ברכות הנוכח' ויתקע תשרית נ"פ תש"ת נ"פ חר"ת נ"פ :

ב טוב לתקוע ככל ימין אם אפשר דכ' והשטן שומד על ימינו ואטר יד ימין יש לו לתקוע בימין שלו ויהפוך השופר למעל שאל' עלה אלהים כתרועה :

נ כפר

ג כפר טיש בה י"ג בפלי בתים ולריך הולאה הרב להביא תוקע מרחוק ושעה רוליס ושבעה מעכבים אין לומר בזה נוויל בחר רובא והמיטוט כופים ואם השעה טובנים ששע עניים יחנו הו' כל הכריך :

ד אם החויל לתקוע ולא יוכל להסלים ישלים אחר ואפי' ג' או ד' ודי בברכה שניכרך הא' והוא שיהיו סס התוקעים האחרוני' בשעה ברכה ואפי' אם בירך ולא יכול לתקוע כלל הב' תוקע בלא ברכה ולא הויה ברכה לבטלה :

ה אחר תוקע ולא ש"כ כדי שלא יתבלבל ואם מובטח שחזור לתפלתו רשאי לתקוע ואם אינו מובטח אפי' שאין סס אחר לא יתקע עד אחר התפלה שכבר ילא בתקיעות דמיושב ומ"מ כשמחלל מתוך הסדור ודאי מובטח :

ו הא דאסו' לש"כ לתקוע אם אינו מובטח דוקא תקיעו' שעל סדר התפל' אבל תקיעו' שהוקטין מיושב דהיינו קודם שמתפללין מוסף מותר לש"כ לתקוע :

ז אם אין שליח לכבוד תוקע תקיעות דמיושב ראוי שהתוקע אותם יתקע ג"כ על סדר הכרכות שהמתחיל במלוא אומרים לו נמור :

ח נוהנים להקרות לפני התוקע סדר התקיעות מלה במלה כדי שלא יטעה וכזון הוא :

ט ספק אם שמע תקיעה תוקע ואין מדרך וביום ב' אין לריך אפי' לתקוע :
י מאי דנהוג עלמא שהנשים מכניסות עלמן בחיוב תקיעת שופר ולכרך עליו שפיר עבדי לכרכי :

יא הכנסם לכ"כ ומלא אותם תוקעים ושמע התקיעה ולא שמע הכרכה יכול לכרך דמקרי עובר לעשייתו :

יב מותר לתקוע בר"ה אחר שכבר ילא ידי חובתו :
יג לריך להיות התוקע יודע מעט טעם התקיעו' ואם אפי' שיהיה התוקע יודע מעט סודו וכונות התקיעו' משוכח יותר כמ"ס אשרי העם יודעי חרועה :

יד לריך התוקע לכסות השופר בשעת ברכה ובין כל סימן וסימן :

טו מי שהחזיק לתקוע אין להעבירו ולקבל אחר כיון שחוקתו קדמה :

טז לא ישיח לא התוקע ולא השומעים בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמשומד כיון דשיכי זה לזה :

יז ככון הדבר שיניחו התנוקות בבית דדוקא כמילה עבדינו משום שמחה ואם ח"ה להניחם בבית יחויקו התנוקות אלל הנשים ולא אלל האנשים שלא יבטלו משמיעה קול השופר כדראם החבולות הנערים :

יח יהיו אה הפסם שלא להקיא בשעת התקיעה וכן כנחירה למען ישמעו קול השופר :

יט הגוטל שכר לתקוע שופר בר"ה אינו רואה מאותו שפר סימן ברכה :

שופר של ראש השנה

א שופר של ר"ה מלתו כשל איל וכפוף ויש לו דין הדור מלו' עד שליש ובדיעבד כל השופרות כשרים בין ששוטי' בין כפופים ומלוא בכפופים יותר מפשוטי' ושל פרה או שור פסולים בכל גוונא מפני שנקראו קרן ולא שופר וכן קרני קוב החיות שהם עלם אחר ואין להם מבפנים זכרות פסולים וכן שופר מבהמה טמאה פסול' הגזול שופר ותקע בו ילא אפי' לא נתיאשו הכעלים ממנו ומ"מ לא יכרך עליו :

ב מותר ליקח שופר חכרו בלא דעתו ולכרך עליו ואם נסדק בתקיעה פטור :
ב' במקום

Bêt Azicaron

25

כה

ג במקום שקבלו עליהם הוראות הרמב"ם אם אין להם שופר של כנש כפוף אין להם לברך בשאר שופרות ויש מי שכתב דאחר דים מפרש בדברי הרמב"ם דשאר שופרות כשרים יכולים לברך :

ד היה בידו שופר כפוף לתקוע ומוכן לברך עליו וקניאו לו שופר של איל יתקע בשל איל :

ה תקע בשופר של ע"א של ישראל לא ילא שאינה בטלה עולמי וכתותי מכתת שעוריה אבל בשל ע"א של עכו"ם וכן במשמשי ע"א של עכו"ם לא יתקע ואם תקע בו ילא והוא שלא נתכוון לזכות בו דהיינו שלקחו מן הגוים דרך גילה ולא לזכות בו הלא כדי שיתקע בו עכשיו אבל אם נתכוון לזכות בו לא ילא והוא ליה ע"א של ישראל ויש מחמירין דהפילו בשל עכו"ם אינו יולא הלא בנתכטל ערב יום טוב :

ו המודר הנאה משופר אדם אחר הוקע בו וזה יולא י"ח ובשעת הדחק מותר לתקוע בעלמו אבל אם אמר קונס לתקיעתו עלי אסור לתקוע בו הפילו הקיעה של מלוה דקונס לשון נדר דאסר החפץ עליו והנדרים חלים ע"ד מלוה כדבר הרשות ואם אמר שלא אשמע קול השופר הוי לשון שבועה שאוסר נפשו על החפץ והיו שבועה חלה ע"ד מלוה :

ז היה קולו עם מאד או דק מאד כשר שכל הקולות כשרים בשופר :

ח אם ניבך אם לא סתמו הע"פי שנשחל קולו כשר מיהו אם יש שופר אחר אין לתקוע בזה כי י"א שאין לתקוע בשופר נקוב אפי' נשתייר בו שיעור תקיע' משום שקולו פגום : ואם סתמו שלא במינו הע"פי שאינו מעכב את התקיעה לאחר סתימה שמור קולו לכמות שהיה בתחיל' פסול אפי' נשתייר בו רובו ואם סתמו במינו אם נשתייר רובו שלם ולא עכבו הנקבים שנסתמו את התקיעה הלא חזר קולו לכמות שהיה קודם שניבך כשר ואם חסר אחד משלם הלא פסול ואם הוא שעת הדחק שאין שופר אחד מניו יש להכשירו בסתמו במינו אם נשתייר רובו אפי' לא חזר קולו לכמו' שהיה וכן יש להכשיר בסתמו שלא במינו אם נשתייר רובו וחזר קולו לכמות שהיה בתחילה קודם שניבך :

ט שופר שנלדו דק ועשו לו חשוקים של ברזל כשר לתקוע בו :

י נסדק לארכו פסול וי"א אפי' בכל שהוא פסול א"כ הדקו הרבה בחוט או במשיח' ונשתייר שיעור התקיע' ממקו' הקשיר' ולמעל' לזר הפה אם מעכב התקיע' ואם אינו מעכב לא בעי שיעור' וי"א דוקא ברובו ואם דבקו כשר אפי' אם דבקו בדבק ויש מי שאומר שאינו כשר הלא כשרדבקו בעלמו שחוממו באור עד שנפער וחסר סדקיו זה עם זה : ואם נסדק כולו אפי' מלך אחד פסול אפי' חממו באור וחיבר סדקיו זה עם זה ואם נשתייר בו כל שהוא כשר אם דבקו :

יא תקע בשופר ונסדק בתקיעה אם לקחו ברשות פטור משלם דהו"ל מתה ממתת מלאכה ואם שלא ברשות חייב לשלם ומיהו ילא בתקיעתו דלא גרע משופר גזול והכי מילי שילא נשחטק ולא תקע עוד אבל אם סיים התקיעה באותו שופר לפום נמרא דילן ילא ולפום הירושלמי לא ילא :

יב תקע בשופר שנסדק במיעוטו יחזור לתקוע בשופר כשר :

יג נסדק לרחבו במיעוטו כשר ברובו פסול א"כ נשאר מהסדק לזר פיו שיעור תקיעה דהיינו ארבעה גודלים מאדם בינוני במקום הרחב וכשנשתייר בו כך כשר אפי' אם מעכב את התקיעה ויש מכשירים שנשתייר הפילו שלא לזר פיו :

יד דבק שברי שופרות זה עם זה ועשה מהם שופר פסול אפי' אם יש בשבר שכנגד פיו

טו פיו שיעור שופר :
 הוסיף עליו כל שהוא בין במינו בין שלא במינו פסול אפי' היה בו מתחיל' שיעור שופר :

טז הפכו ותקע בו לא ילא בין הפכו כדרך שהופכים החלוק שהחזיר פנימי לחיצון בין שהניחו כמו שהיה הלא שהרשיב את הקצר וקצר את הרחב וה"ה את הקטע במקום הרחב פסול :

יז היה ארוך וקצרו אם נשאר בו שיעור תקיעה כשר :

יח גרדו מבפנים או מבחוץ עד שעשאו דק מאד כמו גלד כשר :

יט לא הושיא זכרותו הלא נקב בו כשר אבל אם הושיא הזכרות ועשה ממנו שופר כגון שנקב בו פסול :

כ לפשו זהב במקום הנחת פה פסול שלא במקום הנחת פה כשר : לפשו זהב מבפנים פסול : מבחוץ אם נשתנה קולו מכומו' שהיה פסול ואם לאו כשר : יש מפרשי' מקום הנחת פה היינו עובי השופר לזר פנימי שמניח סם פיו והלד החיצון מן העובי עלמו קרי שלא במקום הנחת פה ויש מפרשים דעביו במקום הקצר הוא מקום הנחת פה ושלא במקום הנחת פה היינו כל אורך השופר מלך הקצר עד לזר הרחב : ואם עשה זהב כל שהיא סמוך להנחת פיו מסתמא אין קולו משתנה בשביל כך :

כא המליירים בשופר זרורה במינו לבעונים כדי לנאותו לא יפה הם עושים אבל מותר לחקות בשופר עלמו זורות כדי לנאותו :

כב אם נתן זהב על עובי השופר בלד הרחב היינו הוסיף עליו כל שהוא ופסול :

כג הרחיק את השופר ונפח בו ותקע בו פסול :

כד נתן שופר לתוך שופר אם הפנימי עודף על החיצון משני גדדיו ונתן הפנימי בפיו ותקע בו כשר והפילו אינו בולט בלד הרחב רק סוה לחיצון והאיל ובלט לזר הפה ותקע בפנימי ילא : והוא שלא יסנה קולו במה שהוא נתון בתוך החיצון ואם לאו פסול :

כה אם נתן ב' שופרות בפיו ותקע וכוון ללאת בשניהם לא ילא :

כו שופר של רהש הסנה אין מחללין עליו יום טוב אפי' בדבר שיש בו משום שבות כיולד היה השופר ברהש האילן או מעבר הנהר ואין לו שופר הלא הוא אינו עולה באילן והינו שט על פני המים כדי להביאו ועל ידי גוים מותר דהוי שבות דשבות (פי' היסור אמירה לגוי באיסור דאורייתא הוא משום שבות שאחז"ל לשבות מאמירה לגוי ובאיסור דרבנן הוא שבות דשבות ובמקום מלוה לא נזרו) :

כז אם השופר בתוך חבית שובר אותה ומוליאים ממנה כדון גרונרות :

כח אם גוי הביא שופר מחוץ לתחום חוקעים אפי' מי שהובא בשבילו ואפי' יש לו שופר אחר שאינו של איל וזה שהובא של איל מותר וה"ה אם עשה גוי שופר בי"ט מותר לתקוע בו אם עשאו מקרן שלו ללא הוי נולד :

כט יכול ליתן בתוכו מים או יין ללחצו אבל מי רגלים ה"ה בחול אסור מפני הכבוד שלא יהיו מלות בזויות עליו ודלה בהמפרשים משום כבוד התוקע :

ל כל הפסולים ביום א' פסולים גם ביום ב' :

התוקע לתוך הבור

א התוקע בתוך הבור שהוא בכנין תחת הקרקע כגון מרחף או בתוך המערה אותם

אותם העומדים בתוך הכור והמערה ילאו והעומדים בחוץ אם קול שופר שמעו ילאו ואם קול הנדה שמעו לא ילאו ואם רוב הכור בנוי למעלה מהקרקע אף על פי שמקנהו תוך הקרקע שרי וכן התקוע לתוך חבית גדולה וכיוצא בה אם קול שופר שמע ילאו ואם קול הנדה שמע לא ילאו ואפילו העומד בתוך החבית ואפילו התקוע עלמו אם תלוי בהבנתה אם קול שופר שמעו ילאו :

ב אם החמיל לתקוע בכור ועלה חוץ לכור וגמר' חייב שכל מה ששמ' בין בפניו בין בחוץ היה קול השופר וכן אותם שהיו בכור בתחלת התקיעה אפילו לא ילאו לחוץ ילאו י"ח דכשארם בכור והשופר בחוץ שומע קול שופר :

ג השומע מקלת הקיעה שלא בחיוב ומקלת' בחיוב או שאמר לתקוע כמתעס' כיוון להוליאני י"ח והקע ומשך בה שיעור הקיעה לא ילאו וי"א שיצא אם איכה שיעור תקיעה בחיוב ובראשון עיקר וה"ה אם שמע מקלת התקיעה קול הנדה כגון שהיה התקוע בכור והוא עמד בחוץ ובאלמנע התקיעה ילא לחוץ :

ד העומדים חוץ מב"הכ בריחוק מקום אם נראה להם כבוד שקול שופר שמעו ילאו :

זמן תקיעת השופר

א זמן תקיעת שופר ביום ולא בלילה ומלותה מטעת הנז החמה ואילך ואם תקע משעלה עמוד השחר ילא ואם שמע מקלת תקיעה קודם שעלה עמוד השחר ומקלתה אחר שעלה עמוד השחר לא ילא :

ב רבים נהגו לתקוע קודם תפלה בבקר השכס ואח"כ תוקעים מיושב אחר קריאת ספר תורה ויש לכתול מנהגם והרב חיד"ה שמע מפה קרום מהר"ם שרעבי ז"ל שיש לכתול ועשה מעשה וביטל במדרש רבא הנוהגים ע"פי האר"י ז"ל :

ג שמע ט' תקיעות בט' שעות ביום ילא ואפילו אם מט' בני אדם תקיעה מזה ותקיעה מזה וי"א דדוקא בשלא הפסיק ביניהם בקול שופר שאינו ראוי לאותה נבא ואם שמע קול הראוי לאותה נבא ב"פ כגון תקיעה ותרועה ותקיעה ותקיעה ילא :

ד שמע ט' תקיעות מט' ב"א שתקעו כולם כאחד לא ילא שאין כאן פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה ואם שנים תקעו כאחד כל הסדר אפילו אחד תקע בחלוצות ילא דיהיב דעתיה על השופר :

ה היה זה לריך פשוטה ה' וזה לריך פשוטה אחרונה תקיעה אחת מוליא את שניהם ודוקא כל התקיעה נוכל להשתמש לזה ולזה אבל להפסיק חד תקיעה חזיה לזה וחלזיה לזה לא :

ו יום טוב של ראש השנה שחל להיות בשבת אין תוקעים בשופר ואסור לטלטלו אם לא ללורך נופו ומקומו וביום טוב אסור להשתמש בו כלל דהוקפה למלותו :

מי הם הראויים לתקיעת שופר

א כל שאינו מחוייב בדבר אינו מוליא אחרים י"ח :

ב חרש שוטה וקטן פטורים וחרש אפילו מדבר ואינו שומע אינו מוליא דכיוון דאינו שומע לאו בר חיובא הוא' אבל שומע ואינו מדבר מוליא אחרים י"ח ואפילו לכתחלה יכול אחר לנרך והוא תוקע וחרש שומע על ידו כלי כמין חלוצות חייב בשופר' :

א אשה פטורה משום דהוי מלאת עשה דהזמן גרמא :

ב אגדרונינוס מוליא את מינו טומטום אפילו את מינו אינו מוליא דשמא טומטום זה נקבה וזה זכר אבל אגדרונינוס שוין כולם שיש להם זכרות ונקבות :

ה מי שחליו עבד וחליו כן חורין אינו מוליא אפילו עלמו ולריך שיתקע לו כן חורין להוליא :

ו אף על פי שגשים פטורות יכולות לתקוע וכן אחר שיצא כבר יכול לתקוע להוליא אבל אין מברכות ולא יברכו להן' והמנהג שהגשים מברכות על מלות עשה שהזמן גרמא ע"כ גם כאן מברכה לעלמן אבל אחרים לא יברכו להן אם כבר ילאו ואינן תוקעין רק לגשים אבל אם תוקעים לאיש המחוייב מברכין לו אף על פי שכבר ילאו :

ז יותר ראוי לאיש לתקוע לאשה משתתקע היא לעלמה או אשה לאשה :

ח אסור להוליא שופר לר"ה ללורך אשה שהשמע תקיעת שופר :

ט מותר להוליא שופר לר"ה ללורך איש שהוא מסופק אם תקע או לא וכן לטומטום וזהו כמ"ד ספק דאורייתא לחומרא מדאורייתא אבל למאי דכתבו האחרונים דנקטינן כמ"ד דספק דאורייתא לחומרא מדרכנן אם כן אסור ולריך להתייבב בדבר :

י אסור להוליא שופר לר"ה ללורך קטן וה"ה לאיש ששמע התקיעה דמיושב כדי לשמוע דמעומד :

יא המודר הבה מחבירו מותר לתקוע לו תקיעה של מלוא ודוקא כשהוא תוקע מהלוי להוליא אבל אם אמר לו המודר תקע והוליאני אסור ואם אמר קונס תקיעותיו עלי ככל ענין אסור :

יב המתעסק בתקיעת שופר להתלמד לא ילא י"ח וכן השומע מן המתעסק לא ילא וכן התוקע לשורד ולא נכתוון לתקיעת מלוא לא ילא' נכתוון שומע לא ילא י"ח ולא נכתוון התוקע להוליא או שנתכוון התוקע להוליא ולא נכתוון השומע לא ילא לא ילא י"ח עד שיתכוון שומע ומשמיע :

יג מי שתקע ונתכוון להוליא כל השומע תקיעתו ושמע השומע ונתכוון ללא י"ח אע"פי שאין התוקע מתכוון לפלוני זה שתקע תקיעתו ואינו יודע ילא שהרי נתכוון להוליא לכל מי שישמענו לפיכך מי שהיה מהלך בדרך או יושב בתוך ביתו ושמע תקיעות מש"ן ילא אם נתכוון ללא י"ח שהרי ע"כ מכוין להוליא את הרבים י"ח :

יד מי שבה לב"ה לב"ה ללא י"ח עם הכבוד אע"פי שבשעה ששמע לא כיון לבו אלא שתמא ילא אבל הבה לב"ה כשתמא לא ילא :

טו שומא חייב בתקיעה ואם היה מוחזק לתקוע בכל שנה וסלקוהו אם לא ימלא בקי כמוהו יחזירוהו למינויו ולכתחילה אין לסלקו אע"פי שנמלא בקי כמוהו :

טז חוקע שמת וכנס אחר במקומו וכסגדל בנו רוצה לירש זכות אביו אע"ג דיש הרבה חולקים בדיו העלו האחרונים דכיון דאידיחי אידיחי :

סדר הראוי לתקיעת שופר

א כמה תקיעות חייב אדם לשמוע בר"ה תשע לפי שנאמר תרועה כיוכל ובר"ה ג"פ וכל תרועה פשוטה לפניה ופשוטה לאחריה ומפי השמועה למדו שכל תרועות של חדש השנישי א' הן בין בר"ה בין בי"ה של יובל ט' תקיעות ככל אחד משניהם תר"ת תר"ת תר"ת :

ב תרועה זו האמורה בתורה נסתפק לנו אם היא היללה שאנו קורים תרועה או אם היא

היא מה שאנו קורים שברים או אם הם שניהם יחד לפיכך כדי לזאת ידו ספק לריד לתקוע תשר"ת ג"פ ותשר"ת ג"פ :

ג י"א שיעור תקיעה כתרועה ושיעור תרועה כג' יבנות דהיינו ג' כוחות בעלתא כל שוא והם נקראים טרומיטין ולפי זה לריד לזוהר שלא יאריך בשבר כג' טרומיטין ושבר ר"ל שבר א' דהיינו קול א' לא יאריך כג' טרומיטין דנעשה תקיעה ס"כ י"א מכלל שבר ונעשה תקיעה וי"א דהיו לחוש אם האריך בשברים קלת ובלבד שלא יאריך יותר מדאי דהיינו כשיעור ג' שברים ותרועה דהא תשר"ת עבדינו מספיקה דשמה תרועה דקרא היא שניהם יחד ואם כן גם התקיעה ז"ל כשניהם יחד ואם כן אף שמאריך קלת בשברים לית לן בה ובתשר"ת לא יאריך בשבר א' כשיעור ג' שברים מה"ט וזריך להאריך בתקיעה של תשר"ת יותר מבשל תשר"ת דשמה הוא תרועה ושברים יחד ר"ל יליל ונחה ושיעור תקיעה כתרועה וכן לא יאריך בתקיעה של תשר"ת יותר מבשל תר"ת דשברים הוא נחה והוא יחד גדול מיליל שהוא תרועה ומיהו אם מאריך הכנה בכל תקיעה אין לחוש שאין לה שיעור למעלה וכן בתרועה יכול להאריך בה כמו שירצה וכן אם מוסיף על ג' שברים ועושה ד' או ה' אין לחוש וי"א שיעור יבבא ג' טרומיטין ר"ל חד יבבא ג' טרומיטין והתרועה היא שלשה יבבות ממילא הו' שיעור תרועה ט' טרומיטין ושיעור תרועה כתרועה הו' ג"פ ט' טרומיטין ולפי"ז יוכל להאריך בשבר א' עד תשעה טרומיטין אבל ט' הו' שיעור תקיעה ובתשר"ת הו' תרועה י"ח טרומיטין ט' מלך יליל הנק' תרועה וט' נחה הנק' שברים ושיעור תקיעה כתרועה הו' ג"כ י"ח טרומיטין י"ח שיעור תרועה כג' יבנות ששה ט' טרומיטין ושיעור תקיעה ג"כ ט' טרומיטין כתרועה ולפי"ז אין לחוש אם האריך קלת בשבר וזריך להאריך בתקיעה של תשר"ת כשיעור י"ח טרומיטין ומי שלא האריך בתקיעה כשיעור הזה והאריך בשברים לא קיים מלה לא כמור ולא כמור :

ד ג' שברים לריד לעשותם בנשימה א' ובדועבד יולא אף כג' נשימות הכל ג' שברים ותרועה דתשר"ת י"א ש"כ לעשותם בנשימה א' והוא שלא ישא בהפסקה יותר מכדי נשימה וי"א שזריך לעשותם בנשימה א' וירא שמים ילא ידו כלם ובתקיעות דמיושב יעשה בנשימה אחד ובתקיעות דמעומד יעשה כג' נשימות והמנהג הפשוט לעשות הכל כג' נשימות ואין לשנות :

ה יש ללמוד לתוקע שלא יעשה שום שהייה בין השברים לתרועה ויעשה הכופים כל מה דאפשר אפי' שיש בס' נשימה אחרת ורהוי שלא יקרא המקרא לתוקע תרועה בסדר תשר"ת אלא ידלג קריאה זו ויעשה כן התוקע מעלמו ובמקום שלא ירצה לשנות לדלג המקרא קריאת התרועה בסדר תשר"ת לא ימתין על הקריאה וימחר עלמו בתכיפה כל מה דאפשר :

ו אם תקע תר"ת בנשימה א' ילא יוש מי שאומר שלא ילא וכן הדיון :
ז אם האריך בתקיעה אחרונה של תשר"ת כשיעור ב' תקיעות כדי שתעל' לשם תקיעה אחרונ' של תשר"ת ובשכיל הראשון של תשר"ת לא עלת' לו אלא בשכיל תקיעה א' וי"א שאפילו בשכיל א' לא עלתה לו יאם תקע תקיעה א' בין ב' שברים והחנה שזוה מן הסדרים הוא הנכון העלה לו אותה תקיעה ילא :

ח אם תקע בתשר"ת ואחר שתקע שני שברים טעה והתחיל להריע אם נזכ' מיד יתקע שבר א' ויש מי שפסק שיחקע ג' שברים ואם לא נזכר עד שנמר התרועה שהתחיל בה בטעות לא הפסיד התקיעה הא' שתקע אלא חוזרותוקע ג' שברים ומריע וחוקע אבל אם הריע בתרועה בתשר"ת או בתשר"ת הפסיד גם תקיעה א' :

ט אם הפסיק בתרועה בין תקיעה לשברים או שהפסיק בשברים בין תרועה לתקיעה

לתקיעה וכן אם הריע שתי תרועות זו אחר זו שתקע אחר התרועה תקיעה כמתעסק שלא לשם תקיעה והפסיק בה בין תרועה לתקיע' או לאחר שתקע ג' שברים שתקע והפסיק ואח"כ תקע שברים אחרים ואפי' שבר א' בכל אלו הו' הפסק והפסיד גם תקיעה א' אכל אם הכל נעשה בתקיע' א' אפי' התחיל להריע כשר ויה"ה אם התחיל לתקוע ואין קולו עולה יפה ומתחיל לתקוע שנית נחשבת הכל לתקיעה א' ודע דכל זה אפי' בתשר"ת דוקא כשמריע בתוך השברים הוא מעין התרועה שיש לו לתקוע משא"כ כשעושה התרועה קודם השברים או ב' תרועות זו אחר זו לא ילא ויה"ה אם שמע בנתיים מה שלא לריד דהו' הפסק ואם טעה בתקיעות דאחר התפלה הו' כן ככל שרמיה רב דמיושב ומעומד הדיון כן :

אם תקע ב' תשר"ת או ב' תשר"ת או ב' תשר"ת כהונן וטעה בג' א"כ לחזור אלא לאחרון שטעה בו : אם תקע כגד הרחב של השופר לא ילא ויסימך מן המלך קראתי יה' ואחר שתקעו או הש"פ א' אשרי העם יודעי תרועה ואשרי ומחירין הספר למקומו : האר"י זלה"ה כתב שיאמר אשרי העם עד תרום קרננו :

וזאת התפלה נוהגין לאומרה בירושלם : חברון : וצפת תוב"ב :
קורם תקיעת שופר :

יהי רצון מלפניך יאהרונגיה אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שתקרב כל המסכים המבדילים בינך ובין עמך בית ישראל למען שמותיך הקדושים והטהורים היוולדים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן התקיעה ומתשר"ת ומתשר"ת ומתשר"ת ותמלא רחמים עלינו ועל כל עמך ישראל ותכנס לנו ולהם לפני ולפנים משורת הדיון ותתנהג עמנו ה' אלהינו ועם כל ישראל אחינו במדת החסד ובמדת רחמים ויעלו המלאכים הממונים על התקיעות להעלות לפני כסא כבודך וימליכו טוב בעדנו וזכור לנו עקדתו של יצחק אחינו חתום פי שטן ואל יטשן עלינו (יכוין בשם קר"ע שט"ן) והגילינו לנו ולכל ישראל אחינו מדבר ומנגנ' ומגורה ומשני ומבזה ומחרכ ומכלמיני רעבומכת כלור ויוקר השעדים וכטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל גזרות קשות ורעות ונזור עלינו ועל כל עמך בית ישראל גזירות טובות ברב רחמין ועמוד מכסא הדיון ושכ על כסא החסד והרחמים למען ברית אברהם יצחק ויעקב אבותינו ולמען רחמין וחסידיך כי רחום אתה כדכתוב כי אל רחום יאהרונגיה אלהיך לא ירפך ולא ישיחך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : יהיו לרצון אמרי פי והניון לבי לפניך יאהרונגיה זורי וגואלי :

- : "קולי שמעה כחסדך יאהרונגיה כמשפטיך חיינו
 - : "ראש דברך אמה ולעולם כל משפט לךךך
 - : "עריב עבדך לטוב אל יפסקוני ודים
 - : "שש אנכי על אהרתך כמולא שלל רב
 - : "טוב טעם ודעת למדני כי במלותיך האמתית
 - : "כדכות פי רצה נא יאהרונגיה ומשפטיך למדני
 - : "קבל דנה עמך שנכנו טהרנו נורא
 - : "מן המצר קראתי ירה ענני במרחב ירה
- ואם הריחו כסוד ה' יכוין לפחות כללוח כוונת התקיעה כי השופר ה"ם הכינה דכה חירו דכלא והיא תוקעת ומוליאה זי"ן מתוקנים כמחין וסדרים עתיקים

סדר הראוי לתקיעת שופר

שתיקום וסודה רם וכננב כידוב ליודעי חן :

ואם אינו יכול לתקוע אומר ויהי כועס ג' כפי הסוכר כנר הרמז :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשרה ידינו כוננה עלינו ומעשרה ידינו כוננהו :

ואומר התוקע

דבנו של פולס בניך בני רחומיך שמו עיניהם לנגדך ובטחו על רוב חסדיך ושמחי עליהם לתקוע שופר לפניך כדי שתזכור להם זכות אברהם אבינו ע"ה והפלתו כהר המוריה וזכות יעקב אבינו ע"ה ותמימותו אשר התהלך לפניך באמת ובלבב שלם וזכות יצחק אבינו ע"ה ועקידתו שנעקד ע"ג המזבח ותעמוד מכסא דין ותשכ על כסא רחמים עליהם כדבר שנאמר עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר :

ואני יודע בעלמי שאיני כדאי לבקש על עצמי וכל שכן על אחרים וכל שכן כי אין בי לא דעה ולא תבונה לכיוון כוונת התקיעות ולירוף שמוחך הקדוש וכל היחודים וזווגי מדות העליוני ומחוק הדינים קשין ורפין הראויים לבא על ידיהם אבל בטחתי ברחמיך המרובי וידעתי כי לא תביטני כי לחקן שלחוני ולא לקלקל ואהא כטובך תפורר רחמיך ויהי כועס ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ותאריך מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה כאלו נהכיון בכל לרופי שמות הקדושים העולים מתוכם ובכל היחודים וזווגי מדות העליונות ומחוק הדינים הראויים לבא על ידיהן ויעלו תקיעות אלו לפרור רחמיך עם שאר תקיעות בני עלייה בניך היורשים והמכוונים כל כוונת שמוחך הקדושים וזווגי מדות העליונות ומחוק הדינים הראויים לכל תקיעה והקיעה המשלים יחוד וזווגי מדות העליונות ומפוררים את הרחמים :

ובכן יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מזוחיך ומרחם על בניך והסוד לסג נס על ידי תקיעות אלה מדת הרין החוק והרפה למדת החסד ולמדת הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום חקוקים בכסאך אברהם בראש יעקב כנגד יצחק נפתים ותכנס לנו לפנים משורת הדין וסתום וחתום פי שטן ואל יטטין עלינו ובכא הוכחה נגדך שמו חספך אל תמח וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך אמן כן יהי רצון :

וקודם התקיעה יס מקומות טיפונים לומר מזמור מ' כל העמים תקעו כף מנפה פסמים וסכוקים אחרים כמו שסיבא בספר אוצר נחמד :

למנצח לבני קרח מזמור : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : כי יי עליון נורא מלך גדול על כל הארץ : ידבר עמים תחתנו וקאמים תחת רגלנו : יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משביל : מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא

קדשו

שחרית של ראש השנה

קא

קדשו : גדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מנני ארץ מאד געלה :

וישמור תקוע על הדוכן ויאמר

יי בקול שופר יישמיע ישועה לקבץ שיה פוורה בכא חזיון תשועה ענה אלהים בתרועה יי בקול שופר : יי בקול שופר קול משמים על הר הקדש ועל ירושלם ואז בנת ימינה תהי כמראש נטועה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : יי בקול שופר יגלה קץ וזמן עת יתקע והקדש בסערות תימן ומלכות הרשעה אזי תהיה פרועה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : יי בקול שופר בהר הקדש תתקע גוה ציון תרקע והר שעיר יבקע ותנתק ותמוש היתר התקועה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר :

ואומר תקוע

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אלהי המשפט שכזכות אלו השמות הכולאים מ"ת אל נבא קרב תשועת מלפניך (ויכוין הנקט"ס) פחדך סר תנזיה ממחסר (ויכוין פסת"ס) פדה שועים פתח סומים שטך מלפנים (ויכוין פספסי"ס) דלה יוקעים וקבץ נפולים סמוך ייה מופלגים (ויכוין דיוגסי"ס) שתקע כל המסכים והמקטרגים אשר הם מכדילים בניך וכן עמך ישראל אלהי המלך המשפט שומע קול תרועת עמך ישראל כרחמים :

וקודם טיקע אומרים אלו הכסוקים

11 כמכנב ליוורכו

עלה אלהים בתרועה יי

בקול שופר : בתצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בתרועה יי בקול שופר : בתצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : לכו ברננה ליי גרועה רצור

עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר : בתצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי : תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב : כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה : לכו ברננה ליי גרועה רצור

כו Bêt Azicaron 26 בקול

בְּקוֹל רִנָּה : מְזַמֵּר לְתוֹדָה
הֲרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוּ
לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נַגֵּן
בְּתוֹרְעָה : הֲרִיעוּ לִי כָּל
הָאָרֶץ פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ :
וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּבְרֶק
חֶצְו וַיֹּאדְנֵי יְהוָה בְּשׁוֹפָר
יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּמְן :
וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק
מְאֹד מִשֶּׁה יִדְבַּר וְהָאֱלֹהִים
יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל : וַהֲיִהֶּה בְּיוֹם
הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל
וּבָאוּ הָאֲבִידִים בְּאָרֶץ אֲשׁוּר
וְהַנְּדָחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם : כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל
וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׂוֹא נִס
הָרִים תֵּרְאוּ וְכִתְּקוּעַ שׁוֹפָר
תִּשְׁמְעוּ :

לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְמָה פָּנָיו
בְּתוֹדָה בְּמִירוֹת נִרְעֵה לוֹ :
הֲרִנְנוּ לְאֱלֹהִים עֲוִנֵינוּ הֲרִיעוּ
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : מְזַמֵּר לְתוֹדָה
הֲרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוּ לוֹ
שִׁיר חֲדָשׁ הִטִּיבוּ נַגֵּן בְּתוֹרְעָה :
הֲרִיעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ
וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ : וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה
וַיֵּצֵא כַּבְרֶק חֶצְו וַיֹּאדְנֵי
בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
תִּמְן : הִלְלוּהוּ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ
הִלְלוּהוּ בְּרִקְעַ עֲוִי : הִלְלוּהוּ
בְּנִבְרֹתָיו הִלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֹלוֹ :
הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ
בְּנִבְל וּבְנֹזֶר : הִלְלוּהוּ בְּחַף
וּמְחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעַנְבִּי :
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלוֹ שְׁמַע הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלוֹ תְרוּעָה : כָּל הַנְּשַׁמָּה
תְּהַלֵּל יְהִי הִלְלוּהוּ : וַהֲיִהֶּה קוֹל
הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶּׁה
יִדְבַּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל :
וַהֲיִהֶּה בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גְּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבִידִים בְּאָרֶץ אֲשׁוּר
וְהַנְּדָחִים בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם : כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל
וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׂוֹא
נִס הָרִים תֵּרְאוּ וְכִתְּקוּעַ שׁוֹפָר
תִּשְׁמְעוּ :

אחר כך ואמר אלו הספוקים סר"ק טלס יבא מהם סס קר"ע טט"ן מטולם בשם הוי"ה ויכו סדרן :

"יקום אלהים יפולו אויביו וינוסו משנאיו מפניו : "קומה ה' באשך הנשא בעצרות צוריו ועורה אלי משפט לויית : "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בני יכתירו לדיקים כי תגמל עלי : "רעה ה' להיללי ה' לעזרתי חושה : "ואני עני ואכיוון אלהים חושה לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר : "עיני תמיד אל ה' בי הוא יוליא מרשת רגלי : "השמיטי בכקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אלך נשאתי נפשי :

סכס זה הוא ר"ק יקהרוע"ה כדי למתקו :

"הוה אלהים לכהות הסיכנו האר פניך וכושעה : "שמרני כאישון בת עין כלל ככפיד תסתירני : "הפלג חסדיך מושיע חוסיס מתקוממים בימיך : "טהור עיניס מראות ברע למה תביט כונדיס תחריש ככלע רסע לדיק ממנו : "טוב ה' למעו כיוס לרה ויודע חוסי בו : "וכסדך תלמית אויבי והאכדה כל צוררי נפשי כי אני עבדך : "נפשנו חכהה לה' עזרנו ומגננו הוא : "נוראות כלדק תעננו אלהי ישענו מטטח כל קצוי ארץ ויס רחוקיס : "אלא אחס תשוב תחיינו ועמד ישמחו כך :

זה הוא ר"ק ישחטונ"ה כדי למתקו ויכוין תמיד כאלו הסני שמות :

דיני וירוי לתקיעת שופר

א ככר אמרנו שטוב שיתודה ויפרוש חטאיו כל אחד בין תשר"ת לתש"ת ובין חס"ת לתר"ת ויפרט דרך כלל תחלה כזה עברתי על עשה ועל לא תעשה . ובכן יתבטל מעליו היצר הרע הממונה להעביר על לא תעשה והיצר הרע הממונה להעביר על מצות עשה וגם בתקיעות דמיושב יתודה על עון ע"ז כמו גאווה וכעס ושכירת כלים בחמתו והף את אשר השחית את זרעו ארלה ובכן יבטל מעליו יז"ה על ע"ז והשחתת זרע בכח סס קר"ע טט"ן :

ב בתקיעות שבמוסף יהרבה פרטי עונותיו ו"כ שעת התקיעות ובפרט בעון ג"ע את אשר תר אחרי לבבו ואחרי עיניו תרי סרסורי דעבירה ובכן יבטל מעליו יז"ה דג"ע בכח הסס הנו' . וכן בתקיעות שבחזרת מוסף יהרבה פרטי עונותיו ובפרט בעון ט"ז ומה מאד יתאונן אדם חי על כמה דס נפשות אכיווני אשר נלכדו בעונותיו והף אשר המית את בניו כגודע ובכן יבטל מעליו יז"ה דט"ז בכח הסס הכוזר :

קודם הכרחה יכוין יקהרועהי ישחטונהי ומכרך התקיע

ברשות מורי ורבותי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַצִּוְנוּ לְשַׁמֹּעַ קוֹל שׁוֹפָר :

כיום שני אינו מכרך שחיינו אלא אם חל יום ראשון בשבת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי (יוד בא ויאו בא) אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחִינּוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

ג בעת שיתקע יכח ד' להכבעות על השופר כדי לכפות הדיון ותוקע אלו הסימנים ובין סימן לסימן טוב שיתודה בלחש דוקא בין ספתיו כי הוא עת רצון להתקבל ויבכה על עונותיו . וכל המתעורר בכביה בפרט בעת הזאת היא הוראה עמומה שנשמחו טובה ומתקנת כך קבלנו מהזהר המופלא האר"י ז"ל ויכוין תקיעה אברהם : סברים יחק' תרועה יעקב ודוד : תקיעה יעקב . ובשליש קולות אלו דמיושב יכוין שיש כהן ר"ע טרומיטין . לבטל יצר הרע דעבירה וזה וזהשחתת זרע לכטלה :

שחרית של ראש השנה
תשרת תשרת תשרת
תשת תשת תשת
תרת תרת תרת

ואמר סקופות סקול אומרים

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון : בשמך
יגילון כל היום ובצדקתך ירומו : כי תפארת עזמו
אתה ובצונתך תרום קרננו : כי ליי מגננו ולקדוש ישראל
מרכנו : כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי יי וצדקתם מאתי
נאם יי :

יי יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יי ידיו אפסי ארץ ויתן
עו למלכו וירם קרן משיחו : וכפלו ג' ואמר כך אומרים

יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך :
אשרי יושבי ביתך עוד יהלוק סלה : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהיה כתר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדלתו אין חקר : דוד לדוד
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי
גפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום
יהוה כינה ארץ אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסר לכל ורחמיו
עד כל מעשיו : ירוק יהוה נכורה כל מעשיך וחסידיך
יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לכני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות
כל עולמים וממשלתך בכל דור ודר : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך וכיון

מאד

שחרית של ראש השנה

קג

מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהדונהי גי סאל
ס"ה חתך ומשביע גי (חתך) לכל חי רצון : צדיק יוהוהו
יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל
קראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת
כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה
ועד עולם הדלויה :

חס חל כספס אומרים

ברוך יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר לא נפל
דבר אחר טבל דברו הפיט אשר דבר ביד משה עבדו :
ואס חל כחול מחילין מכאן

יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אר יעזבנו ואל
יפאשנו : להטות לכבנו אריו ללכה בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צורה אר אבותינו : ויהיו דברי
אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אל יי אלהינו יומם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו : למען
דעת כל עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד : לא יכוש ספר
התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות
ככל הכתוב בו כי אז תצליח אר דרכיך ואז תשכיל : הרא
צויתך חוק ואמץ אל תערץ ואל תחרת בו עמך יי אר הודך בכל
אשר תלך :

ואמר חזון בקול רס ג'ס

ימלך יי לעולם אלהיך ציון דוד ודר תלמייה :

ומחורין ספר קורה למקומו ואומרים מוזר לדוד כני לה כמו שכתוב כפרתי

ביום א' של ראש השנה יש נהנים לומר פסוקים אלו

לעולם ה' דברך נכב בשמים : לדוד ודוד אמוכתך כוננת ארץ ותעמוד :
למשפטך עמדו היום כי הכל עבדיך : מלך יושב על כסא דין מזורה
בשינוי כל רע : חוה היות די כרסוון רמיו ופתל וזמין יתיב : לכנשיה כהלג חיזור
ושער רישיה כעמר נקה : כורסייה שניבין די נור בלגויה נור דליק : נהר די נור
נגיד וכפיק מן קדמויה הלף הלפין ישמטינה ורכוה רכון קדמויה יקומון דינא
יטיב

יטיב וספרין פתיחו : והיה כיום ההוא יתקע בשופר גדול ונאפו האזניים בארץ אסור והנדיחים בארץ מלרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים : כל יושבי חבל וסוכני ארץ כנעוה נס הרים תראו וכתקופה שופר תשמעו : והיה ה' למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד : להלוי ורוגזי יושבת טוון כי גדול בקרבך קדוש ישראל :

כיום כ' טל ראש הסכה יש נוהגים לומר ד' פסוקים אלו

חזן תחזן על פניך : לך שכים ובפחד לפניך נצבים יראים עת יקראו לדין כי על בן באו נכאכים שיר זכור הזכור רחמים יום הדין הפר בעם וועמים עת הדין לירא'ך ולחושבי שטך הפה יושבי על מדין שיר קרב לי שנת גואל ופדני על מי מנוחות האל תנחני וזכור לי זכות איש חס על לבך פחותם שימני : שיר אם עונות תשמור לי למשא ראה צירי גואלי א'ך אשא לא אוכל שאת עלי אבל רוע מפעלי אל תשא : שיר

יום אומרים זה

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מ'ך הפכוד : מי זה מלך הפכוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מ'ך הפכוד : מי הוא זה מלך הפכוד יהוה צבאות הוא מלך הפכוד סלה : וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שומר הברית והחסד לאתקו ולשמרי מצותיו לא'ך דור : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבותיך אשר נשבע להם : כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצחלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל :

ואומר בפתח הסוכל

והללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו תלוינה : יהוה האלהים יהוה האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתתת אין עוד : אין כמ'ך באלהים יהוה ואין כמעש'ך :

ובסמכות ס' ט' כהיכל אומר

שובה למעונך ושכון בבית מאונך כי כל פה וכל לשון יתנו הוד והדר למלכותך : ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל :

וקורא סליח עבור למקבל קבלת מוסף ומתחיל

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש מינו בקדם :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה : ומליך מל כורתייה : ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה : פתיכוז וביומיכוז ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא ותברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתקבר ויתעלה ויתהלל שמייה דקורשא בריך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא : ונתתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

דיני מוסף

א קודם מוסף אס יש בו דפי יכוין יו הו וי הו שהוא כיסוד מקום המוסף בכללות כוונת העלוי שפולה כגבורה דאומ' וכחורה עולה כבינה דאומ' :

רשות קודם חזרת מוסף שליח עבור

יש נוהגים לומר רשות זה * סחיבר כמורה ר' חיים מירעי ז'וקל

יי שמעתי שמעך וראתי יי :

יי חסד ואמת יקדמו פניך בקום למשפט אלהים יי לא תכלא רחמיך ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עובת דורשיך יי : יי וישב על כסא בשמים מעלותיו לתת לאיש כדרךכו על פי מדותיו על בן יעזב רשע רכפו ואיש און מחשבתיו וישיב אל יי :

יי ודין אפסי ארץ ולפניו אין מספר קצות הארץ יחדרו בתרועה ובקול שופר ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יי :

יי מגן בעדי אשפוך לפניו שיחי ראה יי כי צר לי כשל בעוני בחי בריך אפקיר רוחי פדיתה אותי יי :

יי מלכנו הוא וישענו מפעני תישועה ונחיה ולא נמות ומתה יי אלהים דמעה ואובחה באהלו ובחי תרועה אשירה ואזמרה יי :

יי וכל קרבי את שם קדשו כל מעיני בך חסה נפשי אליך נשאתי את עיני לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי :

י' דרך חקיד הרהיבני בנתיב מצותיך ויבאני חסדיך יי השועתך
באמרתך בחסדך פטחתי וגד לבי בישועתך אשירה ליי :
י' עניך הלא לאמונה עד אנשים ישור לשמע אל הרנה ואל
התפלה ותיטב ליי משור רגלי עמרה במישור במקהלים
אברה

י' וישמע אל תפלת הערער דל ואכיון יפרה נפשי מיר שאול
ויקר פריין יהיו לרצון אטרי פי והניין לבי לפניך י' :

אתאנו לחלות פניך כי חסד ואמת יקדמו פניך נא אל
תביישנו נא אל תשיבנו ריקם מלפניך :
אוחילה לאל אחלה פניו אשאלה ממנו מענה לשון
אשר בקהל עם אשיר עזו אביעה רננות בעד
מפערו קאדם מערכי לב ומיהוה מענה לשון :

סדר הפלת מוסף ביחיד ובקול רם וסדר התקיעות

- ב יתפללו הגבור בלחש מוסף ט' ברכות וס"ז יתפלל נ"כ עמהם בלחש :
- ג המנהג פשוט ככל בני ספרד שאין מוכרין פסוקי קרבן מוסף כלל והמנהג
הפשוט באשכנז ובמקומות אחרים לומר פסוקי מוסף ר"ה ואין אומרים פסוקי
מוסף ר"ה הלא אומרים מלבד עולת החדש ומנחתה ועולת התמיד וכו' ושני תמידין
לכפר ושני תמידין כהלכתן ונהרא נהרא ופשיטה :
- ד אומרים י' פסוקים של מלכות וי' של זכרונות וי' של שופרות ככל ברכה ג' מהם
של תורה ג' של כתובים ג' של נביאים וד' של תורה ואם השלים בנביא יבא י'
ואם רוצה להוסיף על אלו י' ראשי מיהו אם לא התחיל בשום פסוק רק אמר ובתורתך
כתוב לאמור יבא ואפי' לכתחיל לפי הדין ראשי שלא לומר שום פסוק ואם אמר פסוק
א' לריך לומר כולם ומ"מ האידנא שויה עלייה כחובה ונ"ל כולם ונ"ל וכן כתוב
בדברי קדשך וכן נאמר על ידי עבדיך הנביאים :
- ה אין אומרים פסוק במלכות ולא בזכרונות ולא באשפרות של פורענות של ישראל
וה"ל פסוק וזכרונות של יחיד :
- ו יש קודין תנר על מה שנהגים להשלים פסוקי שופרות כפ' זכיום שמחתכם
שאין מוכרים בו שופר אלא חגולרות והר"ס והר"ן ו"ל כהכו לקיים המנהג :
- ז בנחש המוסף לא ישנה היום הרת עולם ולא זה היום תחלה מעריך וראשי היום
כי יש שאין אומרים היום :
- ח לא יתפלל ביחיד תפלת מוסף בר"ה עד אחר ג' שעות היום לפי שבג' שעות
האלו הקב"ה דן עולמו ודוקא יחיד אבל רבים הן אל כביר לא ימאס ודוקא מוסף
כיון שאין מחויב להתפלל אותה בזמן הסוף מה שאין כן תפלת יו"ט שזמנו אז אין
לדמותו וה"ה שלא יתקע ביחיד :
- ט מחזיר ש"ס התפלה ותוקעים למלכות תשר"ת ג' פעמים לזכרונות תשר"ת ג'
פעמים

סדר הפלת מוסף ביחיד ובקול רם וסדר התקיעות קה

פעמים ולאשפרות תשר"ת ג' פ' ואין כן דעת הרב זל"ה כספר הכוונות שכתב
שליך לתקוע בלחש וכחורה כי תמה רומיו לעולמות אבי"ע של מיוסב רומיו לעולם
העשיה של בלחש רומיו לעולם היצירה של חזרת מוסף רומיוס אל עולם הבריאה ושל
החר מוסף רומיוס אל עולם האצילות ושלריך לתקוע ככל פעם תשר"ת תשר"ת תשר"ת
פעם א' ונהרא נהרא ופשיטה וכו' לומר כל פעם אחר שתקעו היום הרת עולם
והפי' בשבת שאין תוקעים אומרים היום הרת :

י יחיד אינו מפסיק הכרכות לתקוע ואפילו יש לו מי שתקע לו אלא תוקעים לו
קודם שיתפלל מוסף וד"ל לתקוע לו שנית :

יא לא ישיח לא התוקע ולא הגבור בין תקיעות שמישכ לתקיעות שמעומד וכשעת
התקיעות אפילו לרוק אסור מיהו בענין התקיעות והתפלה אין הפסק בין
תקיעות לתקיעות אך גם אם שח דברים בטלים א"ל לחזור ולכרך ואפי' שח
בין תקיעות דמיוסב עמאן א"ל לחזור ולכרך וה"ל לומר שלא ישיחו בין ברכה
לתקיעות אם לא בענין התקיעות ואם שח בין ברכה לתקיעות אפילו מענין
התפלה לריך לחזור ולכרך והתפילות לא הוו הפסק היינו בין תקיעה לתקיעה
הכל בין ברכה לתקיעה הוי הפסק ולריך לחזור ולכרך ופשוט דאפילו השומע
אם שח בין ברכה לתקיעה לריך לברך :

יב אלו דברים שאסור לומר הלל ס"ת כהנים תפילין וידיו שופר מגילה עומר
וסימן הס"כ וש"ע :

יג זה שתוקע כשהן יושבים תוקע על סדר הכרכות ומיהו אינו מעכב ויכול
אחר לתקוע אלא שראוי לעשות כך :

אם הכרכות והתקיעות מעכבות זו את זו

יד ברכות של ראש השנה ויום הכפורים של יוכל שאומרים בו גם כן מלכות
וזכרונות ושופרות מעכבו זו את זו שאם אינו יודע כלם לא יאמר מה שידוע
מהם אלא לא יאמר כלום ובשאר ימות השנה אם יודע ברכה אחת יאמרה ואין
מעכבות זו את זו :

טו וכן תקיעות מעכבות זו את זו והגוי מילי שאינו יודע אלא מקלת הסימן שלא
יעשה אותו מקלת שידוע אבל תשר"ת תשר"ת אין מעכבין זה את זה
ואם ידע לעשות א' מהם או ב' עושה א' אבל הכרכות אין מעכבים התקיעות וכן
התקיעות אין מעכבים הכרכות ואיזה מהם שידוע יעשה וכן סדרן אינו מעכב
ואם התפלל קודם שתקע יבא אבל אם הקדים תרועה לתקיעה או זכרונות
למלכות לא יבא ויש לכסות השופר בשעת ברכה :

יחיד שלא התפלל אין חבירו מוציא

טז יחיד שלא תקע חבירו יכול לתקוע לו להוציאו י"ח אבל יחיד שלא התפלל ט'
ברכות אין חבירו יכול להוציאו א"כ בעשרה והבקי אפי' בדיעבד אינו יוצא
כתפלת הש"ס כיון שמשפטים עבדו בפיוטי' ויש מולקיס ואומרים דאם היחיד
אפילו אינו כי' אינו יכול להתפלל חבירו יכול להוציאו בתפלתו :

מי שאינו בקי לא בתקיעות ולא בתפלה

יז מי שאינו בקי בתקיעות ולא בסדר תפלת מוסף ולפניו שתי עיירות כאחד
בקאים בתקיעות ולא בתפלת מוסף ובאחת בקיאים בתפלת מוסף ולא
בתקיעות

בתקיעות הולך למקום שבקייאם בתקיעות הפילו של מוסף ודאי ושל תקיעות ספק משום דתקיעות דאורייתא וברכות דרבנן וה"ה אם אין יודעים רק סדר אחד ילך להם ואם יש בעיר ה' סופר ורוכז לילך למקום שמתפללין ולשלוח עכו"ם שיביא לו הסופר והוא חוץ לתחום ויכול לקיים שניהם שרי דתחומין דרבנן וה"ל שבות דשבות מיהו אם יכול לילך למקום המתפללים ויש סהות ביום שיטמע אחר כך התקיעות במקום שתוקעים יקיים שתי המלות דכל היום כשר להקוע :

יח שאר דיני ת' מוסף עיין בעמידת שחרית וערבית של ראש השנה :

תפלת מוסף

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

יש כנוסח זה יש בו י"א תיבות ובכל יום מומ"ת יש לו לכיון כתיבה א' וכו"ה כ כיוון אלהים חיים והס י"א תיבות כסממני הקטורת :

זכרנו לחיים (אל) מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים (אל חי) מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע מוריד הטל מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמן (הרחמים) ככל לפי דברי חז"ל וליוהטעם כבוד ליה זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה (נס יהוה אכרטס) מחיה המתים :

ובחזרה אומר ס"ף

בחר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי נפשה יחד בלם קדושה לך ישלשו בדבר האמור

על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה (כסויט שלוח כבוד לקינת איה ואמר כל אדם)

יסי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו אלהינו ששמים שחמלא שאלתי ובקשתי כשם יי' וישאל אחד מנ' דברים אלו או עושר מופלג לעבודתך או בניס חכמים או להשיג רוח הקדש :

ואמר שאלתי ואמר אנה בכח וכו' ואמר כך ואמר

כשמך שדי ה' ככאו' שתעשה שאלתי ובקשתי והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

מקום כבודו להעריצו : לעמכם משפחים ואמרים ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום המיד אמרים פעמים באהבה שמע ישראל יי אלהינו יי אחר : הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו שנית וישימענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית בראשית דהיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם ובדברי קדשך כתוב לאמר : ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהלודך סלה : לדר ודר המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן (גוי' ע"כ כנגד אוקיות שנספוק ויסע והוא כנגד אברהם סקידס שמו יתריך בטוב) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמך :

ובכן (ע"כ אוקיות שנספוק וינא והוא כנגד סחד יסחק) הן פחדה יהוה אלהינו על כל מעשיה ואימתה על כל מה שבראת וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך עוז בידך וגבורה כימינה ושמה נורא על כל מה שבראת :

ובכן (ע"כ אוקיות שנספוק ויט והוא כנגד יעקב שאמר נסמלו) הן כבוד לעמך תהלה ליראיה ותקורה טובה לדורשיך

לְדוֹרֶשֶׁיךָ • וּפְתַחֲזוֹן פֶּה לְמִי־חַלִּים לָךְ • שְׂמַחַה לְאַרְצֶךָ •
שְׁשׂוֹן לְעִירֶךָ • וְצְמִיחַת קַרְן לְדוֹר עֲבָדֶךָ • וְעִרְיַבַת נֶר לְבֵן
יְשֵׁי מִשִּׁיחָךָ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ •

וּבְכֵן (פ"ג סמות היוצאים מן' ססוקים הנו' והוא כנגד דספ"ג סוד גדוק וזכר)
צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ • וַחֲסִידִים בְּרַנָּה
יִגִּילוּ • וְעוֹלְתָה תְּקִפוֹץ פִּיהָ • וְהַרְשָׁעָה כָּלָה לִילֵית הַרְסֵטָה
בְּעֵשֶׂן סמאל תְּכַלֶּה • כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ •
וְתַמְלוֹךְ אֶתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַהֲרָה עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ •
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבַּן כְּבוֹדֶךָ • וּבִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדְּשֶׁךָ •
כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ • יִמְלוֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ •

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ וְאִין אֱלוֹהַּ מִבְּלַעְדֶּיךָ כְּפָתוּב
וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט • וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בְּצַדִּיקָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ •

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וּרְצִיתָ בְּנוֹ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַדְּשׁוֹנוֹת • וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ •
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנֵי לַעֲבוֹדֹתֶיךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָרֵינוּ
קְרֵאתָ •

וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם נִסְתָּ (ססנת סזו וזאת יום
הַזְּכָרוֹן הַזֶּה • אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה • יוֹם
תְּרוּעָה (ססנת זכרון תְּרוּעָה) בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְּשׁ זָכַר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם •

ססניע סליח סכור לכאן טוב לומר

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה של קרי שיכלה לכטלה
ממנו ומכל נר ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מלואו בין באונס בין ברצון
וכל הכשמות העשויות בקליפות הכפונות כל' כנסות הרצן והכשמות ערטילאין
הספורים בין הגוים ועי"ז חרבה עירנו ושמש בית מקדשנו ונלה יקרנו ונטל כבוד
מבית חיינו • ובחמיק המרוכים תעביר ממסלת זרון מן הארץ ותפליט הקליפה
וכל הכללות הקדושות שבעולם תחזור לקבלם בקדושה טנית וקרב פוררנו מכין
סגוים ופסולותינו כנס מירכתי ארץ וקיים כנו מקרא סכתוב ושכ ה' אלהיך את סנתך
וכו

וכו' • אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ וְכוּ' כִכָּה הַסֵּס בִּי"ט וּבְסֵס הַקְּדוֹשׁ חֲב"ו הַיּוֹלֵא מִפ' חֵיל כֵּלֵעַ
וַיִּקְרָאוּ וְתַחֲוִירָם לַקְּדוֹשׁ וְהַנְּחָלְנוּ נְחָלָת עוֹלָם לַחֲכָר אֶת הַחֵיל לְסוּיֵת אַחַד אֶתָּן •

כ' י"א וְאִין אָנוּ יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ לַפְּנֵיךְ אֲכַל הַמַּכְנֵה הַפְּסוּט הוּא לומר
וְאִין אָנוּ יִכּוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרַחוּת וְכוּ' •
כ"א ז"ל הַת מוֹסְפֵי כְּדֵי לְכַלּוֹל נַה מוֹסֵף ר"ח וְנֵס כּוּס ב' יֵאמֵר אֶת מוֹסְפֵי וְהַס
טַעַם וְאֵמֵר אֶת מוֹסֵף וְלֹא נִזְכַּר עַל סַחֲתָם הַכְּרַכָּה לֹא יֵלֵא וְלִרְדֵיךְ לַחֲזוֹר לְרֵאשׁ
הַכְּרַכָּה וְזֵהוּ דוֹקָא כּוּס א' אֲכַל אִם הוּא כּוּס ב' יֵלֵא כְּדוּעַכָּל וְכוּס ב' אִפִּי לֹא
חֲתָם מַעֲטֵן הַכְּרַכָּה אִין לַסְחִירוֹ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקָנוּ
מֵעַר אֲדַמְתָּנוּ וְאִין אָנוּ יִכּוּלִין לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבָן •
וְלֹא כִהֵן שִׁכְפָּר בְּעַדְנוּ אֵלָּא שִׁיחַ שְׂפִתוֹתֵינוּ • יְהִי רָצוֹן
מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מִלָּךְ רַחֲמָן שְׂתִּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדְּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם • וְתִבְנֶהוּ
מַהֲרָה וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ • אֲכִינוּ • מִלִּבְנוּ • אֱלֹהֵינוּ • גְּדָה כְּבוֹד
מִלְּכוּתֶךָ עָלֵינוּ מַהֲרָה • וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי •
וְקָרַב פּוֹזְרָנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם • וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֵס מִירְכַתֵי אֶרֶץ •
וְהַבִּיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה • וְלִירוּשָׁלַם עִיר
מִקְדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם • אֲנָא אֱלֹהֵינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְכָתָן •
אֶת מוֹסְפֵי (יכוין לכולל נס מוסף של ר"ח) יוֹם סַסְנַת סזו אֶת יוֹם הַזְּכָרוֹן
הַזֶּה אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְּשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנֶךָ • כְּמוֹ שְׂכַתְבָּת עָלֵינוּ בְּתוֹרַתֶךָ
עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדֶךָ •

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל • לְתַת גְּדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית • שְׁלֹא
עֲשֵׂנוּ כְּנוֹוֵי הָאֲרָצוֹת • וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה • שְׁלֹא
שָׂם חֲלָקָנוּ בְּהֵם וְנִדְחָנוּ כְּכָל הַמּוֹנֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ • וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מִלָּךְ מִלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב
יָקָר בְּשָׁמַיִם מְעַל • וְשְׂכִינַת עוֹן בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאִין עוֹר אַחַר • אִמַּת מִלִּבְנוּ וְאַפָּס זוֹלָתוֹ • כְּכַתוּב בְּתוֹרָה וַיִּדְעַת
הַיּוֹם

היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

נעור סס"ג אומר עלינו כסבה לומר הוא אלהינו וכו' טוב לומר נוסח זה :

מנדל עוה סס ה' בו ירוח לדיק וכנגב : רכינו של עולם מיום שנחרכ בית המקדש אין לנו כמה לכפר : לא קרבן ולא כנדי כהונה : לא מנחה ולא מזבח : רק שמך הגדול עומד לנו : ויהי רצון שתהא שטה זו שעת רצון ליכנס תפלתו למרום כהוכיר י"ג מדותיד ה' ה' אל רחום וחנן וכו' :

ואומר אלה ככה וכו'

על בן נקמה לך יי אלהינו לראות טהרה בתפארת ערך להעביר גדולים מן הארץ והאלילים ברות יכרתו : לתקן עולם במלכות שבי : וכל בני כשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יבירו וירעו כל יושבי חבל כי לך חכרע כל ברה תשבע כל לשון לפניך יי אלהינו יברעו ויפולו : ולכבוד שמך יקר יתנו : ויקבלו כלם את עור מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ויעלמי עד תמלוך בכבוד בכבוד בתורתך יי ימלוך לעולם ועד : ונאמר ר"א הכיט אין ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו ותרוערת מך בו : ונאמר ויהי כישרון מך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל :

כב כפסוקי מלכות של כתובים כסודים יותר מנ' פסיקים ואין קפידא כזה שהרי אמרו ז"ל אם כל להסיף מוסיף : כג אמרו שמקדימין פסוקי הכתובים לנביאי מפני שדוד קודם לנביאים וז"ת הא אמרינו ככ"מ תורה נביאים וכתובים וז"ל סוהו לענין קדושתן שחמורה קדושת הנביאים מהכתובים שהנביאים נאמרו ברוח נבואה והכתובים ברוח הקדש אבל לענין הקדמתן הכתובים היו קודם :

ובדברי קדשך כתוב לאמר : כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים : ונאמר יהוה מך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל כל תמוט : ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מך הכבוד : מי זה מך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מך הכבוד : מי הוא זה מך הכבוד יהוה צבאות הוא מך הכבוד סלה :

ועל

ועל ירי ענדך הנביאים כתוב לאמר : כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ונאמר ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה : ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד : ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

אלהינו ואלהי אבותינו : מלוך על כל העולם כלו בכבודך : והנשא על כל הארץ ביקרך : והופע בהדר גאון ערך : על כל יושבי חבל ארצך : וידע כל פעור כי אתה פעתו : ויבין כל יצור כי אתה יצרתו : ויאמר כל אשר נשמה באפו : יהוה אלהי ישראל מך ומלכותו בכל משלה : קדשנו במצותיך : תן חלקנו בתורתך : שבענו מטובך : שמח נפשנו בישועתך : וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה אלהים אמת ודברך מלפנו אמת וקיים לעד : ברוך אתה יהוה מך על כל הארץ מקדש (כסכת השבת יי ישראל ויום הזכרון :

כר ויתקע סימן תשר"ת ג' פעמים : ויש נוהגים לתקוע תשר"ת תשר"ת תשר"ת פעם א' בכל ברכה וכן עיקר ואומרים אח"כ לחן שופט כל הארץ :

כה ק"ל כרבי אלעזר שנתשרי נכרא העולם והיום הריונו כי הריון יאמר נס על הלידה כמו הורה נדר וכן היה הדבר ככ"ה כאלול נכרא העולם וכיום ו' שהיא ר"ה נכרא אד"ר נמלא שהיום נגמר הריונו של עולם : בו נהנו לשחות כהיום הרת עולם ולאמרו בכפיפת קומה והטעם הוא מפני שביאם להוכיח ענין גדולת היום ומעלתו ותנוכרת הדיון שיש בו וכל באי עולם עומדים בו למשפט ואינם יודעים דינם איך ילא ול' לאמרו בכבוד ראש והכנעה שיכמרו רחמי האל עלינו ויהפך בזכותו ונהנו לאומרו ג"פ כדי לסמוך הענין הזה לתקיעות כהיות של האדם לשגר עלמו רוחו ונשמתו בזמן התקיעות תקנו לו' זה הענין שהאז מביא אה האדם להכנעה גדולה ואפי' בחזרת ס"ג את התפלה נהנו שכל יחיד ויחיד יאמר אותו כל א' לעלמו קודם שיאמר אותו ס"ג והטעם הוא שכל אחד יסבר את רוחו כאמרו אותו כיני לבין עלמו ונהנו לומר אותו בנחת ובזמרה כדי שיתמקרו הדברים נפיו דיכיון כהס כדי שיסבר את לנו מסוך כך :

היום הרת עולם • היום יעמיד במשפט • כל יצורי עולם •
אם בכנים אם בעבדים • אם בכנים רחמנו כרחם
אב על פנים • אם בעבדים עינינו לך תלויות • עד שתחננו
ותוציא לאור משפטינו • קדוש :

בו יס מי שמדלג כי זכר כל היצור לפניך בא ואתה דורש מעטה כלס ויס מי
סאומר כהביאך את מי המכול ככתוב בתורתך ומדלג לסחת כל כסר וכו'
ויס מי שמדלג כהביאך את מי המכול עד מעלליהם וסוף הנכון :

אתה זוכר מעשה עולם • ופוקד כל יצורי קדם • לפניך
נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית פי
אין שכחה לפני כסא כבודך • ואין נסתר מנגד עיניך • אתה
זוכר את כל המפעל וגם כל היצור לא נכחד ממך • הכל
גלוי וצפוי לפניך יהוה אלהינו צופה ומביט עד סוף כל
הדורות • כי תביא חק וזכרון להפקד כל רוח ונפש • להזכר
מעשים רבים והמון נסתרות לאין תכלית • מראשית
כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית • זה היום תחלת
מעשיך זכרון ליום ראשון • כי חק לישראל הוא משפט
לאלהי יעקב :

ועל המדינות בו יאמר • אי זו לחרב • אי זו לשרום • אי זו
לרעב • אי זו לשבע ובריות בו יפקדו • להזכירם
לחיים ורמות • מי לא נפקד כיום הזה • פי זכר כל
המעשים לפניך בא • מעשה איש ופקודתו ועלילות
מצעדי גבר • מחשבות אדם ותחבולותיו • ויצרי מעללי
איש • אשרי איש שלא ישכחה • ובן אדם יתאמץ בך • כי
דורשיך לעולם לא יבשלו ולא תכלים לנצח כל החוסים
בך • פי זכר כל היצור לפניך בא • ואתה דורש מעשה
כלם • וגם את נח באהבה זכרת • ותפקדהו בדבר ישועה
ורחמים • (כהביאך את מי המכול • לשחת כל בשר מפני
רוע מעלליהם •) על פן זכרונו בא לפניך יהוה אלהינו
להרבות זרעו בעפרות תכל וצאצאיו כחול הים • בפתוב

בתורתך ויזכר אלהים את נח • ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה • ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישבו המים • ונאמר וישמע אלהים את נאקתם • ויזכר
אלהים את בריתו • את אברהם את יצחק ואת יעקב •
ונאמר וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים
מעבדים אתם ואזכר את בריתי :

ובדברי קדשך כתוב לאמר זכר עשה לנפלאותיו חנון
ורחום יהוה • ונאמר טרף נתן ליראיו יזכר לעולם
בריתו • ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו :

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך וקראת
באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד
נעורייך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא
רועה • ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך
והקימותי לך ברית עולם • ונאמר הבן יקר לי אפרים אם
ילד שעשועים פי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על פן המו
מע י לו רחם ארחמנו נאם יהוה :

אלהינו ואלהי אבותינו יערה ויבא יגיע יראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר זכרונו וזכרון אבותינו וזרון
ירושלם עירך • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה • לחן לחסד
ולרחמים ביום (כסגת השבת הזה וביום) הזכרון הזה • ביום
טוב מקרא קדש הזה • לרחם בו עלינו ולהושיענו •
זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לברכה •
והושיענו בו לחיים טובים • בדבר ישועה ורחמים • חום
וחנון וחמול ורחם עלינו • והושיענו כי אליך עינינו •
פי אל מלך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכור לנו

יהוה אלהינו את הברית ואת החדש ואת השבועה
שנשבעת לאברהם אבינו בהר המורה ואת העקרה
שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות
דצונה בלבב שלם • כן יכבשו רחמיה ארץ בעסקה ויגלו
רחמיה על מדותיה • ובטובה הגדול ישוב חרון אפך •
מעמך ומעירך ומארצך • ומנחלתך • וקיים לנו יהוה אלהינו
את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך
כאמור • וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה :

כח הנסחא המפורסמת היא ועקלת יצחק היום לורעו תזכור והמדקק לומר
לורע יעקב תזכור משנה מטבע שטבעו חכמים בזכות ואינו אלא טועה
ומ"מ ולא כדועכד דאין זה משנה ממס :

כי זוכר פר הנשפחות אתה • ואין שכחה לפני כסא
כבודך • ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור • ברוך אתה
יהוה זוכר הברית :

בט ותוקע סימן תש"ת נ' פעמים • ויש נוהגים לתקוע תש"ת תש"ת תר"ח
ואומר אחר כך לחן ה' בקול שופר :

היום הרת עולם • היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם
כבנים אם בעבדים • אם כבנים רחמנו ברחם אב
על בנים • אם בעבדים עינינו לך תלויות • עד שתחננו
ותוציא לאור משפטינו • קדוש :

ד בריות בראשית והם האילנות וסוף למחיס חרדו ממך טה' וירקודם כמו
עגל וכתיב קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש כי זה המזמור מדבר כעת
מתן תורה טהאמר ה' עשו לעמו יתן ואין עו' אלא תורה :

אתה נגלית בענין כבודך • על עם קדשך לדבר עמם •
מן השמים השמעתם קולך • ונגלית עליהם בערפלי
טוהר • וגם כל העולם כלו חל מלפניך • ובריות בראשית
חרדו ממך • בהגלותך מלפנינו על הר סיני ללמד לעמך
תורה ומצות • ותשמיעם את הוד קולך • ודברות קדשך
מלהבות אש בקולות וברקים עליהם נגלית • ובקול שופר
עליהם

עליהם הופעת • ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות
הבקר ויהי קולות וברקים וענן ככד על ההר וקול שופר
חזק מאד ויחרר כל העם אשר במחנה : ונאמר ויהי קול
השופר הודך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול :
ונאמר וכל העם ראים את הקולות ואת הפירים ואת
קול השופר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחוק :
ובדברי קדשך כתוב לאמר • עלה אלהים בתרועה יהוה
בקול שופר : ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני המלך יהוה : ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה
ליום חגנו :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו
הללוהו ברב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל

וכנור : הללוהו בחף ומחול הללוהו בכנים וענב : הללוהו בצלצלי
שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

לא יש מוחין מלומר ה' כבאות יגן עליהם וכו' לפי שאין להוסיף כפסוקים רק
לומר אוחס טהס חובת היום והמנהג לאומרו מפני שהוא פירוש הפסוק כל

יושבי תבל וגו' ומפני שתקנו לומר ה' כבאות יגן עליהם לכנס רחמי' על הטס
הטוכנים כשאר ארצות תקנו ג"כ לכנס על הקהל ואומר נס כן ה' כבאות יגן

עליכם ואח"כ מכנים ט"ן עלמו בכלל הרחמים ואומר ה' כבאות יגן עלינו :
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר • והיה ביום ההוא

יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור
והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש

בירושלם : ונאמר כל יושבי תבל וישיבי ארץ כנשוא נס
הרים תראו • וכתקע שופר תשמעו : ונאמר ויהוה עליהם

יראה ויצא כברק חצו • ויהוה אלהים בשופר יתקע • והקה
בסערות תימן : יהוה צבאות יגן עליהם • יהוה צבאות

יגן עליכם • יהוה צבאות יגן עלינו :

אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול להרותנו ושוא
נס לקבץ גלויותינו • וקיים לנו יהוה אלהינו את

הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך

כבודך באמור • וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצרות על ערתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם :
לב ים תנמנמים כר"ה שחל להיות בשבת שלא לומר מלת היום ויש מי שמלג
אותה אך לריך לאומרה מכמה טעמים חדא דהוי כיומא ארוכתא ועוד
דהיום ר"ל על מליאות ר"ה ועוד שיש לפרש שומע קול תרועת עמו ישראל
היום כוזמן שתוקעים ועוד דיש לפרש מלת תרועה הרעה כפה :

כי שומע קול שופר אתה ומאזין תרועה ואין דומה לך :
ברוך אתה יהוה (ביום שני גס כן יהוה) שומע קול
תרועת עמו ישראל (בשבת אובי אומר היום) היום ברחמים :
והקע סימן תר"ת שלשה פעמים • ויש נוהגים לתקוע השרת תש"ת תר"ת
ויכוין בר"ע טרומיטין בשלשים קולות שכלתם לבטל יל"הר של גלויו עריות • וכל
קולות של החזרה לבטל יל"ה הרע של שפיכות דמים :

ואומר לחן סחר להודות

היום הרת עולם • היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם אם
בבנים אם בעבדים • אם בכבדים עניניו לך תלויות • עד שתחננו
על בנים • אם בעבדים עניניו לך תלויות • עד שתחננו
ותוציא לאור משפטינו • קדוש :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ורתפלתם שעה • והשב
העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך : ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו •
ותחזינה ענינינו בשוכה לציון ברחמים • ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מורים רבנן

מורים אנהנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו • אלהי כל בשר •
יוצרנו ויצר בראשית • ברכות
והודאות לשמך הגדול
והקדוש • על שהחיירתנו
וקימתנו

מורים אנהנו לך • שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור
גדלה לך ונספר תהלתך •
על

על חיינו המסורים בידך • וקיימתנו • כן תחיינו ורחמנו •
ועל נשמותינו הפקודות ותאסוף גלויותינו לחצרות
לך • ועל נסיה שבכל יום קדשך • לשמור חקיך • ולעשות
עמנו • ועל נפלאותיך רצונך ולעבדך בלבב שלם על
וטובותיך • שבכל עת ערב
ובקר וצהרים • הטוב כי לא

כלו רחמיך • המרחם כי לא תמו חסדיך • כי מעולם
קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד • וכל החיים יודוך סלה :
ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך :
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב •
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב • ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות :

ובשנים מברכים ואס אין סס כהנים אומר השלית כבוד

אלהינו ואלהי אבותינו בברכה המשלשת בהורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושך באמור : וברכה יי וישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך :
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום : ושמך את שמי על בני ישראל
ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה • חיים חן וחסד • צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך • כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו •
תורה וחיים • אהבה וחסד • צדקה ורחמים • ברכה ושלום •
וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את כל עמך ישראל ברוב
עז ושלום :

ובחורה ס"ז אומר

ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם היום • היום תאמצנו
חיים תברכנו • היום תגדלנו • היום תדגלנו • היום
תהררנו

מוסף של ראש השנה

הַהֲדַרְנוּ הַיּוֹם תּוֹעַדְנוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם תּוֹכְנוּ הַיּוֹם תַּחֲיִינוּ
הַיּוֹם תַּחְנְנוּ הַיּוֹם תַּטְהַרְנוּ מְעוֹנֵינוּ הַיּוֹם תִּישַׁר אַרְחוּתֵינוּ
הַיּוֹם תִּכְתְּרֵנוּ בְּכֹתֵר שֶׁס טוֹב הַיּוֹם תִּלְבַּכְנוּ הַיּוֹם תַּמְלִטְנוּ
הַיּוֹם תִּנְשְׂאֵנוּ הַיּוֹם תַּסְעֲדֵנוּ הַיּוֹם תַּעֲטֲרֵנוּ הַיּוֹם תַּפְקְדֵנוּ
לַחַיִּים טוֹבִים הַיּוֹם תַּצְדַּקְנוּ הַיּוֹם תִּקְרַבְנוּ לַעֲבוֹדַתְךָ הַיּוֹם
תִּרְחַמְנוּ הַיּוֹם תִּשְׁמַע תַּפְלִתְנוּ (אָמְנוּ נִסְתַּמְּי לְהוֹסִיף כִּי הַיּוֹם תַּחְנְנוּ לַחַן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים טַמְס לֹא כֵן חֲסֵד אֹת הַיּוֹם וְדו"ק) הַיּוֹם תִּכְתְּבֵנוּ לַחַיִּים טוֹבִים:

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וַיִּשְׁוַעַה
וְנַחְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נֹזֵכֵר וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ וְהוֹוֵהוּ הַמְּבַרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:

עד כאן חזרת השליח לכוור

יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשִׁי תְדוּם וּנְפִשִׁי בַּעֲפָר לִכֹּל תִּהְיֶה פֶתַח לְבִי
בְּתוֹרַתְךָ וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים עָלַי
לְרַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ מַחְשְׁבוֹתָם עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשַׁתְךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְנִי: יְהִי
לְרִצּוֹן אֲמֵרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם (נִימַסְרִיח סְפְרִי"אֵל סוֹפֵר טַל מַעֲלָה) בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

אמר החזרה אומר הש"ן

וַיִּתְבַּרְשׁ שְׁמִיָּה רַבָּה בַּעֲלָמָא דִּי בְרָה כְּרַעוּתִיָּה וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתִיָּה וַיַּצְמַח פּוּרְקָנִיָּה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיָּה בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְבֵר בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲנָלָה וּבְזִמְן קְרִיב וְאֲמָרוּ אָמֵן:
יְהוָה שְׁמִיָּה רַבָּה מְכַבֵּד לְעַלְמָא לְעַלְמָא עַמְּיָא וַיִּתְבַּרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדַּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה
דְּקוּדְשָׁא

מוסף של ראש השנה

קיב

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁדְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא דְּאֲמִירֵין בַּעֲלָמָא וְאֲמָרוּ אָמֵן:

לֵךְ כֹּהֵן יֵשׁ נוֹהֲגִים לְמַקּוֹס שְׁלֹשִׁים קוֹלוֹת וַיֵּשׁ נוֹהֲגִים לְמַקּוֹס י' קוֹלוֹת וְכֵן עִיקַר
וַיְכּוּיִן קוֹלוֹת אֵלּוּ לְכַטֵּל הַיָּדָר לְשׁוֹן הַרְעֵי עוֹד יְכוּיִן כִּי הַסְּרוּמִיטִין שֶׁל עֵשֶׂר
תַּסְרֵ"ת כְּמִנּוּן סֵט"ן עִם הַכּוֹלֵל לְכַטֵּל כַּח הַסֵּטֵן וְהַסְּרוּמִיטִין שֶׁל עֵשֶׂר תַּסְרֵ"ת
נִימַט"ר ר"ע לְכַטֵּל הַיָּדָר הַרְעֵי הַמְמוּנָה עַל הַלְאוּיִן דִּינִין חֲקִיפִין וְשֶׁל עֵשֶׂר תַּר"ת
לְכַטֵּל הַיָּדָר הַרְעֵי הַמְמוּנָה עַל כִּיטוּל מַלְאוֹת עֵשָׂה:
וְאִח"כ אֹמֵר הַש"ן

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם תִּקְבַּל זְעַקְתְּכֶם תִּשְׁמַע
תַּפְלִתְכֶם בְּרִצּוֹן וַיַּעֲנֵה קוֹל עֲתִירַתְכֶם וַיִּפְתַּח יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ בְּכָל מְקוֹם שְׁהֵם (יְכוּיִן סַסֵּס חַמְסִים
כַּנְגַד חַמְסִים סַעֲרִי בִינֵם וְכַמּוֹסָף יֹאמֵר חוֹסֵם טַלָּא אֲמַר כַּסְחָרִית) שְׁעָרֵי אוּרָה
שְׁעָרֵי אֲהַבָּה וְאֲחוּהַ שְׁעָרֵי בְּרָכָה שְׁעָרֵי בִינָה שְׁעָרֵי בִירַת
מִקְדָּשֵׁנוּ שְׁעָרֵי גְאוּלָּה שְׁעָרֵי גְדֻלָּה שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי דִיּוּצָה
שְׁעָרֵי דַעַה וְהַשְׁבֵּל שְׁעָרֵי דְבִקּוּת בְּאֵל שְׁעָרֵי הוֹר וְהַדָּר שְׁעָרֵי
הַצְּלָתָה שְׁעָרֵי הַרוּחָה שְׁעָרֵי הַשְׁקֵט וְהַצְּלָה שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב
שְׁעָרֵי וְחִיקוּת שְׁעָרֵי וְתַרְנוּת שְׁעָרֵי זְכוּת שְׁעָרֵי זְרוּזוֹת שְׁעָרֵי
זְהִירוֹת שְׁעָרֵי זְמֵרָה שְׁעָרֵי חֲדוּהַ שְׁעָרֵי חֲמִלָה שְׁעָרֵי חֲכָמָה
שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי טְהוֹרָה
שְׁעָרֵי טַר שְׁעָרֵי יוֹשֵׁר שְׁעָרֵי יוֹשְׁעָה שְׁעָרֵי יוֹשֵׁב שְׁעָרֵי
כַּפְרָה שְׁעָרֵי כְלִכְלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד שְׁעָרֵי לְמוֹד תוֹרָה לְשִׁמְהַ
שְׁעָרֵי לֵב טוֹב שְׁעָרֵי לוּיָהַ שְׁעָרֵי מוֹזֵן שְׁעָרֵי מַחִילָה שְׁעָרֵי
מְעַנָּה שְׁעָרֵי נַחְמָה שְׁעָרֵי נְדָבָה שְׁעָרֵי נְעִימוֹת שְׁעָרֵי סְמִיכָה
שְׁעָרֵי סוּדוֹת תוֹרָתוֹ שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי עוֹרָה שְׁעָרֵי עֲטוּר
שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרִיָּה וְרִבְיָה בְּתוֹרָה שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה
שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְחִלָּה שְׁעָרֵי צִמְחַ שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת שְׁעָרֵי
קְבוּל תַּפְלוּת שְׁעָרֵי קְרוּן פְּנִים שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה שְׁעָרֵי
רְבִירָה שְׁעָרֵי רוּמְמוֹת אֵר שְׁעָרֵי רִצּוֹן שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי
שְׁלוּהַ שְׁעָרֵי שְׁפַע שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תַּפְלָה שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה
שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה וַיִּסְיֵר מִתּוֹכְכֶם קְנָאָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת וַיִּקְסֵם בְּכֶם
מִקְרָא שְׁכַחוּב יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים
וַיִּבְרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם וַיִּכְתְּבְּכֶם בְּסִפְרֵי חַיִּים טוֹבִים

וְכֵן יְהִי רִצּוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: תַּחֲקֵב

התקבל צלותהוון ובעותהוון דכל בית ישראל קדם אבוהון
דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן :

יהא שקמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלה לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומוי הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

לה וכלאן יש נוהנס לתקוע תשר"ת תש"ת תר"ת פטס אחת כזי סהיוו כזי
סכל ק' קולות :

אין באלהינו אין בארוננו אין במלכנו אין במושיענו : מי
באלהינו מי בארוננו מי במלכנו מי במושיענו : נודה
לאלהינו נודה לארוננו נודה למלכנו נודה למושיענו : ברוך
אלהינו ברוך ארוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו : אתה
הוא אלהינו אתה הוא ארוננו אתה הוא מלכנו אתה הוא
מושיענו : אתה תושיענו אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה
כי בא מועד : יש כוונס לומר

תנא רבי אליהו בר השנה הלכות בכל יום מוכטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל
תקרי הליכות אלא הלכות : אמר רבי הלעזר אמר רבי
חנינה תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר ובר
בניך לפני יהוה רב שלום בניך : אר תקרי בניך אלא
בניך : יהי שלום בחילך שלנה בארמנותיך : למען אחי
ודעי אדברה נה שלום בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה
טיב לך : וראה כנים לבניך שלום ער ישראל : שלום רב
לאחיי תורתך ואין למו מבשול : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך
את עמו בשלום :

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד כלם צדיקים
לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר
אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה גתה רוח
ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר
שלטה בחקמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו :
למוד תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ורע מתן שכרן של
צדיקים לעתיד לבא :

דיני שאר התפלה

א טיב לומר אחר כך פטוס הקטורת : כי היא סגולה נפלאה להכריח את
הסילונים שלא יתאווו כתפלה ואחר כך אומרים :

רבי חניניה בן עקשא אימר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהוה חפץ
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

ואמר כך לומר סס"ז

והגדל ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה : וימליך
מלכותיה : ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה : כחייכוון
ובימיכוון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא ויחברך : וישתפח
ויתפאר ויתרוםס ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבתתא
ונחמתא האמירין בעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהוון ועל כל תלמידי תלמידיהוון
דיתבין ועסקין באדינתא קדישא די באתרא דהוון ודי בכל
אתר ואתר יהוה לנא ולהוון הנא וחסדא ורחמי : מן קדם אלהא
מאריה שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שקמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושיובא
ורפואה ונאולה וסליחה וכפרה ורינוח והצלה לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומוי הוא ברחמי
יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

עלינו לשבת לארון הכבוד לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו בניו הארצות ולא שמנו כמשפחת הארמה שלא
שם חלקנו בהם ונורלינו בכל הכוונס שהם משתחווים להבל וריק
ומתפללים אר אל לא וישיע ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומישב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בנבחי מרומים הוא אלהינו
ואין עוד אחר האמת מלכנו ואפס וולתו בכתוב בתורה וידעת
חיים והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד :

יו טובים לומר על כן בקום לך

ב לאחר תפלה מרועים תרועה גדולה בלא תקיעה יוש מקומות שנוהגים לחזור ולתקוע ל' קולות לאחר שיצאו בזה טוב אין לתקוע עוד כחנם אבל קטן אפי' הגיע לחינוך מותר לו שיתקע ומותר לו לתקוע כל היום : ג אסור להוציא הסופר כשאין לריד לתקוע דהוי הוצאה שלא לזורך ואפי' מי שיתקע ביום ב' אסור לתקוע ביום א' להתלמד דהא בקיאים בקביע' דירחא והא' קדש והב' חול ויש מי שמתיר לתקוע בר"ה אחר שיצאו סהעלו דבי"ט ליכא שכות דתקיעה ומיהו שרי לטלטל הסופר אחר שתקעו :

וכאן טוב לתקוע תרועה גדולה בלא שום תקיעה ואחכ"א יגדל :

ובסיומא מכית הכנסת אומר

י' נחני בצדקהך למען שוררי הישר לפני דרכך : ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מתנים :

אם מותר להתענות בר"ה

א כבואו לבית יסעוד סעודת י"ט בשמח' אמנם לא יאכלו כל שבעים למען לא יקלו ראשם ומורה שמים יהיה עליהם ולפחות בימים אלו יקיימו שויתו ה' לגנדי תמיד שיחשוב בשכנו ובקומו ובמאלו וכיוצא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ כבודו ואשרי הנוכה למרה זו תמיד קדוש ואמר לו : ב אין מתענים בר"ה ולא בשבת טובה וראיה שאין להתענו' בר"ה ממה שאכל אל-ישע הכל השוכמית וחסה ואלקנה איש האלהים אכלו גם הס בר"ה וכן מנא"ר כחמיה ח' אכלו משמנים וסתו ממתקי' בר"ה ונגמ' מי' פרשת נכבים כתב שלא לאכול בשר ולשהות יין בר"ה :

ג יש מקומות שקבלה בידם שכל מי שדגל להתענות בר"ה ומשנה דגילתו ואינו מתענה אינו משלים שנתו ומי שאינו ירא לנפשו אין לריד להתענו' כל ימיו רק לריד התרה כמו שאר כדר וכן עשה מעשה הר"ם לזוה"נו בס' שתי ידות ועכ"פ כליה של ר"ה אסור להתענות כמו בשאר י"ט והמתענה בר"ה או בשאר י"ט אסור לכשל לאחרים :

ד המתענה פעם אחת בר"ה תענית חלוס אם היה ביום א' לריד להתענות ב' הימים כל ימיו ואם היה ביום שני יתענה כל ימיו יום שני כלכד ומי שאינו ירא אין לריד :

ה אם הוא ספק אם החלוס הוא מהחלומות שמתענים בשבת אין להתענות : ו א"ל למוחב תענית לתעניתו אפי' חל בשבת דהא יש אומרים דמלו' להתענו' בר"ה ואין אומרים ענו בר"ה כמו שאין אומרים אותו בי"ה :

ו המתענה בר"ה לריד להיות רוב היום רובו ככולו מתבודד ולומר :

ח יתנבר כארי שלא לישן ביום ר"ה ויעסוק בתורה כי לא כל העתים שוות לישן ולהתענג כי עתה יום הדיון וכל העולם עוברים כבני מרון לפניו יתב' ואף שכתבו שאחר חגות מותר לישן לא באמר לנו המלאים חטאות וזוהמט הסט"א

קיד

הסט"א פרחו בכל לכן טוב מאד להתנבר ולעסוק בתורה וכולי האי וזולו לשפלות תלכנו בדור יתום כזה :

מנחה של ראש השנה

למנצח על הגתירת לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיך יי צבאות : נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ירגנו אך אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שמה אפרחיה ארת מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי : אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם עוז לו כף מסלות בלבבם : עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעשה מורה : ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון : יי אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך : כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן יי אלהים הן וכבוד יתן יי לא ימנע טוב להולכים בתמים : יי צבאות אשרי אדם בטח בך :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : צו את-בני ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לחמי ראשי ריח נחחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את-הכבש אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיר רביעית ההין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח נחח אשה ליהוה : ונסכו רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הכקר וכנסכו תעשה אשה ריח נחח ליהוה :

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים
קדמניות :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם שככה
לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדוד ארומקה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :

גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדלתו אין חקר : דוד לדוד
ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

נפלאותיך אשיחה : ועזו נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום

יהוה בינה ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו
על כל מעשיו : ודוד יהוה נכורה כל מעשיך וחסדיך

יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע
לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותך : מלכותך מלכות

כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפארת
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליה ישברו

ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ויבין
סאר בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גומטרויא יאהדונה גי סאל

ס"ה חתך ומשביע גי (חתך) לכל חי רצון : צדיק יהוה והוהו
יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל

קראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת

כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל
בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה

ועד עולם הללויה :
וכא לציון גואל וקשבי פשע ביעקב נאם : ואני זאת
בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר

שמי כפיך לא ימושו מפיה ומפי זרע ומפי זרע זרעך
אמר יי מעתה ועד עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :

וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו : בלחש ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש

בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה : קדיש על ארעא עובד
גבורתי : קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מלא כל

ארעא זיו יקריה : בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יי ממקומו : בלחש ונטלתני רוחא ושמעית

ביתראי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי
מאתר בית שכינתיה : יי ימלוך לעולם ועד : יי מלכותיה

קאים לעלם ולעלמי עלמאי : יי אלהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב

עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : פי אתה יי טוב

וסלח ורב חסד לכל קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת : תתן אמר ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת

לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל
ישועתנו סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב

סלה : יי צבאות אשרי אדם בטח בך : יי הושיעה הפקה
יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו

מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו

לעשות רצונו ולעבדו בדבך שלם למען לא ניגע לריק ולא
נדר לפהקה : יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו

שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונירש
טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד ולא

ידום יי אלהי לעולם אורך : יי חפץ למען צדקו יגדיר
תורה ויאדיר ויבטחו בך ירעי שמך פי לא עובת דורשיך

י' : יי אדנינו מרה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ
לבבכם כל המיחלים ליי :

ולומר החזן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחיובין
ובימיכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא שמייה רבא מכבד לעלם לעלמי עלמא ותברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקדשא ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא שרתא תשבתתא
ונחתתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

ואם חל נשכח יאמר

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברכי חסדך ענני
באמת ישועה : כ"ג

ומילין ס"ח ולומר ס"ז ברוך המקום וגדלו וכו' וקורא בו שלשה גברי כפרשת השכוע
הכא עשרה סוקים ואחר קריאתה נללים ספר תורה ולומרים :

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליי ולומר לשמך עליון :
להגיד בבקר חסדך ואמנתך בכליות : עלי עשור ועלי
נבל עלי הנין ככנור : כי שמחתני יי בפעליך במעשי ידך ארגן :
מרה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך : איש בער רא ידע
וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי
און להשמדם עדי עד : ואתה מרום לעולם יי : כי הגה איביך יי
כי הגה איביך יאכרו ותפרדו כל פעלי און : ותמם בראם קרני
בלתי בשמן העזן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : צדיק בתמר יפרח בארו בלבנון ישגה שתולים בבית יי
בחדרות אלהינו יפריחו : עיר ינוכין בשיבה דשנים ורעננים
יהיו : להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו :

ומחזירין ספר תורה למקומו ולומרים

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
וירם קרן לעמו תהלה לכל תסידיו לבני ישראל עם
קרובו

קרובו הללויה : יי הוא האלהים יי הוא האלהים בשמים כמעל
ועל הארץ תפחת אין עור : אין כמיר באלהים יי ואין כמעשיך :

וכשמכניס ספר תורה נהיכל אומר

השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרם : כי לקח טוב נתתי
לכם תורתי אל תעזבו : תבון תפלתי קטורת לפניך
משאת כפי מנחת ערב :

ולומר החזן חני קדים

דיני מנחת ר"ה

א דיני העמידה הכס כתובים בערכית טל ר"ה

ועומדים על רגליהם ולומרים

א אני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו . אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב . האל הגדול הגבור והנורא
אל עליון . נזמר חסדים טובים . קונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

ב כנוסח זה יש בו י"א תיבות וככל יום מית"ת יש לו לכיון בתיבה א' : וביו"ה
יכוין אלהים חיים והס י"א תיבות כסממני הקטורת :

זכרנו לחיים . (אל) מלך חפץ בחיים . כתבנו בספר חיים
למענה אלהים חיים . (אל ח') מלך עוזר ומושיע
ומגן . ברוך אתה יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני . מחיה מתים אתה רב להושיע
מוריד הטל . מכלכל חיים בחסד . מחיה מתים
ברחמים רבים . סומך נופלים . ורופא חולים . ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישיני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך . מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים . ונאמן
אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה (י) יהוה אכרסם
מחיה

ובחורם הסליח כבוד אומר קדושה

נקדישך ונגעדיצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשדשים לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא יה אל זרה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו לעממם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו וברברי קדשך כתוב לאמר ימך יי לעולם אלהיך ציון דוד דוד הללויה :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה : דוד דוד המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן (גימ' ע"ב כנגד אומיות סכסוק ויסע וכו' כנגד אכרסס סקדס סנו יתקדש בעולם) יתקדש שמה יהוה אלהינו על ישראל עמה :

ובכן (ע"ב אומיות סכסוק ויכא וכו' כנגד סחד יכס) תן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם שידענו יהוה אלהינו שהשלטון (שהשלטון) לפניך עוז בידך וגבורה בימינה ושמה נורא על כל מה שבראת : ובכן (ע"ב אומיות סכסוק ויסע וכו' כנגד יעקב סלמר כסמלו) תן כבוד לעמה תהללה ליראיה ותקנה טובה לדורשיך ופתחון פה למיחלים לך שמתה לארצך ששון לעירך וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו :

ובכן (ע"ב סמות סיוכאים מנ' סכסוקים סנו' וכו' כנגד דקע"ס סוד נדיק ונדק) צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים ברנה יגירו ועולתה תקפוץ פיה והרשעה כלה לילית סחטטה בעשן סמל חכמה כי תעביר ממשרת זרון מן הארץ ותמליך

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך וכירושלם עיר מקדשך כפתוב בדברי קדשך ימלוך יהוה לעולם אלהיך ציון דוד דוד הללויה :

קדוש אתה ונורא שמה ואין אלוה מבלעדיך כפתוב ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה ברוך אתה יהוה המלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיה וקרבתנו מלבנו לעבודתך ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת :

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום כסכת (כסכת סוס וסל יום הזכרון הזה את יום טוב מקרא קדש הזה יום תרועה (כסכת זכרון תרועה) באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמה בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן לחסד ורחמים ביום (כסכת השבת הזה וכו'ס) הזכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה רחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חום וחננו וחמוד ורחם עלינו והושיענו כי אליה ענינו כי אל מך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עך על כל יושבי תבל ארצך וידע כל פעול כי אתה פעלתו

פְּעַלְתוּ • ויבין כל יצור כי אתה יצרתו • ויאמר כל אשר נשמה באפו • יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה • קדשנו במצותיך • תן חלקנו בתורתך • שבענו מטובך • שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה יהוה אלהים אמת ודברך מלפנו אמת וקים לעד • ברוך אתה יהוה מלך על כל הארץ מקדש (כסכת השבת וי ישראל ויום הזכרון :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה • והשב העבודה לרכיב ביתך • ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך • ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו • ותחוינה עינינו בשובך לציון ברחמים • ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מודים רבכנן

מודים אנחנו לך • שאמתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה הוא לדור ודור נזרה לך ונספר תהלתך • על חיינו המסורים בידך • ועל נשמותינו הפקודות לך • ועל נסיה שבכל יום עמנו • ועל נפלאותיך וטובותיך • שבכל עת ערכ ובקר וצהרים • הטוב כי לא כלו רחמיך • המרחם כי לא תמו חסדיך • כי מעולם קוינו לך :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם

לעולם ועד • וכל החיים יורוך סלה :

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך • ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב • ברוך אתה יהוה (יהוה) כם) הטוב שמך ולך נאה להודות : שים שלום טובה וברכה • חיים חן וחסד • צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך • וברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך • כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו • תורה וחיים • אהבה וחסד • צדקה ורחמים • ברכה ושלום • וטוב בעיניך לברכנו • ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום :

ובמורה סליח נכור אומר

ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום • היום תאמצנו • היום תברכנו • היום תגדלנו • היום תגדלנו • היום תהדרנו • היום תועדנו ועד טוב • היום תוכנו • היום תחיינו • היום תחננו • היום תטברנו מעונינו • היום תישר ארחותינו • היום תכתרנו בכתר שם טוב • היום תלבבנו • היום תמלטנו • היום תנשאנו • היום תסעדנו • היום תעטרנו • היום תפקדנו לחיים טובים • היום תצדקנו • היום תקרבנו לעבודתך • היום תרחמנו • היום תשמע תפלתנו • (אני נשגף להסיף כאן היום תחננו לתן ולחסד ולרחמים סם לא כן חסר אית כתי' ודו"ק) היום תכתבנו לחיים טובים :

ובספר חיים ברכה ושלום • ופרנסה טובה • וישועה ונחמה • וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום : ברוך אתה יהוה והווי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

עד כאן חזרת הסליח נכור

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי : אלתי

אלהי נצור לשוני מרע וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמֶה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לְבִי
בְּהוֹרְתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל הַקְּמִים עָלַי
לְרַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וּמְקַלֵּק מַחֲשַׁבוֹתָם עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדוּשַׁתֶּךָ לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְנִי יִהְיוּ
לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם (גימטריא ספרי"אל סוכר סל מעלה) בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואחר הסורה אומרים

אָבִינוּ (יְכִיזוּן יְהוָה) מִלִּפְנֵינוּ (יְכִיזוּן יְהוָה) אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֲדָא אַתָּה :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ בְּטוֹל מַעֲלֵינוּ כָּל גּוֹרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ בְּטוֹל מַחֲשַׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּלְהָ כָּל צָר וּמִשְׁטָיִן מַעֲלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּלְהָ דְבַר וְחֶרֶב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׂבִי וּבִזְרָה
וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ מְנַע מִגְּפָה מִנַּחֲלַתֶךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ זְכוּר כִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה :

בגוד סס"ג אומר אבינו מלכנו כתבנו בספר מזובות ופרנסה ואחר תפלת פרנסה זו דקדוק :
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים
על שלחני היום וככל יום ויום מזונותי ומזונותיהם ככבוד נזכות שמך
הגדול

הגדול והקדוש דיקרנוסא הממונה על הפרנסה :

אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זָאֵלָה וַיְשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלִּפְנֵיךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ הַצְּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמְּךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ וְהָרַם קֶרֶן מִשִּׁיחֶךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לִפְנֵיךָ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ שָׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עֲלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲסִירָא לְמַעַנְנוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ :
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלִּפְנֵיךָ :

דיני צדקה

א ר"ה שחל להיות בשבת אומרים לדקתך ורחמי להקדים לומר אבינו מלכנו
קודם לדקתך במקום שאומרים אבינו מלכנו בשבת ויש אומרים שאין לו
לדקתך והכל כמנהג המדינה :

צְדָקָתֶךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם וּבְהַמְתָּ
תוֹשִׁיעַ יי : וְצְדָקָתֶךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂית
גְּדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ : צְדָקָתֶךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתֶךָ אָמֵת :

ואחר כך אומר סס"ז

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהָ וַיִּמְלִיךָ
מִלְּכוּתִיהָ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהָ בְּתִיבּוֹן
וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיהָ רַבָּא טַבְרָךְ לְעַלְמֵי עֲלַמְיָא וְיַחְבְּרָךְ וַיִּשְׁתַּבַּח :
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדַּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהָ
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְרָא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא :
וְנַחֲמָתָא דְאַמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ (בְּרַחֲמִים) מִן הַשָּׁמַיִם תִּקְבַּל צְעָקַתְכֶם תִּשְׁמַע
תְּפִלַּתְכֶם בְּרִצּוֹן וַיַּעֲנֶה קוֹל עֲתִירְתְּכֶם וַיִּפְתַּח יי אֱלֹהֵינוּ
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אַחֲזִינוּ בְּכָל טָקוּם שְׁהֵם שְׁעָרֵי אוֹרֵה שְׁעָרֵי
בְּרַכָּה

בְּרַכָּה שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי דִיצְרָה שְׁעָרֵי הוֹר וְהָרָר שְׁעָרֵי וְעַד
טוֹב שְׁעָרֵי זְמֵרָה שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי
יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי כְלָלָה שְׁעָרֵי לְמוֹד הוֹרָה לְשִׁמְהָ שְׁעָרֵי מוֹזֵן
שְׁעָרֵי נְחֵמָה שְׁעָרֵי סוֹדוֹת הוֹרָתוֹ שְׁעָרֵי עֵרָה שְׁעָרֵי פְרוּרָה
שְׁעָרֵי צְרָקָה שְׁעָרֵי קוֹמְטוֹרָה שְׁעָרֵי רְפוּיָה שְׁלֵמָה שְׁעָרֵי
שְׁלוֹם שְׁעָרֵי הוֹרָה שְׁעָרֵי הַפְלָה שְׁעָרֵי הַשְׁנָעָה שְׁעָרֵי הַשׁוּכָה
וְיֹסִיר מִתְּחַבְּבֵי קִנְיָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת וְיִקְוֶה בְּכֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב
וְיֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסְף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם
בְּאֲשֶׁר דָּבַר לְכֶם וַיְכַתְּבֶכֶם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמֶר אָמֵן :

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתְהוֹן וְכַעֲתוֹהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרָם אֲבוֹהוֹן דְּכַשְׂמִיָּא
(וְאַרְעָא) וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא חַיִּים וְשִׁבְעָה וְיְשׁוּעָה וְנְחֵמָה וְשׂוֹבָה
וְרַפּוּאָה וְנִאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִינּוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

וְאַחַר כֵּן אֹמְרִים

לְמַנְצָחַ עַל הַנְּתִית לְאַבְרָם : הַרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנֵנו הַרְעוּנו לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב : שְׂאוּ זְמֵרָה וְתִנּוּ הַף בְּגוֹר נְעִים עַם נָבֵל : תִּקְעוּ
בַּחֲדָשׁ שׂוֹפָר בְּפִסְסָה לַיּוֹם תִּנְנוּ : כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב : עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שְׂמוּ בְצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַרְתָּ
לֹא יִרְעָתִי אֲשַׁמֵּעַ : הַסִּירוּתִי מִסְּכַל שְׂכַמוּ בְּפִיו מְדוּר תַּעֲבָרְנָה :
בְּצִרָה קְרִאתָ וְאַחֲלַצְךָ אֲעַנְךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֲבָהֶנְךָ עַל מִי מְרִיבָה
סֵלָה : שְׁמַע עַמִּי וְאֶעֱדֶיךָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי : לֹא יְהוּרָה
בְּךָ אֵל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר : אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲרֹךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵק פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ : וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל
לֹא אָבָה לִי : וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לְכֶם יִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵיהֶם : לוֹ
עַמִּי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּרִבְכֵי יְהִלְכוּ : בְּמַעַט אֹיְבֵיהֶם אֲבַנְעָה וְעַל
צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יְדֵי : מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם :
וַיִּאֲכִילְהוּ מַחֲלֵב חֶטֶה וּמַצוֹר דְּבִשׁ אֲשִׁבְעֶךָ :

וְאַחַר

וְאַחַר שְׁחוֹן חֲזִי קָדִים וְאַחֲרָיָה

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׂמִיָּא חַיִּים וְשִׁבְעָה וְיְשׁוּעָה וְנְחֵמָה וְשׂוֹבָה
וְרַפּוּאָה וְנִאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרִינּוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַד כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

וְאַחַר כֵּן אֹמְרִים

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֶרְוֹן הַכּוֹל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁלֵא
עָשָׂנוּ כְּנוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲרָמָה שְׁלֵא
שָׂם חִלְקֵנוּ בְּהֵם וְגִירָנוּ כְּכָל הַמוֹנִים שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
וּמַתְּפַלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ וְאַנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵר אֶרֶץ וְמוֹשֵׁב
יָקָר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְשׁוֹכֵנֵת עוֹז בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין עוֹר אַחֵר אֲמַרְתָּ מַלְכֵנוּ וְיֶאֱפֵס וּלְתוֹ בְּכָתוֹב בְּתוֹרָה וְיִרְעָת
הַיּוֹם וְהַשְׁבוֹת אֵל לְבָבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַד
הָאֶרֶץ סַבְּחַת אֵין עוֹר :

יֵשׁ כּוֹסִים לומר על כן כּוֹס לך

בְּיוֹם סָנִי מִתְּפַלְלִים כְּמוֹ בְּיוֹם רִאשׁוֹן

סדר ותשליך של ראש השנה

א אַחַר תְּפִלַּת מִנְחַת יוֹם רִאשׁוֹן עַל ר"ה קוֹדֵם שְׁקִיעַת הַחַמָּה יֵשׁ לְלַכַּת אֵל הַיּוֹם
אִז אֵל בָּאָר מִיֵּם אוֹ מֵעֵיִן אֲשֶׁר מִחוּץ לְעִיר לומר הַיּוֹם מְדוּת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁל
מִי אֵל כְּמוֹךָ וְהַטַּעַם כּוֹדֵעַ לְבָאִים כְּסוּד ה' כִּי יוֹם רִאשׁוֹן הוּא סוּד דִּינָא קָשִׁיא
לְרִיבִין אֲנִי לְהַמְתִּיק הַשֶּׁךְ וּפ"ד דִּינֵין דִּינָא קָשִׁיא וְלִכְךָ הוֹלְכִים אֵל הַמַּיִם
הַמְרוֹים אֵל הַחַסְדִּים וְנִס בְּמָקוֹם שֵׁם בּוֹ דְּגִים שְׂרוּמִזִּים עַל עֵינָא פְקִיחָא
לְהַמְתִּיק הַרְיוֹן הַקְּסָה לְדִין הַרְפָּה :

ב וְצִרִךְ לומר שֶׁסְּסוּקִים מִי אֵל כְּמוֹךָ וְיֵמִי שְׂבָא כְּסוּד ה' יְאֹת לְהַס לְכוּיִן
אֵל תִּיקוּנֵי דִיקְנָה הַרְמוּזִים בּוֹ וּמָקוֹם מוֹטְבִים וְכַנְקַל יִמְלֵאֵם מְכוּרִים
בְּאֶדְרַת נֶסֶף פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיֵמִי מִזָּן דְּלוּשִׁיט יְדוּי בְּדִיקְנָא יִקְרָא עֲלֵהָ וְכו'
עַד כִּי"ג חִיקוּיִן אֲלִין אַתְרֵסִים דִּיקְנָא יִקְרָא סְתִימָהָה דְּכֵלָּא דְעִהִיקָא דְעִתִּיקוּן :
ג וְטוֹב וְיִסַר לְקָרוֹתָן שֶׁעַל הַמַּעֲיִין אוֹ עַל הַיּוֹם וְלְכוּיִן וְלְהַזְכִּיר בְּפִירוּשׁ כְּכֹל
תִּיקוּן וְתִיקוּן הַמְדָה שְׁלוֹ כַּמ"ד א"ל כְּמו"ד : וְכו"ז מְדוּת דָּאֵר רַחוּם וְחַנּוּן
כְּנוֹן כְּשִׂאוֹר תִּיקוּנָא קְדַמָּה יַפְרֵם מ"י א"ל כְּמו"ד כְּמֵדָה ה' א"ל : תִּיקוּנָא
תִּנְיָא נוֹס"א עו"ן כְּמֵדָה ב' רְחוּ"ם : תִּיקוּנָא הַלִּיתָהָה וְעוֹבֵד"ר עַל פְּס"ע כְּמֵדָה
תִּלִּיתָהָה וְחַנּוּן וְכוּן כָּלֵס :

ד צִרִיךְ לְעַשׂוֹר כְּכִי בְּנָדוּ כְּשִׂאוֹר וְתִשְׁלִיךְ וְגו' כְּמוֹ אַחַר בְּרַכָּה הַלְכְנָה וְהוּא
סוּד גְּדוּל כִּי הוּא מְנַעַר הַקְּלִיפוֹת הַכֹּחוֹסִים כְּכַנְדוּי :

ה יֵשׁ

ה ים לעשות ותשליך יום א' ואם חל בשבת יעשה יום ב' שלא יבואו לידי חלול שבת

פתח רבי שמעון ואמר ווי תאן דאזיט ידוי בדיקנא יקרא עילא דסבא קדישא טמירא סתמא דכלא (כ"א טמיר וסתים מכלא) דיקנא דהיא תושבחתא דיקנא דסתים ויקיר מכל תיקוניו דיקנא דלא ידעין עלאין ותתאין דיקנא דהיא תושבחתא דכל תושבחיין דיקנא דלא הוה נר נש כניאה וקדישא דיקרב למחמי ליה דיקנא דהיא תליא כשערו עד טבורא דלכא חוורא כהלג' יקרא דיקירין טמירא דטמירין מהימנותא דמהימנותא דכלא תאנא בלניעות' דספרא דהאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאורנוי ונחית סחרניה דפומא קדישא ונחית וסליק וחפי כקרוכתא סני דכוסמא טבא חוורא דיקרא (ס"א דבדיקניה) ונחית (ס"א חוורא יקרא דדיקניה נחית) כשקולא וחפי עד טבורא הוה דיקנא יקרא מהימנא שלימא דנגדין כיה תלת עשר נביעין מבויעין דמשח רבות טבא כחלת עשר תקונין מהתקנו :

תקונא קדמא מי אל במיך (כמדה א' אל) מהתקן שערי מלעיל ושרי מההוא הקוב' דשער רישיה דסליק כתקוניו לעיל מאורנוי ונחית מקמי פתחא דאורנוי כחד חוטא כשקול' טבא עד רישא דפומא : תקונא תנינא נושא עון (כמדה ב' רחום) מהתקן שער א מרי' דפומא וסליק עד רישא אחרא דפומא כתקונא שקיל : תקונא תליתאה ועובר על פשע (כמדה ג' וחגון) מאמלעית' דתמות דהאי חוטמא מתחום תרין נוקבין נפיק חד אורחא ושערא אהפסק כההוא אורחא ומלי מהאי ניסא ומהאי ניסא שערא כתקונא שלים סחרניה דההיא אורחא : תקונא רביעיא לשארית נחלתו (כמדה ד' ארך) מהתקן שער ונחית תחות פומא מרי' חדא לרישא חדא בתיקוב' שלים : הקוב' חמישא' לא החזיק לעד אפו (כמדה ה' אפים) תחות פומא נפיק אורחא אחרא כשקולא דאורחא דלעיל' ואלין תרין אורחין רשימין על פומא מכאן ומכאן : תקוב' שתיאה כי חפץ חסד הוא (כמדה ו' ורב חסד) מהתקן שער וסליק ונפיק מלרע לעיל לריג' דפומא וחפי תקרובת' דכוסמא טבא עד רישא דפומא דלעיל ונחית שער לרישא דפתחא דאורחא תתאה דפומא : תקונא שביעיא ישוב ירחמנו (כמדה ז' ואמת) פסיק שער ואתחון תרין תפוחין כתקרוכתא דכוסמא טבא שפירן ויאן למיחו כניחיון אהקיים עלמ' הדא הוא דכתיב באור פני מלך חיים : תקונא שמינא יכבוש עונותינו (כמדה ח' גוצר חסד) נפיק חד חוטא דשערי סחרני דדיקנא ותליין כשקולא עד טיבורא : תקונא תשיעיא ותשליך במצולות ים כל חטאתם (כמדה ט' ראלפים) מתערין ומתערבין שערי דיקנא עם אינון שערי דתליין כשקולא (דתליין) ולא נפקי דא מן דא : תקונא עשראה תתן אמת ליעקב (כמדה י' נושא עון) מתערבין נחיתן שערי תחות דיקנא וחפין כנרונא תחות דיקנא : תקונא חד סר חסד לאברהם (כמדה י"א ופשע) דלא נפקין נימא מן נימא ומתערין כשעירא שלים : תקונא חריסר אשר נשבעת לאבותינו (כמדה י"ב וחטאה) דלא תליין שערי על פומא ופומא אהפני מכל סטרוי ויהו שערי סחוד סחור ליה : תקונא תליסר כ"מי קדם (כמדה י"ג ונקדה) דתליין שערי כחיות דיקנא מכאן ומכאן ניקרה יאה ביקרא שפירא מפיין עד טבורא לא אחיו (ס"א לאתחאה) מכל אנפי תקרוכתא דכוסמא כר אינון תפוחין שפירין חוורין דמפקין חייך לעלמא ומחוייו חדו לועיר הנפין

אנפין כהליסר תקונין אליון נגדין ונפקין חליסר מבויעין דמשח רבות ונגדין לכל אינון דלתת' ונהרין כההוא משחא ומסיחין כההוא משחא דבתליסר תקונין אליון בתליסר תקונין אליון אחרשים דיקנא יקרא סתימאה דכולה דעתיק דעתיקין : ו אח"כ יאהר הפסוקים מי אל כמוד עד ותשליך במצולות ים כל חטאתם ג' פעמים ואין לריך לומר רק פסוקים מי אל כמוד ולא אל רחום וחגון רק ככוונה בלבד וינביה סני לדי הנלימה מחליה וכשיגיע לותשליך וכו' הו ישלשלס וינערס וכן יכוין ויעשה שלשה פעמים והו סדר הפסוקים הנזכרי :

א מי אל כמוד * כ נשיא עון * י ועבר על פשע * ד

לשארית נחלתו * לא החזיק לעד אפו * כי חפץ

חסד הוא : י ישוב ירחמנו * יכבוש עונותינו * ט

ותשליך במצולות ים כל חטאתם : י תתן אמת

ליעקב * י חסד לאברהם * י אשר נשבעת לאבותינו *

י מימי קדם :

ואח"כ ואמר קפלה זו מספר הכתוב כפורן שמיר

דכונו של עולם בהעלותו על לבנו רוב קלורנו בעבודתך ובעסק תורתך הקדוש וקיום מלותיך כל עצמותינו יאחזמו רעד ונמס לבנו והיה למים מה נענה ומה כאמר כי הלא הזורר בחברת החומר העכור היו בעוכרנו גס אסור כלום עמהם אסורים ולטושים בגלות קשים גלות הנפש והגוף האמנם גלוי וידוע לפניך שרבונו לעשות רצונך ולשקוד על דלתוהיך כי טוב יום כחלריך מלאך בחרנו ויראים וחרדים אנחנו מאימת דינך הקדוש על כן באנו אליך ככפופת ראש ונמיכה קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמך : ויהי רצון מלפניך ה' או"א אל עליון מוכתר בתליסר מכילן דרחמי שיהא שעה זו עת רצון לפניך ויהי עולה לפניך קריאת שלש עשרה מדות של רחמים שבפסוקי מי אל כמוד המכוונים אל שלש עשרה מדות אל רחום וחגון ונו' אשר קרינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות ולרופי שמות הקדושי' היולאי' מהם זיווני מדותיהם אשר אחד באחד יגשו להמתיק הדינים תקיפי' ובכן תרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בטובך תעורר רחמך ונהיה נקיי' מכל טומאה וחלאה וזוהמא ויעלו כל ניבולי הקדושה אשר נתפורו על ידינו ויתבררו ויתלבנו במדת טובך אתה אל ישועהנו טור' חסד לאלפים וברוב רחמך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה טובה

חיים של חילוק עצמות . חיים שיש בהם יראה חטא . חיים שאין בהם כושה וכלימה . חיים של עושר וכבוד לעבודתך . חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת חטא . חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה . זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים . כתבנו בירפא חיים למעןך אלהים חיים . וקרט רוע גור דיבנו ויקראו לפניך זכויותינו : אל מלא רחמי יהמו נא רחמיך לקבל כרצון הכנעתנו והרהורי תשובה המתנוללינו . כנו בשגם לבנו הטום סתום וחתום ולא אפתנו יודע זו היא ביהא זו היא טיבה . מה אנו ומה באנו לתקן . רב להשיע האר עינינו כאשר בגודל רחמיך הכטחתנו פתחו לי פתח כחודה של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי הזלת יד והפסם עטור ועוזב . ואין חונן ואין מרחם וולתך . כי חנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים . כדכתיב וחנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם . ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון פרט בקרבנו . ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ובתורתך יתמידו ויתרכו בלי הפסק . עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה . ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בידיו ולא נכעוס ולא נכעיסך . ותספיק בידינו להתרחק מכל המדות הרעות והחמורות וצפרט זכנו להתרחק מהנהוה והכעס וההקפדה וכל גנה לב ונהיה מיושבים בדעתנו ונכיר מיעוט ערכנו ונפשו כעפר לכל תהיה . ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אהבי שלום ומרבים שלום . וכלל כנפיך נחסה . ותזכנו להתרחק מלינות . וסקר . וחנופה . ולשון הרע ודבור חול בשבת וכל דבור אסור . ויהיה רוב דבורנו בתורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקדש ותאזרנו חיל לשמור לפינו מחסום מחטוב בלשוננו :

אב הרחמן תן בנו כח ובריאות וזכנו להתרחק מתאוות תענונו והכלי העולם הזה ונאלץ לשובע נפשנו . וכן בכל דרכנו יהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ומלותיך . ולהיות בטחוננו בך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך :

אנא מלך רחום וחנן הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך . ובכן יהמו רחמיך עלינו . ותזכנו להשלים תקון נפשנו רוחנו ונשמחנו בגלגול זה . ולא כאבד ח"ו . ותספיע שפע קדוש על גר"ן להתמיד בעבודתך ולעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו אהחנו וזרענו ורענו ותזכנו ונעלה בתורתך הקדושה לשמה . ולכוין לאמיתה של תורה . ותלילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה . ואל תכל משיכו דבר אמת לעולם . ונהיה אהחנו ולא אהינו ולא אהינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימלא בנו ולא בזרענו ולא בזרע זרענו שום פגם ושום פסול . ולא יתחלל שמך על ידינו חס ושלוש : וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ורלותם ושפלותם ולחנם ודוחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבות מסרו עצמם להריגה ולשריפה על קדושת שמך . נא נבור דורשי יסודך כבדת שמרם . ותחמלא רחמים עלינו ועל כל אחינו בית ישראל הנפולים בארבע כנפות הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה . ותרחם עלינו ועליהם ותלילנו ותלילם מרעה ומרעב וממזל ומשבי ומכזה ומכל חטא ותשאל רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל . אל נא רפא נא להם ותקיים בכל אחד מהם מקרא שכתוב ה' יסענו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו . והבריאים מעמך ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו . ותלילנו ותכיל לכל ישראל

ישראל מכל נוק ומכל זר ומשטין . ומקטרנ . ומרוח רעה . ומקדוקי עניות . ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ותפקוד בזרע של קיימא זרע קדש לכל חשוכי כנים . והיושבות על המשכר תוליא אותן מאפלה לאורה ויאזר הולך בשעה טובה ולא יארע שום זער ושום נוק לא ליולדות ולא לילדיהן . ואל ימשול האסרה ושין ורוחין ויליון לכל ילדי עמך ישראל . ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם :

ובני ישראל עמך יורדי הים פלם והגילם ממים רבים ומיד בני נכר הגילם מטיט ואל יטבשי יגללו משונאים וממעמקי מים ובני ישראל ההולכים ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב . והגילם מכף כל אויב ואורב בדרך . וכל האסורים בכלא מעמך ישראל הטר הטר מאסריהם ותוליאם לרוחה . ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד נאים ותחון זכות אבות להזיף לאור משפטיו . כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים . והאר פניך על מקדשך השמם למען ה' :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו . שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבותינו שעשו לנוך כנה ביתך כפתחיה כונן בית מקדשך על מכובי . הראנו בבנינו . שמחנו בתקוני . והשב שכינתך לתוכנו . והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנס . לשירם ולזמרים . והשב ישראל לנביאים . ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הנכבד והנורא אבי"ר :

כל כלי יוצר עליך לא יללח וכל לשון תקום אהך למשפט תרשישי זאת נחלת עבדי ה' ולדקתם מאתי (ר"ת מצוה אהבה תורה יראה) נאם ה' : לא יצירו ולא ישיחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים : שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' : אדני שמעה בקולי תהינה אוזן קשובות לקול תחנוני : אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד : כי עמך סליחה למען תורא : קויתי ה' קוטה נפשי ולדברו הוחלתי : נפשי לאדני משמרים לכקר שמרים לכקר : יחל ישראל אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :

ואם יש מינין חומר קדוש . ובמזליו יום טוב אומרים אהה חוננתנו . ומגדילין ב' ברכות . על היין . ומגדיל . כמו בשאר האועדים :

דינים לעשרת ימי תשובה

- א ככל הימים שבין ר"ה ל"ה"ך מרבים בתפלות ותחנונים חוץ משבת ואומרים גם בשבת וזכרנו ומי כמוך וכתוב ובספר . ויחיד אינו אומר י"ג מדו מטעם האר"י מלמד שנתעטף הקב"ה כס"ג וכו' ולכך ה"א כי אם כלבד :
- ב אומרים א"מ ערב ובוקר ואפילו אם חל מילה שאין אומרים תחנון אפ"ה אומרים א"מ :
- ג יש מקומות שאין אומרים א"מ בשבת בנתיים וגם אין אומרים אותו גם כן בערב שבת בתפלת מנחה ובאיזמיר יש ש"ג שאומרים ויש שאין אומרים אותו והכל לפי המנהג ומ"מ האומרים אותו יחזיקו במנהגם :
- ד אומרים בכל יום וידוי שלשה פעמים קודם עלות השחר מלבד בעי"כ שאין אומרים אותו אלא פעם א' והאר"י ז"ל כס' הכוונות כתב שצ"ל הלא פעם א' במילה

במילה אומרים באשמורת בין כסא לעטור זכור ברית אחר והארץ אזור ויאין
ביתים חרס וכן אין משביעים אדם בב"ר עד אחר י"כ ומ"מ מלוא לשפוט
להוציא גולה מיר גזול אין מקדשין את הלכנה עד מולאי י"כ ויש מי שכתב
שאדרכא טוב שיקדשו אותה כדי שתבא מלוא זאת ותוסף על זכויותיו ומעשה
ב'א' שפגועהו עכו"ם בלילה ורצו להרגו וביקש שיצילו לו לעשות מלוא אחת
קודם מותו והלכנה היתה בחידושה וקדשה בכוונה גדולה ונעשה לו גם כשדילג
ג' פעמים כמנהג נשאו הרוח וניכול מהם גם אמרו שמי שיקדש הלכנה מיום
שחדשה טוב לא ידאג שימות באותו חודש מאותו יום ויחליך ושנת שבין ר"ה
ליום הכפורים המכהג לומר בו לו"ץ :

ה נהגים שאין נער האמר הפטרה טובה ישראל :

ו אף מי שאינו נזהר מפת של גוים כי ימי תשובה לריך לומר ואם אינו יכול
לאפות בעלמו די בהשכלת קיסם ויזהרו שלא לברך ולטול חלה מעיסת גוי
אף ע"פ שמסרה להם אר"כ מפר להם הקמח ומי שהולך בדרך ח"ל להמתין רק
עד ד' מלון ומשום איבה הקלו דלא קבילו עליהו להחמיר בעשרה ימים יותר
משאר ימות השנה ויש להחזיר בשנה רעבון לאכול גלוסקאות של נחמס גוי
על ידי הביטול אותה אר"כ בבית ישראל אף בעשרת ימי תשובה למי שזוהר :
ז החסידים נהגו לאכול חולין בטרהרה ואף שכלנו טמאי מהים מ"מ יאכל דגן
אלא הוכשר ונילוט בני פירות וישנה מן הבאר שלא יגע בהם
ויטמא אע"פ שנטמאים בפיו טוב לומר בכל יום מים"ת בין ישתכח לומר
מומר ממעמקים קראתיך :

ח מר"ח לולו והילך כשמתענה ישאל מהש"י כפרה וחיים ובנים לעבודתו
כבולאח ס"ח ויאמר י"ג מדות נ' פעמים גם ואני תפלתי ג"ס :

ט באלו הימים של תשובה יעשה כל אדם כדעת הוזהר שישוב קודם
שיסבך ויחזונו על חטאין ויפספס במעשיו ויקרא באלו הימים איגרת
התשובה של רבי יונה והאר"י ז"ל כתב שחוב הוא ללמוד בספרי מוסר כל
השנה ודיני תשובה :

י א' ששכר חברו לילך בדרך וכהרג ככון שיקבל תשובה :
יא שרשי העברו הם גאזה תאזה שיחה אסורה עלכות וסי' תנע"ס ותרע"ס
האיש הירא ילבש חרד' בימים אלו ויתבודד בכל יום לפחות שעה א' ויסתכל
יפה בעברות שאדם דס בעקביו וסי' ענ"לה ע"ן עריות דכלל הוא כל מיני
קריבה ושחוק בנשים האסורות עליו חזן מאחותיו ואמו ובתו גימ"ל גול בכלל
הוא כובש שכר שכיר למ"ד לשון הרע מדבר בגנות חבירו אע"פ שאומ' אמת
שיחה בטלה ולריך לקבוע עתים לתורה ולדקותיו אם הם לשם שמים ושמירת
שבת כהלכתו ירוח אל דבר מוסר ויהי כקרא יהודי המלא ימלא שוליו מלאים
בגדים הולאים וישוב אל ה' וירחמהו :

יב יש לכל אדם לחפש ולפספס מעשיו בימים האלה ולשוב מהם וספק עברה
לריך יותר תשובה מעברה ודאית כי יותר מתחרט כשיודע שעשה ממה
שאינו יודע ולכן קרבן אשם תלוי הולך להיות יותר ביוקר מחטאת :

יג אמרו משם מהר"י ז"ל שאם האדם יתענה בו ימי תשוב' שיש בין ר"ה ו"הכ
ויעשה בהם תשובה גמורה כל יום מהם מכפר על כל העונות שחטף כל
ימיו ביום שכיולא בו כיצר הרי שחל יום אחד של ז' ימי השבוע ביום אחד של
השבוע והתענה בו ועשה תשובה בו הנה הוא מכפר על כל העברות שעשה
ביום

ביום אחד שכלל השבוע מכל ימי חייו ואם התורה ועשה תשובה בכל ז' הימים
ההם יתכפרו לו כל עונותיו שעשה כל ימיו יתבודד אדם לכל הפחות יום אחד
מאלו הימים ויפנה עלמו מכל העולם ויפספס במעשיו ולא יעסוק במלאכה
באותו יום כי בעימ"ת כפתחין כל שערי תשובה וסערי רחמים והוא עת רצון
ואפילו ליחיד ויעסוק בספרים המדברים בעניני היראה כגון חובת הלבבות
וראשית חכמה ומי שיש לו ידיעה בחכמה הקבלה ילמוד הקבלה כי היא מטהרת
הכשמה ואשרי מי שיטלים סדר ההקוים בימים האלה :

יד יקבל בימים האלה מלקיות כפי כחו כי סוף סוף יש סגולה לאותה רצועה
שמכפרת ומנקה מעליו אשם התלוי עליו ואע"פ שאין לנו כ"ד מוסמך
טו כדי ללקות בפניהם נעשה מן הדב בדיניו זה הטוב יכפר בעדנו :

טז עיקר תשובת הימים האלה התפלות והסתנווים לשפוך שיחה לפני ארון
האלוים ובפרט אם מוריד דמע' מעיניו כי ודאי לא יטונו ריקס והתשובתו
מקובלת ואפילו יהיה רשע גמור :

טז אם אין ב"חם כח להתענו' בכל יום יתענה בדילוגין ולא יאכל היום שאוכל
כי אם לשבוע נפשו וישקוד על לימודו ועבודתו ויחשב לו ללדקה :

יז אם אינו יכול להתענות כלל יעשה באופן שיאכל ולא יחלה ויחשב לו יותר
מתענית מסנף עלמו ממאכל ומשתה לעבודת אלהיו ולעניות נפשו על
חטאיו ההשכמה והערכ ככ"הכ בימים האלו הוא ענין גדול ואע"פ שכלל ימות
השנה הוא גם כן ענין גדול באלו הימים הוא יותר ויותר לכן תקנו לקום
באשמורת קודם אור הנקר להמלא שם עד שיתפלל תפלתו :

סדר צום גדליה

דיני צום גדליה

א חייבים להתענות בשלשה לחדש תשרי על הריגת גדליה ואומרים הזמירות כשאר
הימים עד ישתכח ואחכ"א :

ב יכוון כדלעיל כר"ה התחלת הזמירות עם ברוך שאמר בעולם העשיה ומשם
עד יולר הוא מעלה עולם היצירה :

ישתבַח שְׁמֵךְ לְעַד מְלַכְנוּ הַאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ

בְּשֵׁמִים וּבְאָרֶץ כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱהִינּוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ

לְעוֹלָם וָעֶד כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד מַלְכוּת שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל

וְזִמְרָה עֲזוֹ וּמְשֻׁלָּה נִצְחָה גְדֻלָּה וּגְבוּרָה תְהַדָּה

וְתַפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת עֲלֵי בְרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה אֵל בְּרוּךְ אַתָּה

יי מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהַלֵּל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן

הַנְּפִלְאוֹת בּוֹרֵא כָל הַנְּשֻׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר

בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ חַי הַעוֹלָמִים אָמֵן :

ואומר סיר המעלות ממעמקים ויכוין כדלעיל כר"ס * ואומר סחון
יחגבל ויתקבש שמייה רבא * (אמן ג' ויכוין כדלעיל) בעלמא די כרנא
כרעיתיה וימליך מלכותיה * ויצמח פורקניה * (וי"ט ויבא
קץ משיחיה * וישכלל היכליה * ויפרוק עמיה) (אמן כ' ויכוין כדלעיל)
כתיבון ויבזימיון וכתיב דכל בית ישראל בענגלא ובזמן קריב
ואמרו אמון * (אמן ג' ויכוין כדלעיל ויאמר עד דאמירן בעלמא) יהא שמייה
דבא מברך לעלם לעלמי עלמייה יחברך * וישתבח * ויתפאר *
ויתרום * ויתנשא * ויתחדר * ויתעלה * ויתהלך * שמייה דקורשא
ברך הוא * (אמן ד' ויכוין כדלעיל) לעילא מן כל ברבכא * שרתא *
השבתא * ונתתא * דאמירן בעלמא ואמרו אמון * (אמן ה' ויכוין
כדלעיל) :

ואומר סחון ברכו את יי המבורך : ואמרו הקבל כלש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
אחרון ומבלעריו אין אלהים * יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם ומרוגום על כל
ברכה ותהלה :

ויכוין בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד : ובחן סחון

מכאן נכנס בעולם הכסא הוא עולם הכריאה להעלותו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר יסוק אור ובורא
חשך עושה שלום ובורא את הכל * המאיר
לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד
מעשה בראשית : מה רבו מעשיך יי * כלם בחכמה עשית *
מלאה הארץ קניניה : המלך המרום לבדו מאז * המשבח
והמפואר והמתנשא מימות עולם : אלהי עולם ברחמיך
הרבים רחם עלינו * אדון עזנו * צור משגבנו * מגן ישענו *
משגב בעדנו : אל ברוך גדול דעה * הכין ופעל זהרי
חמה * טוב יצר כבוד לשמו * מאורות נתן סביבות
עז * פנות צבאות קדושים * רוממי שדי תמיד מספרים
כבוד אל וקדושתו : תחברך יהוה אלהינו בשמים *
ממעל ועל הארץ מתחת * על כל שבח מעשי ידך

ועל

ועל מאורי אור שיצרת * המה יפארוך סלה : תתברך לנצח
צורנו * מלכנו וגואלנו בורא קדושים * ישתבח שמך לעד
מלכנו * יוצר משרתים * ואשר משרתיו * כלם עומדים ברום
עולם * ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
ומלך עולם * כלם אהובים * כלם ברורים * כלם גבורים *
כלם קדושים * כלם עושים באימה וביראה רצון קונם *
וכלם פותחים את פיהם * בקדשה * ובטהרה * בשירה *
ובזמרה * מברכין * משבחין * מפאירין ומקדישין ומעריצין *
וממליכין * את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא * וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה *
וגותנים רשות (באהבה) זה לזה * להקדיש ליוצרים בנחת
רוח * בשפה ברורה * ובנעימה קדושה * כלם כאחד
עונים באימה * ואומרים ביראה * קדוש קדוש קדוש יהוה
צבאות מלא כל הארץ כבודו : והאופנים וחיות הקדש *
ברעש גדול מתנשאים * לעמתם משבחים ואומרים ברוך
כבוד יהוה ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו * כי הוא לבדו מרום וקדוש *
פועל גבורות * עשה חדשות * בעל מלחמות * זרע
צדקות * מצמיח ישועות * בורא רפואות * נורא תהלות *
אדון הנפלאות * המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה
בראשית * כאמור לעשה אורים גדולים פי לעולם חסדו
(61 לומר) והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא * (ברוך
אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול
ובעבור אבותינו שבטחו בך * ותלמדנו חקי חיים לעשות
(חקי) רצונך בלבב שלם * בן תחננו אבינו אב הרחמן *
המרחם

המרחם רחם נא עלינו • ותן בלבנו בינה להבין • להשכיר •
לשמוע • ללמוד • וללמד • לשמור ולעשות • ולקיים את
כל דברי תלמוד תורתך באהבה • והאר עינינו בתורתך •
ודבק לבנו במצותיך • ויחד לבנו לאהבה וליראה את
שמך • למען לא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד •
כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא כשתנו • נגילה
ונשמחה בישועתך • ורחמיך יהוה אלהינו וחסדיך הרבים •
אל יעזבונו נצח סלה ועד • מהר והבא עלינו ברכה ושלום
כאן יאחזו בר' ציציות ויהיו מקובצים בירו השמאלית על לבו עד שיגיע לורכרו
היים וכו' מהרה מארבע בנפות כל הארץ ושכור עול הגוים
מעל צוארנו והולכנו מהרה קוממיות לארצנו • כי אל
פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון • וקרכתנו
מלכנו יכוין מ"ע לזכור מעמד רר סיני לשמך הגדול יזכור למחות
זכר עמלק שעבדו אין השם גדול ושלם באהבה להודות לך יזכור
מעשה מרים שהפה נבראת להודות לשם יתברך ולא ידבר לשון הרע וליהרהר •
ליראה ולאהבה את שמך • ברוך אתה יהוה הבורח
בעמו ישראל באהבה :

ג יכוין טלמו ומחשבתו לקיים מ"ע של ק"ס ולקבל עליו עול מלכות שמים כפ' ה'
וכס' ארץ באחד יכוין להמליכו בשמים ובארץ וכל רוחות העולם • גם יכוין בד'
לקבל עליו ד' מיתות בית דין קדושת שמו יתברך • ויסיס על לבו אס עבר
היום מ' הדברות הרמוזים בו • ואומר ככונס רכס :

ויכוין ארון הכל יוד • הי • ויו • הי • היה הוה ויהיה
שמע ישראל יהוה אלהינו אנכי ה' יהוה א אהך :

לא יהיה לך אלהים אחרים

ואומרם בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

לריך להפסיק בין מלכות שמים לעול מצות

ואתכת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך

מצוך היום עליכבך : ושננתם לבניך ודברת בם
בשבתך בביתך ובכל ימיך ובשבתך ובקומך :
וקשרתם לאות עליך והיו לטוטפת בין עיניך :
לא תחמוד וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו את מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומ' קוש לא תגוב ואספת דגנך ותירשך
וויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחוויתם להם : וזרה יפסיק טעש אף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
תתן את יבולה לא תרצה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובכל ימיך בדרך
ובשבתך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
כבר את אביך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על לבבם כגדיהם
לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם
לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
אתם לא תנאף ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
(ויסוס הכונס על עיניו) אשר אתם זנים אחריהם : וזכור את יום
השבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
לאלהיכם

לאֱלֹהֵיכֶם : (ספסל סמיכות וינסקס) אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים לֹא
תַעֲנֶה בְרַעַךְ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

וְחֹזֵר ס"ז לַכּוֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אִמֵּת :

אִמֵּת • וַיִּצֵב • וַנִּכּוֹן • וְקִים • וַיִּשֶׁר • וְנִאֲמַן • וְאֶהוּב •
וְחֻכִּיב • וְנַחֲמַד • וְנַעֲמִים • וְנוֹרָא • וְאֶדִיר •
וּמִתּוֹקֵן • וּמִקְבָּל • וְטוֹב • וַיִּפֶּה • הַדְּבַר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד : אִמֵּת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ • צוֹר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ • לְדֹר
וְדֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים וְכִסְאוֹ גִבּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד
קִימָת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים וְנִאֲמָנִים וְנַחֲמָדִים לְעַד
וְלַעֲוֵדָתִי עוֹדְמִים • (כאן יספסל סמיכות וינסקס מידוי) עַל אֲבוֹתֵינוּ
עָלֵינוּ • וְעַל בְּנֵינוּ • וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ • וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע
יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ : עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרֹנִים דְּבַר טוֹב
וְקִים • בְּאִמֵּת וּבְאִמּוֹנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר : אִמֵּת שְׂאֵתָה הוּא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ • גּוֹאֲלֵנוּ
גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ • צוֹרֵנוּ צוֹר יִשְׁוֹעַתֵנוּ • פּוֹרְנוּ וּמִצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
הוּא שְׁמֶךָ • וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סָדָה :

עֲזַרְתָּנוּ ^{גו' מוכסל מלכיות סגנדיחל} אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה רַחֵם נִי עַל הוּא
מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם כִּכְל דּוֹר
וְדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי אֶרֶץ :
אִמֵּת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ • וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים
עַל לְבוֹ : אִמֵּת שְׂאֵתָה הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ • וּמֶלֶךְ גְּבוֹר לְרִיב
רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים : אִמֵּת אֵתָה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא
אַחֲרוֹן • וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : אִמֵּת
מִמִּצְרַיִם גְּאֲרַתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ כָּל
בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ • וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֲלָתָ • וַיִּם סוּף לָהֶם
בְּקַעַת • וּזְדִים טְבַעַת • וַיִּדִּירִים עַבְרֵנוּ יִם וַיִּכְסּוּ מִים צִרְיָהֶם
אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר : עַל זֹאת שְׁבַחוּ אֱהוּבִים וְרוּמְמוֹ לֹאֵל •

וְנַחֲנוּ

וְנַתַּנוּ יַדֵּיכֶם זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם • רַם וְנִשָּׂא גְדוֹל (גְּבוֹר) וְנוֹרָא • מִשְׁפִּיל
גְּאִים עָדֵי אֶרֶץ מִגְּבִיָּה שְׁפִלִים עַד מְרוֹם • מוֹצִיא אֲסִירִים
פּוֹרֵה עַנּוּיִם • עוֹזֵר דָּלִים • יְכוּיִן לַעֲסוֹת עֲמָלוֹ עֲנִי וְכִכֵּה רוּחַ וְחַרֵּד עַל
סִסְכִּיכָה סִסְיֵה בְּנִלּוֹת הַעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת שְׁוֹעַם אֱלֹוֵי •
תְּהִלּוֹת לֹאֵל עָלִיוֹן גּוֹאֵלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ • מְשֵׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כְּדָם : מִי
כְּמַכָּה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כְּמַכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלּוֹת
עֲשֵׂה פְּלָא : שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוֹלִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל עַל
שְׁפַת הַיָּם יַחַד כְּדָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וְעַד : וְנִאֲמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל • בְּרוּךְ אֵתָה יְהוָה גְּאֵל יִשְׂרָאֵל :

וְסוּמָךְ גְּאוֹלֵה לְתַפְלָה כְּלֵי הַסֶּסֶק כִּלְל

וְסוּמָדִים עַל הַגְּלוּיָהִם וְאוֹמְרִים

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אֵתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עָלִיוֹן • גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים • קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה •

כְּנוֹסֶס זֶה יֵשׁ כּוֹ י"א תִּיבוֹת וּבְכֹל יוֹם מִימֵת יֵשׁ לוֹ לְכוּיִן כְּתִיבָה ח' • וּכְי"ב כֵּ
יְכוּיִן אֲלֵהִים חַיִּים וְהֵם י"א תִּיבוֹת כְּנַגַּד י"א סְמָמֵי הַקְּטוֹרֶת :

זְכַרְנוּ לְחַיִּים • (אֵל) מֶלֶךְ חַפְץ בְּחַיִּים • כְּתַבְנוּ בְּסִפְר חַיִּים
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים (אֵל חַי) • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן • בְּרוּךְ אֵתָה יְהוָה מִגֵּן אַבְרָהָם :

אֵתָה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי • מַחִיה מֵתִים אֵתָה • רַב לְהוֹשִׁיעַ
מוֹרִיד הַטַּל • מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מַחִיה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים • סוּמֵךְ נּוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקִים אִמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי • מִי כְּמוֹךָ בְּעַד גְּבוֹרוֹת זְמִי

דִּימָה

דומה לך * מלך ממת ומחיה ומצמיה ישועה :
מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים *
ונאמן אתה להחיות מתים * ברוך אתה יהוה ⁶¹
יהוה אכדטם) מחיה המתים :

ובחזרה השליח לכוזר אומר

ה כשיגיע ש"ך לכאן יחזור למקומו ויעלים עיניו ויקדם מחסכתו ויכוין לקיים מ"ע
של ונקדשתי בתוך בני ישראל כדי שיחול עליו מאותה קדושה :

נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשדשים לך
קדושה * וכן כתיב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר *
קדוש * קדוש * קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמכם
משבחים ואומרים * ברוך כבוד יי ממקומו : וכדברי קדשך
כתוב לאמר ימך יי לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללויה :

ו כימ"ת אומר המלך הקדוש ואם טעה ואמר האל הקדוש או טעה מסופק
חוזר לראש ולא מהני הרגל מקדש שאמר הששים פעמים * דל"ל כל נוסח
הנרכה וזה אינו רשאי לומר כ"ל נרכה לנטלה ואם יאמר בלא סס לא
סני דכל שיש סנוי לא מקרי הרגל * ש"ס טעמה בהמלך הקדוש וחוזר לראש
חוזר ואומר קדושה נ"כ :

ז אם אמר האל הקדוש ותוך כדי דבור נזכר ואמר המלך אין לך אס לא
התחיל עדיין הנרכה שלאחריו ואם התחיל ונזכר אפי' בתוך כדי דבור חוזר
לראש :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יהוה
המלך הקדוש :

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה *

במנאי ראש הסנה אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל * אתה אמת להכדיל
בין קדש לחול * ובין אור לחשך * ובין ישראל לעמים *
ובין יום השביעי לששת ימי המעשה * בשם שהכדלתנו יהוה
אלהינו מעמי הארצות * ומשפחות הארמה * כך פרגנו והצילנו
משטן דע * ומפגע דע * ומקר גזרות קשות ודעות * המתרגשות
לבא בעילם :

וחננו מאתך דעה * ובינה * והשכל * ברוך אתה יהוה חונן

הרעת

הרעת :

השיבנו אבינו לתורהך וקרבתנו מרבנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך :

יס מוסיפים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחזור חתירה מתחת כסא
כבודך להחזיר בתשובה שלמה לכל פושעי ישראל וכללם תחזירנו לי
(פלוני בר פלונית) בתשובה כי ימנך פשוטה לקבל סבס :
ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה :

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מרבנו כי פשענו *
כי אל טוב וסלח אתה * ברוך אתה יהוה חונן
המרבה לסלוח :

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גארה שלמה
למען שמך * כי אל גואל חזק אתה * ברוך אתה יהוה
גואל ישראל :

ח כתענית לכוזר אומר ש"ס עננו בין גואל לרופא וחוטם כ"י העונה לעמו
ישראל בעת צרה :

ט יחיד או' עננו בטומע תפלה בין יחיד שקבל עליו תענית בין יחיד המתפלל
עם הכבור כתעני' לכוזר וכן ש"ס שמסדר תפלתו בלחש כיחיד דמי וכטומע
תפלה יאמר עננו קודם כי אתה שומע תפלה ולא יתחום בעונה בעת צרה אלא
כשמגיע לכל עת צרה ולוקה יסיים כי אתה שומע תפלה וכו' ולא ישנה מטבע
הנרכה אפי' כשמתענה יחיד יאמר עננו כלום תעניתנו :

י אם שכח מלות עננו אין מחזירין אותו ואם נזכר קודם שנקד דגליו אומרו
חתימה לאחר תפלתו דוקא ואין לאומרו קודם רצה אם נזכר דהוי הפסק
בתפלה י"א שאין היחיד אומר עננו כ"א במנחה שמי יאחזנו בולמוס ומלא
סקרו בתפלתו אבל ש"ס אומרו גם בתפלה שחרי' כשהוא מתפלל בקול רם ש"א
שלא יתענו קלת מהקהל ובארבע זמנות נס יחיד אומרו בכל תפלותיו דאפי'
יאחזנו בולמוס ויאכל שייך ספיר למימר עננו ביום לום התענית הזה כיון
שתקנו חכמים להתענות בו :

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה *
והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל
מכאובינו ולכל מכותינו * כי אל רופא רחמן ונאמן אתה *
ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

ברכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידנו וברך שנתנו
בטללי רצון ברכה ונרבה * ותהי אחרייתה חיים

ושבע

ושבע ושלוש בשנים הטובות לברכה • פי אל טוב ומטיב
אתה ומברך השנים • ברוך אתה יהוה מברך השנים :
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גדליהנו
וקבצנו (מהרה) יחד מארבע בנפות הארץ לארצנו •
ברוך אתה יהוה הבורא מקבץ נדחי עמו ישראל :

יא בימים שבין ר"ה ל"ה סדר כרכ' הסיכה חותם המלך המשפט ואם טפה ואמר
מלך אוהב לזקק ומשפט או מלך המשפט בלי ה' או אם הוא מסופק אם
נוצר קודם שיקר רגליו חוזר לכרכ' הסיכה ואם לא נזכר עד שיקר רגליו חוזר
לראש :

יב אם אמר מלך אוהב לזקק ומשפט ותוף כדי דבור נזכר ואמר המלך
המשפט ה"ז לחזור :
יג אם לא התחיל פדיון הברכה שלחמיה ואם התחיל ונזכר אפי' בתוך כדי
דבור חוזר לראש :

השיבה שופטינו כבראשונה • ויועצינו כבתחלה • והכר
ממנו צרה יגון ואנחה • ומלוך עלינו מהרה אתה
יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך אתה יהוה המלך
המשפט :

למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל הודים כרנע יאבדו •
וכל איביה וכל שונאיך מהרה יברתו • וכל עשי
רשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה
בימינו • ברוך אתה יהוה (יהוה) שובר איבים ומכניע מינים :
על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל
(ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת ושם חלקנו עמם ולעולם לא
נבוש כי כך בטחנו • ועל חסדך הגדול באמת נשעננו •
ברוך אתה יהוה והוהו משען ומבטח לצדיקים :

תשכון ברוך ירושלם עירך כאשר דברת וכפא דוד
מהרה בתוכה תכין • ובנה אותה בנן עולם
במהרה בימינו • ברוך אתה יהוה בונה ירושלם :

את

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח • וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קיינו כל היום • ברוך אתה
יהוה מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו • כי אל שומע
הפלות ותחנונים אתה • ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו •
חננו ועננו ושמע תפלתנו • כי אתה שומע תפלת כל פה •

יחזיר אומר כאן עכנו

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה
אנחנו • אל תפן לרשענו • ואל תתעלם מלכנו
מבקשתנו היה נא קרוב לישועתנו • טרם נקרא אליך
אתה תענה נדבר ואתה תשמע • בדבר שנאמר והיה טרם
יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע • כי אתה
יהוה פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה •
וי' חוס ברוך אתה יהוה (ויכין) יאההייתה העונה לעמו ישראל
בעת צרה :

ברוך אתה יהוה (יהוה יהוה יהוה) שומע תפלה :
רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה • והשב
העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל ותפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיה הרבים תחפוץ בנו ותרצנו • ותחזינה
עינינו בשוכך לציון ברחמים • ברוך אתה יהוה
המחזיר שכינתו לציון :

מזרים אנחנו לך • שאתה
מזרים אנחנו לך • שאתה הוא
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד
מזרים אנחנו לך • שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו • אלהי כל בשר •
יוצרנו

ועד צורנו צור חיינו ומגן
ישענו אתה הוא דוד ודור
גודה לך ונספר תהלהך
על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נפיה שבכל יום
עמנו ועל נפלאותיה
וטובותיה שבכל עת ערב
ובקר וצהרים הטוב כי לא
כלו רחמיה המרחם כי לא
קוינו לך
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתה
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יהוה (יהוה כס) הטוב שמך ולך נאה להודות
וכחוק אומר הס"ן

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קרושך באמור: וברכה יי וישמרך: ואר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום
וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב
עו ושלום

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה
ונחמה וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום ברוך אתה
יהוה והווי המברך את עמו ישראל בשלום אמן

עד כאן חזרת השליח לכור

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי
אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ומקלרי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי
בתורתך ואחרי מצותיה תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
לדעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם עשה למען
שמך עשה למען ימינה עשה למען תורתך עשה למען
קדושתך למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענני יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי

עושה השלום (נמסרתי ספרו"אל סוסר סל מעלה) במרומיו הוא
ברחמינו עשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמר אמן

ויאמר אם סמוע קסמע וכו' כמו שאמר לעול בקפלת ראש הסס

דיני אבינו מלכנו

א אומרים כלה כל זר וכו' כלה דבר וכו' כלה דפתח כל הכתוב כלה ואינומו
ב ז"ל א"מ זכור כי עפר אנחנו מלת זכור בשוא וחולם ולא כאותם שאומרים
בקמץ וטירק:

- ג ז"ל רוע נזר כנשימה אחת וח"ו להפסיק בין שתי מלות אלה:
- ד י"א סלח ומחול הכל בכל הסדורים כתוב מחול וסלח וכתוב הדר הוא:
- ה אומרים תחילה מחוק ברחמיך הרבים וכו' ואחריו מחול וסלח וכו' ואחריו
מחה והעבר פשענו וכו' שמבקשים תחילה על החטאים ואח"כ על העונות
ואחר כך על הפשעים:
- ו יש מי שמדלג מלת כפרה בכתבו כספר מחילה וסליחה וכפרה:
- ז מי שמתפלל יחיד יוכל לומר אבינו מלכנו אחד התפלה (יתר דיני א"מ
תמלאם אחר עמידת שחרית של ר"ה ובדיני ימי תשובה):

אבינו (יכוין יהוה) מלכנו (יכוין יהוה) חטאנו לפניך
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מִנְּפֵה מִנְּחַלְתָּהּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְהַ כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְהַ הַכֵּר וְחָרַב וְרַעַה וְרַעַב וְשָׂבִי וּבִזְרָה
 וּמִשְׁחִית וּמִנְּפֵה מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲלוּ וּסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ (יִכְיֹוּ כִשֶׁם קָרַע שֶׁטֶן)
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחַה וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מַחֲלֵה וְסִלְיָחָה וְכַפָּרָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנְסָה טוֹבָה

בעוד סה"ס אומר אבינו מלכנו כתבנו בספר מזונות ופרנסה ואמר תפלת ספרנו זו בקיבור

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסומכים על שלחתי היום וככל יום ויום מזונותי ומזונותיהם ככבוד זכות שמך הגדול והקדוש דיקרנוסא הממונה על הפרנסה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְהָרַם קֶרֶן מִשִּׁיחָה
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחַם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ
 דִּינֵי תַחֲנוּנִים

א דיני ויעבור הנס כתובים בסליחות ערב ראש השנה עיין סס :

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סְלַח לָנוּ אָבִינוּ • כִּי בָרוּב אוֹלָתֵנוּ
 שְׁגִינוּ : מַחֲלוּ לָנוּ מִלְכֵנוּ • כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ אֵל אֲרֶךְ אַפִּים
 אַתָּה • וְדַרְךָ תִּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרֵת : גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ •
 תִּזְכּוֹר הַיּוֹם לְזִרְעוֹ יְדִידֶיךָ : תִּפְן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה
 בַּעַל הַרַחֲמִים : בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה נִקְדָּם • כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ
 לַעֲנֵנוּ מִקֵּדָם : וּמַחֲרוֹן אַפָּךָ תִּשׁוּב • כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כְּתוּב :
 וּבִצֵּל כְּנָפֶיךָ נִחַסָה וְנִתְלוֹנָן • כִּיֹּם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן : תַּעֲבוֹר
 עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתַמְחֹל אֵשֶׁם • כִּיֹּם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם : תִּאֲזִין
 שׁוֹעַ וְתִקְשִׁיב בְּרַצוֹן מֵאִמֵּר • כִּיֹּם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשָׁם

נֵאמַר : בעוד סהסלית זכור אומר ויעבור יס כובנים לומר

אל רחום שמך אל חנון שמך אל ארך אפים שמך • מלא רחמים שמך • בנו נקרא שמך • בעבור שמך • בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי • ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך • ענני בעת ובעונה הזאת :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורכ חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופושע ותשארה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו : וי"כ לומר זס

אֲבָלָה נַפְשִׁי וְחִשְׁךְ תֵּאָרִי • בֵּית תְּפִאֲרָתִי נִשְׂרַף בְּיַד הָאָרִי
 גַּם פִּלְטִים אֲשֶׁר עָזְבוּ שְׂאֵרֵי • דוֹעֲכוּ הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה
 בְּתִשְׂרֵי : הַפִּים הַזֵּידוֹנִים שֶׁטְפוּנוּ בְּדִלְקָם • וּבִוְסוּ צָרִים
 בְּקִדְשֵׁי וּבְזוֹן חֲלָקָם • זְקֵנֵי שְׂאֵרֵי אֲשֶׁר נִמְלְטוּ בְּיוֹם נָקָם •
 חָבְלוּ הַיּוֹם עִם גְּדֻלְיָה בֶן אַחִיקָם : טוֹרְפוּ עֲנֵי עַם הָאָרֶץ •
 יְהִי הַנֶּזֶם אֶכֶל הָאָרֶבָּה בְּמִרְצֵן • כּוֹרְמִים וַיּוֹנְכִים אֲשֶׁר
 הִפְקִיד נְגִיד הָאָרֶץ • לִקְטוּ הַיּוֹם וְלֹא הָיָה בָהֶם גֹּדֵר גֹּדֵר

ועומד בפרץ : מה אספר ואנחותי עצומות * נקטה נפשי ומקהלותי עגומות * שרידי אשר נשארו מחרב וחמות * עוד הם לא נתקמו ונורצו בחומות : פניה עד אנה ממנו תסתיר * צוחרנו תשמע וככלנו תתיר * קדוש הביטה בענינו כי אין לנו מכתיר * ראה דלותינו ושבח לפניך געתיר : שדרנו מדור לדור ומקץ לקץ * שרש צפע אותנו עקץ * תקוף (פירוש הקרב) למשפטיה העירה והקץ * ותכפר חטאתינו ותאמר לקרב קץ : יהמו רחמיה על מעוטי עמים * ושנכם בחסדה לעיני כל לאמים * פלאיה הראם צור שוכן מרומים * אל מלך יושב על כסא רחמים :

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בתסודות * מוחל עגורת עמו מעביר ראשון ראשון * מרבה מחילה לחטאים * וסליחה לפושעים * עשה צדקות עם כל בשר ורוח * לא כרעתם להם גומל * אל הורחנו לומר מדות שלש עשרה * זכור לנו היום ברית שלש עשרה * כמו שהודעת לעניו מקדם * וכן כחוב בתורתך * ויגיד יי בעניו ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר : ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופישע וחסארה ונקח : וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו :

יקם דם עבדיך אלהים יוקם * והצועקים נגדה אל ישונו ריקם * ואל תשפח יום הריגת גדליה בן אחיקם * והישב לשכנינו שכעתים אל חיקם : אתה אמרת אני משיב חרש ואדם * ואת דם יונת אלם אדרוש ולא אתעלם * איש בנקם לצרי ולמשנאי אשלים * שונאי עמי וכיתי המה יקחו חלקם : והשב אתה אמרת אני אדרוש חמס עניה * אשכיר חצי מדם על עצרת נכריה * וחרפי תאכל בשר מדם חלל ושביה * והצועקים נגדה אל ישונו ריקם : והשב אתה אמרת אני אמרותי יקומו קום * ואת אויבתי אכלה העוקמת עקים

עקום * הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום * ומהרה צור וירא לצריו ישיב נקם : והשב אתה אמרת אני כי נשבעתי אל עליון * השופכים דם נקיים כם אעשה כליון * ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שוכן בציון * ואל תשפח יום הריגתי גדליה בן אחיקם : והשב והישב לשכנינו שכעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפה אדני : ואנחנו עמך וצאן מרעיחך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :

ב יס מקומות טיטנים לומר קודם טיטרו ויעבור בית אחד מואת הסליחה ואנו מדלגים אותם :

שלוש עשרה מדות גמר העניו * ויעבור יהוה על פניו אלהים כחמלה יחנינה תדיננו * כי חכמת אדם תאיר פניו * ויעבור יהוה על פניו מוחל שניאות עמו ועניו מעביר ראשון ראשון למעניו מעמד הר סיני תזכור להמניו כמאז בעת רצון לאמניו * ויעבור יהוה על פניו שופכים שיח תקבל ברחמיך מיר עריצים תציל עמך רחום וחנון הרם פעמך להשיב שכניה ויהדום למכניו * ויעבור יהוה על פניו הצור חמים נצר לאלפים חסד ונשא עון לעם צופים ישע כי מזרים נרדפים שיאל יושר וזכות קרמוניו * ויעבור יהוה על פניו קבץ עמך האל והושיעה ותקשיב שיעתם הואל והרניעה לעמך תכנה אריאל והופיע לומר לשם האל דהפיק רצוניו * ויעבור יהוה על פניו בשר לעמך האל בישועה ותקשיב שועתם והואל להושיעה

לעמך בנה הראל ותרגיע
או ישיר בשיר נאה וישמיע

כמו שאמר הנביא לפניו ויעבור יהוה על פניו
אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם
גומל אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה זכור לנו היום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם וכן בתוב בחוררתך
וירד יי בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

אנשי אמונה אברו באים בכח מעשיהם גבורים לעמוד
בפרץ רוחים את הגזרות היו לנו לחומה ולמחסה
ביום זעם זועכים פירוש משככים אף ברחשם חמה עצרו
בשועם טרם קראוה עניתם יודעים לעתור ולרצות
כאב רחמת למענם לא השיבות פניהם ריקם מרוב
עונינו אברנום נאספו מנו בחטאינו סעו המה למנוחות
עזבו אותנו לאנחות פסו גודרי גדר צומרתו משיבי
חמה קמים בפרץ אין ראויים לרצותה אפסו שוטטנו
בארבע פנות תרופה לא מצינו שכנו אליך בבשפת
פנינו לשחרך אל בעת צרותינו

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות
עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה
לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם להם
גומל אל הורתנו לומר מדות שלש עשרה זכור לנו היום ברית
שלש עשרה כמו שהודעת לעניו מקדם וכן בתוב בחוררתך
וירד יי בעניו ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח
וסלחת

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות שחנו עד למאד
שפלנו עד עפר רחום כף היא מדתנו קשי עורף
וממרים אנחנו צעקנו בפניו חטאנו פתלתול ועקש לפניו
עליון רחמיה מעולם סליחה עמה היא נחם על הרעה
מטה כלפי חסד לא תתעלם בעתות כאל כי בצרה
גדולה אנחנו יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו חתום
פי שטן יכוין כשם יאהי ר"ת ה' אל השטן יגער ואל ישטין עלינו
זעום בו וידום ויעמוד מליץ מטטריו טוב לצדקנו הוא
יגיד ישרנו דרכיך רחום ותנון גלית לנאמן בית בבקשו
אז מלפניה אמונתך הודעת לו

66 מלך וכו'

ויעבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב
חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה בתפלה לפניך
ובקש רחמים על עמך ישראל וכה אמר
בתפלתו סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר
נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה אף אתה השיבות לו
כדרכי טובך בשרתו וחננתו ואמרת לו סלחתי כדברך
דניאל איש חמודות אמר לפניך הטה אלהי אונך ושמע
פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיה הרבים אדני שמעה אדני סלחה
אדני הקשיכה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך ולירושלם עירך אמרת לה
הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי אנו בושנו
במעשינו ונכלמנו בעונותינו אין לנו פה להשיב ולא

מצח

מצח להרים ראש :

אלהינו ואלהי אבותינו אר תעש עמנו ככה . תאחו ידך
 במשפט : בבוא תוכחה נגדך . שמנו מספרך אל
 תמח : גשתך לחקור מוסר . רחמיה יקדמו רגזך : דלות
 מעשים בשורה . פי בראיך קרב צדק מאליך : הורנו פי
 אבינו בזעקנו לך . צו ישועתנו במפגיע : ותשיב שכות אהלי
 תם . פתחיו ראה כי שממו : זכור נאמת . עדות לא תשכח
 מפי זרעו : הותם תעודה תתיר . סודך שים בלמודיך : טבור
 אגן הסהר . (סנהדרי גדולה שכלשכת הגזית כטבורו של עולם וישובים
 בענול כרמות חצי לבנה) נא אל יחסר המזוג : (סנהדרי קטנה של כ"ג
 שהם שלישי של כ"ד הגדול כמו מונ היין שהוא תלתא חמרא) יה דע את
 אשר ידעוך . מנר את הנוי אשר לא ידעוך : פי תשיב
 לבצרון . לכודים אסירי התקוה :

טוב לטכית נידו סימכית טל החום כמחוקדס בלומרו אסמני נגדנו וכו' ויש נדכר סוד גדול .

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מתחנו שאלנו אנו עזי פנים וקשי ערך לומר
 לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
 אבל חטאנו אנחנו ואבותינו : אשמנו . בגדנו . גזלנו . דברנו
 דופי ולשון הרע . העינו . והרשענו . זדנו . חמסנו . טפלנו
 שקר . יעצנו עצות רעות . כזבנו . לצנו . לוצצנו . מרדנו .
 מרנו . נאצנו . נאפנו . נשבענו לשוא ולשקר . סררנו .
 עינו . פשענו . צררנו . קשינו עורף . רשענו . שחתנו .
 תעבנו . תעינו ותעתענו . וסרנו ממצורחיה וממשפטיה
 הטובים ולא שוה לנו . ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי
 אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אשמנו מפל עם . בושנו מפל גוי . גלה ממנו משוש . דוה לבנו
 בחטאינו . החבל אוינו . ונפרעה פארנו . זכול מקדשנו .
 תרכ בענגנו . טירתנו היתה לשמה . יפי ארמתנו לזרים . כחנו
 לנכרים

קלג

לנכרים . ועדין לא שכנו מתעיתנו . והיאך נעזי פנינו ונקשרה
 ערפנו . לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו . צדיקים אנחנו
 ולא חטאנו . אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

אשמנו באמר ובפעל . בוינו חק למעול מעל : נעלנו משפט
 וצדק . רבינו כמשבת חרק : הפרנו ברית יחק והרבינו
 פשע לבלי חק : ונחנו טוב הורית . חרשנו רע שנאת : טפלנו שקר
 ומרמה . יעצנו און ואשמה : כלינו שנינו כהכלי העולם . לא זכרנו
 כי תביאנו במשפט על כל נעלם : מאסנו מוסר הדעת . נואלנו
 מהכמה ומדעת : סרנו ממשפטי צדקך . עובנו ארחות חקך :
 פנינו אל פר חמדותינו . צללנו במצולות תאוותנו : קפצנו פי
 חקמים מהוכיח . רחב פינו בניב עולה וצרח . שובכנו משוכות
 נצחת . העכנו כל איש תוכחת : ואתה צדיק על כל הבא עלינו .
 כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

לעינינו עשקו עמלנו . ממושך ומורט ממנו : נתנו עלם
 עלינו . סבלנו על שכמנו : עבדים משלו בנו . פורק
 אין מדם : צרות רבות סכבנו . קראנוך יי אלהינו : רחקת
 ממנו בעונינו . שכנו מאחריך : תעינו כצאן ואברנו . ועדין
 לא שכנו מתעיתנו : והיאך נעזי פנינו . ונקשה ערפנו .
 לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
 חטאנו . אבל חטאנו אנחנו ואבותינו :

ומור כלחם

אשמנו . בגדנו . גזלנו . דברנו דופי העינו . והרשענו . זדנו .
 חמסנו . טפלנו שקר . יעצנו עצות רעות . כזבנו . לצנו .
 מרדנו . נאצנו . נאפנו . נשבענו לשוא ולשקר . סררנו . עינו . פשענו .
 צררנו . קשינו עורף . רשענו . שחתנו . תעבנו . תעינו ותעתענו .
 וסרנו ממצורחיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו : ואתה צדיק
 על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

עזרא הסופר אמר לפניך . אלהי בשתי ונכלמתי להרים
 אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש

ואשמתנו גדלה עד לשמים : ואתה אלוה סליחות חנון
 ורחום ארך אפים ורכ חסד ולא עזבתם :
 אל תעזבנו אבינו . אל תשישנו מלכנו . ואל תשכחנו
 יוצרנו . ואל תעש עמנו כלה בגלותנו . וקיס לנו יהוה
 אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי ירמיה חוזה באמור .
 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל
 ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר
 אשאיר . ואל יעכב לפניך כל חטא ועון את תפלתנו .
 ומחול וסלח לכל עונותינו כי אל טוב וסלח אתה :
 אל ארך אפים אתה ובער הרחמים גדולת רחמיך ותסדיך
 הורעת לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך וירד יי בעניו ויתעב
 עמו שם ויקרא בשם יי ושם נאמר :

כריך לחומריו ככיונס מעומד כעומד כקפלה :

ויעבור יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורכ
 חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאיה
 ונקח : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר כל חמתו : אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני
 חסדיך ואמתך תמיד יצרוני : הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו
 מן הגוים להודות לשם קדישה להשתבח בתהלתך : אם
 עונות תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען
 תורא : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמר עלינו :
 אם עוננו ענו כנו יהוה עשה למען שמך : זכר רחמיה יהוה
 וחסדיך כי מעולם המה : יענה יהוה ביום צרה ישנבך שם
 אלהי יעקב : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : אבינו
 מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה
 כרוב רחמיה והושיענו למען שמך : ועתה אדני אלהינו
 אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך
 שם ביום הזה חטאנו רשענו : אדני ככל צדקותיה ישכנא

אפך וחמדיך מעירך ירושלים הר קדישה כי בחטאינו
 ובעונות אבותינו ירושלים ועמך להרפה לכל סביבתנו :
 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדיך ואל תחנונו והאר
 פניך על מקדישה השמים למען אדני : הטח אלהי אונך
 ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך
 עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיה הרבים : אדני שמעה . אדני סלחה . אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עירך ועל עמך : אבינו אב הרחמן הראנו אור לטובה
 וקבץ נפוצותינו מארבע בנפות הארץ יכירו וידעו כל
 הגוים כי אתה יהוה אבינו אתה . אנחנו החמר ואתה
 יוצרנו ומעשה ירך כלנו : אבינו מלכנו צורנו וגאלנו חוסה
 יהוה על עמך . ואל תתן נחלתך להרפה . למשרבם גוים :
 למה יאמרו בעמים איה אלהיהם : ידענו יהוה כי חטאנו .
 ואין מי יעמד בעדנו . אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת
 צרה : וכרחם אב על בנים רחם עלינו . חמול על עמך ורחם
 על נחלתך . חוסה נא כרוב רחמיה חננו מלכנו ועננו : לך
 יהוה הצדקה עושה נפלאות בכל עת ועת : הבט נא
 והושיעה נא צאן מרעיתך אל ימשול בנו קצף . כי לך יהוה
 הישועה בך תחלתנו אלוה סליחות . אנא סלח נא . כי
 אל טוב וסלח אתה : אנא מלך רחום וחנון . זכור והבט
 לברית יבין הבתרים . ותראה לפניך עקירת יחיד . ולמען
 ישראל אבינו אל תעזבנו אבינו . ואל תשישנו מלכנו ואל
 תשכחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כלה בגלותנו . כי אל מלך
 חנון ורחום אתה : אין כמוך חנון ורחום אלהינו אין כמוך אל
 ארך אפים ורכ חסד ואמת : הושיענו ורחמנו מרעש ומרגז
 הצינו : זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן
 אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו : שוב מחרון

אָפֶּךְ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ : וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מִבֶּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה • כִּי כֵן דִּרְכָּךְ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר • אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא • אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא : אֲנִי יְהוָה עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ • לֵךְ יְהוָה קוִינֵנוּ • לֵךְ יְהוָה חֲכִינֵנוּ • לֵךְ יְהוָה נִיחַל אֶל תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ • כִּי נֶאֱמָר גּוֹיִם אֲכַדְהָ תִקְוַתְּם כָּל בְּרַךְ לֵךְ תִּכְרַע • וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךְ תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלְהָ נַפְשֵׁנוּ מְרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ • אֶל תִּשְׁכַּחְנוּ נַח • קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ • אֶל תִּשְׁפּוֹף חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ • כִּי עַמֶּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ אֶל הַבִּישָׁה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּנֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאֵת הַנְּדָה • עַד מִתִּי עֹךְ בִּשְׂבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר • הֵמָּה יִרְאוּ וַיִּבְּשׂוּ וַיַּחֲתוּ מִנְּבוֹרְתָם • עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ • יִמְעֹטוּ לִפְנֵיךְ תִּלְאוֹתֵינוּ מֵהָרַקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת צָרוֹתֵינוּ • לֹא לְמַעַנְנוּ • אֵלֹא לְמַעַנְךָ פְּעוֹר • וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זְכַר שְׂאֵרֵיתָנוּ כִּי לֵךְ מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה • וְזָכַר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד : יֵשׁ וְיִסְבּוּס לְיוֹמָה וַיֹּאמֶר דּוֹד אֶל גֹּד צָר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְּיַד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אֲדָם אֶל אֶפְלָה : ע"ב

נפילת אפים

רַחוּם וְחַנּוּן חֲטָאנוּ לִפְנֵיךְ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ : לְדוֹד אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׂא : אֱלֹהֵי בָּךְ בְּטַחַתִּי אֶל אֲבוּשָׁה אֶל יַעֲרָצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם כָּל קִוְיָה לֹא יִבְשׂוּ יִבְשׂוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם : דְּרַכִּיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲוִיתִי לְמַדְנִי : הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוִייתִי כָּל הַיּוֹם : זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלוֹם הֵמָּה : חֲטָאת גַּעֲרֵי וּפְשָׁעֵי אֶל תִּזְכֹּר כַּחֲסֶדְךָ זָכַר לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְיָ :

טוֹב וַיִּשְׂרֵי יְיָ עַל כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ : יִדְרָךְ עֲנֹיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנֹיִם דְּרָכּוֹ : כָּל אֲרַחּוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדִּיתוֹ : לְמַעַן שְׂמֶךָ יְיָ וְסִלַּחֲתָ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא : מִי זֶה הָאִישׁ יִרְאָה יְיָ יוֹרְגוּ בְּדֶרֶךְ יִכְחָר : נִפְשׂוּ בְּטוֹב תְּלִין וּוְרַעוּ יִירֶשׂ אֶרֶץ : סוֹד יְיָ לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם : עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְיָ כִּי הוּא יוֹצֵיא מִרְשַׁת רַגְלֵי : פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲד וְעֵנִי אָנִי : צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצֵיאֵנִי : רְאֵה עֵנִי וְעֲמַלִּי וְשָׂא לְכָל חַטָּאתִי : רְאֵה אֵיבֵי כִּי רַבּוּ וּשְׁנֵאת חֶמְסִי שְׁנֵאוֹנֵי : שְׂמֵרָה נִפְשִׁי וְהַצְּלֵנִי אֶל אֲבוּשׁ כִּי חֲסִיתִי בָּךְ : תָּם וַיִּשְׂרֵי יִצְרוֹנֵי כִּי קוִייתִיךָ : פִּדְהָ אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו :

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אֶפְרָיִם וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ :

יְהוָה עַד מִתִּי תַעֲשֵׂן חֲמַתְךָ • בְּצֹאֵן מִרְעֵיתְךָ • לְהַעֲלוֹת חֲמָה וּלְנַקּוֹם נַקָּם : שִׁדְדוֹנוּ בְּאֶף וְחִמָּה • וַיֹּאמְרוּ יִדְּנוּ רַמָּה • הַבּוֹגְדִים רִיקָם : מוֹנֵי בְּאֲרֵיֹת שְׂאֵנוּ • בְּיוֹם זֶה וַיִּהְיֶה־נּוּ • אֶת גְּדַלְיָה בֶן אַחִיקָם : וְהַפְּלִטִים בְּרוֹב מְהוּמָה • צְפוּנָה וְקִדְמָה • פָּנֵי יְהוָה חֲלַקְסִים : אֵלַי מִתִּי תִשִּׁיב לָהֶם גְּמוּלָה כַּמַּעֲשֶׂה יְדֵיהֶם • וְאֲכַלּוּ אֶת חֲלַקְסִים : לּוֹבִיִּם וְכוֹשִׁים נֹעֲצוּ לְהַחְרִימָם • גַּם אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם • הֵם יִקְחוּ חֲלַקְסִים : הִרְאֵה יִשְׁעָךָ לְעֵינֵינוּ • וְהִשִּׁיב לִשְׂכַנְיָנוּ • שִׁבְעָתִים אֶל חִיקָם :

שׁוֹב מִחֲרוֹן אֶפְרָיִם וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ : אֶל תִּקְצוּף יְהוָה עַד מְאֹד וְאֵל לְעַד תִּזְכּוֹר עֵוֹן • הֵן הִכַּסְתָּ נָא עַמֶּךָ כָּלֵנוּ • אִם עֲוֹנֵנוּ עָנּוּ כֵּנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ • כִּי רַבּוּ מִשׁוֹבוֹתֵינוּ לֵךְ חֲטָאנוּ אֲדוֹן סִלַּח לָנוּ :

אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֲבִינוּ אַתָּה • אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ • אֶלֹא אַתָּה • אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ • אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֵנוּ • כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים (טוֹבִים) עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה

וְחֶסֶד לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנו : וְאַנְחֵנו לֹא נִדְעַ מַה
נַעֲשֶׂה : כִּי עַל־יְדֵי עֵינֵינוּ : זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֶסְדֶּיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הָמָּה : יְהִי חֶסְדֶּךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנו לָךְ : אֵל
תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מֵהָרַ יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוֹנוּ
מְאֹד : עֲזֵרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חַנּוּן יְהוָה
חַנּוּן כִּי רַב שָׁכַעְנוּ כּוֹז : בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר : בְּרַגְזוֹ אַהֲבָה
תִּזְכֹּר : בְּרַגְזוֹ עֲקִידָה תִּזְכּוֹר : בְּרַגְזוֹ תְּמִימוֹת תִּזְכּוֹר : יְהוָה
הוֹשִׁיעַה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ : כִּי הוּא יִדְעַ יַעֲרָנוּ
זָכּוֹר כִּי עֲפָר אַנְחָנוּ : עֲזֵרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
שִׁמְךָ וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ :

וזומר קדיש לעולם ואחר כך זומר הסליח זכור

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת : אֵל כְּאֲפֹךְ הוֹכִיחָנוּ חוֹסֵר
יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מִכָּל רָע : חָטְאֵנו לָךְ אֲרוֹן
סֶלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :
אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים : אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ חוֹסֵר
יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל רָע : חָטְאֵנו לָךְ
אֲרוֹן סֶלַח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

זמיראון ס"ק וזומר החזן גדלו וכו' כמו סכקוב ביום ראשון של ראש חטא וקורין בו סלסה
נכרי כפרטה זאת :

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמַה יְהוָה יַחֲרֶה
אִפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹד
וּבִיד חֲזָקָה : לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאֵם
לְהַרְגוֹת אֹתָם בַּהָרִים וּלְכַלְתֵּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹנֵה
מִחֲרוֹן אִפְּךָ וְהִנַּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ : זָכַר לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר
אֱלֹהִים אֲרַבְּרָה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכִלְיֵי הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי אֲתָן לְזַרְעֲכֶם וְנַחֲלוּ לְעַלְמִים : וַיִּנַּחֵם
יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ : פ

ויאמר

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה פֶּסַל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים
כְּרֵאשׁוֹנִים וְכָתַבְתִּי עַל־לַחַת אֶת־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הָיוּ עַל־לַחַת הַרֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ : וְהָיָה
נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִיתָ בְּבַקֵּר אֶל־הָרַ סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־
רֹאשׁ הָהָר : וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךָ וְגַם־אִישׁ אֶל־יְרֵא
בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מוֹל הָהָר
הַהוּא : יִשְׂרָאֵל וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֵאשׁוֹנִים וַיִּשְׁכַּם
מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל־הָרַ סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים : וַיִּרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצַב
עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה : וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא
יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֵמֶת :
נִצַּר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נִשְׂא עֵוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה
פֶּקֶד עֵוֹן אֲבוֹת עַל־בְּנֵים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־
רַבְעִים : וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ : וַיֹּאמֶר
אֲסִינָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְקֹדֶנָּה אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ
כִּי עַם־קָשֶׁה־עֲרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לְעֹנְוָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וְנַחַלְתָּנוּ : וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמֶּךָ
אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ כָּל־הָאָרֶץ וּבְכָל־
הַנְּזִים וְרָאה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אָתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה
יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ :

וזומר סחון

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי כְּרָה כְּרַעוּתִיהּ וַיִּמְלִיךְ
מִלְכוּתִיהּ וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִנְיַת יְכוּמָן קְרִיב וַאֲמַרו אֲמֵן :
יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּכַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ
דְּקוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנַחְמָתָא דְאַמְרֵן בְּעַלְמָא וַאֲמַרו אֲמֵן :

ויבלל

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד :

גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגודלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי

נפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום

יהוה כינה ארץ אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו עז כל מעשיו : יודוך יהודה גבורה כל מעשיך וחסדיך

יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות

כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפארת לכל הנפלים ויוקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו

ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ויכיוז מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונה ג' סאל

ס"ת חתך ומשביע ג' (חתך) לכל חי רצון : צדיק ויהוהוהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל

קרואיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה נצח את כל אהביו ואת

כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הגדליה :

למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה ישנכך שם אלהי יעקב : ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה :

זיכר כל מנחתיך ועלתך ידשנה סלה : יתן לך כלכבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נגדל ימלא

ימלא יהוה כל משאלותיך : עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו : אלה ברכב

ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר : המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

וכא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י' : ואני זאת בריתי אתם אמר י' רוחי אשר עליך ודברי אשר

שמתי בפיה ר"א ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר י' מעתה ועד עולם : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל :

וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש י' צבאות מלא כל הארץ כבודו : בלחש ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש

בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה קדיש על ארעא עיבר גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עלמיי י' צבאות מליא כל

ארעא זיו יקריה : בקול ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד י' ממקומו : בלחש ונטלתני רוחא ושמעית

ביתראי קל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דין מאתר בית שכינתיה : י' מלוך לעולם ועד : י' מלכותיה

קאיים לעלם ולעלמי עלמיי : י' אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב

עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה י' טוב

וסלה ורב חסד לכל קוראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת

לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמסילנו האל ישועתנו סלה : י' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב

סלה : י' צבאות אשרי אדם בטח בך : י' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו

מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא

הוא יפתח לבנו בתורתו * וישים בלבנו אהבתו ויראהו לעשות רצונו ולעבדו כדבך שלם למען לא ניגע לריק ולא נדר לבהלה : יהי רצון מלפניך * אלהינו ואהי אבותינו שנשמור חקך ומצותיך בעולם הזה * ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען * וזמרה כבוד ולא ידום * אלהי לעולם אורך : * חפץ למען צדקו יגדיר תורה ויאדיר : ויבטחו בך יורעי שמך כי לא עזבת דורשיך * : * אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לך :

ואמר חזן

יתגדל ויתקדש שמויה רבא בעלמא די כרנא כרעותיה * וימליך מלכותיה * ויצמח פורקניה * ויקרב משיחיה * כפיזכון וכיזימכון ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמויה רבא מכבד לעלם לעלמי עממיא תכבד * וישתבח * ויתפאר ויתרום * ויתנשא * ויתעבר * ויתעלה * ויתהלל * שמויה דקדשא בריך הוא לעלא מן כל כרכתא שרתא * השבחתיא * ונחמתיא * דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

התקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קרם אכוחון דבשמיא (וארעא) ואמרו אמן :

יהא שלטא רבא מן שמיא * חיים ושבע וישועה ונחמת ושיוכא ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה וריח ובהילה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עישה שלום במרומינו * הוא ברחמינו * עשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

וחזרין ספר תורה למקומו ואומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו חורו על ארץ ושמים : וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה : * הוא האלהים * הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ טפסת אין עוד : אין כמות באלהים * ואין כמעשיך : ובגהה יאמר שוכרה * רכבות אלפי ישראל : השיבנו * אלקיך ונשובה

ונשובה חדש ימינו בקרם :

ואמר כך אומרים

שיר מזמור לאסף : אלהים אל דמי לך אר תחרש וא תשקט אל * כי הנה אויביך יהמיו ומשנאיך נשאו ראש : ער עמך וערימו סוד ויתיעצו ער צפוניך : אמרו לנו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד : כי נועצו לב יחדיו עליך ברית יכרתו : אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים : גבל ועמון ועמלק פלשת עם יושבי צור : גם אשור נדוה עמם היו זרוע לבני לוט סלה : עשה להם כמדון כסיסרא כביזן כנחל קישון : נשמדו בעין דאר היו דמן לארמה : שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים : אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח : כאש תבער יער וכלהכה תלהט הרים : כן תרדפם בסערה ובסופתך תבהלם : מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה : יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו : וידעו כי אתה שמך יהוה לבדה עליון על כל הארץ :

ואומר קדים יבא שלמא רבא ואמר כך אומרים

קנה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקנה אל יהוה : אין קרוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור באלהינו : כי מי אלוה מפלערי יהוה ומי צור זולתי אלהינו :

אין באלהינו * אין באדוננו * אין כמלכנו * אין כמושיענו : מי באלהינו * מי באדוננו * מי כמלכנו * מי כמושיענו : נדרה לאלהינו * נדרה לאדוננו * נדרה למלכנו * נדרה למושיענו : ברוך אלהינו * ברוך אדוננו * ברוך מלכנו * ברוך מושיענו : אתה הוא אלהינו * אתה הוא אדוננו * אתה הוא מלכנו * אתה הוא מושיענו : אתה תושיענו * אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד :

יש וכוניס לומר סטוס הקטורם

הנא רבי אליהו בל השונה הלכות בכל יום מובטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם ר' אל
הקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר רבי
הניניא תלמידי הכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל
בניך למודי יהוה ורב שלום בניך אר הקרי בניך אלא
בניך : יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה
טוב לך : וראה בנים לבניך שלום ער ישראל : שלום רב
לאהבי תורתך ואין כמו ממשול : יהוה עו לעמו ותן יהוה יברך
את עמו בשלום :

ואומר קדיש דרבנן וברכו ואחר כך אומרים

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
עשנו בניו הארצות ולא שמנו כמשפחות הארמה שלא
שם חלקנו בהם וגידלנו ככל המינם שהם משתחווים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע ואנחנו משתחווים לפני סלך מלכי
המלכים הקרוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסר ארץ ומישב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בנבתי מרומים הוא אלהינו
ואין עוד אחר אמרת מלכנו ואפס זולתו בכתוב בתורה וידעת
היום והשכות אל לכבד כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עיר :

יש נוהגים לומר על כן נקרא לך

מנחה לצום גדליה

אומרים למנחה על הסתית וידבר ופטוס הסטורת ואשרי כמו שכתוב
במנחה של ראש הסנה ואח"כ חזון חזי קדיש ואל חרף חסיד ומוליץ ספר
תורה וקורין שלשה נברי כפרשת ויחל משה כמו בשחרית ואחר הקריאה או
יעבד ס' ויהללו וחזרון ס' למקומו ואומר קדיש לעילא ומתפללים כמו
בשחרית ואחר הסורה אומרים אבינו מלכנו על ידי רחמיך אל מלך אנשי
המונה אכדו עד והוא רחום כמו בשחרית ואח"כ נופלים על פניהם ואומר
חזון קדיש תתקבל ומזמור זה :

תפלה לעני כי יעטוף חמצא לעיל ברוך ט' ע"א :

לדיך כל אדם לפשט כחטטיו בימ"ת ולשוב בהס בתשובה שלימה וקבלה
כדינו מפי ננורת האור המופלא מרן האר"י הקדוש ז"ל כי מי שחזר כחשוב
ומתענה

ומתענה בימ"ת מתכפרים לו כל עונותיו וככל יום שמתענה בהס יקרא פ'
סיראס ספרשת עקב ופרשת התשובה ספרשת נלבים ואחר תפלת מנחה
קודם שיצטרך רגליו יתפלל כנוסח זה :

רבנו של עולם מלך רחמן סלח לכל עונות עמך בני
ישראל השבים אליך בכל רב ובכל נפש ואתה
יודע שרצוננו לתקן את אשר עוינו דבר דבור על אופניו
רק פי בשר אנחנו ולא בינת אדם לנו לדעת עד היכן
הדברים מגיעים וגם אין אתנו יודע עד מה ואין לנו
לא מנהל ולא מחזיק בדינו רק באונינו שמענו ואבותינו
ספרו לנו פועל פעלת בימיהם ושלחת אליהם רועה נאמן
אשר ידע דעת עליון ולמחיה שחתו אצלם להיות לבני
דורו למשיב נפש ובירר את הקוצים מן הפרס בגודל
חסדך וכגודל השנת רוח קדשך ורפא החולים חולי
הנפש והמדוכאים במדוכה של נפש והעלה הנפשות
מעמקי הקליפות לרפא לכל איש ואיש נגעו ומכאובו
והרבה דברים נדרש לאשר שא"הו ונמצא לאשר
בקשוהו ואולי אינן שוין לכל נפש ולכל זמן לכן יהי רצון
מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלנו בתשובה
שקמה לפניך ומה שפגמנו בשמותיך הקדושים ובמדות
העליונות יתקן במיעוט חלפנו ודמנו שנתמעט היום על
ידי תעניתנו ויעלה לפניך כאלו כוננו כל הפונות
הנוגעות לתקן חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותן בנו כח
לשמור פקודיך ולעשות תשובה ראויה ומקבלת וקרובה
לפני כפא כבודך ושמרנו נא מיד שוטני נפשנו לכל
נפשל בשום פשע ועון וחטא מעתה ועד עולם ארמדה
פושעים דרכיך וחטאים אליך ישונו כי אתה שומע תפלת
כל פה : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי :

סדר לחברה קדושה שרצו ללמוד לילה אחת כולה

רתקון כרת :

(בקונטרס יוסף בסדר סימן כ')

- א • יזהרו להפלה ערבית בחברה ותקף אחר ערבית יתחילו הלימוד :
- ב • יזהרו שלא יאכלו כלל אמנם ישתו קאה"י ומים :
- ג • יאמרו בהכנעה וידו וכו' מה נאמר וכו' :
- ד • וקודם לימודם יאמרו תפלה זו :

ליקב"הו הנה הנחנו באים הלילה הזה ללמוד בתורתך הקדושה בלב נסגר כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך • וימס לבנו בקרבנו ויהי למים • אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחסן בתשובה השבים זאת היתה לנו לבא בשפל רוח וחלישו' חיל ונמיכת קומה לעחור ולרעות לפני כסא כבודך • ויהר"מ יא"א שתחמל רחמים עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו (פ') כגדול דקדושיך וכרוב רחמיך ותמחול ותסל' ותכפר את כל חטאינו עונותינו ופשענו • ויהי רצון שיהיה לימודנו נחת רוח לפני כסא כבודך וכפרט מה שאנו לומדים בסדר הקרבנות וכו' כריתות יהמו נא רחמיך ותעלה עלינו כאלו הקרבנות הקרבנות הם נתחייבנו בהם ותחילנו מכל מיני כרת וחזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה נאמנה בסוד היסוד לדיק חי יהא לימודנו נחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו ביסוד והרע בעיניך עשינו וברב רחמיך תמלא כל הנשמות שפגמנו בהם בהיות מרשיעי ברית קדם ותוכני לשון אליך בתשובה שלימה ועל כל עם הקהל ישראל אשר בעיר הזה תכפר ותחילנו משמר ומשבי ומביוז וממזור אב הרחמן אל תבזה עונותינו תן שלום בארץ תן שלום בתלכות ונהיה שקטים לעבודתך וליראתך הנ"ס :

ה' • סדר הלימוד :

- א • מס' כריתות וכל המשניות כמתקון וכשימה :
- ב • ילמדו מסכתות שר"ת חיים • חולין וימא ידים מקואות :
- ג • ילמדו הרמב"ם ה' שנוה כל י"א פרקים ראשונים :
- ד • אם הוא ליל הששי ילמדו זהו תקון היסוד עד חצות וכבר נסדר בכרם חמר בחלק הוד ברית ע"ש • ואם הוא בליל' אחר' ילמדו אדרת רבא וווט' :
- ה • תקון חצות כמ"ש בחדשים לבקרים :
- ו • ההלכות עם התפלה חדשה (ואם ח"ו יש איזה לרה בעיר יאמרו ל"א פעמים ויהי נועם וי"ב פעמים יענך עם התפלות כמ"ש בסנסן לויאר) :
- ז • תקראי קדם בסוד היסוד בחדשים לבקרים • ואם אינו ליל ששי וילמדו ה' תשובה מהרמב"ם וראשית חכמה סעך הקדושה ולא יאמרו שום פיוט :
- ח • ובעלות השחר יאמרו תפלה זו :

יהר"מ יתרה' או"א אב הרחמים אדון הסליחות שתחמלא רחמים עלינו ואם נגור על שום אחד ממנו או מנני ביתנו בבית דינך הלך להכרת בהכרת רשעים בכרת הנמשל מכתר דקליפה (ברתיאל נס ס"מ נחש סטן עם אחריות ונ' כוללים נ' בררת עם הכולל) אנא יכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר הזו ויהא חשוב לערנו סגלשערנו הלילה הזו כמיצוט אכילה וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע נזר דיננו וגאד יואק

סס
נולדו רחמיך
הלילה הווי כמ